elena iliescu

mărturii despre nemurire

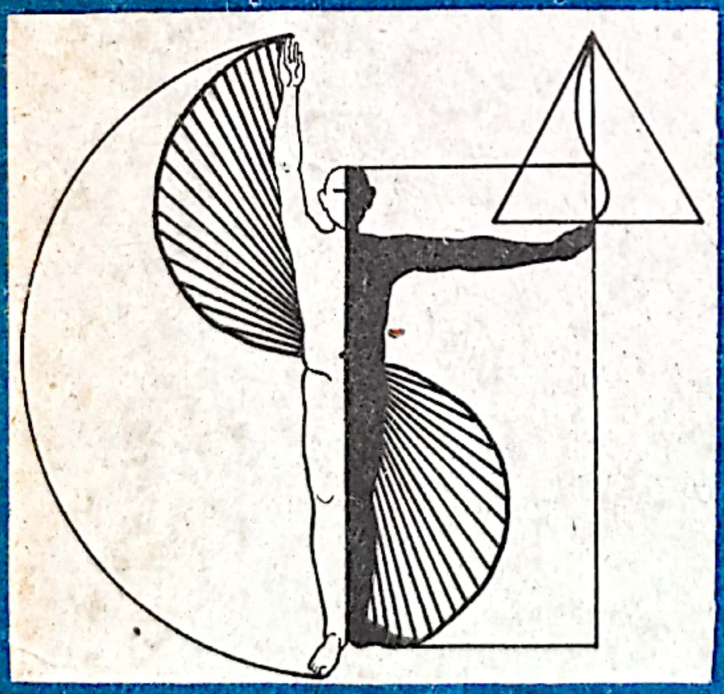

omul
și
liberul
arbitru
în
univers

Editura
PRESA NAȚIONALĂ

COLECȚIA
UNIVERSITAS

Scanned with OKEN Scanner

CUVÎNT ÎNAINTE

Cartea Elenei Iliescu se adresează, după cum autoarea însăşi o spune, „tuturor celor care sînt dornici să cunoască, acelora care caută certitudini şi care iubesc omul...“

Prin această lucrare Elena Iliescu doreşte şi credem noi că reuşeşte, să contureze „traiectoria omului în Univers... cu scopul de a-şi îndeplini misiunea“.

Elena Iliescu construieşte o carte bazată mai mult pe argumentele sufletului, ale sentimentului de perenitate venit de undeva din profunzimile noastre insondabile, decît pe cele ale raţiunii motivată ştiinţific. În acest scop sînt folosite cu pricepere, cu un rar simţ al selectării esenţialului acele mărturii capabile să convingă, să întărească certitudini, să spulbere îndoieli. Surse dintre cele mai diverse — de la literatura esoterică la filosofia antică orientală, de la religii la teorii şi studii aparţinînd unor oameni de ştiinţă moderni — sînt utilizate într-un stil clar, cald, generos, consecvent pentru a construi, pas cu pas, linia destinului unei fiinţe care s-a trezit aruncată, pentru vini pe care nu le ştie, pe o planetă scuturată de seisme naturale şi sociale.

Ideea continuităţii noastre cosmice nu este, desigur, nouă, dar readucerea sa în atenţie se vrea a fi un "memento mori" pentru omul acestui sfîrşit de secol XX ameninţat cu dispariţia înainte de a fi avut şansa să se împlinească pe sine, să-şi încheie menirea asupra căreia Elena Iliescu insistă îndeajuns.

Cartea are unitate şi coerenţă, conceptele teoretice motivînd acţiunile recomandate în plan concret pe care omul modern trebuie să le îndeplinească pentru a se salva pe sine făcînd saltul de la conştiinţa terestră la conştiinţa cosmică, de la inteligenţă la înţelepciune.

Apreciem că o carte este utilă chiar şi atunci cînd este utilă unui singur om iar cartea Elenei Iliescu, pe care o recomandăm călduros, va fi cu siguranţă o hrană pentru spiritul multor flămînzi.

Dumitru Constantin

Scanned with OKEN Scanner

Studiul şi introspecţia ne conduc spre revelaţia Adevărului cosmic ce poate fi exprimat fundamental printr-o primă Realitate care este Dumnezeu, Creatorul Cosmosului şi prin realitatea existenţei în care omul poate deveni creator al conştienţei în spirit.
Închin această carte oamenilor, în semn de preţuire şi ca îndemn spre devenire în spiritualitate, prin autodesăvîrşire.

e.i.

Tiparul executat sub comanda nr. 10365
la REGIA AUTONOMĂ A IMPRIMERIILOR
Imprimeria „Coresi" – Bucureşti

Scanned with OKEN Scanner

1. MOTIVAȚIE

„Secolul XXI va fi religios sau nu va fi deloc"
André Malraux

Ideea fundamentală a lucrării de față este aceea de a fi un SEMNAL. Un semnal al deschiderii prin care putem percepe adevărul despre om și existență, dar și un semnal de declanșare a dorinței de adevăr prin relevarea nenumăratelor mărturii ale continuității existenței dincolo de limitele fizice și prin conștientizarea libertății noastre de a ne orienta propria existență.

Lucrarea se adresează mai ales acelora care au incertitudini cu privire la eternitate sub toate aspectele ei, fie că aceste incertitudini sînt ascunse în profunzimile ființei lor, fie că sînt manifestate declarativ de către cei ce se autoproclamă „atei".

Cunoașterea adevărului este busola care ne ajută să nu rătăcim corabia vieții noastre ci să o orientăm și să o conducem în direcția bună, care înseamnă înscrierea în armonia universală.

Limitarea cunoașterii numai la existența materială, care este de fapt o componentă infimă a Întregului din care facem parte, a condus la eliminarea conceptului de Divinitate sau cel puțin la minimalizarea lui, omul fiind astăzi lipsit de motivația propriei sale existențe. În viața fiecăruia dintre noi apare un moment în care ne întrebăm, sau măcar intuim întrebările: cine sîntem? de unde venim? încotro mergem? care este scopul existenței noastre?

Și, nefiind în stare să răspundem întrebărilor, apare, mai mult sau mai puțin evident, complexul inutilității existenței, sau iluzia dreptului de a face orice, apoi, purtați de vîrtejul cotidian, mergem mai departe, dar fără să știm de ce, alegîndu-ne fiecare un ideal mai aproape de noi, dar foarte departe de rostul nostru real în Univers.

În timpul acesta din urmă, atitudinea științei față de problema cunoașterii dincolo de limitele fizice s-a schimbat și ea, în primul rînd datorită dezvoltării uluitoare a tehnicii, care a pus în evidență fenomene, din ce în ce mai subtile, în al doilea rînd, datorită geniului unor oameni de știință care, apropiindu-se de fenomenele ce se petrec la granițele cunoașterii, le-au confirmat existența, le-au demonstrat teoretic și practic pe unele, le studiază în continuare pe altele.

Cercetările științifice, din ce în ce mai laboriase, efectuate cu aparate și instrumente de mare precizie, cu cît pătrund mai mult în profunzimile lumii materiale, cu atît mai mult se apropie de originea tuturor lucrurilor, simplificînd originea a tot ce există la trei componente: informație, energie, materie (sublimă identitate în planul științei, cu Trinitatea biblică: Tatăl, Fiul și Sfîntul Duh).

Studiind în paralel microcosmosul și macrocosmosul, cercetătorii afirmă tot mai intens că modelele la scară macro se întîlnesc pe toate planurile existenței, pînă la cele mai fine particule văzute sau presupuse teoretic (o altă identitate cu afirmația Biblică: Dumnezeu l-a creat pe om după chipul și asemănarea sa). Este un prim argument al științei, în favoarea conceptului de Unitate, a Principiului Unic, pe care l-am numit Dumnezeu.

Astăzi, numărul oamenilor de știință care se preocupă de fenomenele extrasensoriale* și de continuitatea existenței dincolo de limitele fizice este în continuă creștere, apropiind timpul reintegrării în conceptul de Unitate cosmică pe care știința însăși îl demonstrează.

Reintegrarea în conceptul de Unitate cosmică este singurul mijloc prin care pot fi soluționate gravele probleme ale etapei actuale: poluarea morală și fizică, războaiele, epuizarea resurselor, la care s-a ajuns prin cunoașterea fără Dumnezeu, cu alte cuvinte prin admiterea numai a unei părți din întreg.

Modelul la scara științei este similar cu cel la scară individuală: evoluția individuală urmează traiectoria preponderent intelectuală pînă la un punct în care, intuiția umană percepe importanța evoluției pe plan moral și, din momentul acestei conștientizări începe dezvoltarea armonioasă, echilibrată a omului, pe cele trei planuri ale sale: moral, intelectual și fizic.

Poate că una dintre direcțiile principale ale științei viitorului ar trebui să fie descifrarea limbajului și puterii simbolurilor transmise prin legende. Cîtă înțelepciune și cîtă învățătură este cuprinsă în aceste simboluri !

Ca toate structurile cunoscute, ca viața însăși, fenomenele situate la granițele cunoașterii sînt domenii deschise în două direcții principale: una spre știință, cealaltă spre spiritualitate. Această carte nu abordează domeniul demonstrațiilor și al teoriilor științifice ci, începînd prin trecerea în revistă a fenomenelor, pornind din sfera manifestărilor exterioare, pătrunde prin cealaltă deschidere, intuitiv, în profunzimile spirituale, pentru găsirea adevărului despre VIAȚĂ și OM, folosind observația exterioară pentru descoperirea interioară.

Cartea se adresează tuturor acelora care sînt dornici să cunoască, acelora care caută certitudini și care intuiesc că omul este infinit mai mult decît putem vedea privindu-l și infinit mai important pentru Cosmos decît crede el însuși. Țelul ei este ca, pentru fiecare cititor, traiectoria sa prin Univers să devină clară ca și căile prin care fiecare să-și poată realiza misiunea sa.

Foarte schematic, această traiectorie se poate

---

* În afara simțurilor fizice.

Scanned with OKEN Scanner

exprima astfel: am fost creaţi inocenţi, puri şi liberi, avînd de la început dorinţa de cunoaştere, am început drumul evoluţiei noastre, pătrunzînd în lanţul fenomenelor din lumea materială, pierzîndu-ne cu încetul puritatea, dar dezvoltîndu-ne inteligenţa şi cîştigînd experienţe, pentru ca, la un moment, al conştientizării * de sine, ideea de puritate să reapară, şi de aici să reînceapă curba ascendentă în care omul se construieşte conştient pe sine, experienţele vieţii au loc sub semnul purităţii, iar noi ne reintegrăm în conceptul de Unitate cosmică, din care facem parte, dar de care, în mod artificial, ne-am crezut separaţi.

Scopul existenţei noastre este acela de a ne conştientiza la nivel cosmic. Am fost creaţi inocenţi şi putem deveni conştienţi numai prin experienţă.

Acceptăm, analizîndu-ne retrospectiv, că cel mai mare stress la care se supun oamenii, este incertitudinea. Iar una dintre marile incertitudini ale vieţii noastre este moartea. Există moarte? Există ceva dincolo de ea? Din această incertitudine vine teama de moarte şi încătuşarea noastră. În momentul în care vom dobîndi certitudinea existenţei noastre dincolo de moartea fizică, vom fi eliberaţi de teama de moarte, vom fi cu adevărat liberi, prin libertatea noastră interioară.

Eliberîndu-ne de teama de moarte, căpătînd certitudinea eternităţii noastre, vom fi mai liberi în opţiunile noastre, ne vom putea folosi liberul arbitru pentru a alege Binele. Vom face acest lucru mai ales atunci cînd vom şti că opţiunea pentru Bine este condiţia existenţei noastre în eternitate.

Prezentînd fenomenele situate la graniţele cunoaşterii care sînt denumite, deocamdată cel puţin, cu termenul impropriu de „parapsihice" şi care constituie în general obiectul de studiu al psihotronicii, fenomene ce vorbesc direct de continuitatea existenţei spiritului, lucrarea de faţă urmăreşte dobîndirea certitudinii continuităţii noastre, regăsirea conceptului de Unitate, şi reintegrarea prin conştienţă în acest concept.

Toate fenomenele prezentate în conţinutul lucrării provin din publicaţii de prestigiu, precizate în capitolul „Bibliografie", autorii citaţi prezentînd ei înşişi garanţia morală privind verificarea autenticităţii faptelor prezentate. Fenomenele culese şi incluse în această lucrare, conduc invariabil către o concluzie: spiritul este etern şi în evoluţie; moartea fizică reprezintă naşterea pe plan spiritual.

Facem precizarea că termenii întîlniţi în lucrare sînt cei utilizaţi în domeniul metapsihic **. Eventuala similitudine cu termeni utilizaţi în fizică sau alte ştiinţe este, deocamdată cel puţin, întîmplătoare.

Dorim ca această lucrare să fie scînteia care să aprindă în fiecare cititor acea lumină la care să putem vedea destinul omului în Era care urmează, aşa cum, printr-o sublimă intuiţie, l-a văzut Anton Dumitriu:

„Alături de făptura săracă a lui homo faber, noi vedem statura colosală a altui om, a creatorului, care se construieşte mai întîi pe sine şi apoi, ca o consecinţă, creează. Prin aceasta se întreţine lumea, prin aceasta ea e creată şi Dumnezeu însuşi e ajutat în opera Lui".

* *
*

Pentru a înţelege profunzimea şi adevărul fenomenelor descrise, cartea aceasta trebuie să fie receptată atît cu sufletul cît şi cu mentalul.

Să mulţumim tuturor acelora care, stăpîniţi de dorinţa nestăvilită a cunoaşterii şi de sentimentul, profund uman, al împărtăşirii cunoştinţelor dobîndite, au construit prin opera lor, un eşafodaj solid, spre înălţimile căruia Adevărul, Binele şi Frumosul se dezvăluie în toată splendoarea, acelora care se încumetă, urcînd treaptă cu treaptă, spre vîrf.

2. CONCEPTE ŞTIINŢIFICE FUNDAMENTALE CONTEMPORANE

Vom vedea, în cuprinsul volumului, că ştiinţa însăşi a contribuit la evidenţierea şi explicarea fenomenelor ce se petrec la graniţele cunoaşterii şi că există acum, recunoaşterea din partea oamenilor de ştiinţă că nu se mai poate continua, dacă nu permitem gîndirii noastre să evadeze din tiparele în care a fost constrînsă atîta timp, dacă nu imaginăm un model ontologic care să cuprindă lumea în totalitatea ei şi să poată explica atîtea fenomene cu care ştiinţa şi viaţa se întîlnesc şi care nu pot fi încă explicate.

Dar, cel mai bine pentru a susţine aceasta, este să dăm cuvîntul domnului Mihai Drăgănescu, preşedintele Academiei Române:

„Revoluţia în fizică declanşată la începutul acestui secol prin mecanica cuantică şi teoria relativităţii, corelată cu constituirea electronicii, domeniu al tehnicii de mare subtilitate ştiinţifică a determinat apariţia, în a doua jumătate a secolului XX, a unei revoluţii ştiinţifice şi tehnice fără precedent în istoria omenirii".

„Ne aşteptăm în viitor la declanşarea unei noi etape sau unei noi revoluţii ştiinţifice şi tehnice determinată de cele mai avansate cuceriri ale biologiei".

„Dacă simţim, din punct de vedere istoric, suflul puternic al cunoaşterii corelat cu frămîntările sociale, trebuie să recunoaştem că se nasc noi şi mari probleme filosofice. Nu avem încă răspunsuri

* conştientizare — capacitatea de a discerne Binele de rău şi puterea de a opta permanent pentru Bine

** metapsihic — relativ la fenomenele psihice ale căror cauze şi mod de desfăşurare sînt încă necunoscute ştiinţific; parapsihic.

Scanned with OKEN Scanner

definitive la cele mai multe probleme ale cunoașterii. Nu le găsim nici în fizică, nici în chimie, nici în biologie și nici în altă parte. Cele mai multe probleme fundamentale sînt încă deschise, fizica și biologia sînt pline de enigme. A gîndi asupra lor, presupune însă, a admite un anumit cadru cognitiv prealabil".

„Fără o ontologie coerentă care să răspundă marilor semne de întrebare ale științei secolului nostru, dar și unor frămîntări filosofice pe care gîndirea omului le-a manifestat încă din mileniile II și I înaintea erei noastre, care nici astăzi nu au încetat, nu mai este posibilă o continuare a construcției filosofice, care să corespundă și nevoilor spirituale ale omului și civilizației socio-umane".

„Nici un model ontologic nu mai satisface, deși nici unul nu poate fi total respins, întrucît fiecare aruncă o lumină parțială, directă sau indirectă, uneori răsturnată, asupra unei realități, foarte complexe, care nu poate fi redusă numai la o ultimă realitate sau numai la realitatea înconjurătoare".

Din această motivație, care este în același timp un model de rigurozitate științifică, s-a născut Modelul ontologic „Inelul lumii materiale" — autor Prof. Mihai Drăgănescu, concept original, care fundamentează pentru prima oară prin cunoaștere științifică, conceptul de Unitate cosmică ce fusese obținut de antici pe cale intuitivă.

Prof. Mihai Drăgănescu afirmă: „de ortoexistență ne putem apropia prin știință, deși nu știm dacă o vom putea pătrunde pînă la epuizare".

Prin ortoexistență înțelegem „existența profundă, în raport cu care, un univers, cum este și universul nostru, are două legături, una de plecare din ortoexistență, alta de întoarcere, de unde denumirea de inel între realitatea profundă și realitatea înconjurătoare".

„În ortoexistență trebuie să admitem procese fizice cu totul deosebite față de lumea fizică cuantică și față de lumea fizică macroscopică dar care să le genereze și să le explice pe acestea din urmă".

* *
*

Luînd în considerare ultimele descoperiri ale științei care obiectivează fenomene ce nu pot fi explicate prin legile și modelele de organizare admise de știință pînă în prezent, școala românească de biologie prin Prof. Eugen Macovski, elaborează teoria pluralității nivelelor de structurare a materiei în univers. În acest concept E. Macovski emite ipoteza structurării organismului uman după un model constituit din două forme: Biostructura și materia moleculară coexistentă. „Acești doi constituienți reprezintă nu o structură chimică, ci o structură biologică în continuă dezvoltare, imprimată viului din care face parte și aflată în perpetuă evoluție".

„La nivelul de integrare biosic bioplasma furnizează generarea a «diferite emisii» ansamblul cărora constituie «structura materială a cîmpului biologic» prin care organismul viu poate acționa la distanță asupra altor organisme vii, influențînd comportarea acestora".

„Prin evoluția treptei biosice este generată o formă superioară de organizare a materiei biologice vii: materia noesică.

Proprii, în exclusivitate acestei forme îi sînt procesele calitativ noi și superioare de structurare și anume cele responsabile și purtătoare ale proceselor de gîndire abstractă".

„Plecînd de la dialectica dezvoltării și analogiile cu materia noesică și materia biosică, este logic de presupus generarea unor forme superioare de organizare a materiei vii aflate pe treapta noesică de dezvoltare. Noua formă întrunește capacitatea de a avea proprietăți ce depășesc pe cele generatoare ale facultății de a gîndi abstract și este denumită materie structurată enisic. Ea este apărută printr-o dezvoltare în spirală a treptelor inferioare de organizare a materiei așa cum o cunoaștem noi în spațiul terestru. Materia enisistructurată coexistă probabil în alte condiții ale universului, diferite de cele telurice. Ea subsumează nivelele inferioare de structurare — noesic, biosic și molecular (fizic), ființele ei purtătoare posedînd însușiri și caracteristici ce depășesc limitele percepțiunii umane din actualul său stadiu de evoluție, putînd fi structurată într-un sistem cu mai multe trepte de dezvoltare, din care ultima ar fi cea supraenisică".

„Treapta de structurare noesică implică funcțional prezența unei «noesiplasme» cît și existența unui «cîmp noesic» deosebit de «cîmpul biosic»".

„Cîmpul noesic acreditat ca apartenență la materia noesistructurată, este definit ca fiind spațiul în care interacționează substratul material al fenomenelor radiative legate de transmiterea bioinformațiilor".

Și iată că teoria structurării materiei elaborată de E. Macovski apărută ca o emanație a ultimelor descoperiri științifice pe de o parte, iar pe de altă parte ca o necesitate pentru explicarea unor fenomene și procese „psi" ce nu mai pot fi puse la îndoială, reținînd ca structuri: fizicul, biosicul, noesicul, enisicul (pe mai multe trepte de dezvoltare) și supraenisicul confirmă în parte cunoașterea structurii umane care ne-a fost transmisă prin tradiție și a fost descrisă de extrasensibili (clarvăzătorii).

* *
*

Un „posibil model funcțional al omului" obținut prin îndelungate observații practice și studierea străvechii cunoașteri orientale, sub imperiul cerinței de a răspunde unor întrebări fundamentale ce ne însoțesc existența a fost descris de dr. Dumitru Constantin astfel:

„În opinia noastră, organismul viu constituie o unitate funcțională la care distingem o dimensiune structurală morfologică și o alta informațional-energetică. Dacă am face o ierarhizare pe funcții și structuri am distinge mai întîi stratul energetic funcțional din care noi nu putem obiectiva decît

Scanned with OKEN Scanner

aspectul bioelectric. Următorul strat este cel biochimic şi în fine ultimul este cel molecular morfologic. Dimensiunea bioelectrică este cea primară, primordială, pentru că materia vie derivă din cea nevie, care nu este în esenţa sa decît un cîmp energetic; aşa cum îl descriu ştiinţele moderne".

„O serie de observaţii ştiinţifice par să pledeze pentru ideea existenţei unui cîmp energetic matrice, organizator pentru informaţia genetică însăşi. Toate cauzele de boală, cu excepţia acelora de natură traumatică, vor acţiona mai întîi asupra structurii bioelectrice funcţionale şi prin persistenţă, vor penetra succesiv celelalte planuri — biochimic şi molecular. Modificarea cauzată de un factor patogen în dimensiunea energetică — bioelectrică apare cu mult timp înainte de a avea o expresie clinică. Un observator dotat cu o capacitate de percepţie naturală sau cu alte mijloace de decodificare poate sesiza în timp util această modificare. Aici, în acest moment, dacă îl putem surprinde, apare suverană intervenţia acupuncturii.

Reţeaua punctelor şi meridianelor de acupunctură ne apare ca un sistem primordial de funcţionare a organismelor vii — prezentă la întreaga lume vie, inclusiv la plante. Rostul acestui sistem este acela de a vehicula informaţia codificată bioelectric, pe de o parte între diferite elemente ale corpului, iar pe de altă parte între organism şi mediul ambiant şi cosmic".

„Circulaţia energiilor specializate este ritmică. Ele aparţin ca substrat organismului viu, dar sînt declanşate de semnalul cosmic extern. Euritmia reprezintă capacitatea organismului viu de a funcţiona în rezonanţă cu universul".

3. SCURTĂ ISTORIE

Oamenii au fost creaţi puri şi la începuturile existenţei lor pe pămînt aveau cunoaşterea originii lor Divine şi perceperea fenomenelor pe căi intuitive, foarte dezvoltată. Din acele timpuri, în care legenda spune că zeii se amestecau în viaţa oamenilor (aceasta simbolizează însăşi capacitatea lor de percepţie), au ajuns pînă în zilele noastre „Vedele" — scripturi indiene — în care oamenii, din inspiraţie divină, au înscris Adevărul despre existenţa lor. Din acele timpuri străvechi şi pînă către era noastră, aceste învăţături s-au transmis oral, pe cale iniţiatică, în temple, sub blestemul tăcerii. Cei aleşi pentru a fi iniţiaţi trebuiau să întrunească trăsături morale, fizice şi intelectuale deosebite, pentru a oferi garanţia că puterile obţinute ca urmare iniţierii, vor fi utilizate în scopuri bune. Sînt cunoscute centrele de iniţiere din Egipt şi Grecia antică.

În Dacia au funcţionat de asemenea centre iniţiatice. Aici trebuie să semnalăm însă o particularitate: credinţa nestrămutată în nemurire a dacilor, pe care istoria nu o mai semnalează la alte popoare antice, ar putea fi un indiciu că la daci funcţiona un sistem de iniţiere deschis, la care avea acces întregul popor.

Atunci cînd cei iniţiaţi au început să-şi utilizeze puterile pentru profituri personale, aşa cum s-a întîmplat cu hierofanţii în perioada decadenţei Egiptului antic, ei şi-au pierdut aceste puteri şi înşăşi centrele de iniţiere nu au mai funcţionat.

Între timp, de mai multe ori în istoria umanităţii, atunci cînd decadenţa a ajuns la apogeu, Universul s-a purificat prin mijloace diferite — calamităţi naturale sau convulsii sociale — în scopul eliminării răului şi realizării evoluţiei. Faptele sînt consemnate în Vechiul Testament.

Era noastră a început sub semnul jertfei pe care Dumnezeu, din marea sa iubire pentru oameni, a făcut-o, trimiţîndu-l pe pămînt pe Fiul Său.

Patimile, răstignirea pe cruce şi Învierea Mîntuitorului Iisus Hristos au constituit Puterea ce a întemeiat noua religie, dată oamenilor în ajutor, pentru a le arăta drumul evoluţiei. Legea acestei evoluţii se află în Noul Testament.

Urmînd drumul evoluţiei, pătrunzînd din ce în ce mai mult în sfera materială şi lărgind sfera cunoaşterii şi explicării fenomenelor, oamenii au pierdut capacitatea de percepere intuitivă.

În acest timp, lunga istorie a Evului Mediu, dominată de inchiziţie, care s-a opus sistematic tuturor descoperirilor ştiinţifice, creînd, la fiecare succes al ştiinţei, falsa impresie că ştiinţa a învins religia, a săpat o prăpastie adîncă între aceste două mijloace de cunoaştere. Descoperirile ştiinţifice (ex.: mecanica cerească) erau etichetate de inchiziţie, drept „erezii şi vrăjitorii" şi supuse ostracizării.

Această luptă surdă între inchiziţie şi ştiinţă a netezit drumul spre totalitarism exercitat mai apoi de ştiinţă, care, învinuită ea însăşi de „vrăjitorie", şi-a asumat un rol inchizitorial faţă de fenomenele pe care nu le putea explica.

Astfel de fenomene s-au produs permanent şi pretutindeni pe Glob dar, o lungă perioadă de timp, ştiinţa le-a negat pur şi simplu, apoi s-a străduit să le introducă în tiparele cunoscute. Este celebru răspunsul dat de Academia Franceză în problema originii meteoriţilor: „Nu pot să cadă pietre din cer, pentru că în cer nu sînt pietre". Şi totuşi, pietrele au continuat să cadă.

Pînă cînd, savanţi de renume, adoptînd o atitudine cu adevărat ştiinţifică faţă de fenomenele ce nu puteau fi explicate, dar care erau cît se poate de reale, au început să le studieze în laboratoare, cu instalaţii perfecţionate, demonstrînd autenticitatea lor şi elaborînd ipoteze pentru explicarea în mod ştiinţific a mecanismelor de producere. Este vorba despre fenomene de tipul celor înscrise în cuprinsul volumului de faţă.

A luat fiinţă „Institutul metapsihic" din Paris, cu o bogată experienţă în domeniu, apoi în diverse ţări din întreaga lume au început să funcţioneze asemenea institute de cercetări. Începînd din anii '60 cercetări deosebit de valoroase în domeniul

Scanned with OKEN Scanner

„percepției extrasenzoriale“ * au loc în U.R.S.S. și în alte țări din Europa de Est.

La aceste cercetări, în ultimele două decenii s-au adăugat cercetările științifice în domeniul biologiei, biofizicii, medicinei, care, ajutate de aparatură electronică de mare finețe și precizie, au adus probe și mărturii concludente în sprijinul ipotezei privind continuitatea existenței dincolo de limitele fizice.

Acum se știe că teoriile științifice cu privire la nașterea, și originea universului, apariția și evoluția vieții pe pămînt, nu infirmă ci confirmă cele ce au fost scrise în Biblie. O serie întreagă de mărturii din arheologie, biologie, fizică, matematici, vin să confirme evenimentele menționate în Biblie și care multă vreme au fost vehement contestate de unii oameni de știință.

Astăzi știm cu certitudine că:

a) Știința dezvoltată în afara cunoașterii de Dumnezeu poate conduce la distrugerea speciei umane (dacă nu prin arma nucleară, prin poluare, dacă nu prin poluare, prin epuizarea resurselor ș.a.m.d.).

b) Datoria fundamentală a omului și a științei este de a redescoperi și a se reintegra în conceptul de Unitate cosmică potrivit căruia, toate fenomenele sînt manifestări ale unui ansamblu unitar, armonios și toate acțiunile trebuie să se afle în armonie cu Legile acestui ansamblu.

c) Știința și religia nu sînt antagoniste, ci complementare.

d) Noile descoperiri și tehnologii ale mileniului al treilea care vor face obiectul științei ce promovează cunoașterea în Dumnezeu se pot adresa și pot fi create numai de oamenii ce au dobîndit ei înșiși, în interiorul lor, această cunoaștere.

e) Pentru a dobîndi certitudinea că pot găsi în sufletul lor Adevărul, oamenii, educați în sistemul de gîndire cartesian, au nevoie de probe. Aceste probe există, Dumnezeu ni le-a trimis pentru a ne ajuta în evoluția noastră și cu cît vom pătrunde mai mult în spiritualitate, cu atît vom înțelege mai bine istoria, prezentul și pe noi înșine, ca expresii ale manifestării Divine.

Înțelegem prin conceptul de Unitate, ideea de Dumnezeu, Cel ce se află deasupra întregii Creații și care pătrunde totul prin Puterea Sa Cunoscătoare, Creatoare, Armonioasă, Organizatoare, Integratoare.

Volumul de față abordează fenomenele în ordinea crescîndă a complexității, definind succint paleta fenomenelor de natură radiativă care pot oferi explicații pentru multe dintre fenomenele ce se produc la granițele cunoașterii și trecînd apoi la scopul final, al deschiderii spre spiritualitate.

În alcătuirea sumarului lucrării, ne-am propus să respectăm, pentru atingerea scopului, modelul cu care natura însăși, așa cum ne-o demonstrează istoria, lucrează în evoluție.

* percepție extrasenzorială — percepția fenomenelor fizice fără ajutorul simțurilor.

4. STRUCTURA FIINȚEI UMANE

Ființa umană, realizare supremă a evoluției pe Pămînt, entitate complexă în întregul ei („microcosmos“, cum o numește știința), prezintă în manifestările sale psiho-somatice o mare diversitate.

Această diversitate a manifestărilor pe planuri total diferite între ele se înscrie de la activitățile pur fizice, exprimate prin forța motrice a mușchilor, la activitățile mentale exprimate prin intelect, produs al creierului, la cele sentimentale, ale dorințelor, imaginației și creativității, pînă la intuiție care reprezintă cunoașterea pură și care este de domeniul activității spiritului.

Activitatea ființei umane pendulează permanent între trecut și viitor, trecutul fiind reprezentat de memorie, de cunoașterea anterioară, iar viitorul de reflecție, de planuri, de acțiune.

Totodată, prezentul reprezintă timpul ce ne este acordat pentru experiență și care, dacă este utilizat cu atenția cuvenită, permite dezvoltarea intuiției, deci a cunoașterii pure și înaintarea noastră pe drumul evoluției.

Iar pe alt plan, ființa umană făcînd parte din ansamblul Creației, se află în permanentă interrelare cu celelalte componente ale Creației și cu întregul ansamblu.

Este de la sine înțeles că această structurare a manifestărilor ființei umane presupune pentru exprimare, o structurare corespunzătoare a însăși ființei care se manifestă.

Astfel, această ființă are nevoie de o structură fizică, din materie densă (corpul fizic) prin care să se manifeste în lumea de materie densă a Pămîntului, în activitățile motrice; are nevoie de o structură de materie densă de slabă densitate, dar superior organizată (creerul) pentru a-și desfășura activitatea intelectuală; de o structură energetică (de materie subtilă) pentru a vitaliza corpul fizic, avînd rol de interfață * care asigură relația corpului fizic pe de o parte cu Cosmosul, pe de altă parte cu Spiritul; de o structură la nivelul căreia să se regăsească sentimentele și dorințele (sufletul) și în sfîrșit de Spirit care manifestă intuiția, cunoașterea pură, care este REFLECTAREA Voinței Lui Dumnezeu și reprezintă elementul etern din ființa umană.

Vom arăta în alte capitole că se nasc, din cînd în cînd, oameni care au capacitatea de a pătrunde dincolo de limitele vederii obișnuite.

Astfel de oameni au descifrat ființa umană complexă în totalitatea ei și au descris-o ca fiind formată din mai multe structuri care se întrepă-

* interfață — intermediar.

Scanned with OKEN Scanner

trund şi în acelaşi timp se înfăşoară succesiv spre exterior (ca foile unui bulb). Fundamental, omul este constituit din trei corpuri (sau vehicule): corpul fizic, corpul energetic şi sufletul care au rolul de a proteja spiritul şi a-i permite să se manifeste. La rîndul său, spiritul are mai multe principii componente. Sînt în total şapte planuri de manifestare.

Corpul fizic este cel de care luăm cunoştinţă prin simţurile noastre, cel care a făcut obiectul cercetărilor ştiinţifice şi, în acelaşi timp, cel cu care, în mod greşit, ne identificăm; el este Eul limitat de cele cinci simţuri fizice.

Corpul energetic este copia fidelă a corpului fizic, îl întrepătrunde şi îl bordează pe acesta în exterior, în proximitatea epidermei, şi este dotat cu sistemul care asigură receptarea, circulaţia şi distribuţia energiei cosmice, fiind pus în evidenţă mai ales prin acupunctură, magnetoterapie şi efectele metodei de energizare Reiki, ca şi prin multe alte tipuri de manifestări ce vor fi descrise în capitolele următoare.

Sufletul* le întrepătrunde pe celelalte două şi bordează la exterior corpul energetic.

Facem aici analogie cu cele trei principii fundamentale: informaţia, energia, substanţa. Corpul fizic ar fi fundamental substanţă, corpul energetic – fundamental energie, iar sufletul – fundamental informaţie.

Totodată facem precizarea că am prezentat corpurile în ordinea în care luăm noi cunoştinţă de ele, dar ordinea reală a formării şi importanţei lor este aceasta: Spiritul (ca germen de spirit), sufletul, corpul energetic şi corpul fizic. Trebuie precizat că toate aceste corpuri sînt supuse perfecţionării, prin interrelarea lor, în răstimpurile existenţelor pămîntene, în scopul conştientizării prin evoluţie.

Formarea primelor două structuri are loc în planurile cosmice pe care le străbate spiritul în drumul pe care îl parcurge spre materia densă, iar a corpului fizic pe Pămînt.

Creaţia	DIVINUL	Dumnezeu în afara esenţei (în sine)
		Divinul esenţial (din sine)
	Spiritualul esenţial	Spiritualul esenţial conştient
		Spiritualul esenţial neconştient
	Esenţialul	Esenţialul conştient
		Esenţialul neconştient
	Materia	Materia subtilă
		Materia densă

* Unele lucrări folosesc termenul de „corp astral" pentru desemnarea „sufletului" altele pentru desemnarea „corpului energetic". Pentru eliminarea confuziilor, în lucrarea de faţă am renunţat la utilizarea acestui termen în denumirea diferitelor anvelope ale spiritului.

Pentru a înţelege acest lucru prezentăm mai jos structura cosmică aşa cum a fost descrisă de Abd-Ru-Shin în opera sa intitulată „Dans la Lumière de la Verité" (În lumina Adevărului).

La rîndul lor, fiecare din aceste genuri este împărţit în subdiviziuni care pot cuprinde marea diversitate a manifestărilor şi pot realiza totodată legătura (continuitatea) între diferitele genuri.

Germenul spiritului uman se naşte în sfera spiritualului esenţial neconştient şi tinde către conştientizare dar aceasta se poate realiza numai prin experienţă, parcurgînd toate celelalte genuri inferioare. Caracteristicile fundamentale ale germenului de spirit sînt inocenţa, puritatea şi liberul arbitru. Mijlocul de cunoaştere al spiritului este intuiţia care reprezintă cunoaşterea pură. Germenul de spirit poate deveni spirit conştient prin experienţă şi ajunge la stadiul superior de evoluţie atunci cînd, acţionînd prin corpul fizic şi, folosind liberul său arbitru, optează pentru Adevăr, Bine şi Frumos. Misiunea cosmică a spiritului uman ajuns la maturitate este aceea de a ajuta genurile inferioare lui să evolueze şi să se purifice.

Sufletul ia naştere în sfera esenţialităţii *, constituind învelişul de protecţie al spiritului în acest mediu, şi corpul de legătură (interrelare) cu mediul esenţialităţii (în acest mediu îşi au originea regnurile vegetal şi animal).

Sufletul este corpul senzaţiilor, cel care conţine sentimentele, dorinţele, memoria. El a fost numit şi „corpul dorinţelor".

Tot în el se află sediul simţurilor. El asigură starea de veghe. În timpul somnului, sufletul părăseşte corpul fizic şi pe cel energetic, rămînînd legat de acesta printr-un cordon fluidic (numit şi „coarda de argint"). În timp ce corpul fizic şi dublul său energetic rămîn la locul de odihnă, sufletul călătoreşte în Cosmos, în planul astral (sinonim cu planul esenţialităţii), acolo unde iau naştere visele, sau pătrunde într-un plan superior, unde nu mai sînt vise iar somnul este profund şi odihnitor.

Corpul energetic ia naştere în sfera materiei subtile, avînd un triplu scop: protecţia sufletului şi spiritului, interrelarea cu mediul materiei subtile şi vitalizarea corpului fizic. Corpul energetic este cel care asigură funcţionarea tuturor organelor, pe toată durata vieţii, inclusiv în timpul somnului. În decursul timpului el a primit diverse denumiri dintre care menţionăm: „corp vital", „dublu eteric", „corp de materie subtilă". Corpul energetic nu părăseşte niciodată corpul fizic, atîta timp cît omul este în viaţă. Atunci cînd corpul energetic se desparte de corpul fizic, acesta moare. La cîtva timp după despărţirea de corpul fizic (ore sau zile) corpul energetic se degradează eliberînd sufletul.

Corpul fizic se naşte în sfera materiei dense, este constituit din elementele specifice acestei materii, este necesar pentru protecţia celorlalte corpuri în

* esenţialitate – element esenţial ce poate fi vizibil în Creaţie; elementul cu care se construiesc forme sub acţiunea Voinţei divine, în toate sferele Creaţiei.

Scanned with OKEN Scanner

mediul fizic este singurul prin care spiritul se poate manifesta în lumea materiei dense a pămîntului, fiind singurul capabil să realizeze relaţiile în mediul materiei dense.

Spiritul care urmează să locuiască în corpul fizic se află în preajma viitoarei mame de la începutul sarcinii, ataşîndu-se din ce în ce mai mult de viitorul său corp, pînă la jumătatea sarcinii, cînd rămîne legat definitiv de acesta, primele mişcări ale fătului constituind semnul că spiritul s-a instalat definitiv în viitorul său corp fizic.

În cele ce urmează prezentăm cîteva dintre modelele privind structura fiinţei umane sinonimă cu structura cosmică, concepute de-a lungul timpului.

Modelul yoga, datînd de cîteva mii de ani, descrie:

- planul fizic;
- planul eteric;
- planul astral;
- planul mental intelectiv;
- planul mental superior;
- planul cauzal;

Absolutul — situat deasupra fiinţei umane.

Unul dintre cele mai complete concepte privind structura fiinţei umane îl constituie modelul antropozofic * descris de Rudolf Steiner, datînd din prima jumătate a secolului XX, care cuprinde:

1. Corpul fizic — sinonim cu materia — caracterizînd mineralul.
2. Corpul energetic — sinonim cu viaţa — caracterizînd viul (vegetal, animal, om).
3. Corpul astral (sufletul) — sinonim senzaţiei — caracterizînd animalul şi omul .
4. Eul (individualitatea) — sinonim cu spiritul — caracterizînd omul.
5. Sinea spirituală.
6. Spiritul vieţii.
7. Omul spirit.

Sinea spirituală, spiritul vieţii şi omul spirit sînt principii constitutive superioare ale fiinţei umane existente în stare de germen în fiecare om şi care se dezvoltă treptat, prin munca pe care omul o desfăşoară asupra lui însuşi. Acestea constituie elementul etern al omului.

În cadrul conceptului de Unitate, Rudolf Steiner arată:

„Din punctul de vedere al unei concepţii superioare despre lume, vorbim despre şapte principii constitutive ale omului, la fel cum se vorbeşte despre şapte culori ale luminii sau despre cele şapte tonuri ale gamei". „Şi după cum atunci cînd vorbim despre culoare şi sunet, numărul şapte nu comportă nici o superstiţie, la fel stau lucrurile şi cu împărţirea omului în şapte părţi constitutive".

Să mai adăugăm că Brîncuşi îşi face autoportretul desenînd şapte sfere concentrice penetrate radial de o pană piramidală, iar atunci cînd îi consacră o sculptură lui Socrate, foloseşte şapte volume succesive, cel de-al şaptelea, rezervat înţelepciunii, fiind reprezentat ca un Univers regăsit în sine însuşi.

În cea de-a doua jumătate a secolului XX, savantul român Eugen Macovski a emis o teorie biostructurală prin care recunoaşte constituirea omului din structuri succesive, demonstrînd faptic existenţa primelor trei şi presupunînd existenţa următoarelor în model filosofic, silogistic, luînd ca motivaţie dialectica. În concepţia lui Eugen Macovski, fiinţa umană se compune fundamental din două structuri; materia moleculară şi biostructura, divizată la rîndul ei în mai multe structuri, conceptul final arătînd astfel:

- materia moleculară
- materia biosică
- materia noesică
- materia structurată enisic, pe mai multe trepte de dezvoltare;
- treapta de dezvoltare supraenisică — considerată a coexista în alte condiţii ale Universului, diferite de cele telurice;

Importanţa teoriei biostructurale a lui Eugen Macovski constă în aceea că, deşi ea reprezintă un mod de gîndire raportat la dimensiunile spaţio-temporale şi nu porneşte de la adevărul fundamental al existenţei care este Creaţia, concluzia la care ajunge confirmă cele spuse la începutul acestei cărţi: cu cît aprofundăm studiul materiei, cu atît mai mult ne apropiem de Adevărul absolut şi aceasta datorită faptului că experimentul ştiinţific şi gîndirea abstractă (condusă de intuiţie) pun în evidenţă realitatea fenomenelor.

Teoria biostructurală a lui Eugen Macovski reprezintă în acelaşi timp măsura frămîntărilor sale în faţa atîtor fenomene neexplicate de ştiinţă şi strădania de a găsi un model coerent, plauzibil ştiinţific, care să poată oferi o explicaţie realităţii care devenise pentru el atît de evidentă.

Cele prezentate în acest capitol, referitoare la structura fiinţei umane, ne vor permite să înţelegem şi să ne explicăm fenomenele şi întîmplările ce vor face obiectul capitolelor următoare şi care, deocamdată, sînt situate la graniţele cunoaşterii, fiind recunoscute de ştiinţă dar fără a li se putea atribui o explicaţie prin prisma cunoaşterii ştiinţifice existente pînă în prezent.

* modelul antropozofic are în vedere dobîndirea înţelepciunii umane.

Scanned with OKEN Scanner

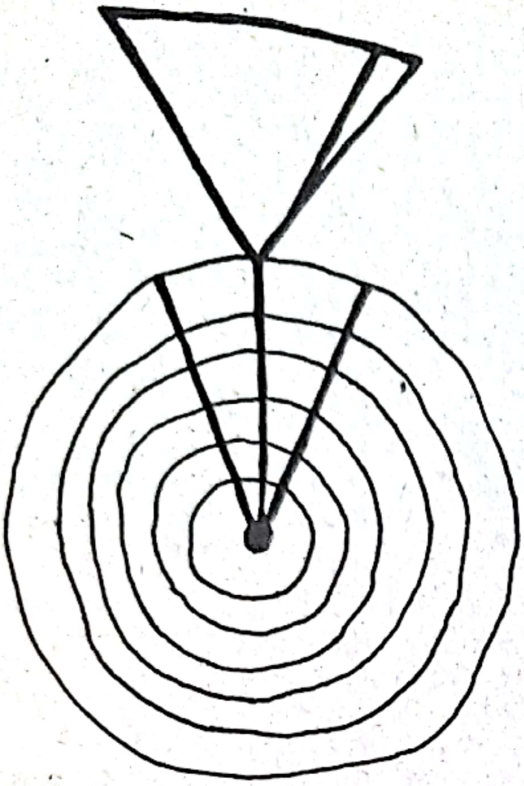

Fig. 1
Autoportret brîncuşian

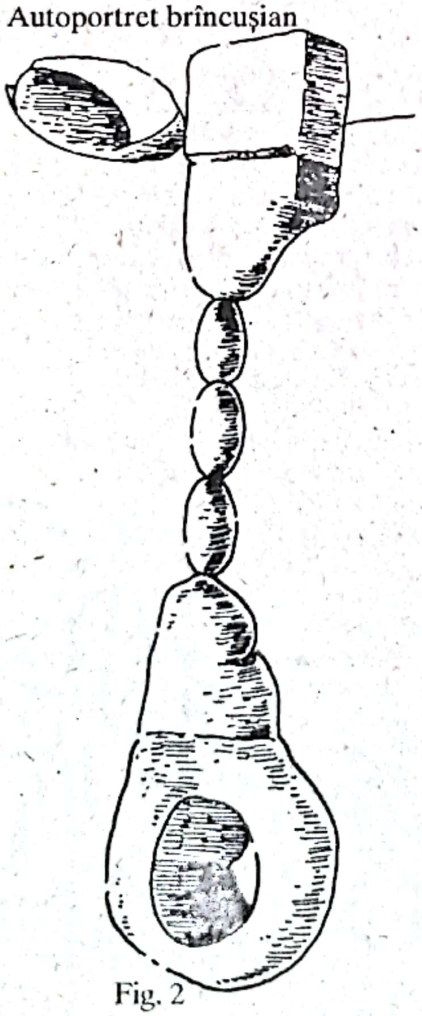

Fig. 2
Socrate — sculptură de Brîncuşi

5. CORPUL VITAL (ENERGETIC) *

În decursul timpului ştiinţele medicale au studiat pînă în cele mai mici detalii corpul fizic.

Cînd am reuşit să-i smulgem toate tainele, l-am asemănat cu o maşină perfectă. Fiind foarte absorbiţi de studiul detaliilor acestei „maşini", am uitat că ea funcţionează ca un întreg şi astăzi se văd din ce în ce mai mult consecinţele acestei atitudini. Datorită acestor consecinţe nefaste, acei specialişti care dovedesc o cunoaştere superioară a realităţii, studiază şi apelează, din ce în ce mai mult, la „modelul funcţional" în care omul este privit ca un întreg, în toate componentele lui: fizică, energetică şi informaţională.

În acest capitol vom relata, extrem de sumar, doar ca pe un semnal al existenţei, principalele elemente componente ale corpului energetic, aşa cum este el cunoscut tradiţional (în filosofiile indiană şi chineză) şi cum este descris de clarvăzători.

Corpul energetic este copia fidelă a corpului anatomic, îmbrăcînd fiecare particulă a acestuia şi corpul fizic în întregime, depăşind epiderma cu cca. 6 mm. Aura energetică însă depăşeşte corpul fizic pe o distanţă mai mare. Corpul energetic primeşte din univers şi distribuie corpului fizic forţa vitală emanată de soare, („prana" cum este numită în limba sanscrită). El conţine pentru aceasta şapte „centri de forţă" care se numesc în sanscrită „Chakra" sau „floare de lotus" a căror dispunere este arătată în fig. 3 şi 4. Fiecare din cele şapte chakre îndeplineşte o funcţie deosebită. Corpul energetic este străbătut de cîteva sute de canale energetice, dintre care 12 sînt meridiane principale (număr egal cu lunile anului şi semnele zodiacale) şi este implicat în tratamentele prin acupunctură, magnetoterapie, presopunctură precum şi într-o serie de fenomene ce se petrec la graniţele cunoaşterii.

Medicina chineză dispune de adevărate hărţi ale corpului energetic integrat corpului fizic, cu traseul exact al canalelor energetice şi amplasamentul punctelor de acupunctură.

Trei dintre canalele energetice sînt fundamentale (fig. 3) şi ele reprezintă în principal cele trei dimensiuni ale timpului existenţei noastre terestre (trecutul, prezentul şi viitorul) şi caracteristicile acestora. Cele trei canale se încrucişează în dreptul frunţii, acolo unde se proiectează Ajna chakra (care este sinonimă cu iertarea).

Cele trei canale principale sînt:

— Canalul stîng (canalul lunar sau Ida Nadi în sanscrită) este sinonim cu existenţa, memoria, devoţiunea, reprezintă trecutul şi este reflectarea sufletului în corpul energetic.

---

* denumirea de corp energetic atribuită corpului vital are în vedere în special funcţia energetică a acestuia.

Scanned with OKEN Scanner

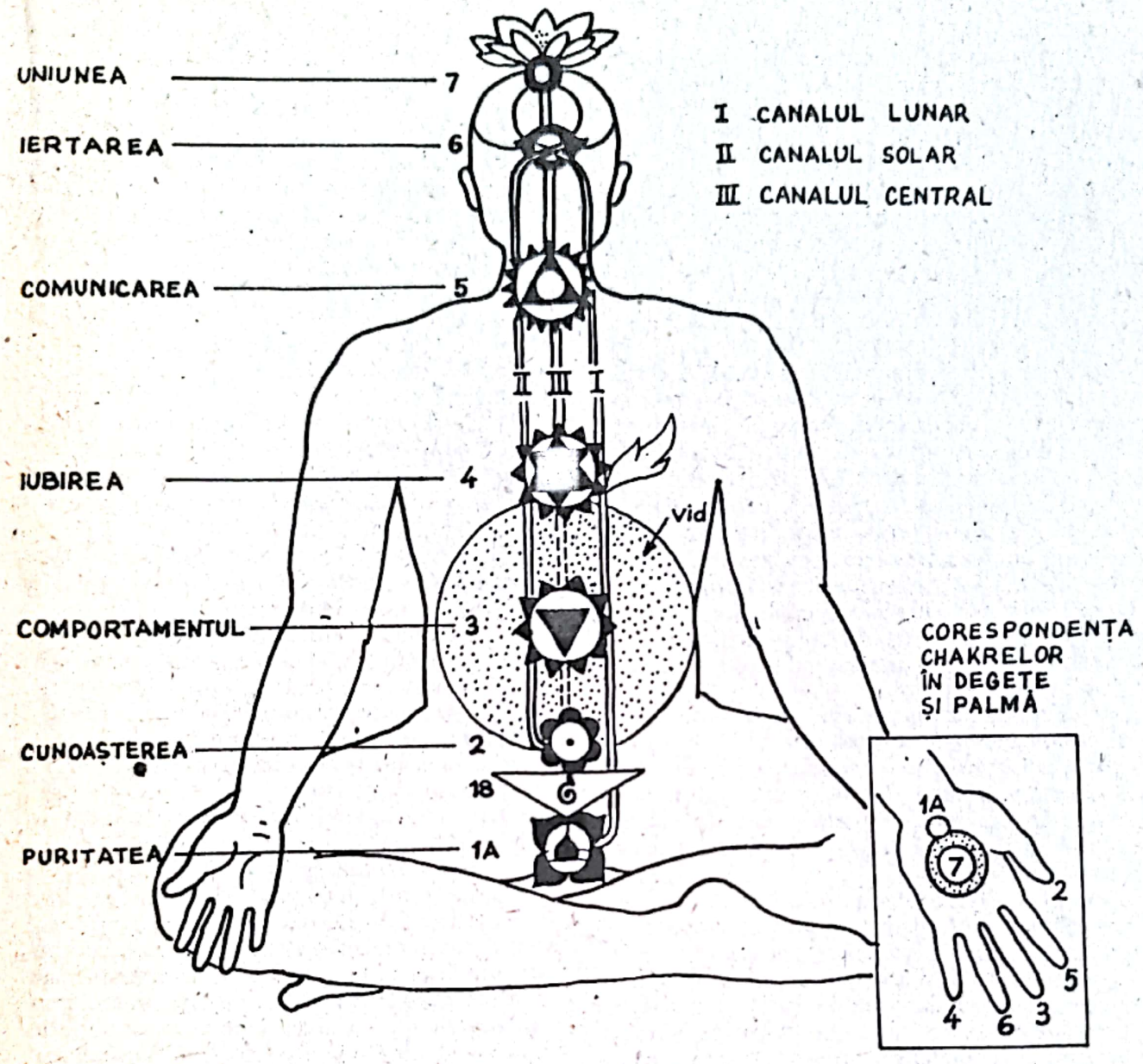

CHAKRELE ȘI CORESPONDENȚA LOR CU CULORILE SPECTRULUI ȘI CELE CINCI ELEMENTE FUNDAMENTALE

1 A – Muladhara chakra – ROȘU – PĂMÎNT 1 B – Kundalini – energie purificatoare situată în osul sacru în stare latentă.
2 – Swadisthana chakra – ORANGE – APA
3 – Manipura (Nabhi) chakra – GALBEN – FOC
4 – Anahata chakra – VERDE – AER
5 – Vishuddhi chakra – ALBASTRU – ETER
6 – Ajna chakra – VIOLET
7 – Sahasrara chakra (lotusul cu 1000 de petale) – ALB – ARGINTIU – AURIU

Fig. 3
Corpul energetic
Cele trei canale principale și cele șapte chakre.
(după știința tradițională a Ființei umane în India).

Scanned with OKEN Scanner

– Canalul drept (canalul solar sau Pingala Nadi) este sinonim cu universul fizic, mental, acțiunile, reprezintă viitorul și este reflectarea corpului fizic în corpul energetic.

– Canalul central (Sushumna Nadi) sinonim cu evoluția, revelația, integrarea, reprezintă prezentul și este reflectarea spiritului. Drumul evoluției este caracterizat în principal prin cunoaștere pură *, stăpînire de sine, comportament corect și diplomație divină, iertarea și iubirea aproapelui. Toate acestea se pot realiza numai atunci cînd omul se construiește pe sine, în mod conștient. Trăind permanent, în mental, în trecut sau în viitor, pendulînd între dorință și acțiune, ființa umană se află, în cursul existențelor sale terestre, rătăcitoare prin acest labirint, în timp ce drumul corect al evoluției este reprezentat de canalul central, cel al prezentului. Putem urma acest drum dacă trăim cu atenție toate experiențele noastre prezente, analizînd profund consecințele înainte de a decide fiecare acțiune, pentru a discerne și alege Binele și analizînd de asemenea consecințele fiecărei acțiuni încheiate și fiecărei probe prin care am trecut pentru a trage învățămintele necesare și pentru a înțelege de ce a fost nevoie de această probă.

După cum vom vedea în cele ce urmează corpul energetic îndeplinește trei funcții principale.

Prima funcție a corpului energetic este aceea de a vitaliza corpul fizic.

Corpul energetic joacă un rol important în construirea corpului fizic destinat spiritului pe cale de a se reîncarna și asigură funcționarea corpului fizic pe tot parcursul existenței. Corpul energetic moare și apoi se descompune, la scurtă vreme după moartea corpului fizic, îngăduind sufletului să-și continue evoluția în cosmos.

După cunoașterea tradițională, confirmată de fapte, primele semne de îmbolnăvire apar în corpul energetic și numai dacă nu sînt eliminate în această fază, ele se transmit și apar ca simptome în corpul fizic. De asemenea, în cazul declanșării unor boli, este posibil ca, intervenind asupra corpului energetic (prin acupunctură, presopunctură, magnetoterapie etc.) să se realizeze o redistribuire sau un aport de energie și să se obțină îmbunătățirea stării de sănătate și chiar eliminarea semnelor de boală. Proporțiile categoriilor de substanță ce alcătuiesc corpul energetic depind de factorii de mediu, de rasă și mai ales de Karma** individuală.

A doua funcție a corpului energetic este de a fi punte de legătură între corpul fizic și suflet. El transmite sufletului, prin creierul eteric, informațiile obținute pe cale senzorială și transmite creierului fizic și sistemului nervos răspunsurile nivelului astral și celor superioare astralului.

Pentru exercitarea acestor două funcții, în corpul energetic se reflectă cele două corpuri al căror intermediar este, astfel: corpul fizic prin substanță și similitudinea organizării, iar sufletul de asemenea, prin substanță (mult mai fin organizată) și o conștiență difuză ce aparține tuturor părților corpului energetic (aceasta ar explica de ce unele persoane pot citi cu degetele sau cu alte părți ale corpului).

O a treia funcție a corpului energetic ar fi aceea că el dezvoltă în sine însuși unele „centre" cu ajutorul cărora omul poate lua cunoștință de lumea eterică* și de anumite fenomene eterice. Vom vedea în alte capitole că această funcție este antrenabilă și facultățile pe care ea le reprezintă, pot fi dezvoltate.

Corpul energetic este colorat, iar culorile sale ca și forma reflectă nivelul de evoluție atins și starea de sănătate a oamenilor.

Pentru a-și putea îndeplini funcțiile sale corpul energetic absoarbe din Cosmos o cantitate de energie vitală (prana) care circulă prin canalele sale energetice și care este transferată corpului fizic, așa cum vom arăta mai departe.

Despre Prana – Paracelsus se exprima astfel: „Întreg microcosmosul este potențial conținut în „Liquor Vitae", un fluid nervos în care se găsesc natura, calitatea, caracterul și esența tuturor ființelor". Este un alt fel de a exprima cunoașterea care spune, că totul este deja oferit, pentru a putea construi tot ceea ce dorim (sănătate, fericire etc.), dar depinde de noi, de gradul nostru de evoluție pentru a putea, prin puritatea noastră, să construim din mediu, starea de Bine.

Pentru a putea obține o imagine primară cu privire la Prana și la circulația ei continuă în mediu și prin organisme, vom spune că în atmosferă există miliarde de atomi primari și că energia solară (forța pranică) trezește în unii din acești atomi o forță care țîșnește din interiorul lor. În atom intră din interiorul său două forțe: Forța – voință primară care îi permite menținerea formei și Forța pranică ce îl face luminos și îi dă puterea de a atrage alți șase atomi, fiecare de altă culoare, formînd împreună cu aceștia o globulă de vitalitate care conține șapte atomi, reprezentînd șapte varietăți de Prana.

Globulele de vitalitate sînt extrem de numeroase în zilele cu soare, în timp ce în zilele noroase numărul lor este redus, iar noaptea fenomenul nu are loc.

Globulele de vitalitate sînt absorbite în corpul energetic prin chakre; în fiecare chakră predomină o altă varietate de Prana.

Vom arăta ca detaliu numai faptul că atomul primordial, cel injectat de forța pranică este de culoare trandafirie și toți atomii trandafirii sînt dirijați în centrul chakrei splenice care îi distribuie în sistemul nervos. Dacă oamenii nu primesc suficientă Prana trandafirie, devin sensibili și ușor iritabili.

După ce atomii traversează tot traiectul ce le este destinat și se despart de conținutul pranic decolo-

* Cunoașterea pură – Capacitatea de a discerne binele de rău.

** Karma – acțiune; suma consecințelor acțiunilor și gîndurilor bune sau rele ale unei persoane, care determină destinul reîncarnărilor.

* lumea eterică – lumea de materie subtilă.

Scanned with OKEN Scanner

Scanned with OKEN Scanner

findu-se, ei sînt expulzaţi din corp, formînd astfel ceea ce numim aura.

La oamenii cu sănătate deplină chakrele funcţionează foarte generos, absorbind o mare cantitate de globule, care nu sînt în întregime epuizate de Prana lor, deoarce corpul absoarbe numai atît cît are nevoie; aura conţine astfel o mare cantitate de Prana.

Un astfel de om este pentru tot anturajul său un izvor de forţă şi sănătate. În mod constant, dar fără să o ştie, el revarsă vitalitate asupra oricărei persoane care se apropie de el. Acest proces este intensificat la oamenii care se îndeletnicesc metodic cu vindecarea altora, fie că sînt dotaţi nativ, fie că îşi dezvoltă aceste facultăţi prin exerciţiu.

Sînt şi persoane care, neputînd să-şi specializeze suficientă cantitate de Prana, funcţionează ca un burete, absorbind această energie de la persoanele senzitive din jurul lor. Acesta este motivul pentru care, uneori, simţim o senzaţie de epuizare în prezenţa persoanelor cu temperament slab.

Prezentăm mai jos cele şapte chakre ale corpului energetic şi corespondenţa lor cu organele corpului fizic şi cu calităţile abstracte ale sufletului, conform Sahaja yoga (yoga spontană).

Dr. Hiroshi Motoyama, fizician, acupunctor, inginer electronist şi yogi, a abordat în mod ştiinţific, studiul învăţămintelor filosofiei orientale cu privire la structura organismului uman (inclusiv probarea funcţionării centrelor şi canalelor energetice).

Folosind cele mai moderne mijloace electronice (electroencefalografe, ordinatoare, videoscoape, cabine de izolare psiho-senzorială etc.) Dr. H. Motoyama probează veridicitatea filosofiilor chineză şi indiană, ca şi faptul că amplasamentul chakrelor şi traiectul canalelor energetice urmează destul de aproape traseul sistemului nervos.

Centrele de forţă (chakre) din corpul energetic	Organele corespondente din corpul fizic	Principalele calităţi ale sufletului
Muladhara	Sex, excreţie, sistemul nervos simpatic, sistemul nervos parasimpatic	Inocenţa Puritatea Înţelepciunea Bucuria
Swadisthana	Ficat, rinichi, splină, pancreas, intestine, sistem reproductiv	Cunoaşterea pură Gîndire abstractă Creativitate Estetic
Manipura (Nabhi)	Stomac, splină, ficat, pancreas	Stăpînire de sine Respect pentru învăţăturile maeştrilor Capacitatea de a fi propriul maestru Comportament corect Liniştea interioară care este suportul evoluţiei
Anahata (inimă)	Inima, circulaţia sanguină, respiraţia	Iubirea Sentimentul de protecţie Responsabilitatea Încrederea în sine ca instrument al Divinului
Vishuddhi	Gît, laringe, braţe, gură, limbă, figură	Comunicarea Diplomaţie divină Principiul: nu domin şi nu sînt dominat Simţul colectivităţii Detaşare de jocul vieţii Integrare în unitate Neculpabilitatea în spirit
Ajna	Ochi, frunte, urechi	Iertarea Eul (Ida Nadi) Supraeul (Pingala Nadi)
Sahasrara	Creierul	Linişte Integrare în Unitatea cosmică

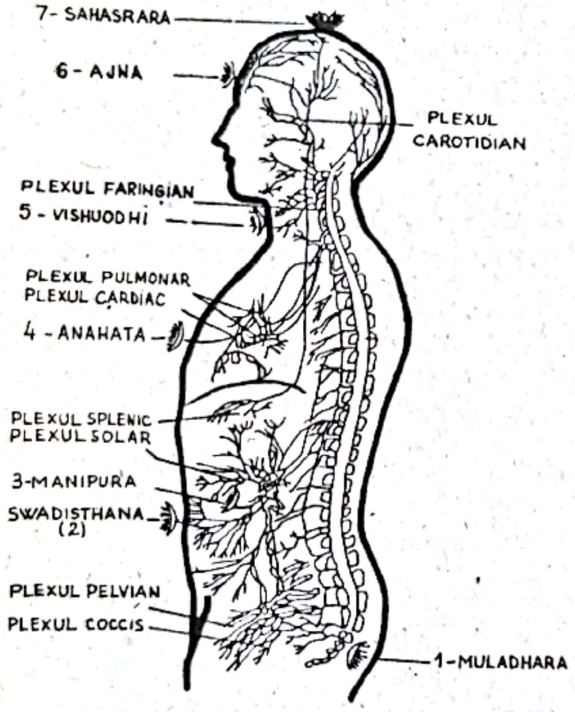

Fig. 4
Poziţia chakrelor în raport cu corpul fizic (după studiile ştiinţifice ale Dr. Motoyama)

6. FENOMENE CE SE PETREC LA GRANIŢELE CUNOAŞTERII

În lucrarea de faţă vom utiliza termenul de „fenomene psi" pentru acele fenomene aparţinînd de domeniul considerat „paranormal" care nu pot fi încă explicate în totalitate prin legile cunoscute ale fizicii şi care, datorită acestui fapt sînt considerate că se petrec la graniţele cunoaşterii.

Facem însă de la început precizarea că nu este vorba despre miracole, ci despre fenomene care se supun Legilor cosmice, care într-o zi vor putea fi explicate ştiinţific şi care vor fi socotite tot atît de normale ca toate celelalte fenomene care intră astăzi în categoria „normal".

TELEPATIA

Telepatia este unul dintre cele mai des întîlnite „fenomene psi", ea putînd fi deseori constatată la oameni care nu ies deloc din ceea ce numim „normal". De cîte ori nu ne-am exprimat un gînd sau nu am fredonat un cîntec, în acelaşi moment cu cineva care ne este apropiat? Gîndul se transmisese, telepatic, de la unul la celălalt. Telepatia înseamnă transmiterea gîndului între două persoane dintre care una este emiţător iar cealaltă este receptor, la distanţe variind între cîţiva centimetri şi mii de kilometri. Calitatea transmisiei depinde de calităţile native şi de practica prin exerciţiu a acestei activităţi.

Pentru punerea în evidenţă şi autentificarea acestui fenomen, s-au efectuat ample şi minuţioase cercetări în institute specializate din diferite colţuri ale lumii.

Cercetările au dus la cîteva concluzii asupra fenomenului, pe care le notăm în cele ce urmează:

- Transmiterea mesajelor între subiecţi se face sub formă de imagini.
- Mesajele transmise străbat orice fel de bariere care au fost imaginate, inclusiv cuşca „Faraday", pereţi de plumb, mediu acvatic etc.
- Activitatea telepatică, respectiv receptarea unor mesaje, atrage, simultan, variaţia volumului sanguin în corp (măsurată cu aparate), modificări ale undelor cerebrale (înregistrate pe electroencefalograme), modificări ale biocîmpului (puse în evidenţă prin intermediul acupuncturii).
- Intensitatea transmisiei este extrem de puţin influenţată de distanţă.
- Evenimentele emoţionale intense (accidente, decese) se transmit mai bine decît emoţiile banale, chiar între parteneri neexersaţi.
- Prin telepatie se poate determina efectuarea unor acţiuni la distanţă.
- Ceea ce se transmite prin mesajul telepatic este informaţia. Nu se ştie care este suportul acestei informaţii şi nici mecanismul de emisie şi receptare. Procedeul constă în concentrarea celui ce emite pe imaginea ce trebuie transmisă şi relaxarea, cu mintea complet golită de gînduri, a celui ce recepteză.

Datorită modificărilor înregistrate în biocîmp s-a emis ipoteza că mesajul telepatic trece mai întîi prin corpul energetic şi, prin intermediul acestuia, ajunge în corpul fizic al receptorului.

Scanned with OKEN Scanner

Una dintre cele mai importante concluzii desprinsă din experienţele de „telepatie", cu impact direct în domeniul evoluţiei spirituale, este aceea că „gîndul este o forţă" de vreme ce el poate produce acţiuni la distanţă, fără intervenţia unei alte forţe.

Pentru a ilustra fenomenul, dintre multiplele scenarii care au fost utilizate pentru experimentarea telepatiei ne vom referi numai la două:

a) Experimentul pe bază de desen.

O persoană se află într-o încăpere, avînd un caiet cu foi albe şi un creion; acesta este emiţătorul. În altă încăpere se află o altă persoană (receptorul) cu un caiet identic şi creion. Emiţătorul desenează pe filele caietului său cîte un desen pe care îl numerotează (ex: un buchet de flori, un vapor, o casă, un cerc, un pătrat etc.). În acelaşi timp, receptorul, cu starea de spirit „vid" sau „alb" (adică nu se gîndeşte la nimic), cea mai propice pentru receptarea mesajului, desenează ce îi vine în minte şi notează de asemenea paginile, în ordinea desenării. Fiecărui desen i se acordă cîteva secunde sau maximum 2-3 minute. Dacă în acest interval nu apare nimic, este inutil de a continua.

Un juriu compus din persoane care nu au participat la experiment, compară cele două caiete.

b) Experienţele de telepatie la mari distanţe.

Acestea au fost întreprinse în mod sistematic pentru prima dată între New York şi Paris de către Gardner Murphy şi Warcollier, primul avînd ùn colectiv la New York, al doilea la Paris. Primele comunicări asupra acestor experienţe s-au făcut în cadrul Congresului internaţional de cercetări psihice şi au fost citate de Dr. Osty în „Revue Metapsychique" în 1932. Apoi, cercetători americani ca Rhine, Pratt, Soal sau cercetători ruşi, cum sînt Naumov, Kamenski, Nicolaev au efectuat experienţe de telepatie situînd emiţătorul şi receptorul la distanţe de mii de kilometri între ei (Moscova – Leningrad şi Vladivostok).

Experienţele sînt conduse de jurii care nu cunosc dinainte desfăşurarea lor şi constau din alegerea întîmplătoare a unor obiecte a căror imagine trebuie transmisă de emiţător şi descrisă de receptor. Experienţele reuşesc în marea lor majoritate.

În anul 1959 a avut loc o experienţă sub conducerea Universităţii Duke din SUA. Pe submarinul atomic american Nautillus, care naviga la adîncime şi la baza militară din Maryland, la 2000 km distanţă, a fost instalat cîte un subiect telepatic. Timp de două săptămîni, de două ori pe zi, la ore fixe, sub control riguros, s-au transmis şi recepţionat informaţii şi ordine, pe calea gîndului. La sfîrşitul experimentului s-a constatat că 70 la sută din mesajele transmise au fost recepţionate corect.

Pilotul australian Wilkins care a aterizat forţat în Antarctica, a putut fi salvat datorită legăturii telepatice cu prietenul său Harold Sherman căruia a reuşit să-i comunice coordonatele locului în care se afla.

Doctorul Alexei Carrek, fiziolog, laureat al Premiului Nobel afirmă: „telepatia există, ea a fost demonstrată prin observaţie directă".

TELEKINEZIA

Termenul de telekinezie desemnează acea categorie de „fenomene psi" care se referă la deplasarea de la distanţă a unor obiecte, fără mijlocirea unor forţe fizice. Fenomenele au loc în prezenţa unor persoane care sînt numite în general „mediumi", dar fără participarea voinţei acestora şi, uneori, fără ca ele să aibă cunoştinţă de faptul că sînt implicate în aceste fenomene, şi constau din deplasarea, fără nici un fel de atingere, a unui obiect, dintr-un loc în altul, trecerea unui obiect printr-un alt obiect, dematerializarea unui obiect dintr-un loc şi materializarea lui, intactă, în alt loc, aducerea de obiecte străine decorului obişnuit al încăperii, etc.

Autenticitatea fenomenului a fost probată prin mii de experienţe efectuate în prezenţa unor persoane de certă probitate, cu aparate de mare fineţe şi în condiţii de precauţie care înlătură orice posibilitate de mistificare sau greşeală.

Şirul cercetărilor efectuate cu rigurozitate ştiinţifică a fost început în a doua jumătate a secolului XIX în Anglia, de William Crookes, fizician şi chimist, descoperitorul „taliului" (element chimic), cercetător al fenomenelor produse la trecerea curentului electric prin gaze rarefiate în tuburi de descărcare, membru al Societăţii Regale din Londra, W. Crookes a început cercetarea acestui fenomen, luînd toate măsurile impuse de cercetarea ştiinţifică, cu intenţia declarată de a demonstra că astfel de fenomene sînt imposibile. Concluzia desprinsă după efectuarea cercetărilor a fost că fenomenele sînt perfect autentice, că într-adevăr, corpuri fizice pot fi mişcate fără intervenţia unei forţe fizice perceptibilă cu simţurile noastre.

Fenomenul a fost studiat în Occident, în ţările Europei de Est, în U.R.S.S., în institute de cercetări specializate.

Este de remarcat că între cercetările efectuate în occident şi cele efectuate în U.R.S.S. este o mare diferenţă. În timp ce Occidentul a urmărit punerea în evidenţă a fenomenului şi explicarea ştiinţifică a cauzelor şi modalităţii de producere a acestui fenomen, U.R.S.S. s-a orientat spre dezvoltarea prin exerciţii practice a calităţilor native ale unor persoane sau chiar instalarea, tot prin exerciţiu, a acestor capacităţi la persoane, aparent nedotate. Zecile de institute de cercetări „psi" din U.R.S.S. s-au orientat de asemenea, spre găsirea de aplicaţii practice pentru aceste fenomene şi vom vedea în capitolele următoare ce importanţă deosebită pot avea aceste aplicaţii pentru oameni şi pentru economie.

RADIESTEZIA

De-a lungul timpului, acestui fenomen i s-au atribuit diverse denumiri: dowsing, biodetecţie, biolocaţie, efect biogeofizic etc.

Scanned with OKEN Scanner

Radiestezia înseamnă sensibilitate la radiații sau facultatea de a percepe radiații. Efectele ei sînt mișcări involuntare ale mușchilor sub influența unor cîmpuri de radiații terestre determinate de existența unor ape subterane, zăcăminte, roci tensionate etc. Arta radiesteziei a apărut cu peste 7000 ani în urmă și a fost utilizată în antichitate, pentru detectarea unor ape și izvoare subpămîntene, a zăcămintelor de minereuri, a unor comori, pentru determinarea amplasamentelor bune pentru construcții, ca și pentru depistarea hoților sau asasinilor. Instrumentele de care se folosesc radiesteziștii sînt baghete sau pendule. (Regele chinez King Yu — anul 2200 î.H. este reprezentat ținînd în mînă o baghetă). În perioada modernă, de cînd se folosesc tehnologii explicate științific (dar mult mai costisitoare), s-a renunțat la metoda de detectare radiestezică deoarece oamenii nu au înțeles fenomenul și nu l-au putut explica, atribuindu-l unor forțe supranaturale. De curînd însă, după emiterea teoriei cîmpurilor, înțelegînd că fenomenul, nu numai că este absolut real, dar are și o explicație științifică, oameni de știință valoroși s-au apropiat de practica și studiul acestui fenomen, căutînd noi modalități de utilizare a lui în sprijinul activităților economice ca și în viața oamenilor.

În metoda clasică, radiestezistul se deplasează pe terenul cercetat, ținînd în mînă un instrument simplu din lemn, metal cum sînt cele din fig. 5. Radiesteziștii contemporani au imaginat și alte forme, din aceleași materiale, pentru o mai bună evidențiere a fenomenului. Cînd subiectul ajunge deasupra unui izvor sau zăcămînt apare semnalul, prin pendulări sau rotații.

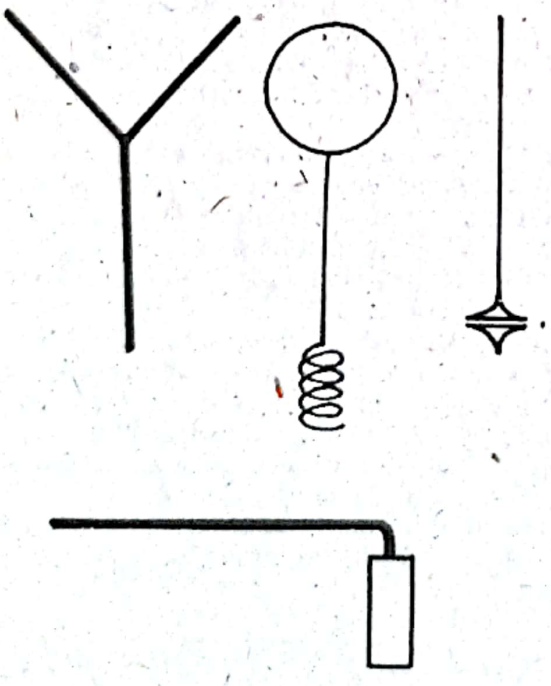

Fig. 5
Instrumente radiestezice

Metoda este folosită pe scară largă înlocuind sau în paralel cu prospecțiunile geologice. În U.R.S.S., subiecții dotați (sensibilitatea crește prin antrenament) au cartografiat resursele unor regiuni întinse, obținînd semnale în avion sau elicopter, în timp ce survolau zonele respective.

Tot în zilele noastre, soldații din trupele de geniu ale diviziei I-a și a 3-a infanterie marină din cadrul armatei americane au folosit adesea bagheta în jungla vietnameză pentru descoperirea ascunzătorilor, capcanelor, obuzelor etc.

În arheologie, metoda radiesteziei este de mare valoare deoarece ea permite, fără cheltuieli și săpături inutile, să fie detectate spații și galerii subterane, realizînd, la suprafața terenului, harta vestigiilor subterane, localizînd zonele de interes.

În practica circulației rutiere pe șosele al căror traseu nu a fost determinat radiestezic, se întîlnesc adesea porțiuni de șosea unde se petrec în mod frecvent accidente, fără o cauză aparentă. Iată un exemplu, descris în cele ce urmează:

În anul 1938 s-a pus în funcțiune, în Germania, autostrada Bremen-Bremerhaven. În scurtă vreme, în dreptul kilometrului 239 au început să aibă loc frecvente accidente, fără nici un motiv aparent. Interogați, șoferii declarau că în zona respectivă simțeau o puternică emoție, apoi mașina era împinsă în afara șoselei de o forță nevăzută. Apelîndu-se la un „fîntînar" care își stabilea locul viitoarelor fîntîni folosind radiestezia, se constată că la km. 239 era un puternic cîmp de radiații terestre; cînd fîntînarul a intrat în zonă, bagheta i-a fost smulsă din mînă iar el a fost răsucit în direcția în care a zburat bagheta. După acest diagnostic, fîntînarul a dat și soluția: a îngropat lîngă piatra kilometrică o cutie de cupru în care erau puse bucățele de cupru tăiate în formă de steluță; accidentele au încetat. Cînd, după două săptămîni, cutia a fost îndepărtată, s-au produs din nou accidente. Cutia a fost din nou îngropată acolo și de atunci accidentele au încetat. În schimb, locuitorii din zonă declară că, de cînd nu se mai produc accidente pe șosea, ei recepționează cu aparatele de radio numai paraziți.

În numeroase țări, radiestezia face parte în mod oficial din cercetarea științifică iar aplicațiile ei se extind de la detectarea apelor subterane, a petrolului și a depozitelor minerale, la alte sectoare economice cum ar fi lucrările edilitare, putîndu-se determina radiestezic cablurile subterane, rețele de instalații, diametrul canalizării, direcția de curgere a apei sau a curentului electric într-o rețea, avarii la rețele etc.

Studierea fenomenului a dus la concluzia că la aceste acțiuni participă trei componente:

- cîmpul terestru de radiații care este cauza;
- omul care este senzorul;
- pendulul care este traductorul.

Experiențele au demonstrat că ecrane confecționate din diverse materiale sînt permeabile pentru aceste forțe (au fost probate cauciucul, oțelul, plumbul); fac excepție materialele plastice.

Scanned with OKEN Scanner

Un alt aspect relevat de experienţe a fost acela că fenomenul este influenţat de starea atmosferică (în timpul furtunilor, de exemplu, nu se pot obţine semnale) şi se manifestă diferit, în diferite perioade ale zilei (ex.: un zăcămînt de aur se manifestă clar la ivirea zorilor, apoi, pe măsură ce soarele se ridică pe cer, cîmpul de forţă ce emană din zăcămînt se orientează în altă direcţie şi uneori, se manifestă la cîţiva metri de zăcămîntul propriu-zis).

Fenomenul de radiestezie determină modificări fizilologice.

Profesorul J. Walther, din Halle – Germania, a observat o creştere a tensiunii arteriale a operatorului ce se afla deasupra unui zăcămînt de minereu sau a unui curs de apă subterană, iar Dr. Stromp, geolog olandez, a scris despre reacţiile fiziologice provocate în condiţiile de activitate „dowsing", detectate în mod clar cu ajutorul unui electrocardiograf.

Numeroasele experienţe efectuate cu multă minuţiozitate au condus la concluzia că există cîmpuri de forţă, a căror natură nu este cunoscută încă, iar organismele vii (plantele, animalele şi oamenii) sînt sensibile la aceste cîmpuri de forţă, cercetătorii afirmînd că ele sînt capabile să ne influenţeze starea de sănătate.

Pînă în prezent au fost detectate trei categorii de radiaţii telurice:

- radiaţii datorate unor surse subterane distribuite neuniform pe suprafaţa Terrei;
- reţeua de radiaţii „Hartman" constituită din pereţi invizibili de radiaţii cu grosimea de 21 cm detectabili pe toată înălţimea biosferei într-un caroiaj regulat avînd de exemplu pentru Europa Centrală latura de cca. 2 m pe direcţia Nord – Sud şi 2,5 m pe direcţia Est – Vest.
- reţeaua secundară de radiaţii rezultată în structurile construcţiilor.

În România, în ultimii ani, Dan Svoronos, prof. Alexandru Măruţă, căpitan de cursă lungă Dumitriu Claudian, ing. Petre Cojocaru, au efectuat studii personale în domeniul biolocaţiei, cu rezultate foarte importante, care ar trebui să ne intereseze în mod deosebit, dată fiind influenţa continuă pe care aceste cîmpuri de forţă o au asupra viului, ca şi multiplele aplicaţii în diverse activităţi economice. Iată cîteva argumente care susţin această afirmaţie:

- o serie de plante cum sînt ţelina, ceapa şi porumbul refuză să crească în zonele unde se manifestă cîmpuri de radiaţii terestre;
- persoanele suferinde de reumatism au contracţii musculare cînd trec deasupra zonelor cu manifestări radiative;
- în China toată lumea ştie că organismul uman este supus unor tensiuni particulare, atunci cînd trăieşte şi munceşte într-o zonă cu manifestări radiative (deci, amplasarea noilor construcţii ar trebui să ţină seama de rezultatul cercetărilor radiestezice, efectuate pe amplasament);
- se afirmă că patul – în care ne petrecem o bună parte din viaţa noastră – trebuie aşezat în afara cîmpurilor care pot da reacţii geopatogene, că cea mai bună poziţie pentru somn este cu capul spre nord (în cazuri de boală) şi cea mai odihnitoare pentru sistemul nervos este poziţia de somn cu capul spre răsărit.

O concluzie interesantă a radiesteziştilor este aceea că, într-o cameră patul trebuie să fie aşezat acolo unde doarme cîinele şi nu unde doarme pisica, deoarece experienţele au demonstrat că pisica se culcă exact în locul unde se află un nod geopatogen. Probabil aşa se explică (prin teoria cîmpurilor) antagonismul dintre cîine şi pisică şi ataşamentul dintre cîine şi om.

Una din aplicaţiile practice ale radiesteziei, verificată medical, este obţinerea valorii tensiunii arteriale cu ajutorul unui pendul. Metoda constă din aplicarea pe braţ a unei rigle gradate (sau centimetru), cu vîrful la prima dungă de la încheietura mîinii spre palmă. Apoi se plimbă lent deasupra riglei un pendul (un fir de aţă avînd la capăt o mică greutate, de ex.: verigheta) ca în fig. 6. Prima valoare care se obţine reprezintă minima, a doua, maxima. Zonele care reprezintă cele două valori sînt marcate prin oscilaţii ale pendulului, perpendicular pe braţ. Verificaţi !

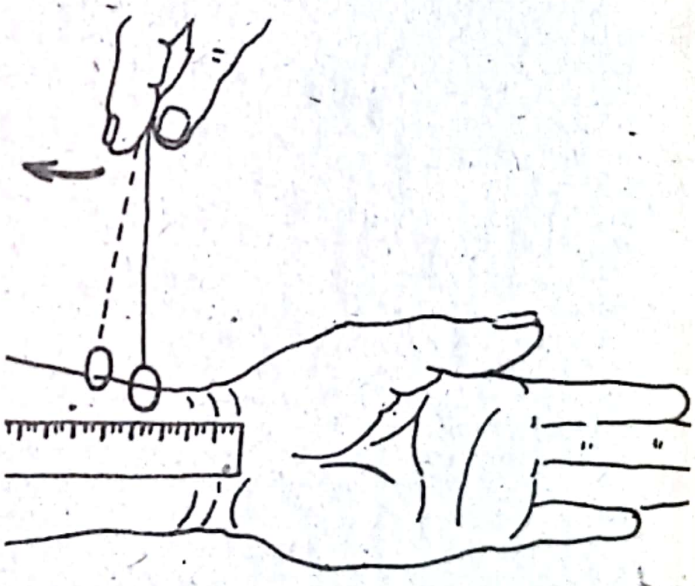

Fig. 6
Determinarea prin radiestezie a valorilor tensiunii arteriale

Dar aplicaţiile radiesteziei nu se opresc aici. Ele apar în domeniul alimentaţiei, al diagnosticării, al criminalisticii etc. Abatele Nermet, unul dintre pionierii radiesteziei moderne, a repurtat succese deosebite, arătînd în acelaşi timp că radiestezia este o ştiinţă. Lui i se atribuie descoperirea unui mare număr de vestigii arheologice; el a descoperit urmele ultimilor supravieţuitori ai unei expediţii la Polul Nord; a fost celebru în toată Europa pentru capacitatea sa de a găsi oamenii daţi dispăruţi. Citim în lucrările sale că era capabil să regăsească urma unei persoane dispărute, sinucise sau asasinate şi locul unde a murit. Cu ajutorul pendulului

Scanned with OKEN Scanner

său era capabil să indice locul unde era îngropat un cadavru. Se afirmă că toate prezicerile abatelui s-au dovedit a fi exacte.

Şi aici, ne apropiem de un alt domeniu al radiesteziei, de-a dreptul fascinant. Pînă aici a fost vorba de detectarea unor radiaţii la faţa locului. Dar practica cunoaşte şi dowsingul mental. Persoanele care îl practică sînt mult mai rare, dar, în oarecare măsură este şi acest fenomen antrenabil. În dowsingul mental informaţiile despre bogăţiile subterane se obţin pe hartă la mii de km de locurile studiate, pendulul utilizat de operator efectuînd mişcări de rotaţie deasupra zonelor pe care le indică.

În cazurile cele mai uimitoare, nu mai este nevoie nici de hartă, sistemul subiect-pendul pare că intră în rezonanţă cu un cîmp fundamental informaţional de la care obţine răspunsuri, adresîndu-i de fiecare dată o singură întrebare, dintr-un şir de întrebări care definesc fenomenul cercetat şi aşteptînd răspunsul. Desigur, în acest caz este nevoie de măsuri speciale pentru eliminarea influenţei cunoaşterii formale a operatorului (cunoaşterea prin studiu) ca şi pentru obţinerea stării de relaxare.

Atît latura ştiinţifică, ce va trebui să-şi asume domeniul explicării şi determinării cauzelor şi mecanismului de producere a acestui fenomen cît şi latura practică ce ne va conduce cu siguranţă spre tehnologii subtile, nepoluante şi cu costuri reduse sînt deosebit de atrăgătoare.

Şi nu mai puţin important este impactul spiritual, rezultat în urma aprofundării şi cunoaşterii acestui fenomen despre care, sîntem siguri, vom obţine mult mai multe informaţii într-un viitor, sperăm, nu prea îndepărtat.

Unele fenomene „psi" se pot cu greu plasa într-o categorie sau alta. Aşa este şi fenomenul ce va fi prezentat mai jos care poate fi şi un fenomen de clarviziune, dar, s-ar putea ca pînă la urmă, explicaţia fenomenelor de clarviziune să fie tocmai natura lor radiativă.

Iată despre ce este vorba.

În Institutul pedagogic din Nijni Tagil (URSS), Dr. Novomeiski a început să antreneze subiecţi pentru perceperea culorilor cu ajutorul degetelor. Subiecţii antrenaţi în acest domeniu percep culorile prin senzaţii care pot fi împărţite în trei mari categorii: senzaţia de suprafaţă netedă, cea de suprafaţă lipicioasă sau de suprafaţă aspră. Albastrul clar apare ca cea mai netedă; roşu, verde şi albastru marin sînt lipicioase; oranjul este extrem de aspru şi produce o senzaţie paralizantă; violetul declanşează o senzaţie de paralizie mai pronunţată; galbenul este alunecos; culoarea neagră produce cea mai puternică senzaţie de asprime, paralizie şi vîscozitate; albul este neted dar cu granulaţie mai mare decît galbenul.

Sînt subiecţi care percep culorile prin altfel de senzaţii.

Roza Kuleshova (subiect dotat cu capacităţi paranormale din URSS) defineşte în mod personal senzaţiile degetelor ei faţă de culori. Pentru ea culorile se prezintă sub formă de puncte, cruciuliţe, linii drepte sau ondulate; alţi subiecţi au senzaţii de furnicături, ciupituri, presiuni.

Unii subiecţi recunosc culorile după temperatura lor: roşul este arzător; oranjul cald; galbenul, călduţ; verdele neutru, bleul clar rece, bleul marin glacial, violetul, rece şi coroziv.

Nadia Lobanova şi-a pierdut vederea la vîrsta de un an. Începînd de la vîrsta de 2 ani Dr. Jakob Fischler a început să o antreneze pentru recunoaşterea culorilor spectrului, întîi cu becuri colorate, apoi cu hîrtii colorate. Apoi a început un antrenament asiduu pentru descifrarea literelor. Din luna mai pînă în octombrie Nadia a reuşit să descifreze primul cuvînt.

Descoperirea acestui canal prin care pot să treacă lumina şi culorile, a deschis orbilor accesul la o lume total necunoscută, lumea culorilor care le era, pînă acum, interzisă.

PSIHOMETRIA

Unele persoane au facultatea ca, prin intermediul unei fotografii sau al unui obiect aparţinînd altei persoane, să furnizeze informaţii despre această persoană. Ei pot spune astfel, dacă persoana este sau nu în viaţă, pot da detalii cu privire la starea de sănătate şi chiar îndrumări privind îmbunătăţirea sănătăţii. Punînd mîna deasupra unei fotografii, care se află cu chipul acoperit sau întors cu faţa în jos, ei pot spune dacă reprezintă un bărbat sau o femeie.

S-ar părea, în acest caz, că fotografia sau obiectul emit radiaţii identice ce cele emise de posesorul lor, iar cel ce percepe aceste radiaţii dispune de un cod de descifrare a informaţiilor conţinute în respectivele radiaţii.

PSIHOKINEZIA

Acest termen s-a atribuit acelor manifestări în care, prin concentrare mentală, unii subiecţi determină deplasarea sau modificarea formei fizice a unor obiecte, fără intervenţia vreunei forţe fizice. Sub acţiunea acestei forţe psihice, obiecte din metal, de exemplu: tacîmuri, bare metalice etc. îşi schimbă forma, îndoindu-se, contorsionîndu-se sub privirile noastre, fără a fi atinse de cineva.

Celebri pentru astfel de fenomene şi contemporani cu noi sînt Uri Geler (Germnaia), Mattew Maning (Anglia), care au şi alte însuşiri paranormale şi care au fost prezentaţi marelui public în numeroase emisiuni televizate în timp ce efectuau diferite experienţe.

Deci în categoria „psihokinetice" au fost incluse aceleaşi tipuri de manifestări care au fost descrise în telekinezie. Deosebirea dintre aceste două categorii constă în faptul că în timp ce în telekinezie

Scanned with OKEN Scanner

(denumită în unele cazuri poltergeist) fenomenele au loc în prezența mediumului dar independent de voința sa, în psihokinezie fenomenele sînt rezultatul voinței și concentrării mediumului.

MAGNETOTERAPIA

Numim astfel fenomenul de care dorim să ne ocupăm în acest capitol, pentru a utiliza un singur cuvînt. Fenomenul este însă deosebit de complex și desfășurarea lui cuprinde mai multe aspecte. Subiecți cu capacități paranormale, pe care și le descoperă în cursul vieții datorită, în general, unor situații ce par întîmplătoare, demonstrează prin acțiunile lor atît posibilitatea de a cerceta biocîmpurile altor persoane, cît și pe aceea de a stimula transferurile de energie în cadrul aceluiași organism sau de a aduce un aport suplimentar de energie din cîmpul fundamental sau din propria lor energie.

Mijlocul cel mai frecvent de exercitare a acestor atribute sînt mîinile, deși activitățile pot fi și de natură pur mentală.

A. Mesmer (1734-1815), medic german, a atribuit aceste puteri unor forțe magnetice generate de corpurile vii, fondînd teoria magnetismului animal și arătînd că aceste forțe pot fi dirijate de gîndirea și voința magnetizorului.

Potrivit ipotezelor vibraționale, toate organele, segmentele, pînă la celulă, emit radiații cu o frecvență proprie de vibrație.

Prin compunerea tuturor frecvențelor se obține o rezultantă care reprezintă frecvența de vibrații a organismului. Diferitele boli se manifestă atunci cînd frecvența de vibrație a unui organ sau a organismului scade sub limite considerate normale. Arta vindecării constă în stabilirea, cu ajutorul mîinilor (cu care nu este atins subiectul), a zonelor cu deficit de energie și apoi, în readucerea frecvenței de vibrație la valoarea normală, plimbînd mîinile de-a lungul corpului, tot fără atingere, într-un mod anume care să conducă la refacerea energiei pierdute. În unele cazuri creșterea frecvenței de vibrație este posibilă printr-o redistribuție energetică internă (așa cum se face și în acupunctură), în alte cazuri însă este necesar un aport energetic din exterior, prin persoana care prezintă capacități de vindecător.

Istoria cunoaște mii de cazuri de vindecători, dar în toate timpurile ei au fost dezavuați, fie de puterile politice, fie de medicina clasică, deoarece nu se cunoștea mecanismul de producere a acestui fenomen. Excludem desigur cazurile de impostori în acest domeniu. Dar sînt și au fost în toate timpurile oameni dotați cu reale capacități de diagnosticare și vindecare pe cale energetică. Poziția corectă față de aceștia ar fi de a li se testa calitățile și a le crea posibilități de manifestare în cadrul spitalicesc, sub control medical, dacă ei demonstrează reale capacități în domeniul magnetismului medical.

Unul dintre marii tămăduitori ruși a fost Karl Otto Zeeling care a locuit în Siberia. Iată ce declară cei ce l-au cunoscut: „El își întindea mîinile în față, neștiind nimic despre bolnav, care rămînea nemișcat. Mîinile vindecătorului se deplasau continuu, fără a atinge corpul pacientului. «Ați fost operat de apendicită?» întreba el. «Este adevărat» răspundea pacientul". Potrivit mărturiei unui grup de biologi, Zeeling era capabil să pună diagnosticul pentru tot felul de fenomene. El așeza mîinile deasupra unui ou și spunea dacă este vorba de un pui de sex masculin sau feminin; „niciodată nu se înșela asupra sexului embrionului", afirmă cercetătorii.

Pentru avicultură o astfel de capacitate ar fi o comoară, deoarece ar elimina complicatele operații de sexare care se execută în prezent la puii de o zi, ar contribui la dublarea capacității incubatoarelor și ar elimina uciderea cocoșeilor de o zi. Zeeling își așeza mîinile deasupra unei fotografii, acoperită în prealabil, și putea să spună dacă este vorba despre un bărbat sau o femeie.

El purta întotdeauna o prismă triunghiulară cu care prevedea timpul. Cînd deschidea fereastra el avea obiceiul să se uite la prismă, după care spunea, de ex.: „Astăzi predomină culoarea albastră, deci va ploua". Și el nu se înșela niciodată. Într-o zi el spuse; „Într-un timp foarte scurt se va produce ceva extraordinar. Să urmăriți ziarele deoarece se va produce o erupție vulcanică". Puțin timp după aceasta, ziarele scriau despre creșterea activității vulcanice în Oceanul Pacific. Unul din colaboratorii lui arăta: „Practica de vindecare a bolilor, folosită de Zeeling, ne-a ajutat să ne formăm o nouă concepție asupra vieții și în special asupra naturii energetice a gîndului".

Tot în URSS este cunoscută, în zilele noastre, Djuna Davitașvili care a demonstrat capacități de diagnosticare și tratare deosebite. Oficialitățile din această țară i-au luat în serios aptitudinile, ea activînd în cadrul unui institut de cercetări.

Este interesant de știut că fotografiile executate (în infraroșu și curent de înaltă frecvență care pun în evidență emisiile radiative ale organismului — efectul „Kirilian") asupra mîinilor vindecătorilor au arătat biocîmpuri mult mai puternice la persoanele dotate cu capacități de vindecare. Totodată, experiențele au demonstrat că aceste cîmpuri sînt variabile, astfel că atunci cînd subiecții sînt concentrați în acțiunea de vindecare radiația este amplificată și diferențiată calitativ. De asemenea, investigațiile au pus în evidență volumul mărit al splinei la vindecători. Măsurători efectuate cu aparate sensibile au pus în evidență și modificarea valorilor cîmpului din apropierea vindecătorilor, în timpul și după efectuarea tratamentelor.

* *
*

Magnetismul medical este antrenabil și el va con-

Scanned with OKEN Scanner

stitui o componentă de valoare a medicinei viitorului.

În cele ce urmează vom arăta cum putem învăța să ne autoenergizăm.

Omul, ca și celelalte organisme vii, este dotat cu capacitatea naturală de a extrage din mediul înconjurător o anumită cantitate de energie.

Prin utilizarea corectă a mîinilor sale, omul poate spori cantitatea de energie absorbită (KI), îmbunătățindu-și starea de sănătate; este vorba despre metoda de autoenergizare Reiki (denumită în prezent Radiance).

Prezentăm cîteva elemente pentru efectuarea tratamentului, așa cum sînt recomandate de Asociația American-Internațională de Reiki:

a) Tratamentul preventiv.

Are drept scop creșterea rezistenței la efort, a rezistenței la îmbolnăviri, a capacității de concentrare și memorare, ca și dezvoltarea imaginației și a intuiției. Se poate practica în perioade de stress sau suprasolicitări.

Mîinile se aplică în pozițiile din fig. 7, ținînd cîte 5 minute în fiecare poziție. Sînt în total 12 poziții: 4 pentru cap, 4 pentru față și 4 pentru spate. Durata întregului program este de o oră și el poate fi efectuat în timpul vizionării unui program de televiziune; programul poate fi împărțit în mai multe reprize pe întregul parcurs al zilei.

Picioarele nu trebuie suprapuse.

Putem sta pe scaun, culcat sau în picioare.

Nu este nevoie să ne concentrăm: putem citi, putem purta o discuție, urmări un program la televizor, asculta muzică sau să ne gîndim la orice.

Tratamentul se face zilnic, în orice perioadă a zilei. Rezultatele sînt evidente.

Pentru început se recomandă practicarea timp de trei luni fără întrerupere, apoi după necesități.

b) Tratamentul corectiv (indicat de dl. Dumitru Lazia).

Semnele care indică o zonă cu lipsă de KI: mîncărime, amorțeală, contracții, cîrcei, răcirea zonei, durere ascuțită, durere surdă, pulsații, apar înainte de a se produce modificări fizice.

Pentru tratament, atunci cînd apare un astfel de semnal, întrerupem imediat orice fel de activitate și procedăm la autoenergizare prin aplicarea unei mîini cu podul palmei pe epigastru și a celeilalte cu podul palmei deasupra semnalului (sau pe partea opusă, dacă poziția este incomodă). Așteptăm pînă cînd semnalul se dizolvă în senzația de căldură, care apoi începe să diminueze.

c) Alte precizări pentru diferite manifestări:

- Hipotensiune sau hipertensiune arterială — 10-15 minute cu palmele pe o parte și pe alta a gîtului, cu podul palmelor sub bărbie și degetele spre ceafă (ca în fig. 7 — poziția „Cap — 4 A").

- Tahicardie sau extrasistole: ambele mîini deasupra zonei inimii (ca în fig. 7 — poziția „FAȚA — 1 B").

- Insomnie: culcat pe spate cu o mînă deasupra ombilicului și una deasupra epigastrului.

- Dureri de gît: o mînă la locul dureros și una la epigastru (sau ca în fig. 7 — poziția „CAP — 4 B")

- Dischinezie biliară: 20-25 minute cu ambele mîini deasupra zonei dureroase. Uneori este necesar mai mult timp.

- Încețoșarea vederii, senzație de nisip în ochi, hemoragii nazale: 15-20 minute cu podul palmelor deasupra ochilor și degetele spre frunte (fig. 7 — poziția „CAP — 1")

- Zgomote în urechi: 20-25 minute cu podul palmelor deasupra urechilor și degetele sub ceafă.

Aceste manifestări (și multe altele) indică o epuizare de bioenergie la nivelul întregului organism.

Metoda este eficientă dacă se aplică imediat ce au apărut primele semne ale dezechilibrului energetic, înainte de instalarea manifestărilor clinice, dar poate ajuta și în paralel cu alte tratamente.

Pentru o mai bună clarificare consultați pozițiile din fig. 7 și ghidul explicațiilor.

Mai trebuie să adăugăm, din experiența personală, că metoda este eficientă și cînd o practicăm pur și simplu, aplicînd cele descrise mai sus, dar efectele sînt mult sporite atunci cînd sîntem inițiați în această metodă de un profesor REIKI.

Scanned with OKEN Scanner

Scanned with OKEN Scanner

POZIȚII PENTRU AUTOENERGIZARE

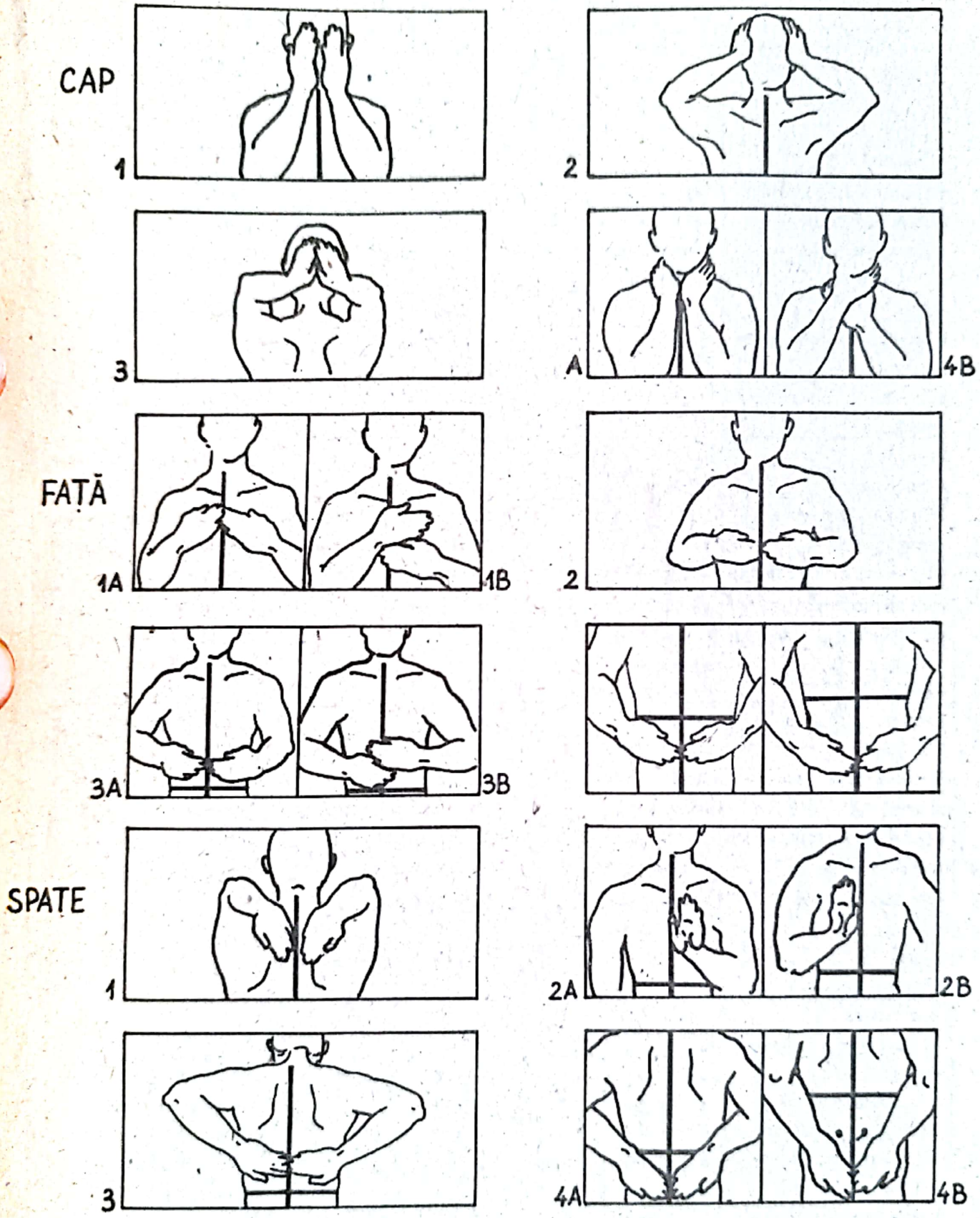

Fig. 7
Poziții pentru autoenergizare
(după „The Official Handbook of The Radiance Technique" – metoda Reiki)

GHID PENTRU EXPLICAREA POZIȚIILOR DIN FIG. 7 (conform „The Official Handbook of The Radiance Technique" – Reiki)

ENERGIZAREA CAPULUI

poziția	FIZIC	PSIHIC – EMOȚIONAL	PSIHIC – MENTAL	CONȘTIINȚĂ SUPERIOARĂ DEZVOLTARE SPIRITUALĂ
1.	Afecțiuni: • Orice în legătură cu ochii: vedere, claritate, tensiune; • Sinus, nas, rinite. • Dinți, maxilare. Efecte: • Ușurează sau îndepărtează durerile. • Echilibrul gl. pituitară și pineală.	Efecte: • Închide stimulii exteriori. • Reduce anxietatea. • Reduce starea de stress. • Relaxează.	Efecte: • Diminuează confuziile. • Echilibrare mentală. • Claritatea gîndurilor și a ideilor. • Concentrare. • Discernămînt.	Întoarcerea spre Eul interior, înțelepciune și ghidare interioară. Deschidere spre energii înalte. Trezirea generală, expansiunea Eului. Meditație. Înțelegerea realității.
2.	Afecțiuni: • Dureri de cap. • Tulburări de mișcare. Efecte: • Împreună cu poz.3 reduce sau elimină durerile. • Echilibrează gl. pituitară și pineală. • Endorfine.	Afecțiuni: • Griji, isterie, stress. Efecte: • Echilibrează emisferele stîngă și dreaptă. • Ajută la ușurarea depresiunilor. • Calm, seninătate • Amintirea viselor.	Efecte: • Claritatea gîndirii. • Îmbunătățirea memoriei. • Atenuarea depresiunii. • Mărirea productivității și creativității. • Calm.	Claritatea viziunii și a răspunsurilor. Receptivitatea pentru energii mai înalte. Discernămînt. Extinderea conștiinței cosmice, deschidere spre universalitate.
3.	Afecțiuni: • Vorbire. • Vedere (distingerea culorilor). • Dureri de cap (cerebel, lob medular și occipital) • Greutate la trezire și adormire. Efecte: • Împreună cu poziția 2 reduce durerea Echilibrează și coordonează.	Afecțiuni: • Teamă, șoc, grijă, iritare. • Stress. Efecte: • Relaxare: • Confort psihic. • Amintirea viselor.	Afecțiuni: • Depresiune. Efecte: • Calmează și clarifică gîndirea. • Creativitate, productivitate. • Liniște, seninătate. • Sentimentul de a te simți bine.	Receptivitate pentru energii mai înalte Deschidere către viziunea Universală. Perceperea întregului.
4.	Afecțiuni: • Circulație sangulnă (4A.) • Atacuri (amigdale,laringe, tiroidă și paratiroide (4A)). • Metabolism. Efecte: • Echilibrează tensiunea arterială (mare sau mică). • Drenare limfatică.	Afecțiuni: • Mînie, ostilitate, resentimente • Tensiune, frustrare. Efecte: • Încredere în sine. • Respect de sine. • Bucurie. Confort. • Echilibrarea nutriției.	Efecte: • Calm. • Sentiment de bine. • Claritate. • Stabilitate.	Gîtul fiind centrul creator de putere și forță determină: Creșterea creativității. Creșterea productivității (a eficienței). Creșterea capacității de comunicare.

Scanned with OKEN Scanner

GHID PENTRU EXPLICAREA POZIȚIILOR DIN FIG. 7 (conform „The Official Handbook of The Radiance Technique" – Reiki)
ENERGIZAREA TRUNCHIULUI (FAȚĂ ȘI SPATE)

poziția	FIZIC	PSIHIC – EMOȚIONAL	PSIHIC – MENTAL	CONȘTIINȚĂ SUPERIOARĂ DEZVOLTARE SPIRITUALĂ
1.	Afecțiuni (față): • Inimă și plămîni. • Timusul cu sistemul imunitar. • Circulația sanguină. • Drenare limfatică. Afecțiuni (spate): • Trapez. Toraco-lombar. • Dificultăți la măduva spinării. Gît. Sistem nervos.	Efecte: • Încredere în sine și în ceilalți. • Capacitate de iubire – în centrul inimii. • Echilibru privind: mînia, resentimentele,gelozia, ostilitatea. • Reducerea stressului. • Adaptarea	Efecte: • Liniște. • Înțelepciune. • Concentrare. • Discernămînt. • Armonie. • Stabilitate	Dragoste necondiționată. Bucurie. Stabilitate Flexibilitate. Înțelegere. Comunicare. Receptivitate pentru energii mai înalte.
2.	Afecțiuni: • Ficat. • Stomac. • Splină. • Vezica biliară. • Digestia. Efecte: • Ușurarea sau dispariția durerilor.	Efecte: • Relaxarea. • Ușurarea stressului • Ușurarea temerilor.	Efecte: • Claritate. • Discernămînt.	Calm. Înțelepciune. Receptivitate pentru energii mai înalte.
3.	Afecțiuni (față): • Lobul interior al ficatului, pancreas, vezică biliară, splină, colonul transversal. • Plexul solar. Afecțiuni (spate): • Glande suprarenale. • Rinichi.	Afecțiuni: • Frustrare, anxietate, isterie. • Nevoia de control sau manipulare. Efecte: • Ușurarea stressului. • Încredere în forțele proprii	Afecțiuni: • Depresiune. • Confuzie mentală. Efecte: • Crește încrederea. • Respect de sine.	Încredere. Forță interioară.
4.	Afecțiuni (față): • Intestinul subțire. • Intestinul gros, vezică, uter ovare, prostata, migrene. • Constipații. • Diaree. Afecțiuni (spate): • Nervii coccis, caudali. Efecte: • Drenare limfatică. • Eliminare toxine.	Afecțiuni: • Anxietate. Efecte: • Ușurează temeri și tensiuni. • Claritate. • Manifestarea liberă a aspectului emoțional pentru o sănătate sexuală.	Efecte: • Flexibilitate. • Adaptabilitate. • Ușurează dezechilibre moștenite genetic.	Expansiunea conștiinței. Deschidere spre perspectiva Universală.

Scanned with OKEN Scanner

CLARVIZIUNEA

Această categorie de „fenomene psi" se referă la acei oameni dotați cu facultatea de a vedea într-o zonă în care, în mod obișnuit nu avem acces. Organele noastre de vedere, ochii, percep culorile cuprinse între ultraviolet și infraroșu, zona denumită a spectrului vizibil. Dincolo de aceste limite este invizibilul și despre acest domeniu este vorba în cazul fenomenului de clarviziune. Percepția în invizibil este de diferite grade și se manifestă diferit de la un subiect la altul. Unii subiecți pot vedea aura* din jurul corpurilor celorlalți oameni.

Unii pot percepe fenomene ce se petrec în materia densă de slabă densitate, alții percep fenomene din sfera materiei subtile, sau din sfera esențialității, alții, în cazuri cu totul deosebite, percep fenomene din sfera spiritualului.

Unii subiecți au acces la informația privind întîmplări trecute, prezente și viitoare de care iau cunoștință prin intermediul imaginilor. Unii clarvăzători au o forță de pătrundere atît de mare, încît pot urmări metamorfoza pămîntului și a viețuitoarelor sale încă de la primele manifestări.

Unii clarvăzători se trezesc cu această facultate de la vîrste foarte fragede, cum este cazul doctoriței J. Kelsy, care, împreună cu soțul ei aveau în perioada anilor '70 un cabinet la Londra, pe a cărui firmă scria, nici mai mult, nici mai puțin decît „Tratăm boli datorate vieților anterioare". De mic copil, doctorița J. Kelsy îi vedea pe cei morți, ca și pe cei vii. Mult timp a crezut că este ceva normal și că toți oamenii văd la fel. Foarte curînd cei din familie și-au dat seama de facultățile ei paranormale și au îndrumat-o spre studii de psihiatrie.

În alte cazuri, facultatea de a vedea în invizibil apare în urma unor boli sau traumatisme, manifestîndu-se de pildă, prin posibilitatea de a distinge în interiorul corpului uman ca printr-o radiografie. Există cazuri cunoscute la noi în țară.

Un caz cu totul deosebit de clarviziune este constituit de aparițiile Sfintei Fecioare Maria care pot fi întîlnite periodic, în istoria umanității. Astfel, în anul 1858, la Lourdes, în Franța, Bernardetei Soubirous, o copilă de 13 ani, i s-a arătat Fecioara Maria de mai multe ori. La locul aparițiilor a izvorît o apă tămăduitoare. Echipe de medici din întreaga lume au efectuat cercetări, certificînd vindecările miraculoase ale unor boli socotite incurabile. Între medicii care au cercetat și autentificat fenomenul s-a aflat și eminentul prof. dr. Gheorghe Marinescu. Despre fenomenul de la Lourdes s-au scris mii de pagini.

Un caz de mare notorietate, de acest gen, este acela al celor șase copii jugoslavi, din localitatea Medjugorje care, începînd din anul 1981, au văzut-o, în fiecare joi, pe Fecioara Maria. Cazul a stîrnit mare interes, echipe de medici, francezi și italieni, au efectuat verificări minuțioase asupra stării de sănătate a copiilor, înregistrînd pe aparate stările lor de extaz și probînd astfel autenticitatea declarațiilor celor care spuneau că „văd". Cercetările echipelor de medici au fost efectuate separat, iar rezultatele confruntate s-au confirmat. Copiii au fost declarați perfect sănătoși; în timpul viziunilor, encefalogramele au înregistrat ritmul undelor cerebrale specific stării de extaz care se obține prin antrenamentele yoghine și s-a constatat simultaneitatea perfectă a reacțiilor celor șase copii în momentele aparițiilor.

În timpul acestor aparții Fecioara Maria a dat copiilor o serie de sfaturi dintre care, unele, au fost transmise și celorlalți prezenți. Mai trebuie să adăugăm că la locul apariților se aflau zilnic sute de persoane și că starea generală în zonă era o stare de bine greu de descris.

Dintre sfaturile date de Sfînta Fecioară amintim cîteva:

- să ne preocupăm mai puțin de grijile materiale;
- să ne iubim semenii;
- să postim, pentru sănătatea corpului și a sufletului, măcar o zi pe săptămînă, în care să renunțăm și la unele lucruri care ne fac plăcere: țigări, cafea etc.;
- recomandă pentru ziua de post, puțină pîine și apă, iar medicii au declarat că sînt de acord cu aceasta;
- să ne rugăm, recomandînd pentru rugăciunea zilnică, să spunem în liniște, de șapte ori Tatăl nostru.

Maica stareță Veronica a Mînăstirii de maici Tudor Vladimirescu — Tecuci, a avut în tinerețea sa, în perioada anilor 1938-1940 o serie de viziuni, de o sublimă frumusețe, din care vom reda aici numai pe aceea din 31 martie 1940 care are o importanță deosebită pentru toți românii. În cursul acestei viziuni, Sfînta Fecioară Maria, pe care a văzut-o, i s-a adresat pe numele său de botez, spunîndu-i: „Vasilico, nu te mîhni de ispitele și încercările ce vin asupra ta, ci veselește-te! Țara Românească și poporul ei încercat în necazuri și ispite grele să nu se întristeze, că este o țară sfîntă și un popor ales de Dumnezeu ! Va trece prin necazuri mari, căci patru neamuri voiesc să o împartă, dar Eu vă voi ocroti. Am iubit neamul românesc și-l voi iubi pînă la sfîrșit, DAR VOI SĂ VĂ RUGAȚI".

* * *

Categoria cea mai răspîndită de clarvăzători este constituită din aceia care pot citi cărți ce sînt închise, scrisori sigilate la care nu pot avea acces, pot descrie obiecte acoperite etc. Experiențe de acest fel s-au făcut de către oameni de știință din domeniul „psi" de foarte multe ori și întotdeauna cu precizie și meticulozitate științifică, pentru a

---

* aura — definită ca aureolă, în cazul fenomenelor „psi" poate defini evidențierea, în proximitatea corpului fizic, a manifestărilor corpului energetic ca și schimburile radiative dintre organism și mediu.

Scanned with OKEN Scanner

îndepărta orice posibilitate de eroare — este vorba de metode ştiinţifice de cercetare, în institute de specialitate.

Iată o experienţă descrisă de R. Tocquet (Franţa):

„Am pus într-un pachet perfect închis o scrumieră constituită dintr-o cupă şi o gîscă ce îşi introduce ciocul în cupă. Am prezentat acest pachet închis Doamnei Maire, medium de renume, în prezenţa asistenţilor şi iată ce mi-a spus: «Văd un fel de cupă şi o gîscă sau un răţoi care îşi scufundă ciocul în cupă... şi în cupă este un mic pătrat alb». Deschid atunci pachetul în prezenţa asistenţilor, profesori de la Facultate şi le arăt conţinutul; era adevărat ce spusese Doamna Maire, dar nu exista nici un pătrat alb.

Întors acasă, îi spun soţiei mele: «Ea a văzut exact ce era în pachet dar a mai spus de un pătrat alb care nu există». Atunci, soţia mea îmi spuse: «Înainte de a-ţi da scrumiera, ea avea un mic pătrat din sticlă albă pe care eu l-am îndepărtat».“

Este renumit cazul Rozei Kuleshova — URSS — care poate citi cu degetele şi ale cărei facultăţi, studiate în institute, au fost prezentate la congrese internaţionale. Ea poate de asemenea, să distingă, cu degetele, culorile şi să descrie fizionomia unei persoane, văzînd fotografia mîinii. În cercetarea sovietică, această capacitate a fost numită extraretiniană.

Prezentăm mai departe o altă experienţă extrem de interesantă, efectuată sub control ştiinţific de W. Roll — cercetător american, fostul preşedinte al Asociaţiei de Parapsihologie.

W. Roll a dat unui emiţător (subiect ce emite în experienţele telepatice) o serie de cartoane albe numerotate şi i-a cerut să se concentreze asupra acestor fişe albe, gîndindu-se la personaje diferite, ceea ce a fost consemnat într-un caiet. În continuare, fişele au fost amestecate, închise în plicuri şi date unui bun medium să spună ce putea primi ca impresii de pe aceste fişe care, să ne amintim, erau albe. Mediumul nu ştia că fişele sînt albe. Se constată că testul funcţionează ceva mai dificil decît în cazul fotografiilor sau desenelor reale, dar mediumul descrie imagini care corespund cu cele la care se gîndise emiţătorul cînd privise fişele. Fenomenul nu poate fi explicat prin telepatie deoarece emiţătorul nu era prezent în momentul testului şi nimeni nu ştia despre ce număr de fişă este vorba şi nici că fişele erau albe.

W. Roll este autorul unei teorii a „factorului psi“ care poate explica multe dintre fenomenele „psi“ între care şi premoniţiile, printr-o ipoteză care ne propune existenţa unui cîmp de impregnare denumit „cîmp psi“ (l-am numit şi cîmp fundamental).

BILOCAŢIA (DEDUBLAREA)

Istoria Egiptului, Greciei şi a altor popoare antice ne vorbeşte despre tainele templelor şi galeriilor subterane în care hierofanţii (preoţii iniţiaţi) acordau, sub jurămînt de tăcere, iniţierea, celor ce dovedeau calităţi morale şi intelectuale de excepţie. Ştim astăzi că toţi marii filozofi ai Greciei antice au fost iniţiaţi. Ce era iniţierea nu ni se spune. Totul s-a păstrat în mare secret, dar acum, datorită activităţii neobosite a unor cercetători începem să aflăm. În cartea sa „Egiptul secret“ — Paul Brunton, descifrînd cu migală pictura simbolică a templelor şi mormintelor egiptene şi folosindu-şi propriile capacităţi extrasensibile, a mers pe drumul străbătut de cei care doreau să fie iniţiaţi; la fel Eduard Schuré în cartea sa „Marii iniţiaţi“.

Aflăm astfel că iniţierea consta în însuşirea cunoştinţelor umaniste, a matematicilor, astrologiei, consecutivă trecerii unor probe fizice de mare dificultate, apoi într-o dezvoltare spirituală pe coordonate morale desăvîrşite, iar după trecerea acestor probe pregătitoare, venea iniţierea propriu-zisă, descifrată de Paul Brunton şi care conferea adeptului iniţiat, certitudinea existenţei spiritului şi a nemuririi sale, eliberîndu-l astfel de teama de moarte şi deschizîndu-i accesul la lumile superioare. Proba iniţierii era dată în prezenţa hierofanţilor, dotaţi ei înşişi cu capacităţi mediumnice care induceau adeptului o stare specială în care sufletul său părăsea corpul fizic, realizînd autoscopia (vederea corpului fizic din exterior) şi avînd acces la zonele profunde superioare unde lua contact cu starea de fericire şi de cunoaştere. Aceste trăiri, de o intensitate nemaicunoscută, a căror amintire rămînea vie în mintea iniţiatului după revenirea sa în corpul fizic, îi schimbau pentru totdeauna sensul vieţii, dirijîndu-l spre autoperfecţionare, în schimbul căreia, ştia că va primi fericirea veşnică.

Starea de extaz pe care o realizează yoghinii le conferă aceleaşi trăiri.

În epoca modernă se cunosc, de asemenea, cazuri de persoane care au capacitatea de bilocaţie, în stare conştientă, putînd fi chiar în două locuri în acelaşi timp, cu alte cuvinte anumiţi mediumi * îşi pot separa voluntar, corpul lor sufletesc de cel fizic şi pot voiaja în spaţiu.

Pentru persoanele care nu posedă în mod natural această însuşire, precizăm că nu trebuie în nici un fel să practice exerciţii care să aibă drept scop obţinerea capacităţii de dedublare deoarece aceasta înseamnă expunerea la grave pericole şi pierdere inutilă de timp în detrimentul evoluţiei spirituale.

EFECTUL „KIRLIAN“

„O frumoasă paletă de culori, milioane de lumini, albastru, violet, galben... o lume necunoscută, cu lumini incandescente, fulgerătoare. Anumite flăcări erau imobile, altele se deplasau pe un fond sumbru. Şi în faţa acestor galaxii se mişcau stele

* medium — persoană prin intermediul căreia se pot realiza comunicări transfizice (dincolo de domeniul fizic).

Scanned with OKEN Scanner

multicolore și gaze opace. Un spectacol de nedescris ! Se vedeau aprinzîndu-se lumini electrice de diferite culori. Erau fulgere, cratere, erupții care nu scoteau lavă ci o lumină asemănătoare aurorelor boreale".

Aceasta este descrierea extraordinară a unei lumi necunoscute pusă în evidență prin fenomenul „Kirlian", numit astfel după numele descoperitorului său, electronist în Krasnodar.

Fenomenul a fost descoperit în anii '40 și a fost pus în evidență prin așezarea obiectului de studiu împreună cu hîrtia fotografică, între doi electrozi, în curent de înaltă frecvență. Obiectul proiectează acele imagini pe hîrtia fotografică. Nu este nevoie de aparat de fotografiat. Specialiștii au numit imaginea obținută „aură". Clarvăzătorii pot vedea aura fără nici un fel de aparate și afirmă că ea este în continuă mișcare și că după forma și culoarea ei se pot stabili starea de sănătate, neliniștea, gîndurile, oboseala. Din experiența care urmează se va vedea cum primele semne de îmbolnăvire apar la nivelul energetic.

Soților Kirlian care au lucrat împreună la această cercetare, li s-au adus într-o zi două frunze din aceeași specie, culese în același timp, de la două plante diferite, solicitîndu-se o electronografie. Fotografiile făcute, repetate de mai multe ori, indicau la o frunză mici flăcări rotunde, dispuse simetric, iar la cealaltă un amestec de figuri geometrice. Știind că fiecare specie posedă o schemă energetică proprie și că deci, cele două imagini ar fi trebuit să fie asemănătoare, ei au crezut că experiența nu a reușit. Apoi li s-a explicat că una din cele două plante era atacată de o boală gravă, deși nici un detaliu nu arăta acest lucru: aspectul exterior al frunzelor era perfect. La puțin timp după experiență, planta de la care fusese luată frunza bolnavă, a murit. Iată deci, că prin electronografie, se depistaseră modificări în corpul energetic al plantei, înainte de a fi fost atins corpul fizic.

Această cercetare deschide agriculturii posibilități nebănuite: dacă în felul acesta se poate pune un diagnostic înainte de îmbolnăvirea plantelor se poate face un tratament minim (deci mai economic și mai puțin sau deloc toxic), salvîndu-se recolte prețioase.

Iată deci, valoarea extraordinară a acestei descoperiri: corpul energetic nu este o simplă iradiere a corpului fizic, el reflectă fenomenele ce se produc la nivel energetic, iar acestea sînt anterioare modificărilor corpului fizic. Se confirmă astfel concepția orientală care susține că orice îmbolnăvire se datorează unui dezechilibru energetic, concepție ce stă la baza tratamentului prin acupunctură.

Diagnosticarea prin cercetarea corpului energetic este la fel de valabilă și pentru oameni, experiențele demonstrînd că modificări ale aurei apar înaintea declanșării propriu-zise a bolii. Aparatele confirmă declarațiile clarvăzătorilor și vindecătorilor care stabilesc suferințele studiind aspectele aurei.

Soții Kirlian au pus la punct un aparat cu care se putea observa fenomenul în timp, deci în mișcare, nu static, numai pe fotografie.

Observarea aceasta într-o lungă perioadă de timp a dus la concluzia că valul de energie circulă fără întrerupere, traversînd corpul nostru. De altfel și experiențe efectuate la noi în țară, au pus în evidență schimbul de energie între organism și mediu, evidențiind absorbția și emisia energetică. (dr. Cornelia Guja — Centrul de Antropologie)

Doctorul Kilner a făcut aceleași observații cu ajutorul unor lentile speciale, arătînd că haloul de energie care înconjoară corpul este animat de o mișcare constantă, iar indispozițiile, oboseala, depresiunile modifică forma și culoarea haloului. În lucrarea sa „Aura umană" arată că zonele în care schema aurei este perturbată, corespund zonelor bolnave. Schemele culorilor descrise de el corespund cu cele descrise de Kirlian.

Eileen Garrett, unul dintre cei mai eminenți mediumi ai timpului nostru, președinta Fundației de Parapsihologie din New York scrie: „am fost întotdeauna conștientă de faptul că indivizii posedă un al doilea corp, un dublu. Existența dublului este un fapt de necontestat în filozofia orientală care-l descrie ca pe un corp-energie asociat corpului fizic".

Mai prezentăm următorul aspect: făcîndu-se compararea fotografiilor electronografice cu harta principalelor puncte de acupunctură — cunoscute în medicina chineză — s-a constatat că punctele cu luminiscență deosebită relevate prin metoda „Kirlian" corespund cu cele din harta pentru acupunctură.

FENOMENUL „INEDIA"

S-a crezut, pînă nu demult, că energia necesară desfășurării proceselor vitale se obține în totalitate prin procese biochimice care au loc la nivel celular. O serie de evenimente ciudate care nu pot fi explicate prin teoriile admise pînă în prezent, pun în evidență existența unui alt tip de energie, obținută de organism din mediu și care este capabilă a se transforma în energie fizică pentru a alimenta procesele vitale; această energie a fost numită „transfizică". În vechime ea se numea „prana", „tao", „fluid vital" etc.

Fenomenul „Inedia" definește cazurile în care unele persoane trăiesc, ani la rînd, fără a mînca și fără a bea nici măcar apă. Odată instalat, fenomenul este ireversibil iar încercarea de a administra forțat hrană subiecților care prezintă „Inedia", poate declanșa hemoragii grave, punînd viața acestora în pericol.

Cazurile cunoscute și confirmate oficial au fost ținute sub control medical care a confirmat autenticitatea fenomenului, evidențiind totodată variația greutății corporale de la o zi la alta, în lipsa oricărei ingerări de hrană sau lichide.

Cazul cel mai cunoscut și studiat este al țărăncii

Scanned with OKEN Scanner

bavareze Therese Neuman care, totodată, prezenta şi stigmatele (rănile răstignirii pe Cruce a Mîntuitorului). Aceasta, începînd din anul 1922 nu a mai pus hrană solidă în gură pînă în anul morţii sale, 1962. Din anul 1926 nu a mai băut nici lichide. În tot acest timp, ea a lucrat zi de zi la cîmp, dormind doar două ore pe noapte.

Ea a constituit subiectul a numeroase verificări medicale care au confirmat de fiecare dată autenticitatea fenomenului. Un raport medical din anul 1927 arată că, în timpul unei supravegheri severe, care a durat 15 zile, greutatea sa a variat astfel: 55 kg în prima zi, 51 kg în a patra, 54 în a opta, 52,5 în a unsprezecea zi şi, din nou 55 kg în a cincisprezecea zi.

Cel mai recent caz de Inedia, al portughezei Maria Rosallina Veira, a început în anul 1974, în urma unei paralizii a membrelor inferioare.

* *
*

STIGMATE

Am amintit mai sus despre „Stigmatele" pe care le avea Therese Neuman. În decursul istoriei, în diferite colţuri ale lumii, unor oameni, cunoscuţi pentru puritatea lor sufletească, le-au apărut stigmatele, adică rănile ce i s-au făcut Mîntuitorului Iisus Hristos la răstignirea sa pe cruce (găurile cuielor bătute în mîini şi în tălpile picioarelor, tăietura suliţei înfiptă între coaste) şi aceşti oameni au purtat aceste stigmate, zeci de ani, pînă la sfîrşitul vieţii lor.

Unul dintre aceşti purtători de stigmate a fost Padre Pio care a trăit în Italia pînă acum cîţva ani. Stigmatele i-au apărut la vîrsta de 28 de ani şi le-a purtat timp de 40 de ani, pînă la moartea sa. Cercetările efectuate de medici au dus la concluzia că ele erau rotunde, străpungeau mîinile, erau foarte dureroase, erau, în timpul săptămînii, acoperite cu o pieliţă foarte fină şi în fiecare zi de vineri, din aceste stigmate curgea sînge. Rana dintre coaste nu mai era rotundă (după forma piroanelor bătute în mîini), ci arăta ca o tăietură (după forma suliţei) şi se manifesta ca şi rănile din mîini. Padre Pio îşi ţinea stigmatele tot timpul pansate, datorită durerilor pe care i le produceau. În afară de acestea Padre Pio este recunoscut pentru capacităţile sale vindecătoare, pentru clarviziunea şi puterea de a pătrunde gîndurile, pentru pioşenia sa.

Ce putem înţelege din sacrificiul acceptat de aceşti martiri ai credinţei, sacrificiu care îi condamna la suferinţe cumplite pentru întreaga lor viaţă? Decît că era un nou mijloc de a-i determina pe oameni să înţeleagă că purificarea lor spirituală era atît de importantă, încît merita orice sacrificiu.

AUTOCONTROLUL FUNCŢIILOR FIZIOLOGICE

Numeroşi yoghini au demonstrat de-a lungul timpului că au reuşit să obţină prin exerciţii şi eforturi îndelungate, fizice, mentale şi spirituale, capacitatea de a-şi controla funcţiile fiziologice (respiraţia, circulaţia sanguină, funcţionarea celorlalte organe ale corpului fizic).

În loc de orice comentariu, vom urmări o discuţie purtată de Paul Brunton, în India, cu Brama, un yoghi care îi face cîteva demonstraţii. Redăm dialogul în totalitate deoarece din el se desprinde şi fenomenul autocontrolului funcţiilor fiziologice dar şi faptul că aceste activităţi nu trebuie în nici un caz întreprinse decît în prezenţa unui maestru, practicarea lor nesupravegheată prezentînd pericole extrem de serioase. Subliniem de asemenea că, în decursul timpului ele au avut importanţa lor, dar nu constituie calea cea mai directă a evoluţiei spirituale.

Iată dialogul:

Paul Brunton: „— Puteţi într-adevăr, controla mişcările inimii?

Brama — Da, organele noastre vegetative, inima, stomacul, rinichii au fost silite din partea noastră la o anumită supunere.

P. B. — Cum aţi obţinut-o?

B. — Prin acţiunea voinţei în îmbinare cu exerciţii potrivite. Bineînţeles aceste exerciţii fac parte dintr-o Yoga superioară. Sînt foarte grele şi puţini sînt adepţii care reuşesc să le execute. Mulţumită acestor exerciţii eu însumi am ajuns să controlez mişcările muşchiului cardiac şi, acţionînd asupra inimii să controlez şi celelalte organe.

P B — Lucrul mi se pare extraordinar!

B. — Crezi? Uite, aşează-ţi mîna în dreptul inimii mele.

Spunînd aceste cuvinte, aştept cîteva minute şi nu simt nimic deosebit. Apoi, încet, simt bătăile inimii încetinindu-se. Sînt din ce în ce mai încete, mai încete şi eu sînt apucat de un fior de teamă cînd simt bătăile inimii încetînd complet. Număr: acest fenomen durează mai mult de şapte minute. O halucinaţie? Dar nu, văd că sînt complet treaz. Mă simt uşurat cînd bătăile inimii reîncep ca şi cum inima s- ar fi renăscut. Dar abia după cîteva minute Brama deschide ochii.

B. — Ai simţit?

P. B. — Da, foarte desluşit.

Ce mai născoceşte acum? Într-adevăr, Brama, ca şi cum ar fi citit gîndurile mele, îmi spune:

B. — E un fleac alături de ce poate maestrul meu. El poate să izoleze o arteră şi să oprească acolo circulaţia. Eu însumi am ajuns la oarecare rezultate în această direcţie, dar nu pot face ce face el.

P. B. — Poţi să-mi arăţi?

Îmi întinde mîna şi mă roagă să simt pulsul. Simt întîi cum bate şi apoi cum se opreşte. Aştept cu grijă să reînceapă să bată. Trec unul, două minute, în care timp sînt conştient de fiecare secundă care

Scanned with OKEN Scanner

trece. Trei minute ... la trei minute și jumătate simt cum pulsul reîncepe binișor, tensiunea scade și pulsul redevine normal.

P. B. — Ce lucru ciudat... murmur fără voia mea.

B.— Fleacuri, îmi răspunde Brama fără cea mai mică îngîmfare.

P. B. — Vrei să-mi arăți și alte lucruri?

Brama se codește:

B. — Bine, dar va fi ultimul lucru. Acum am să-mi opresc suflarea.

P. B. — Să nu mori, îi spun speriat, dar Brama rîde cu poftă.

B. — Puneți mîinile sub nările mele.

Ascult ordinul. Simt deslușit în palma mea suflul cald al respirației. Brama se înțepenește într-o rigiditate de marmură. A închis ochii. Va intra în extaz?

Nu îndrăznesc să mișc mîna. Încet suflarea scade și apoi se oprește. Supraveghez nările, pieptul: nici o mișcare, nici un semn exterior nu se mai vede. Acestea nu sînt dovezi absolute, știu, și aș vrea să găsesc altă modalitate de control. În odaie nu există oglindă, dar găsesc o farfurioară de metal lucios. Să încerc. I-o pun sub nări, în fața buzelor. Nici un fel de boare nu pătează suprafața metalului. Nu îmi vine a crede ochilor! În această casă banală, în orașul adormit, am descoperit oare ceva cu totul original, ceva ce ar merita să fie studiat de către savanții europeni? Evidența este aici, orbitoare. Yoga nu mai este un basm.

Cînd Brama se deșteaptă din această aparentă catalepsie, pare obosit.

B. — Ești mulțumit? mă întreabă cu un surîs care însă de astă dată e puțin ostenit.

P. B. — Mai mult decît mulțumit, însă nu văd cum aș putea înțelege.

B. — Nu am dreptul să-ți explic. Reținerea voită a respirației nu este îngăduită decît adepților înaintați în yoga".

După data cînd Paul Brunton nota această convorbire, savanții europeni și americani au participat împreună la experiențe științifice efectuate cu profesori de Yoga, sub control total, cu aparate de control al funcțiilor fiziologice, experiențe în care, subiecți antrenați au demonstrat posibilitatea de a-și opri în totalitate funcțiile fiziologice, timp de mai multe zile sau săptămîni.

Electroencefalografe, electrocardiografe și alte aparate ultrasensibile au înregistrat oprirea totală a funcțiilor fiziologice, pe durata efectuării experimentelor.

Este cunoscut experimentul efectuat, sub controlul științific riguros al unor medici occidentali, de yoghinul Satyamurti în vîrstă de 60 de ani, care a stat îngropat timp de 8 zile sub pămînt, în curtea unui institut medical, îmbrăcat într-o simplă cămașă de bumbac.

Protocolul experimentului prevedea controlul permanent cu aparate (electroencefalograf, electrocardiograf, electromiograf, electropneumograf etc.) al funcțiilor fiziologice. După o creștere apreciabilă a numărului de bătăi ale inimii în prima zi după îngropare (240 bătăi pe minut față de 70-75 cît este normal) s-a înregistrat o încetinire a ritmului, apoi oprirea totală.

Cînd Satyamurti a fost scos viu, la sfîrșitul experimentului, electrocardiograful începuse să înregistreze activitatea inimii cu o jumătate de oră înainte de încheierea timpului stabilit. Temperatura sa era de 34,8°C iar greutatea corporală cu 4,5kg mai puțin decît la începerea experimentului.

Acesta ar fi un exemplu al marilor posibilități ale forței psihice asupra comportamentului fiziologic uman.

Noi însă sîntem mai modești. Am vrea să putem utiliza această forță psihică uriașă de care dispunem, de exemplu: spre a zîmbi cu calm celor care strigă la noi sau chiar ne insultă, cu sau fără motiv, spre a ne educa răbdarea față de cei din jurul nostru, pentru înțelegerea celor mai ciudate comportamente ale semenilor noștri și mai ales pentru înțelegerea și controlul propriilor noastre atitudini.

REGRESIUNEA ÎN TIMP

Fenomenul cuprinde un alt plan de manifestări și este extrem de interesant prin universul pe care îl deschide și prin reperele ce ni le oferă în direcționarea propriei noastre evoluții.

Practic este vorba chiar despre o călătorie în timp, în timpul trecut al vieților noastre și care se poate face atît în stare de transă hipnotică * cît și în stare de veghe. Diferențierea celor două tipuri de regresiune în timp constă în faptul că, din regresiunea prin hipnoză nu păstrăm în memoria prezentă nimic din cele trăite în starea de hipnoză, în timp ce, din regresiunea în stare de veghe, toate amintirile evocate, rămîn în starea de conștiență.

Prezentăm mai jos, cîteva din concluziile esențiale desprinse din experiențele de regresiune în stare de hipnoză:

- regresiunea se face în sens invers sensului de curgere a timpului sau în sensul normal, în funcție de cum este condusă de hipnotizor, care cere subiectului să se situeze într-o anumită perioadă de timp și să spună ce vede;
- informațiile se derulează sub formă de imagini succesive, pe care subiectul le descrie cu voce tare;
- în aceste imagini subiectul se vede pe sine, din exterior;
- trăirea evenimentelor de către subiect se face la timpul prezent și cu o intensitate care pare să arate că evenimentele sînt trăite chiar atunci;
- gradul de cunoaștere și înțelegere a fenomenelor particulare, sociale, economice etc. ca și mijloacele de exprimare corespund gradului de cultură a subiectului în perioada descrisă, mediului în care a trăit, vîrstei pe care o evocă etc.;
- vocabularul utilizat pentru descrierea unor fenomene, locuri geografice, obiecte de artă, vesti-

* transă hipnotică — somn artificial provocat prin sugestie.

Scanned with OKEN Scanner

mentație și uz casnic, obiceiuri etc., corespund vocabularului utilizat în perioada în care se situează viața sa pe care o descrie și contextului epocii respective;

- detaliile furnizate despre întîmplări, oameni etc. care pot fi controlate, se verifică și corespund realității;
- în momentul relatărilor subiectii cunosc perfect prezentul și trecutul referitoare la persoanele și epocile descrise, dar ignoră total viitorul, chiar dacă este vorba despre un viitor pe care în stare de veghe îl cunosc.

Acest gen de experiențe a început la sfîrșitul secolului trecut și a fost ilustrat printr-o serie de regresiuni foarte interesante realizate de colonel A. de Rochas (directorul Școlii Politehnice din Paris). Seria de experiențe s-a intensificat însă în ultimele decenii ale secolului nostru și reamintind că scopul acestei cărți este doar acela de a semnala existența acestui gen de manifestări, vom prezenta o singură experiență mai recentă, din anii '70: Ea a fost realizată de Arnall Bloxham (Anglia) și este descrisă de Jeffrey Iverson, producător de televiziune, în cartea sa „Vivons-nous plus d'une vie?" (Trăim mai multe vieți?).

Autorul, împreună cu jurnalistul Magnus Magnusson au ales dintr-o serie de peste 400 de înregistrări pe bandă magnetică, ale unor regresiuni în timp realizate de A. Bloxham, pe una dintre cele mai grăitoare asupra fenomenului și care, în același timp a fost supusă unor minuțioase verificări de către istorici, psihiatri, jurnaliști și cercetători, englezi, francezi și americani, pentru autentificarea a cît mai multe din datele comunicate în timpul regresiunilor.

Arnall Bloxham locuia și lucra în stațiunea balneară Cardiff unde trata diferite boli prin hipnoză. Cazurile îi erau trimise de medici reputați. Prin intermediul hipnozei se făceau și unele operații fără anestezie.

Convins de propriile sale amintiri, că el mai trăise o viață înaintea celei prezente, Bloxham a încercat regresiunea în timp prin hipnoză cu pacienții săi, înregistrînd pe bandă magnetică istorisirile lor.

Și iată pe scurt experiența pe care dorim să o relatăm și care face parte din colecția celor 400 de înregistrări ale lui Bloxham.

Subiectul este Jane Evans care a relatat șase existențe distincte înaintea celei actuale. Înainte de a prezenta aceste existențe vom relata că la cererea celor doi cercetători sus-amintiți și cu consimțămîntul Janei Evans, regresiunile în timp au fost reexperimentate în prezența lor, au fost filmate și înregistrate pe bandă, obținîndu-se aceleași rezultate ca și la înregistrarea inițială făcută de Bloxham.

Jane Evans este o tînără dinamică și inteligentă, are o funcție de secretară și este căsătorită (numele J. E. nu este numele real deoarece soțul ei a dorit să nu se facă publicitate asupra faptului că soția sa a trăit șase vieți anterioare).

J. E. a venit la Arnall Bloxham cu intenția de a-și trata prin hipnoză o artrită reumatismală de care suferea de mai mulți ani și concomitent cu tratamentul au fost înregistrate cele șase regresiuni. Iată-le, în ordine cronologică:

- Soția unui preceptor în Anglia sub dominația romană (anul 286).
- Evreică în York (1190).
- Camerista lui Jacques Coeur (1451).
- Companioana Catherinei de Aragon (1501).
- Croitoreasă la Londra în timpul reginei Anne (1702).
- Călugăriță în Maryland – S.U.A. (1920 aprox.).
- Născută în prezent în 1939.

Și iată acum, descrierea sumară a celor șase regresiuni:

Soție romană

Se numește Livonia și dă informații de primă mînă asupra intrigilor și revoltelor al căror teatru era Anglia în anul 286. Este soția lui Titus, un om mult mai vîrstnic decît ea, profesorul de greacă, latină și poezie al fiului lui Constantinus, înalt demnitar roman. Acesta are o vilă la marginea Yorkului (pe care Livonia îl numește Eboracum). Disertația ei abundă de nume proprii și întîmplări, este o femeie instruită, strîns amestecată în viața politică a Britaniei romane. Ea dă relații importante și de mare precizie asupra revoltei de eliberare a Angliei, din anul 286, în urma căreia Anglia a ieșit de sub tutela Romei. În timpul acestei revolte Livonia a trebuit să fugă și să se ascundă împreună cu soția lui Constantinus, Helena, și cu fiul acestora Constantin (viitoarea împărăteasă Elena și fiul ei, viitorul împărat Constantin cel Mare, întemeietorul Constantinopolului). După scurt timp Anglia a revenit sub tutela Romei; Livonia povestește în detaliu întîmplările. Apoi Titus și Livonia sînt asasinați în timpul unei persecuții ordonate de Dioclețian împotriva creștinilor (Titus urma să fie consacrat preot). Helena și fiul ei Constantin au fost ei înșiși convertiți la creștinism, istoria o confirmă.

În toată istorisirea sa în stare de hipnoză, Livonia ignoră cu totul viitorul glorios care îi era rezervat lui Constantin și faptul că Helena și Constantin vor fi doi dintre cei mai mari creștini ai lumii și era normal să fie așa de vreme ce, în aceea viață, ea a fost asasinată înainte ca acestea să se fi întîmplat.

Evreică în York

Se numește Rebecca, este soția unui pretor evreu bogat. Locuiește într-un cartier al evreilor bogați. Nu sînt iubiți de societatea engleză, sînt izolați. Sînt obligați să poarte un inel galben în dreptul inimii pentru a se ști că sînt evrei (documentele istorice confirmă). Nu cunoaște multă lume, doar numele cîtorva persoane din comunitatea evreiască. Simte tot timpul opresiunea care se datora dușmăniei pe care le-o purtau englezii evreilor. Englezii împrumutau bani de la evrei, dar în același timp îi dezavuau. Aceasta se întîmpla pe vremea lui Henric II Plantagenet care împrumută el însuși bani de la

Scanned with OKEN Scanner

evrei pentru finanţarea expediţiei sale în Islanda. Regele a avut o atitudine binevoitoare faţă de evrei, i-a ajutat în procesele de recuperare a banilor, dar pretindea recompense pentru aceasta. Lui i-a urmat la tron Richard Inimă de Leu; cînd acesta a pornit în Cruciadă, în Anglia a izbucnit o revoltă împotriva evreilor. Evreii din York au trebuit să fugă. A fost un masacru. Rebecca, soţul, fiul şi fiica ei Rachel s-au ascuns într-o criptă dintr-o mică biserică lîngă zidul oraşului. Soţul şi fiul au plecat să caute hrană. Rebecca şi fiica ei au fost găsite de soldaţi, care au ucis-o pe Rachel apoi pe Rebecca (La întrebarea lui Bloxham: „Sînteţi bine? Vă lasă în pace, nu-i aşa?", răspunsul Rebeccăi a fost: „Întuneric... întuneric...").

Toate detaliile furnizate de Jane Evans din existenţa sa ca Rebecca, au fost confirmate prin documente oficiale.

În primăvara lui 1975 Jeffrey Iverson s-a deplasat la York unde s-a prezentat Pr. Barrie Dobson cu care a făcut unele verificări. Între altele, au găsit biserica medievală Ste Mary de Castlegate, în care se ascunsese Rebecca şi familia ei. Biserica era în refacere pentru a fi transformată în muzeu. Necazul era că biserica nu avea nici o criptă. Şase luni mai tîrziu însă, Pr. Dobson expedie lui Iverson o scrisoare în care anunţa:

„În septembrie, în cursul lucrărilor de renovare a bisericii, un muncitor a descoperit o criptă, lucru rarisim în York – cu excepţia catedralei".

Stilul arhitectural al fostei cripte este stilul romanic, ceea ce conduce la concluzia că a mai fost o biserică, în perioada 1190, pe locul actualei Ste Mary, iar cripta descrisă de Rebecca era acolo.

Camerista lui Jacques Coeur

Una din vieţile anterioare ale Janei Evans se petrecuse la Bourges. Jeffrey Iverson a vizitat admirabilul hotel ce aparţinuse lui J. Coeur, monument de arhitectură, actualmente muzeu, dar nu era un turist ca toţi ceilalţi: avea drept ghid vocea înregistrată a unei femei care nu văzuse niciodată Bourges şi castelul lui J. Coeur dar care, cu toate acestea, era capabilă să descrie curtea, casa, arhitectura, pînă la tablourile din galeriile şi camerele bogat decorate ale anului 1450. Toate descrierile făcute de J. E., în stare de hipnoză, din această existenţă a sa au fost verificate.

În această perioadă ea este Alison, o fată foarte tînără, în serviciul lui J. Coeur, comerciant de o bogăţie fabuloasă, financiar şi consilier al lui Charles VII, al doilea om, ca putere, după rege. El a fost acuzat că a otrăvit-o pe favorita regelui Agnès Sorel şi Alison redeschide astfel dosarul unei misterioase afaceri criminale, vechi de 500 de ani. Adevărata greşeală a lui J. Coeur a fost că a împrumutat sume enorme de bani regelui şi nobililor. La finele procesului i se confiscă întreaga avere, iar creditele îi sînt anulate. Jane Evans a furnizat o mulţime de amănunte cu privire la originea lui J. Coeur, intrigile de la curte, dragostea sa pentru favorita regelui.

După studiul cărţilor de istorie de la biblioteca Sainte Geneviève, Jeffrey Iverson ajunge la concluzia că menajera galică avea cunoştinţe uluitoare despre Franţa medievală. Faţă de starea ei socială, trăind la periferia curţii, s-ar părea că informaţiile le avea de la J. Coeur care avea o mare încredere în ea şi o făcuse confidentă. Toate aceste informaţii au o savoare a detaliilor rar întîlnită.

Cînd, în 1451, Jacques Coeur a fost acuzat de otrăvirea Agnèsei Sorel şi închis, Alison s-a sinucis deoarece era foarte ataşată de stăpînul ei.

Întreaga relatare dovedeşte cunoştinţe uluitoare în domeniul vestimentaţiei, al decoraţiilor, al artelor. Jane Evans nu fusese niciodată la Bourges, nu cunoştea limba franceză, iar în engleză nu existau traduceri despre faptele relatate de ea.

Doamnă de companie şi croitoreasă

Spre deosebire de celelalte trei regresiuni, în care, datorită poziţiei sociale pe care o avusese în acele vieţi, mărturisirile Janei Evans erau deosebit de bogate în detalii, nume proprii (chiar persoane celebre, care fac obiectul unor studii de istorie), demonstrînd cunoaşterea pînă la amănunt a unor relaţii între grupuri sociale, de naţionalităţi şi religii diferite, relatări confirmate ulterior prin confruntarea cu locurile, documentele istorice din bibliotecile franceze şi specialiştii în domeniu, în aceste două vieţi poziţia ei socială este neînsemnată, viaţa foarte scurtă, iar povestirile nu au nimic ieşit din comun. Este şi aceasta o probă în sensul celor cercetate de noi.

Aceste două înregistrări de altfel, au fost făcute de Bloxham într-o singură seară.

De fapt, prin legea contrariilor, apare logic ca unele vieţi ale noastre să se situeze în centrul acţiunilor, iar altele la periferie.

* *
*

În 1501 era doamnă de onoare a infantei Catherina şi părăseşte Spania pentru a o însoţi pe stăpîna ei în Anglia unde aceasta urma să se căsătorească cu prinţul Arthur.

Se numeşte Anna de Castille şi este originară din Madrid. Suita care o conduce pe infantă în Anglia, este formată din 60 de persoane. Călătoria pe apă este înregistrată scurt deoarece Anna se plînge de rău de mare şi hipnotizorul nu vrea să prelungească această stare. Ea arată apoi sosirea în Anglia, îl descrie pe prinţ. Puţin după căsătoria infantei cu prinţul Arthur, Anna pleacă spre Spania, dar este bolnavă şi moare în urma unei epidemii. Ultimul cuvînt al regresiunii este: întuneric.

* *
*

În 1702 ea este croitoreasă la Londra într-un mare atelier de modă, în timpul reginei Anne, se numeşte Ann Trasker, vorbeşte foarte puţin, răspunsurile ei sînt monosilabilce. Este tînără, fără cultură, lucrează mult şi se plînge tot timpul că este obosită. Atitudinea ei nu seamănă în nici un fel cu cele din celelalte regresiuni şi nici cu cea a Janei

Scanned with OKEN Scanner

Evans. Informațiile se obțin de la ea cu mare greutate. Faptele relatate despre societatea engleză – puține cîte au fost, s-au verificat istoric.

La sfîrșit Ann se regăsește într-un salon cu mulți bolnavi, într-un mediu extrem de rău mirositor, este epidemie de ciumă, are febră. Hipnotizorul o trezește și, ieșind din transă, ea spune: „ ard, este un miros oribil".

Călugăriță americană

Este existența cea mai recentă. Se numește sora Grace și își petrece timpul între pereții unei mînăstiri catolice, în America; este foarte umană, melancolică și neadaptată pentru viața mistică. Ignoră aproape total evenimentele din viața publică.

În viața ei actuală, Jane Evans nu fusese în America și primise o educație presbiteriană, necunoscînd catolicismul și ordinele religioase.

Revenind la viața sorei Grace, înainte de a se călugări, ea și-a petrecut copilăria într-un oraș din statul Iowa, numele ei de familie fiind Ellis.

Cunoștințele ei sînt atît de reduse, încît nu poate spune nimic despre primul război mondial cu care a fost contemporană. Jane Evans, ea însăși, cunoaște despre acest război, în stare conștientă, faptele învățate la școală și cele relatate de tatăl său care este militar. Aceasta demonstrează un fapt: conștiința sorei Grace și memoria Janei Evans nu sînt pe aceeași lungime de undă. Cu alte cuvinte, cunoașterea obținută în viața prezentă nu apare în regresiunea într-o viață anterioară, deoarece în aceea viață, această cunoaștere nu fusese dobîndită; raportată la acea viață era de domeniul viitorului.

Cu vîrsta, sora Grace se îmbolnăvește de artrită. (În tinerețea sa și Jane Evans a suferit de artrită, dar mai puțin decît sora Grace; aceasta ar putea fi interpretată ca o boală karmică datorată inadaptării la viața religioasă din mînăstire).

Sora Grace trăiește cu o dorință adîncă de a vorbi oamenilor, iubește oamenii care discută, dezbat, judecă; i se pare prea monotonă viața ei în mînăstire.

Apoi artrita sa o duce la paralizia mîinilor și picioarelor. În aceste momente, Jane Evans, descriind durerile sorei Grace, are suferințe atît de mari încît Bloxham întrerupe ședința.

* *
*

Cele șase vieți povestite de Jane Evans, au fost prezentate aici foarte comprimat, dar cartea în care ele sînt descrise cu lux de amănunte „Vivons nous plus d'une vie?" este de o bogăție uluitoare de idei și sentimente, trăite în diferite situații.

* *
*

Regresiuni în timp au fost efectuate și în stare de veghe, situație în care, imaginile „trăite" rămîn pentru totdeauna în memorie. Acest fel de regresiuni ne transmit un mesaj extrem de important pentru controlul și educarea sentimentelor noastre.

Dr. Kelsy și soția sa, din Londra, care tratează boli datorate vieților anterioare – numite și boli karmice – utilizează metoda regresiunii în timp în stare de veghe, care se poate face numai sub controlul unui medic avizat. Din comentariile făcute de medic împreună cu pacientul pe marginea imaginilor, însoțite de gînduri și sentimente, pe care acesta le percepe, se desprinde acel mesaj important despre care aminteam: sentimentele de ură și răzbunare care se nasc în sufletul nostru față de alți oameni, din cauza unor întîmplări și unor suferințe pe care le trăim și cărora le căutăm cauza în exterior, disculpîndu-ne pe noi total și găsind numai pe alții vinovați pentru tot ce ni se întîmplă nouă, aceste sentimente de ură și răzbunare determină suferințe viitoare, psihice sau fizice și aceste suferințe încetează numai atunci cînd reușim să ardem în noi, să eliminăm definitiv sentimentele care le-au declanșat.

Aici este locul să facem precizarea că, deși s-au obținut probe interesante prin hipnoză, nu trebuie să practicăm și nici să ne supunem hipnozei deoarece pătrundem într-un domeniu necunoscut, expunîndu-ne unor pericole pe care nu le putem controla. Faptul însuși de a practica hipnoza poate da naștere unei karme grele pentru viețile viitoare.

PREMONIȚIA (PRECOGNOSCIBILITATEA)

Prin contrast cu regresiunea – întoarcerea în timp – premoniția este o avansare în timp.

Ea înseamnă cunoașterea, prezicerea unor fapte, întîmplări, fenomene, înainte de producerea lor. Fenomenul este destul de răspîndit și s-a impus tocmai prin frecvența producerii lui ca și prin uluitoarea exactitate cu care întîmplările descrise anticipat s-au împlinit. Astăzi, nici cei mai sceptici nu neagă existența acestui fenomen, dar nu s-a găsit încă o explicație științifică privind mecanismul producerii lui.

Atrăgînd atenția asupra faptului că acesta este tipul de fenomene în care se strecoară cei mai mulți farsori, chiar șarlatani, de care trebuie în mod categoric să ne ferim și că în această viață este extrem de importantă concentrarea asupra acțiunilor noastre la timpul prezent, deoarece numai astfel obținem maximum de învățăminte din experiențele noastre, vom analiza cîteva din cazurile celebre pentru a demonstra autenticitatea fenomenului.

În ce privește relația noastră cu timpul viitor, precizăm numai că, dacă va fi important ca noi să cunoaștem unele întîmplări din viața noastră anticipat, acestea ne vor fi desvăluite, fără ca noi să cerem acest lucru. Ceea ce este important cu adevărat pentru noi nu este cunoașterea anticipată a viitorului ci trăirea cu mare atenție a experiențelor prezentului.

În plus, noi nu trebuie să uităm nici o clipă că viitorul este constituit din probe iar noi avem liberul

Scanned with OKEN Scanner

arbitru de a decide în fața lor. În cazul dezvăluirii viitorului este posibil să confundăm probele cu un destin infailibil și să ne blocăm astfel liberul arbitru.

Vom însera în cele ce urmează, cîteva premoniții devenite celebre:

Președintele Lincoln, cu cîtva timp înainte de a fi asasinat, a avut un vis în care a văzut propria sa moarte. Se afla la Casa Albă și a văzut un catafalc pe care era întins un corp în haine funerare, avînd fața acoperită. În jurul catafalcului făceau de gardă soldați. Era în jur foarte multă lume, unii contemplau corpul, alții plîngeau foarte trist. Atunci el întrebă un soldat: „Cine a murit la Casa Albă?". Soldatul îi răspunse: „Președintele a fost asasinat!". El a povestit apoi acest vis care îl nedumerea profund, în cadrul unei întîlniri particulare, cu prieteni. Un polițist care participase la această întîlnire, a redactat în aceeași seară un raport detaliat asupra celor povestite de președinte, astfel încît, premoniția a fost scrisă înainte de a se realiza. La puțin timp după aceea, președintele Lincoln a fost asasinat.

Iată acum o întîmplare în legătură cu care există mai multe premoniții:

La 10 aprilie 1912 a început primul voiaj al transatlanticului Titanic, cel mai strălucitor vas din vremea sa, de o eleganță neegalată și al cărui proiectant dăduse toate garanțiile că, față de concepția vasului, nu există nici un pericol de a se scufunda. Se știe că vasul s-a scufundat la 14 aprilie 1912, ca urmare ciocnirii de un iceberg și că scufundarea sa a provocat moartea a 1500 de persoane din cele 2207 cîte erau la bord.

Și acum premonițiile:

„Dl. Middleton care fusese chemat de afaceri în America și-a cumpărat pe data de 20 martie, un bilet de călătorie pe Titanic. El visă două nopți la rînd că nava se va scufunda. El nu spuse nimănui nimic, dar făcu toate demersurile pentru a primi o telegramă care să-i ceară să-și amîne călătoria. După aceea, a povestit anturajului coșmarul său. Biletul de călătorie l-a păstrat, furnizîndu-l ca probă a premoniției sale".

„Printre călători se afla la bordul transatlanticului, o familie compusă din părinți și doi copii. Într-o noapte soția se trezi din somn strigînd, ca urmare a unui șoc enorm. Ea povesti soțului ei care, pentru a o liniști, merse pe punte unde totul era în ordine. În noaptea următoare, visul se realiză; cum doamna, neliniștită, se culcase îmbrăcată și nu-i dezbrăcase nici pe cei doi copii, ea și copiii s-au putut salva, în timp ce soțul, pierzînd timp cu pregătirile, s-a înecat".

„În 1898, scriitorul american Morgan Robertson a publicat «Futility» o lungă poveste maritimă care ar fi fost dată uitării, dacă n-ar fi relatat cu 14 ani înainte, naufragiul aceluiași «Titanic». Iată datele: Titanicul măsura în realitate 882 picioare și avea 3 elice. El s-a scufundat în prima sa traversare, la 14 aprilie 1912 după ce lovise un iceberg, la viteza de 23 de mile. Cavitățile sale etanșe nu l-au protejat și mulți din cei 2207 pasageri au pierit deoarece el nu avea decît 20 de bărci de salvare.

Nava «imaginară» din romanul lui Robertson se numea Titan. Ea măsura 800 picioare și avea 3 elice. Ea se scufunda după ce lovise un iceberg la viteza de 25 de mile. Din cei 3000 de pasageri mulți au pierit deoarece vasul avea numai 24 de bărci de salvare".

Premoniția a fost – ca și celelalte fenomene ce se petrec la granițele cunoașterii – studiată în laboratoare științifice. Experiențe științifice de această natură au fost începute de Dr. Osty în 1926 la Institutul de Metapsihică din Paris și au fost continuate de Prof. Tenhaëff cu mediumul olandez G. Croiset. Una din seriile de experiențe avînd drept scop cercetarea premoniției, a fost numită „scaunele goale" și consta în a cere mediumului să spună care va fi persoana care se va așeza într-un scaun ales la întîmplare, într-o anumită zi, într-o sală anume. Timp de 25 de ani s-au făcut sute de experiențe de acest fel. Cele mai interesante sînt cele care au fost numite „scaunele transoceanice". Iată una dintre ele, povestită de Tenhaëff:

„La 6 ianuarie 1969 Croiset a venit la mine pentru o astfel de experiență cu scaunele. I-am pus întrebarea: «Croiset, spune-mi cine se va așeza la 23 ianuarie în acest an, pe un scaun indicat la întîmplare într-o sală a Universității din Denver în Colorado – Statele Unite?» Asistau la experiență 10 persoane de la televiziune, care au filmat totul. Croiset începu atunci să comunice impresiile; iată cîteva:

El spuse: «Văd o femeie» și o descrise cu toate detaliile. «Are părul prins cu o bandă etc... Cu cîteva zile în urmă această femeie și-a rănit nasul într-un geam; ea are emoții datorate unor înmormîntări care nu o privesc; cu doi ani în urmă a avut o emoție în familie datorată unui accident de mașină imaginar» și continuă astfel, apoi încheie cu următoarele: «Ea a cumpărat o carte dar n-a expediat-o din cauza celor ce sînt scrise la pagina 64».

A doua zi am telegrafiat la Denver unui amic psihiatru cu care convenisem experiența, pentru a-i spune că Croiset a dat premoniția fără a-i desvălui ce a spus. Acesta a anunțat invitații pentru 23 ianuarie în sala respectivă a Universității din Denver – Colorado. Între timp filmul a fost developat și trimis la Denver în cutie sigilată, înțelegîndu-se că sigiliul se desface după așezarea pe scaune a tuturor persoanelor.

„Pe 23 ianuarie s-au prezentat invitații. Fiecare a tras un număr la întîmplare și au mers să se așeze pe scaunul cu numărul corespunzător biletului.

Pentru ca alegerea scaunului să fie absolut întîmplătoare și pentru a împiedica intervenția oricărui factor uman, s-a procedat astfel: au luat 25 de bilete pe care le-au amestecat, au telefonat la o stațiune meteorologică și au întrebat care este diferența între temperaturile minimale și maximale pe teritoriul Americii în aceea zi; era de 17°C. Au retras primele 17 bilete. Atunci au privit cine era

Scanned with OKEN Scanner

așezat pe scaunul ce purta numărul indicat pe biletul al 18-lea. Pe acest scaun era așezată femeia descrisă de Croiset. Totul a fost filmat. Avea părul strîns cu bandă și se numea Ulingen; exista și o antrepriză de pompe funebre cu același nume iar ea era permanent deranjată cu telefoane pentru înmormîntări care nu o priveau, ceea ce îi provoca nemulțumiri; fiica sa născuse prematur, cu cîteva zile în urmă, un copil de 7 luni; fiind la spital la fiica ei se lovise la nas, de etajera de sticlă a lavoarului; cu cîțiva ani în urmă nepotul ei și alți copii s-au jucat simulînd un accident de mașină; aceasta a produs o mare emoție în cartier deoarece oamenii au crezut că era un accident adevărat; doamna era în posesia unei cărți pe care nu o trimisese din cauza celor scrise la pagina 64, dar nu avea cartea cu ea. A doua zi echipa de filmare TV s-a prezentat acasă la ea solicitînd să vadă cartea. Filmul ne prezintă această femeie într-o cameră din locuința sa, arătîndu-le pagina. Cartea trata despre pisici, iar la pagina 64 era ceva foarte trist: se scria despre aceste animale, crescute ani de zile, de care ne atașăm și care apoi îmbătrînesc și se îmbolnăvesc, urmînd să moară; atunci se anunță veterinarul pentru a le ridica. Aceasta urma să se întîmple foarte curînd și cu pisica fiicei sale care abia născuse, iar cartea îi era destinată. Pentru a nu o întrista, mama se hotărîse să nu-i dea cartea imediat.

Totul era exact cum prezisese Croiset".

Cercetătorul arată în continuare că astfel de experiențe s-au repetat de multe ori și că se iau asemenea precauții în derularea experimentului încît să devină imposibil de negat realitatea.

Iată acum, alte două exemple foarte clare care au fost prezentate de M. Ryzl la un congres de parapsihologie în mai 1977 la Paris.

Primul caz: unde premoniția ajută la evitarea unui accident.

Un om se visează în mașină, întorcîndu-se de la serviciu ca în fiecare zi și traversînd la culoarea verde a semaforului o mare intersecție. Din stînga sa pornește brusc o mică mașină roșie care, ignorînd semnalul roșu pentru ea, intră în mare viteză în propria sa mașină și îl rănește mortal.

Dimineața, la trezire, omul, foarte marcat de visul său, își promite să fie atent la volan.

Ca în fiecare zi, la întoarcerea acasă, conducîndu-și mașina el ajunge la faimoasa intersecție. Semnalul este verde, dar, amintindu-și visul, omul încetinește și oprește înaintea semnalului cu toate că este claxonat intens din spate.

În acest moment, pornește, ca o minge lansată, o mică mașină roșie care traversează intersecția fără a provoca nici un accident. El ar fi trebuit să fie cel accidentat dar, prin prudența sa, scăpase.

Al doilea caz: unde premoniția anunță sfîrșitul ineluctabil.

Un om are un vis care îl marchează foarte puternic: el moare înecat. Cum de fapt, locuia într-un sat pe marginea unui lac, el își promite să nu se mai apropie de apă. Cu ocazia unei aniversări importante în acest sat, locuitorii decid să organizeze un mare picnic pe malul celălalt al lacului. Toți vor pleca cu vaporul.

Omul, invitat să participe, la început refuză, dar cum se insistă, el le vorbește despre premoniția sa și se decide să participe la picnic, dar să rămînă pe pămînt de partea aceasta a lacului.

Așa se face că omul ajunge primul și fericit pe ponton, așteptînd vaporul care îi aduce pe vecinii săi. Dar pontonul se rupe sub greutatea celor veniți; un singur înecat în această apă puțin adîncă, omul nostru, care se apropiase de apă.

Ceea ce diferențiază consecințele celor două premoniții este atitudinea prudentă a celui dintîi și atitudinea neatentă a celui de al doilea. Sînt cunoscute premoniții colective care s-au făcut cu privire la unele evenimente.

Astfel, la 21 noiembrie 1966, la mina de extracție a cărbunelui Aberfau din Anglia a avut loc o catastrofă în care au murit 144 de persoane. În timpul anchetei ce a urmat s-a evidențiat faptul că, cu 4 pînă la 15 zile înaintea catastrofei, 34 de persoane au avut premoniții cu privire la această catastrofă, dintre care 25 sub formă de vis.

Majoritatea celor ce avuseseră premoniții nu locuiau la Aberfau și nu aveau nici o idee despre pericolele existente în această zonă.

Problema a luat proporții de așa manieră, mai ales în direcția prevenirii unor catastrofe sau accidente, încît s-a hotărît înființarea de birouri „Bănci de vise premonitoare", avînd drept scop utilizarea informațiilor în scop preventiv. Astfel de birouri funcționează în Franța, Anglia, Statele Unite.

Printr-o atitudine științifică abordată față de fenomenul de premoniție s-au putut trage unele concluzii în ce privește acest fenomen, între care și aceea că premoniții pot apare nu numai în ce privește propria persoană și cei apropiați, dar și cu privire la locuri și persoane străine.

În același timp este necesar să se analizeze cu atenție aceste aspecte deoarece ele pot conține altfel de fenomene care să nu fie premoniții, ci să fie legate de starea psihică, starea de mediu, fapte trăite etc.

MOARTEA CLINICĂ

Fenomenele care se petrec la granița morții sînt cunoscute din timpuri foarte vechi. Ele fac obiectul unor descrieri în cea mai răspîndită dintre cărțile de pe pămînt, Biblia; de asemenea, sînt descrise în Cartea tibetană a morților și au fost cunoscute de înțelepții lumii antice. Ne vom opri puțin asupra lui Platon (428–348 î.H.) cel care considera logica și dialectica drept mijloacele de a ajunge la cunoaștere și înțelepciune. Prin însăși înțelepciunea sa Platon consideră că există și alte planuri în afara celui material. Platon definește moartea ca pe o separare a părții necorporale a ființei vii (sufletul) de partea fizică (corpul), descriind sufletul ca avînd mai

Scanned with OKEN Scanner

multe facultăţi decît fizicul. Platon insistă asupra faptului că timpul nu mai este un element component al domeniilor situate dincolo de lumea sensibilă. El arată, în repetate rînduri, că, după moarte, sufletul întîlneşte spiritele altor defuncţi, care îl ghidează în trecerea dintre această lume şi cealaltă.

În timpurile moderne, ca urmare a dezvoltării tehnicilor de reanimare, medicina a reuşit, prin îngrijiri speciale acordate acelora care au suferit o moarte clinică în urma unui accident oarecare, să readucă la viaţă mulţi pacienţi. În aceste condiţii, un mare număr de „morţi" readuşi la viaţă, au adus cu ei amintiri din timpul morţii clinice. Numărul mare al acestor amintiri a început să impună specialiştilor problematica trăirilor de la limitele vieţii şi fenomenul a început să fie studiat, în special de medici.

Cele mai multe cercetări în acest domeniu s-au efectuat în America şi aparţin doctoriţei Elisabeth Kubler Ross şi doctorului Raymond Moody, ale cărui cărţi „Viaţă după viaţă" şi „Clarificări asupra vieţii după viaţă", au fost comentate şi în presa noastră sau au circulat neoficial.

De studierea acestor probleme se ocupă psihiatrii, doctorii, biologii, fizicienii. Dr. Raymond Moody însuşi este doctor în filozofie şi medicină.

În 1986, Gerye Gallup junior, moştenitorul unui celebru institut de sondaj din S.U.A., a procedat la o anchetă de-a lungul Statelor Unite, găsind că 8 milioane de americani au trăit o experienţă de moarte clinică, după care, detalii uimitoare au fost incluse într-o carte intitulată „Adventures in immortality" (Aventuri în nemurire).

Oamenii de ştiinţă preocupaţi de acest domeniu s-au reunit într-o asociaţie internaţională pentru studiul stărilor din apropierea morţii, ajungînd la concluzia că toate concepţiile moderne despre conştiinţă trebuie să fie revăzute în întregime şi reconsiderate în lumina „vizionărilor morţii".

Coroborîndu-se cercetările efectuate şi statisticile întocmite s-a elaborat o schemă-cadru după care se produc fenomenele amintite (cazurile cunoscute ating sau nu ating toate stadiile descrise, aceasta fiind, se pare, în funcţie şi de durata morţii clinice). Psiho-sociologul Kenneth Ring ca şi dr. Raymond Moody prezintă această schemă-cadru ca pe o călătorie în cinci etape, astfel:

1. Subiectul se găseşte dintr-o dată în afara corpului său fizic, are impresia că pluteşte la cca 2 m înălţime (sub plafon dacă este o încăpere) şi îşi observă corpul neanimat şi pe medicii sau cei care se învîrtesc în jurul lui, dîndu-i ajutor. În acest timp el simte o stare de bine deosebită, şi nu are nici un fel de dureri. Privirea din exterior a corpului a fost numită „autoscopie".

2. Subiectul se simte atras într-o zonă întunecoasă în care are impresia că avansează cu mare viteză, într-o stare de calm.

3. În fundul obscurităţii apare o lumină care, pe măsură ce se apropie, îi dă impresia că este o entitate care degajă o „dragoste pură".

4. Această entitate îl pune în stare de a-şi revedea existenţa trecută, fie în imagini succesive, fie panoramic, ştiind tot, în acelaşi timp. În timpul retrăirii existenţei sale, subiectul discerne stările sale de egoism care îi provoacă suferinţe şi stările de altruism care îi provoacă bucurie.

5. Subiectul pătrunde în interiorul luminii şi are impresia că se confundă cu cosmosul, cunoaşte dragostea totală şi are acces la cunoaşterea universală.

Aşa cum s-a întîmplat în istorie cu toate fenomenele care veneau să zdruncine nişte convingeri de neclintit ale oamenilor, şi de această dată, medicii neavizaţi nu au acceptat fenomenul, dar cei care s-au apropiat de el ca să demonstreze falsul, au dobîndit convingeri de nezdruncinat.

Milioanele de cazuri studiate au permis obţinerea unor concluzii care sînt comune tututror:

1. Majoritatea subiecţilor se hotărăsc cu greu să facă depoziţii asupra celor trăite, tocmai datorită stranietăţii faptelor şi temerii că nu vor fi crezuţi.

2. Toţi subiecţii revelează o stare şi o lume ce nu pot fi descrise prin cuvinte şi în acelaşi timp arată că trăirile avute sînt mult mai intense şi mai reale decît viaţa însăşi.

3. Indiferent de convingerile avute înaintea evenimentului, toţi subiecţii şi-au schimbat complet atitudinea în viaţă, preocupîndu-se de reconstrucţia lor morală şi de acumularea de cunoştinţe, pentru grăbirea propriei lor evoluţii spirituale.

4. Între mărturiile depuse există similitudine cu toate că ele provin din medii şi zone geografice diferite.

Urmînd firul logicii dacă un caz nu poate constitui o mărturie datorită posibilului subiectivism, opt milioane de cazuri, venite din diferite zone geografice, diferite clase sociale, grade de cultură şi religii, intervenite în diferite stări fizice (operaţii, boli grave, accidente etc.) şi care concordă în toate punctele descrierilor, în intensitatea trăirii şi în reorientarea filosofică a martorilor, aceasta constituie o mărturie.

Datorită spaţiului voit restrîns al acestei cărţi, am ales pentru prezentare puţine exemple, dintre cele care ne pot oferi o imagine clară asupra fenomenului. Redăm în cele ce urmează aceste cazuri.

* *
*

Tom Sawyer din Rochester, statul New York este mecanic, are atelierul alături de locuinţă şi este tată a doi copii. Într-o după-amiază, în timp ce repara ceva sub un camion de 3 tone, a cedat cricul şi maşina s-a prăbuşit peste abdomenul lui. Tom a scos un urlet înspăimîntător. Unul dintre copii a fugit după ajutor. Pînă să-l scoată trec 10 minute, în care Tom are dureri îngrozitoare şi senzaţia de sufocare. Vin pompierii, reuşesc să-l degajeze pe

Scanned with OKEN Scanner

Tom, acesta leşină, este aşezat pe o brancardă şi urcat într-o ambulanţă.

În drum spre spital încetează să mai respire, apoi inima încetează să mai bată. Însoţitorii îl cred mort, dar nu se ştie niciodată şi continuă drumul spre spital şi continuă să-l reanimeze. Inima lui Tom porneşte după 20 de minute, cînd ajung în curtea spitalului. Cele mai extraordinare 20 de minute din viaţa lui. Pe dinafară, Tom arată rău de tot, dar pe dinăuntru...

Iată cum povestea Tom, după şase ani, cu o voce tremurată de plîns, pe care se străduia să-l înghită, ca un copil. Era un plîns de bucurie, ca acela care îţi vine cînd te reîntîlneşti cu un suflet drag după multă vreme.

În secunda în care pompierii l-au scos de sub maşină, brusc s-a simţit bine şi de un calm pe care nu-l gustase niciodată înainte, se simţea că pluteşte, mai uşor ca aerul, într-o stare de beatitudine. Apoi dintr-o dată, Tom şi-a văzut corpul pe solul atelierului, înconjurat de pompieri. Îi curgea sînge din gură. A văzut ambulanţa roşie care întorcea în alee şi brancarda. Şi-a văzut copiii pe care îi ţineau vecinii. Tom i-a văzut pe toţi aceşti oameni unul cîte unul, în detaliu, în faţa lui pe trotuar. La început i-a văzut dintr-un punct situat la 3 m deasupra solului, apoi la 4-5 m, apoi de la 100m. A mai văzut odată de foarte aproape, corpul lui inert care era dus pe autostradă, apoi imaginile au încetat. Tom s-a simţit aspirat spre o gaură întunecoasă, continuînd să se simtă calm şi bun. Apoi s-a întrebat dacă mai este în viaţă şi a conchis că nu. „Trebuie că am murit", îşi spuse el. Atunci a început să vadă o lumină, întîi ca o stea, apoi ca un soare enorm, a cărui lumină nu-l jena, ci dimpotrivă, era o plăcere s-o priveşti. S-a apropiat de aceea lumină albă şi aurie şi a avut impresia că îi recunoaşte natura, ca pe o foarte veche amintire, ascunsă în străfundurile memoriei, care cuprinde, încetul cu încetul, tot cîmpul conştiinţei sale, delicioasă pentru că era ca o amintire de iubire. De altfel acea lumină, stranie prin ea însăşi, era în întregime făcută din iubire, substanţă de „dragoste pură"; aceasta percepea el acum din lume. Cu cît se apropia mai mult de lumină, cu atît fenomenul se intensifica şi cînd, în sfîrşit, a pătruns în ea, a aflat un extaz indescriptibil pentru că atunci atenţia şi emoţia s-au mărit de „mii de ori". În timp ce o infinitate de peisaje feerice se desfăşurau în faţa lui, a avut impresia că el era aceste peisaje, aceste păduri, acest rîu argintiu. Atunci i-a revenit în memorie întreaga lui viaţă. Fenomen extrem de bizar, a avut impresia că-şi aminteşte totul în acelaşi timp, şi că nu lipseşte nici un amănunt.

„Dar esenţialul, a spus Tom Sawyer, este imposibil de spus în cuvinte". Iar sentimentul era de iubire totală, infinită.

Tom Sawyer nu va mai fi niciodată acelaşi. Un aspect foarte curios în schimbarea lui a fost că,brusc s-a pasionat de fizică şi mai ales de mecanica cuantică. A spus că asta i-a venit cu încetul, noaptea, în visele lui. A început să-şi amintească de Max Plank şi Niels Bohr, de savanţi a căror existenţă nu o bănuia pînă atunci. El găsea că era ceva normal, pretinzînd că în prezenţa luminii „ştia tot" pentru că într-un anumit fel el era tot. S-a scufundat în cărţile de fizică şi matematică, pe care le-a putut găsi şi, peste şase ani a luat echivalentul unei licenţe în fizică. Convingerile lui n-au slăbit cu nimic. La universitate pretindea că n-a făcut altceva decît să adune, fărîmă cu fărîmă, o cunoaştere la care ar fi avut acces global, pătrunzînd în lumină.

* *
*

În cele ce urmează, vom prezenta un caz excepţional în care, de asemenea, se întîlnesc multe din elementele cunoscute, dar în care, fiinţa luminoasă anunţă dinainte pe cel interesat asupra morţii sale şi apoi, ca urmare faptelor, decide să-l lase să trăiască în continuare. Subiectul povesteşte:

„În aceea perioadă sufeream – şi sufăr şi acum – de crize de astm bronşic şi de enfizem. În timpul unei puternice crize de tuse s-a produs o leziune a unei vertebre din partea de jos a coloanei vertebrale. Luni în şir am consultat doctor după doctor asupra durerii intolerabile, pînă cînd am fost îndrumat la un neurochirurg, dr. Wyatt, care mi-a cerut să mă internez în spital.

Se hotărăşte să fiu operat.

Ştiind că am probleme serioase cu respiraţia, chirurgul consultă un specialist în bronhii, care spuse că este necesar să se apeleze la un anestezist competent, dr. Coleman, în cazul în care era necesar să fiu adormit. Specialistul de bronhii mă supuse unui tratament, timp de aproape trei săptămîni, apoi mă conduse într-un pavilion unde mă predă în sarcina dr. Coleman; se stabili ca vinerea următoare să aibă loc operaţia.

Luni seara m-am culcat, am avut o noapte foarte bună şi am dormit pînă marţi către dimineaţă, cînd m-am trezit pradă unei dureri atroce. Am încercat să mă întorc pentru a găsi o poziţie convenabilă, dar exact în acest moment am văzut o lumină în colţul camerei, sub plafon, era un fel de glob, nu prea mare, aproximativ 20-30 cm. Cînd am văzut această lumină, am fost invadat de un sentiment ciudat: un sentiment de pace totală, de destindere. Am văzut o mînă întinsă spre mine, ieşind din această lumină, iar lumina îmi spuse: «Vino cu mine, am cîteva lucruri să-ţi arăt». Imediat şi fără nici o ezitare, întinsei mîna pentru a atinge mîna pe care o vedeam şi avui sentimentul că sînt atras spre plafon şi că îmi părăsesc corpul. Privind înapoi, îmi văzui corpul întins pe pat, în timp ce eu mă ridicam spre plafonul camerei. Părăsind corpul, luai aceeaşi formă ca şi lumina. Am avut ideea că această formă este fără îndoială, aceea a unui spirit şi nu era un corp ci o uşoară lumină, un abur (ca fumul de ţigară cînd trece prin faţa unui bec). În acelaşi timp, această substanţă care devenisem eu, era colorată în oranj, galben şi ceva indigo. Vreau să spun că atunci cînd am avut senzaţia că am întins mîna, nu era mîna mea

Scanned with OKEN Scanner

fizică deoarece am privit spre pat și mîinile erau întinse pe lîngă corp. Împreună cu lumina, am traversat peretele camerei mele și am pornit în lungul culoarului, apoi am coborît pînă la nivelul inferior al pavilionului. Pereții și ușile se lăsau ușor străbătute.

Simțeam că ne deplasăm dar fără să am senzația vitezei și dintr-odată ne aflarăm în sala de reanimare. Pînă în acel moment nu aveam nici cea mai mică idee de locul unde se afla sala de reanimare. Ne aflam într-un colț sub plafon. Observam culoarele, medicii, infirmierele, paturile. «Lumina» îmi arătă: «Iată locul unde vei fi transportat. Cînd te vor lua de pe masa de operație te vor întinde pe acest pat, dar nu te vei mai scula din această poziție. Tu nu vei ști nimic din ce ți se va întîmpla după operație, pînă cînd voi veni să te iau». Bineînțeles acestea nu se exprimau verbal, nu era o voce audibilă, pentru că, dacă ar fi fost așa, ar fi trebuit ca toți cei din sală să audă această voce, dar ei nu auzeau nimic. Era deci o sugestie care mi se făcea, dar cu asemenea forță, că aș minți dacă aș spune că n-am auzit. Vedeam foarte clar tot ceea ce era în jur. Era vorba despre primul pat pe dreapta, venind dinspre culoar, pe care urma să fiu așezat. În ce privește scopul pentru care mi se dezvăluiau aceste lucruri, știam că ființa luminoasă nu voia să-mi fie teamă în momentul în care spiritul meu va părăsi corpul, voia să mă facă să recunosc ceea ce trăiam acum,pentru că îmi spuse că nu va apare imediat. Trebuia să trec mai întîi prin alte probe, dar îmi promise că va supraveghea totul, de acolo de sus și va apare la sfîrșitul probelor. Trebuie să mai adaug că, înainte de a ajunge în sala de reanimare, imediat după ce eu însumi am devenit spirit, într-un fel, noi am fuzionat; am rămas bineînțeles, două personalități distincte, dar el era cel care își asuma inițiativa de acțiune. Chiar atunci cînd traversam pereți, planșee etc., îmi părea că este o comunicare atît de perfectă încît nu mi se poate întîmpla nimic. Repet, aveam un calm, o pace, o seninătate pe care nu le mai avusesem niciodată. Deci, după ce îmi vorbi, el mă conduse din nou în camera mea; reintrînd acolo, îmi văzui corpul, exact în poziția în care îl lăsasem și mă reintegrai imediat. M-am gîndit că am fost în afara corpului meu timp de 5-10 minute, dar timpul nu există în această experiență. Toată această aventură m-a uluit, totul părea atît de viu, atît de real, mult mai mult decît realul obișnuit. În dimineața următoare nu eram de loc speriat; m-am ras și mîna nu îmi mai tremura așa cum se întîmpla de vreo 6-8 săptămîni. Mi-am dat seama că voi muri dar nu regretam și nu-mi era teamă. Nu mi-a venit nici o clipă ideea «cum să împiedic aceasta». Eram pregătit. Cu toate acestea, în după-amiaza zilei de joi, care preceda dimineața operației, eram în camera mea de spital și simții cum se urcă în mine o neliniște. Soția mea și cu mine aveam un băiat, un nepot adoptat care ne făcea unele necazuri. Luai deci decizia de a scrie o scrisoare către soția mea și alta către nepotul meu pentru a-mi exprima neliniștea în scris, cu gîndul ca acestea să fie deschise după operație. Cînd scrisesem aproape două pagini către soția mea, eu izbucnii în lacrimi. Atunci, imediat, am simțit o prezență lîngă mine și am crezut la început că plînsesem atît de tare că deranjasem vreo infirmieră care venise să vadă ce s-a întîmplat; dar nu auzisem ușa să se deschidă. Și din nou am simțit aceeași prezență; nu vedeam de această dată nici o lumină, dar gînduri sau cuvinte îmi intrară în suflet, exact ca înainte și mi se spuse: «John, de ce plîngi? Credeam că vei fi fericit să vii la mine». Eu gîndii: «Da, este adevărat, o doresc intens». Și vocea repetă: «Atunci, pentru ce plîngi?». Eu spun: «Îmi fac griji din pricina nepotului meu, tu știi bine și mă tem că soția mea nu știe să-l crească singură. Încercam să-i scriu punctul meu de vedere în această chestiune și să-i arăt ce mi-ar place să facă pentru el. Sînt neliniștit deoarece știu că prezența mea este pentru el o sursă de echilibru».

Atunci mi-au venit din partea «ființei» aceste gînduri: «Pentru că tu te interesezi de altul, pentru că te gîndești la altul și nu la tine însuți, John, îți voi acorda ceea ce ceri. Vei trăi pînă cînd nepotul tău va atinge vîrsta maturității». Și dintr-odată totul se termină, încetai să mai plîng și distrusei scrisoarea pentru ca soția mea să nu o găsească întîmplător.

În aceeași seară dr. Coleman mă vizită și îmi spuse că el se așteaptă ca anestezia mea să creeze oarecari dificultăți și că nu trebuie să fiu surprins dacă, atunci cînd îmi voi reveni, voi vedea în jurul meu tuburi, fire și aparate. Nu-i spusei nimic despre experiența mea.

A doua zi dimineață, operația dură mult, dar se termină cu bine. Cînd îmi reveni cunoștința, îi spusei doctorului Coleman care se afla lîngă mine: «Știu foarte bine unde sînt. În primul pat în dreapta ușii dinspre culoar». El zîmbi și își imagină, natural, că deliram sub efectul anesteziei.

Eram pe punctul de a-i povesti totul, cînd intră dr. Wyatt și spuse: «Și-a revenit. Ce îi veți face?». Răspunsul dr. Coleman: «Nu-i voi face nimic. Niciodată în viața mea nu am fost atît de uluit. Iată tot echipamentul pregătit să funcționeze și el nu are nevoie de nimic». Dr. Wyatt replică: «Știți că mai sînt și miracole». Atunci cînd m-am putut scula, am constatat că eram efectiv în patul ce mi-l indicase lumina cu cîteva nopți înainte.

Toate acestea s-au petrecut cu trei ani în urmă, dar amintirea pe care o păstrez este tot atît de puternică, cum a fost atunci cînd s-a întîmplat. Aceasta a schimbat multe lucruri în viața mea, dar nu m-am destăinuit decît soției mele, fratelui meu, preotului și acum dumneavoastră. Nu încerc să vă conving. Tot ce știu este că de atunci nu mai am nici o îndoială: eu am certitudinea că există o viață dincolo de moarte".

Uluitoare sînt într-adevăr aceste mărturisiri, dar pentru a avea o imagine completă, trebuie să reținem că viața pe care o trăim pe pămînt este extrem de importantă, ea constituind mijlocul nostru de evoluție,

Scanned with OKEN Scanner

pentru a putea atinge sferele înalte ale conştienţei şi nu avem dreptul să renunţăm la ea, ci, dimpotrivă, să o utilizăm cît mai eficient pentru propria noastră desăvîrşire.

Prezentăm în cele ce urmează, amintiri, conservate de oameni care au trăit moartea clinică, cu privire la subiectul „sinuciderii".

Fie că moartea clinică a intervenit ca urmare a sinuciderii, fie că ea a avut alte cauze, cunoştinţele dobîndite asupra acestui subiect concordă.

Concluziile generale s-ar putea exprima astfel:

– Actul sinuciderii este unul dintre cele mai deplorabile şi atrage după sine o suferinţă severă în lumea de dincolo.

– Sinuciderea nu este o soluţie; ea nu înlătură frămîntările care o determină; în starea de după moarte aceste frămîntări sînt resimţite încontinuu ca şi înainte de sinucidere.

– Noi toţi avem de îndeplinit o misiune pe pămînt, ocupăm un post, pe care nu avem dreptul să-l părăsim.

Niciuna dintre persoanele care au trăit o moarte clinică în urma unei sinucideri, nu ar mai încerca această experienţă şi toate au declarat că nu ar mai repeta-o din motivele arătate mai sus. Toate probele pe care le avem de dat pe pămînt, inclusiv tentaţia sinuciderii, au drept scop propria noastră evoluţie. Dacă rezistăm acestor tentaţii, trecem probele şi evoluăm, dacă cedăm, vom relua suferinţele pînă cînd vom reuşi.

Iată cîteva mărturii în acest sens:

„În timp ce mă aflam dincolo, aveam sentimentul că două lucruri îmi sînt în mod egal, interzise: să mă ucid sau să ucid pe altul. Dacă m-aş sinucide ar fi ca şi cum aş refuza un dar al lui Dumnezeu, aruncîndu-I-l în faţă. A ucide pe altcineva ar fi ca şi cum m-aş opune planului pe care Dumnezeu l-a făcut pentru acel om".

Sau:

„Această problemă despre care v-am vorbit, ştiţi, cînd mă gîndesc la ea acum, nu mi se pare deloc atît de importantă deoarece o consider dintr-un punct de vedere matur... dar la vîrsta pe care o aveam atunci, mi se părea capitală. Necazul era că, chiar cînd eram moartă, lucrurile rămîneau în acelaşi stadiu. Era ca şi cum acelaşi lucru se repeta fără încetare, o eternă revenire: trăiam evenimentul odată şi la sfîrşit gîndeam: «Uf ! S-a terminat, ce noroc !» dar imediat reîncepea, iar eu gîndeam: «O nu ! destul ! ajunge !» ".

Sau:

„Nu aş mai face-o niciodată. Voi muri de moarte naturală. Am înţeles în acele momente că viaţa noastră reprezintă doar o infimă parte de timp, în care avem atît de multe de făcut, în timp ce după moarte este eternitatea".

Toate aceste cunoştinţe cu care oamenii au venit de dincolo de moartea lor fizică şi care diferă atît de mult de părerile lor anterioare, dar care sînt în acelaşi timp extrem de categorice, confirmă pe deplin învăţăturile teologice şi concluziile filosofice privitoare la actul sinuciderii.

Totodată, aceşti martori atrag atenţia că, în practică, într-un fel sau altul, toţi ne autodistrugem prin activităţile, despre care ştim, că au efecte nocive asupra noastră, putînd chiar să ne ucidă: fumatul, ingerarea de alimente bogate în colesterol, conducerea automobilului în stare de ebrietate sau în stil imprudent, consumul de droguri etc. Se perseverează în aceste atitudini deşi se ştie că pot fi mortale prin provocarea bolilor sau accidentelor. Este vreo diferenţă între un astfel de comportament şi sinuciderea propriu-zisă? Iată o problemă asupra căreia se impune să meditäm.

Un fapt de o importanţă deosebită care trebuie prezentat în acest capitol este „judecata". Marea majoritate a celor care au amintiri din timpul morţii clinice, au declarat că s-au găsit în prezenţa unei „fiinţe de lumină" care degaja o stare de bine, imposibil de redat în cuvinte, unii dintre ei recunoscînd în această fiinţă pe însuşi Iisus Hristos; această fiinţă le punea o problemă fundamentală: „Ce ai făcut cu viaţa ta?" Acesta era momentul în care începea derularea vieţii în imagini succesive sau luau cunoştinţă instantaneu de întreaga lor viaţă. Sensul concret al întrebării era dacă acţiunile lor au fost sau nu au fost motivate de iubirea faţă de oameni. De aici, starea de culpabilitate în faţa acţiunilor egoiste şi starea de fericire în faţa celor altruiste. În tot acest timp „fiinţa de lumină" emana o stare de bunăvoinţă sublimă.

„Judecata" nu era făcută de această fiinţă, ci venea din interiorul celui care era judecat. Este foarte interesant de observat că, în această stare de conştienţă, oamenii pot discerne fără greşeală binele de rău. Totodată, sentimentul trăit era că nimic din gîndirea lor nu putea fi ascuns, totul se vedea.

Un alt aspect de o importanţă capitală pentru obiectul studiului nostru este starea, aşa numită de rătăcire, o stare de confuzie mentală. Mai mulţi subiecţi care au avut o moarte clinică, confirmă existenţa unor spirite care păreau înlănţuite într-o stare foarte nefericită. Descrierile lor coincid sub mai multe aspecte:

- Ei afirmă că aceste fiinţe păreau incapabile să desnoade legăturile care le ţineau ataşate de lumea fizică; erau incapabile să progreseze dincolo deoarece Dumnezeul lor rămăsese aici, pe pămînt, fiind ataşate de obiecte, de persoane sau chiar de unele obiceiuri.
- Aceste fiinţe păreau năuce, ca şi cum starea lor de conştienţă ar fi fost diminuată, contrar celorlalte fiinţe a căror stare de conştienţă creştea uluitor.
- Ele păreau să rămînă în starea de confuzie pînă la deslegarea problemei sau dificultăţii care le menţinea în această stare.

Spaţiul în care aceste fiinţe se află este un spaţiu tern, în contrast cu lumina strălucitoare a sferelor superioare.

Scanned with OKEN Scanner

Iată un fragment din mărturia unei femei cu privire la aceste ființe:

„Ele păreau că gîndesc: «Iată, s-a sfîrșit. Ce trebuie să fac? Unde mă aflu?» Erau fără speranță, neștiind nici ce să facă, nici cine sînt, nici unde să meargă, neștiind nimic. Ele păreau a se deplasa fără încetare cu toate că rămîneau pe loc: un du-te, vino fără nici un țel".

Iată deci ce rezultă din studiul acestor mărturii: că putem opta pentru lumină sau pentru întuneric și deci pentru toate atributele care caracterizează starea de lumină și starea de întuneric.

Și această opțiune ne-o exprimăm prin modul în care ne orientăm existența: acționînd din motive altruiste, ajutînd și iubindu-i pe semenii noștri, optăm pentru lumină și fericire; acționînd din rațiuni egoiste, punînd în centrul activității numai avantaje personale și dezinteresîndu-ne total de starea celorlalți, optăm pentru întuneric, confuzie și suferință. Avem liberul arbitru și ne alegem singuri calea. Din existența liberului arbitru și din opțiunea noastră rezultă responsabilitatea noastră și viitorul pe care ni-l construim.

E bine să știm aceste lucruri și să ne gîndim la ele, înainte de a decide asupra atitudinii noastre.

Și este bine ca ele să constituie pentru noi un motiv de cît mai dese meditații.

Viața a fost de multe ori descrisă metaforic, ca o corabie în voia valurilor, și este adevărat, ea este ca o corabie, dar depinde de noi, dacă o lăsăm în voia valurilor să se spargă de stînci, sau o conducem, prin știință, prin credință și prin voință spre țărmul însorit cunoscut de noi.

PERSONALITĂȚI DOTATE CU CAPACITĂȚI PARANORMALE

În toate timpurile și la toate popoarele au trăit oameni dotați cu capacități paranormale, prin intermediul și prin acțiunile cărora au fost evidențiate unele din fenomenele descrise în capitolele precedente. Seria de fenomene ce se petrec în prezența lor este foarte mare, iar cartea de față care și-a propus să nu fie de mare întindere, ci să prezinte numai cazuri deosebit de importante și revelatoare pentru ideea continuității existenței și a căror autenticitate a fost cu certitudine probată, nu poate epuiza lista cazurilor.

Sînt cunoscute, în afara manifestărilor prezentate pînă aici și alte fenomene cum ar fi: producerea unor parfumuri și mirosuri specifice, fără cauze aparente, aducerea, în mod instantaneu, de flori exotice în zonele unde ele nu cresc, învierea unor păsări moarte, producerea ploii, îmblînzirea instantanee a unor animale feroce și multe, multe altele, toate demonstrînd existența energiilor transfizice și comunicări în mediul biologic, de altă natură decît cele posibile prin intermediul simțurilor.

Din numărul extrem de mare al cazurilor cunoscute, am ales cîteva personalități care au trăit în secolul XX și a căror activitate, de lungă durată, s-a impus, atît prin confirmări științifice, cît și prin farmecul spiritual și uneori, prin pitorescul situațiilor.

* * *

„Edgar Cayce — SUA — s-a născut într-un mediu țărănesc foarte modest și pînă la 20 de ani nu s-a evidențiat prin nimic în anturajul său. El a optat pentru profesiunea de fotograf, o laringită cronică împiedicîndu-l să urmeze cariera comercială pe care ar fi dorit-o.

La 20 de ani, participînd, din amuzament, la experiențele unui hipnotizor — terapeut, în trecere prin orașul său, el avu surpriza să constate că, sub starea de hipnoză, vocea sa era absolut normală. Imediat ce revenea la starea de veghe, laringita reapărea fără nici o ameliorare.

Unul dintre amicii săi avu ideea ca, în stare de hipnoză, el să încerce să facă o descriere a naturii afecțiunii de care suferea, în scopul de a obține unele indicații privitoare la terapia de urmat.

Spre surpriza celor prezenți, fiind în stare de hipnoză, Cayce nu răspunse la întrebările hipnotizorului ca și cum s-ar fi examinat el însuși, ci, în maniera unui medic examinînd un pacient și folosind persoana întîia plural, pentru a da mai multă valoare diagnosticului său. Iată ce spune el:

„Vedem corpul; în starea sa normală, lui îi este imposibil să vorbească clar, datorită unei paralizii parțiale a mușchilor inferiori ai coardelor vocale, produsă de o contracție a nervilor. Cauza acestei contracții este pur psihologică; accelerînd circulația sanguină în regiunea bolnavă, pe perioada hipnozei, este posibil să fie vindecat".

Urmînd aceste indicații, hipnotizorul îi explică lui Cayce că circulația sa se va intensifica în coardele vocale iar el se va vindeca; drept urmare pieptul și gîtul pacientului se înroșesc puternic. La un moment dat, Cayce ordonă cu vocea sa doctorală, ca și cum ar fi fost vorba despre o altă persoană: „Este perfect, el este vindecat. Sugerați-i ca circulația să redevină normală, apoi treziți pacientul".

Trezindu-se, Edgar Cayce vorbi normal, pentru prima dată după mulți ani. El nu avu nici o amintire privitoare la cele petrecute în stare de hipnoză.

Urmară solicitări din partea familiei și prietenilor (care îl numiră „doctorul adormit") pentru a stabili diverse diagnostice. El acceptă — fără a primi nici cea mai mică recompensă, de nici un fel — și mii de cazuri soluționate atestă această stranie facultate a sa.

Medicii, intrigați, îi supuseră cazuri dificile, la început din curiozitate, apoi din necesitate, atestînd că diagnosticul lui era exact în peste 90 % din cazuri.

Cel mai curios este că Edgar Cayce nu avea nevoie să vadă pacientul. El putea opera la distanță, cunoscînd numele exact al pacientului și locul unde se află în momentul consultației.

Scanned with OKEN Scanner

Foarte adesea, în bilanțul sănătății pacientului, Cayce revela un detaliu pe care diagnosticul clasic îl omisese. De pildă, o tînără fată fusese internată într-un azil pentru alienare mentală. Cayce descoperi prin diagnosticul său, un fapt trecut neobservat: o măsea de minte obstruată, presa un nerv care comanda un centru nervos cervical. El sugeră — sub hipnoză — extracția măselei ceea ce se și făcu bolnava revenind la toate facultățile normale.

Un alt caz rămas celebru:

„Este acela al micuței Aimée Dietrich, din Hopkinsville, în Kentucky. În urma unei gripe contractată la vîrsta de doi ani, creierul copilului a încetat să se mai dezvolte și începînd de la vîrsta de cinci ani avea zilnic convulsii. Numeroși specialiști au consultat-o iar ultimul afirmase că fetița suferă de o maladie mentală rară a cărei evoluție este invariabil fatală. Refuzînd să admită această nenorocire, părinții se adresară lui Cayce. Acesta se hotărî cu greu să se angajeze într-un caz în care mari medici eșuaseră. El cedă totuși insistențelor părinților și astfel se născu un caz perfect autentificat.

În timpul transei, Cayce declară că, scurt timp înaintea gripei, micuța fusese lovită de o șaretă și că microbii se instalaseră în regiunea unde suferise traumatismul: de aici consecințele care au decurs. El preconiză un tratament osteopatic, cu șanse de a o vindeca.

Mama își aminti și ea de accidentul suferit de fetiță. Se procedă la tratament, și în scurtă vreme, copilul manifestă semne de ameliorare".

Ca urmare vindecării fetiței, tatăl făcu următoarea declarație (autentificată de notar):

„În aceea vreme ni s-a atras atenția asupra D-lui Edgar Cayce, căruia i-am solicitat un diagnostic. Prin autosugestie el intră în stare de hipnoză profundă și concluzionă că este un caz de congestie la baza creierului, precizînd cîteva detalii de mică importanță. El indică doctorului A.C. Layne cum să procedeze pentru a obține vindecarea. Acesta o trată după instrucțiunile sale, zilnic, timp de trei săptămîni. Dl. Cayce, la cererea sa, urmărea, din timp în timp, progresele tratamentului. Creierul său începu a se degaja din ziua a opta iar după trei luni era perfect sănătoasă și este și astăzi. Mai mulți oameni de bună credință din Hopkinsville, Kentucky, pot să confirme acest caz".

„Semnată, sub jurămînt de credință, în fața mea, la 8 octombrie 1910. Semnăturile D-lui H. Dietrich și Gerrig Raidt, notar, Hamilton County, Ohio".

Dar nu numai cazurile uimitoare de diagnostic pus în stare de hipnoză de Edgar Cayce au reținut atenția.

„Un oarecare Arthur Lammers, un mare editor din Dayton în Ohio, auzise vorbind despre Cayce, pe unul din asociații săi și curiozitatea îl decise să întreprindă o călătorie specială la Selma în Alabama unde Cayce locuia în acel timp, pentru a-l vedea lucrînd. Personal Lammers nu suferea de vreo afecțiune, dar observîndu-l pe Cayce timp de cîteva zile se convinse fără greutate de autenticitatea darurilor de văzător și vindecător ale acestuia. Om cultivat și dotat cu o certă acuitate intelectuală, editorul realiză că un om capabil de a percepe realitatea ascunsă a ființelor umane, trebuie să fie în măsură să aducă ceva lumină asupra problemelor de importanță mai largă pentru umanitate, decît stabilirea unor diagnostice. De exemplu s-ar fi putut răspunde la marile întrebări: care sistem filosofic este mai aproape de realitate? Dacă existența umană avea vreun scop și care anume? Teoria nemuririi corespunde în vreun fel realității? Dacă da, ce devine omul după moarte? Clarviziunea lui Cayce trebuia să dea răspunsuri la toate aceste întrebări.

În ce-l privește pe Cayce, el nu știa nimic. Acest gen de probleme abstracte nu-l preocupaseră niciodată. El admisese fără rezerve învățăturile religioase pe care le primise. Cercetările privind autenticitatea lor în raport cu filosofia, știința și alte religii erau străine de preocupările lui. Singură, dorința sa generoasă de a veni în ajutorul celor suferinzi îl angajase în munca de vindecare.

Lammers era primul care întrezărea alte posibilități de exercitare a capacităților sale, în afara vindecării afecțiunilor fizice.

Cayce fu tulburat dar nu vedea obiecții majore pentru a se opune propunerii lui Lammers.

El se duce deci la Dayton, unde Lammers se apucă întîi să verifice în ce măsură propriul său horoscop astrologic, pe care îl stabilise de mult timp, era expresia unei realități certe. Spre marea sa surpriză, Cayce, sub hipnoză, răspundea — după părerea de atunci a lui Lammers — alături de subiect. Nu era problemă de astrologie, ceea ce era implicat direct în stabilirea destinului ci anumite tendințe și caracteristici ale personalității lui Lammers care nu erau determinate de influența planetelor în zodiac, ci erau atribuite unei vieți anterioare, atunci cînd el fusese călugăr". (Aici trebuie să precizăm că influența planetară, prin geometria zodiacală și radiații se face simțită numai în planul fizic, la nivel celular, influențînd, prin valoarea biocîmpurilor, chimismul organismului și prin acesta psihicul. Tendințele și caracteristicile personalității țin însă de acțiunile anterioare și acestea sînt determinante. Tot atît de adevărat este însă că, pentru ca un om să poată trăi este necesar ca temperamentul și tendințele rezultate din acțiunea planetelor pe planul fizic, să corespundă cu profilul și tendințele personale existente în planul psihic, ca efect al acțiunilor din viețiile lui trecute. Radiațiile planetare sînt doar canalele prin care se împlinește destinul făurit de noi prin gîndurile și acțiunile noastre anterioare. Ele indică probe posibile dar nu și deznodămîntul probelor, care este rezultatul opțiunilor liberului nostru arbitru. De aici concluzia că horoscopul este rezultatul destinului și nu invers).

„Este ușor de imaginat ce tulburare a produs asupra lui Cayce această revelație. Crescut în

Scanned with OKEN Scanner

respectul strict al învățămîntului catolic el ignora total existența altor doctrine religioase; el nu avea nici o idee despre similitudinile dintre credința sa și alte credințe. Bineînțeles, el nu avea nici o noțiune despre ceea ce este esențial în filosofiile hindusă și budhistă: reîncarnarea.

Primul său reflex, cînd i s-a revelat această doctrină, a fost de a o respinge, deoarece, ca mulți oameni el confunda reîncarnarea cu transmigrația sufletelor (transferul sufletului uman, după moarte, într-o formă animală — ceea ce nu se întîmplă în lanțul evoluției).

Și totuși, propriile sale experiențe l-au determinat să revină asupra erorilor sale. El realizează că reîncarnarea nu însemna reîntoarcerea ființelor umane pe pămînt sub forma animalelor, ci era o doctrină respectabilă, atît din punct de vedere religios cît și filosofic. Milioane de spirite cultivate, în India și în țările budhiste credeau în ea cu inteligență și confruntau zilnic gesturile și gîndurile lor cu aceste principii morale.

Lammers avu de altfel un mare rol în această instruire a lui Cayce. El îi arătă că reîncarnarea înseamnă evoluție: evoluția sufletului unui om traversînd mai multe existențe succesive, uneori ca bărbat, alteori ca femeie, atît ca sărman, cît și ca prinț, o dată de o rasă, altă dată de alta, pînă ce în final, omul atinge perfecțiunea spre care ne-a învățat Iisus. Sufletul este ca un actor care, în fiecare seară, schimbă rolul și poartă diferite costume. Lammers știu să-i demonstreze lui Cayce că un mare număr de oameni superiori din Occident se raliaseră acestei idei și scriseseră multe despre asta, plecînd de la Platon la Schopenhauer, de la Plotin la Goethe, Emerson și mulți alții.

Convins, Edgar Cayce acceptă deci să orienteze „lecturile" sale (astfel numea el explorarea necunoscutului) pe tema vieților anterioare și să exploreze în această altă dimensiune a naturii umane. Aceste „viziuni ale vieților" — din care el cunoscu peste două mii cinci sute de exemple — fură de asemenea convingătoare și extraordinare. Cel mai uimit era Cayce însuși căruia îi venea greu să creadă, odată trezit, că el revelase fapte atît de precise și detalii atît de tulburătoare cărora, adesea, el însuși nu le înțelegea sensul. Astfel, el spuse într-o zi, unui consultant, că acesta fusese într-o altă viață „aruncător de scaune".

Nimeni nu a putut să explice ce însemna această expresie. Au fost necesare cercetări serioase pentru a descoperi că era vorba despre oameni care, în perioada vînătorii de vrăjitoare, erau însărcinați de a așeza pretinsele vrăjitoare pe scaune și de a le arunca într-un bazin pentru a le face să-și mărturisească „crimele".

De altfel, aceste confirmări istorice ale „viziunilor" lui Cayce aveau foarte adesea un aspect psihologic nu mai puțin convingător. În ceea ce privește analiza psihologică, exactitatea declarațiilor sale își găsea confirmarea în viața actuală a subiecților interesați. Chiar dacă nu o văzuse niciodată, Cayce dădea o descriere a caracterului, a talentelor, a defectelor fizice ale persoanei în cauză, cărora le arăta originile în încarnările anterioare unde, după el, luase/ă naștere aceste caracteristici".

Despre activitatea lui Edgar Cayce s-au scris numeroase cărți. În anul 1947, înainte de a trece pragul acestei lumi a avut un răstimp de comă, după care și-a revenit, rostind către soția sa, care se afla lîngă el, ultimele sale cuvinte care au fost: „cît de necesară este această lume !".

* *
*

Wolf Messing — polonez, evreu și telepat, s-a născut la 10 septembrie 1899 în satul Gora Kalwaria lîngă Warșovia. A fugit de teroarea nazistă și a pătruns în Rusia în noiembrie 1939, atunci cînd armatele hitleriste au invadat Polonia.

Înainte de fuga sa, în anul 1937, în timpul unei reprezentații publice la Warșovia în prezența a 1000 persoane, Messing prezisese că „Hitler va muri dacă se va aventura în est". Cînd i s-a raportat lui Hitler despre profeția lui Messing, acesta a pus un premiu de 200.000 mărci pe capul telepatului. Fiind arestat și închis, Messing a reușit să evadeze transmițînd telepatic, întregului personal aflat la post, ordinul de a se aduna într-o anumită încăpere. Cînd toți s-au adunat în acea încăpere fără să știe de ce, Wolf Messing a părăsit liniștit comisariatul.

Astfel a ajuns Messing în Rusia, fără să cunoască țara și limba și după numai trei ani era celebru. El a fost cunoscut de cei mai însemnați savanți. Laureatul premiului Nobel pentru chimie, Dr. Nicolae Semionov, vicepreședinte al Academiei de Științe a U.R.S.S. scria în revista „Știința și Religia" din septembrie 1966: „Este foarte important să studiem din punct de vedere științific fenomenele parapsihice ce se produc în sensitivi ca Wolf Messing". Acesta a fost un om remarcabil ce a făcut cariera parapsihică în anii cei mai represivi ai regimului sovietic. În epoca în care guvernul sovietic declara public că telepatia nu există și că în Uniunea Sovietică nu se găsește nici un telepat, numindu-i pe aceștia „farsori", Ministerul Culturii îl folosea pe Messing. Alți telepați se temeau să abordeze subiectul în mod public, iar oamenii de știință trebuiau să facă în secret experiențele de E.S.P. (percepție extrasenzorială). În acest timp Wolf Messing dădea reprezentații în public.

Iată una din numeroasele sale demonstrații în fața unui grup de medici:

Messing rugă pe un voluntar dintre spectatori: „Gîndiți-vă numai la ceea ce doriți să fac eu acum". Atunci, Messing coborî în sală și începu să se deplaseze de-a lungul culoarului central, ca și cum se orienta după un fel de radar. El se opri în fața persoanei așezate în fotoliul nr.4, se aplecă, luă din buzunarul acesteia o pereche de foarfeci și un burete pe care le ridică pentru a le arăta celorlalți spectatori, apoi luă o bucată de cretă și desenă un

Scanned with OKEN Scanner

animal pe burete. „Este un cîine“ anunţă el asistenţa şi îl decupă.

Juriul verifică mesajul, deschizînd plicul depus dinainte de către medicul care se concentrase. Acesta îi cerea lui Mesing să descopere în sală pe unul dintre prietenii săi, şi să taie imaginea unui cîine dintr-un burete pe care îl avea în buzunar.

„Gîndurile oamenilor îmi apar ca imagini, explica Messing la vîrsta de 70 ani. Percep scene vizuale ale unui fapt sau loc. Încep prin a mă pune într-o stare de relaxare care mă face să simt o senzaţie de receptivitate şi putere. Atunci telepatia survine uşor. Cînd am ochii acoperiţi, activităţile telepatice îmi sînt mult uşurate, pot să mă concentrez mai bine pentru a capta gîndurile agentului emiţător“.

El arată că efectul telepatic depinde de puterea de concentrare a agentului emiţător. Dacă spiritul acestuia este împovărat de o mulţime de gînduri contradictorii, telepatul nu va recepţiona decît o vagă viziune a acestor gînduri, ca pe o fotografie mişcată.

Gîndurile survenite de la surdo-muţi sînt captate cel mai uşor, probabil datorită faptului că aceşti oameni gîndesc mai mult în imagini decît oamenii obişnuiţi.

Wolf Messing şi-a descoperit calităţile telepatice la vîrsta de 11 ani, într-un fel, forţat de împrejurare. Suindu-se într-un tren fără bilet, s-a ascuns sub o bancă unde a adormit. Cînd a venit controlorul, i-a strigat: „Ei băiete, arată-mi biletul“ şi Messing povesteşte: „Cu o mînă tremurătoare îi întinsei o bucată de hîrtie ruptă dintr-un ziar vechi. Privirile noastre se întîlniră. Atunci am dorit din toate forţele mele ca omul să ia bucata de hîrtie drept un bilet de tren. Controlorul luă hîrtia şi o întoarse între degete. În acest timp m-am concentrat puternic. În sfîrşit el viză pseudobiletul şi înapoindu-mi hîrtia, spuse: «Dacă eşti în regulă de ce te ascunzi sub bancă? Hai sus! În două ore vom ajunge la Berlin»“.

La Berlin el a studiat şi şi-a antrenat capacităţile sale paranormale. El avea de asemenea, capacităţi premonitorii, îşi putea controla funcţiile fiziologice, avea calităţi de detectiv.

În 1915, în plin război, s-a organizat la Viena, o reprezentaţie pentru Messing, care avea vîrsta de 16 ani, iar ceea ce s-a întîmplat la Viena merită să fie povestit. El fu invitat la Albert Einstein şi povesti apoi cu mirare despre numărul cărţilor pe care le-a văzut la marele fizician. În biroul lui Einstein, Wolf Messing l-a întîlnit pe iniţiatorul psihanalizei, Sigmund Freud (care remarca odată, că dacă el, Freud, ar trăi o a doua existenţă, ar dori să-şi consacre viaţa cercetărilor de parapsihologie). Freud a fost atît de intrigat de însuşirile paranormale ale lui Messing încît s-a decis să-l supună la probe; Freud însuşi avea rol de agent emiţător.

„Şi astăzi încă, povestea Messing, îmi amintesc de ordinul mental primit de la Freud: «Du-te şi caută în dulapul de la baie o pensetă. Vino lîngă Einstein şi smulge-i trei fire de păr din mustaţă!»“.

După ce a adus penseta, Messing s-a îndreptat spre celebrul fizician şi scuzîndu-se îi explică ceea ce Freud voia ca el să facă. Einstein surîse şi îi întinse obrazul.

Timp de 10 ani după aceea, Messing a colindat toată lumea, dînd spectacole. În India s-a întîlnit cu Gandhi care, ca şi Freud l-a supus la teste. Messing a rămas uimit de performanţele yoghinilor.

Apoi, timp de 10 ani a lucrat în Polonia unde a repurtat succese răsunătoare ca telepat. În afara şedinţelor publice de telepatie, el era frecvent consultat în probleme diverse de afaceri sau poliţiste. Astfel, contele Czartoryski dintr-o veche familie poloneză i-a oferit lui Messing suma de 250.000 zloţi pentru a găsi bijuteriile sale de familie care dispăruseră şi care nu fuseseră găsite de poliţişti. Avionul personal al contelui l-a dus pe Messing la palatul acestuia. Aici Messing începu să suspecteze pe fiul unui servitor şi examinîndu-i jucăriile, ceru gazdei să desfacă un urs mare din pluş. Din urs ieşiră diferite obiecte: bucăţi de sticlă colorată, linguriţe şi bijuteriile, care valorau 800.000 zloţi. Copilul făcuse aceasta deoarece era atras de tot ceea ce era strălucitor.

Contele, recunăscător, propuse lui Messing să-i mărească recompensa, dar acesta refuză, cerînd în schimb contelui să-şi folosească influenţa pentru ca guvernul să anuleze o lege care limita drepturile evreilor. Contele acceptă şi în mai puţin de două săptămîni legea fu anulată.

În autobiografia sa Wolf Messing relatează că a avut mai multe întîlniri cu Stalin. Acesta, înainte de a-i acorda credit, l-a supus la probe, practic insurmontabile. Savanţii sovietici care l-au cunoscut pe celebrul telepat, povestesc astfel una din acele probe: Messing trebuia să pătrundă în biroul lui Stalin de la Kuntsevo fără permis de liberă trecere, ceea ce era imposibil. Locuinţa lui Stalin era înconjurată de o gardă numeroasă, iar personalul de serviciu era constituit din poliţişti în civil. La cîteva zile după cererea lui Stalin, un om mic de statură, cu părul negru, buclat, pătrundea în locuinţă fără a fi oprit de cineva. Ostaşii din garda personală a lui Stalin se înclinau respectuos, iar personalul casei îi deschidea uşile. Acest om traversă un şir de camere mobilate identic, cu cîte o canapea, o masă şi un covor şi se opri în uşa biroului lui Stalin. Dictatorul ridică ochii mirat. Omul care îl privea din cadrul uşii era Wolf Messing. „Cum ai reuşit ?“ întrebă Stalin. „Am sugerat mental gărzilor şi personalului casnic că sînt Beria“. Beria, şeful poliţiei secrete sovietice era un obişnuit al vilei lui Stalin, dar nu semăna deloc cu Messing.

Rezultatul acestor teste a fost acela că Wolf Messing a primit autorizaţia pentru a face turnee prin toată Uniunea Sovietică.

În anul 1940, după ce Stalin semnase pactul de neagresiune cu Hitler (1939) în discursul ţinut într-un club din Moscova, Messing prezice: „Într-o zi, tancurile sovietice vor circula pe străzile Berlinului“. Iar în 1943, la Novosibirsc, unde fusese evacuat, Messing vorbi în faţa unui numeros

Scanned with OKEN Scanner

auditoriu la teatrul din oraş şi spuse că războiul se va termina în prima săptămînă a lunii mai 1945.

Iată ce declară el în legătură cu precunoaşterea (premoniţia) „Însuşirea mea de a vedea în viitor poate să contrazică concepţia materialistă despre lume, dar cu toate acestea precunoaşterea nu comportă nimic supranatural. Alături de metoda ştiinţifică şi logică de a dobîndi cunoaşterea există de asemenea o cunoaştere directă. Neînţelegerea noastră se datoreşte ideii noastre confuze asupra semnificaţiei timpului, a relaţiei timp-spaţiu cît şi raporturilor reale cu trecutul, prezentul şi viitorul" (timpul este o noţiune legată de materie; dincolo de limitele materiale, datorită vitezelor superluminice nu există timp — n.a.). „Precunoaşterea, pe care mulţi o asociază unui destin uman predeterminat, a fost totdeauna respinsă de guvernul comunist". „Natural, liberul arbitru există, afirmă Messing. Dar există mari axe. Viitorul se compune din suite de trecut şi de prezent. Se găsesc reţele de conexiuni între ele. Mecanismul acestor conexiuni este departe de a fi elucidat de oameni, dar personal ştiu clar că există unul". El declară: „Printr-un efort de voinţă, văd deodată rezultatul final al unui eveniment oarecare, apărîndu-mi în faţa ochilor".

Ludmila Suinska-Zielinski, ziaristă, colaboratoare a revistei Atlas, de informare a corespondenţilor străini, a studiat autobiografia lui Messing, probele executate pentru Stalin, performanţele de pe scenă, demonstraţiile făcute în faţa oamenilor de seamă ai lumii şi detaliile psihologice ale vieţii sale particulare, ajungînd la următoarea concluzie: „Nu trebuie să se uite că în condiţiile sociale şi politice actuale din U.R.S.S., tot ceea ce s-a scris despre un personaj atît de controversat, cum este cazul lui Messing, trebuia să fie analizat, cîntărit şi supus unei cenzuri pentru ca orice fraudă sau lăudăroşenie nedorită să fie imposibilă. În realitate putem să fim siguri că pentru a supravieţui şi a se bucura de un anumit nivel de trai, în cadrul unui anumit climat, Messing trebuia să fi dispus de puteri autentice".

* *
*

Swami Paramahansa Yogananda — s-a născut la 5 ianuarie 1893 în Gorakhpur, nord-estul Indiei, din părinţi care trăiau într-o perfectă armonie, avînd opt copii. Ca urmare unui vis al mamei sale a fost încredinţat de timpuriu unui maestru, Sri Yukteswar, pentru a fi iniţiat în Yoga. El a avut parte în viaţa sa de evenimente extrem de interesante, revelatoare pentru continuitatea existenţei. Misiunea vieţii sale a fost de a aduce în Occident cunoştinţe despre Yoga şi şi-a îndeplinit-o cu sfinţenie şi cu mare succes. Şi-a scris autobiografia care s-a publicat sub titlul „Yogananda, autobiografia unui yoghin". Din această minunată carte vom reţine numai cîteva aspecte, în speranţa că cititorii o vor căuta şi o vor citi în întregime.

Maestrul maestrului lui Yogananda, Lahiri Mahasaya şi-a trăit viaţa în sihăstrie parţială şi a refuzat cu tărie discipolilor lui să clădească o organizaţie pe baza învăţăturilor sale. A făcut totuşi o precizare importantă. El a spus:

„La 50 ani după moartea mea, va fi scrisă povestea vieţii mele, pentru că în vest va apare un mare interes pentru yoga. Mesajul yogăi va circula peste tot pămîntul. El va ajuta să se realizeze fraternitatea umană, o unitate bazată pe perceperea directă a Unicului Tată".

Aceste cuvinte au fost transmise de maestrul Sri Yukteswar discipolului său Yogananda, adăugînd: „Fiul meu Yogananda, tu trebuie să-ţi aduci contribuţia ta la răspîndirea acestui mesaj şi să scrii despre sfînta sa viaţă".

Autobiografia lui Yogananda conţine şi viaţa lui Lahiri Mahasaya şi a fost terminată exact la termenul anunţat, în anul 1945. Yogananda comentează evenimentul astfel: „Nu am putut să nu fiu şocat de coincidenţa că anul 1945 anunţa o eră nouă, era revoluţionară a energiei atomice. Toate minţile meditative se vor întoarce, ca niciodată înainte, spre problemele urgente ale păcii şi fraternităţii, pentru a nu permite continuarea utilizării forţei fizice".

Din autobiografia lui Yogananda aflăm că marii maeştrii yoghini aveau o cunoaştere profundă asupra scripturilor creştine, le explicau discipolilor şi îl situau pe Mîntuitorul Iisus Hristos, pe locul suprem în Ierarhia Divină.

În cele ce urmează ne vom ocupa de problema radiaţiei planetare (influxului astral) şi efectelor ei asupra oamenilor, completînd cu informaţii din orient, aspectele ridicate de Edgar Cayce în „Lecturile" sale.

Într-una din zile Sri Yukteswar îl întreabă pe Yogananda de ce nu poartă o brăţară astrologică; acesta răspunse că el nu crede în astrologie. Maestrul îi explică atunci, că „aceasta nu este o chestiune de credinţă ci de organizare a Universului, arătîndu-i că Astrologia este de fapt ştiinţa replicii umane la stimulii planetari. Planetele oferă o înlănţuire de legi pentru operaţiile exterioare (adică pe plan fizic) ale echilibrului cauzei şi efectului pe care fiecare om l-a pus în mişcare în trecut. Un copil este născut într-o zi şi la o oră cînd radiaţiile cosmice sînt în armonie cu Karma sa individuală. **Horoscopul său este un portret care descoperă trecutul său inalterabil şi viitorul probabil ce rezultă.** Mesajul acesta ceresc este de natură fizică şi el influenţează numai corpul fizic al omului, trezindu-i voinţa pentru a avansa pe scara evoluţiei. Omul singur a creat acest portret prin activitatea sa anterioară şi el este singurul care, prin atitudinea sa morală, îl poate îmbunătăţi. **Omul înţelept îşi învinge planetele, care reprezintă trecutul său,** prin transferarea credinţei, de la creaţie la Creator. El realizează unitatea sa cu Spiritul şi nu mai este dominat de materie şi deci, nici de planete, care influenţează materia şi nu Spiritul".

„Dumnezeu este armonie; adeptul devotat care

Scanned with OKEN Scanner

se armonizează singur, nu va face niciodată o acțiune rea. Activitatea sa va fi în armonie cu Legile Universale. După profunde rugăciuni și meditații el atinge conștiința sa divină; **nu există putere mai mare decît această protecție interioară**".

Cu privire la brățara astrologică Sri Yukteswar i-a mai spus: „Radiațiile magnetice și electrice circulă fără încetare în univers; ele afectează corpul omenesc în bine sau în rău. Cu mult timp în urmă, înțelepții noștri meditau asupra problemelor de combatere a efectelor adverse ale influenței cosmice subtile. Ei au descoperit că metalele pure emit o lumină astrală care este puternic contra-activă față de radiațiile negative ale planetelor." Și i-a recomandat, pentru scopul general, o brățară din aur, argint și cupru.

Concluzia fundamentală în această problemă, a radiațiilor planetare este aceasta: „Printr-o profundă autorealizare omul influențează întregul Univers prin vibrațiile sale spirituale și este puțin afectat de fluxul fenomenal. Credința în protecția divină și **utilizarea corectă a divinității reflectată în om**, sînt forțe mult mai formidabile decît influențele care decurg din stelele cerurilor". Aceste influențe trebuie însă cunoscute pentru că ele ne pot fi de ajutor în autocunoaștere și în procesul de autoeducare.

Yogananda a cunoscut-o pe Therese Neuman (despre care am vorbit în cap. „Fenomenul Inedia"), confirmînd și prin autobiografia sa, autenticitatea acestui caz, probată de multe oficialități ale timpului. El insistă în mod deosebit asupra stigmatelor lui Iisus, care i-au apărut Theresei în 1926, la vîrsta de 28 ani, arătînd că, în fiecare vineri, ea experimentează patimile lui Iisus, suferind în propriul ei corp patimile lui; începînd de joi de la miezul nopții, pînă vineri la ora unu după amiază, rănile ei se deschid și sîngerează. Yogananda arată: „Am înțeles imediat că strania ei viață și-a dăruit-o lui Dumnezeu pentru a reasigura pe toți creștinii de autenticitatea istorică a vieții lui Iisus și a crucificării și să arate, în mod dramatic, legătura veșnică și vie dintre Iisus și discipolii săi".

Sri Yukteswar a trecut din viața aceasta în spațiul sideral, în anul 1936.

Una dintre cele mai tulburătoare mărturisiri ale autobiografiei lui Yogananda este viziunea asupra spațiului sideral, obținută prin Sri Yukteswar după trecerea acestuia în lumea de dincolo și pe care a avut-o în camera sa din hotelul Regent din Bombey. Informațiile i-au fost date prin cuvinte, gînduri și imagini. Arătînd mai întîi că fiecare suflet, după moarte, se situează în sferele cerești unde propriile sale vibrații se armonizează cu vibrațiile cosmice, Sri Yukteswar spune:

„Universul astral, compus din vibrațiile subtile ale luminii și culorilor, este infinit mai mare decît limitata noastră lume solidă care plutește asemenea unei mici **nacele compacte fixată de puternicul balon al sferelor astrale**. Asemenea miriadelor de sori și stele strălucitoare proiectate în spațiul infinit, există și stele și sisteme solare astrale. Priveliștile lor întrec în splendoare orice concepție a minții omenești, oricît de fecundă ar fi ea. Aurorele boreale sînt intens luminate, iar zilele și nopțile au o durată mult mai mare. Lumile astrale superioare sînt incomparabil mai frumoase, mai clare, mai ordonate și mai pure. Acolo nu există planete moarte sau pustii fiindcă totul pulsează de viață. Anacronismele pămîntești ca maladiile, bacteriile, insectele sau fiarele sălbatice sînt inexistente. Clima este constantă fără variații de temperatură pentru că ea emană dintr-o sursă de energie ordonată și binefăcătoare. Lumina este blîndă, cu o coloratie similară zăpezii curate, iar ploile sînt calde și multicolor nuanțate. Aceeași tentă pătrunde rîurile, lacurile și oceanele strălucitoare.

Nu toate planurile astrale conțin priveliști încîntătoare și sînt populate de entități evoluate. În cele inferioare persistă o atmosferă sumbră și rece în care se mișcă cu greu sirenele, animalele, demonii, și toate ființele umane decăzute sau neevoluate. Karma (sau activitatea) le sortează în mod automat, fiecare găsindu-și ambianța care se află în rezonanță cu gîndurile și faptele vieților trecute. După cum păsările zboară prin aer, omul umblă pe pămînt, tîrîtoarele sub pămînt, iar peștii înoată prin apă, tot așa, viețuitoarele din planurile astrale își au mediul lor caracteristic.

Omul care a gîndit mult și nobil, care și-a consacrat dezinteresat întreaga viață pămîntească binelui și iubirii față de aproape și împlinirii idealurilor sfinte, va rămîne mult timp în zonele superioare ale acestor planuri. El va fi liber să meargă oriunde îi place fără nici o restricție, fericirea fiind adevărata sa răsplată. Dar cel neevoluat, omul pervers și puternic, care și-a consumat energiile pentru satisfacerea instinctelor josnice și a plăcerilor inferioare, va locui în straturile cele mai de jos ale astralului, în compania unor ființe grosolane și a animalelor pămîntului, orb la toate frumusețile care îl înconjoară în planul astral.

În zonele superioare, orice obiect este în primul rînd manifestat integral prin voința lui Dumnezeu și parțial prin aceea a oamenilor. Ei au puterea și libertatea să schimbe, după voință, cosmosul astral, transformările făcîndu-se instantaneu prin puterea voinței. Entitățile își pot schimba propriile lor înfățișări cum voiesc și nu există limitări decît cele impuse de necesitățile Karmei. Atomii astrali fiind dotați cu o mare mobilitate, sînt ușor de modelat, iar imaginația fiind fecundă dă naștere la cele mai extravagante forme.

Entitățile destrupate sînt adoptate de grupuri mai mari sau mai mici, acordate pe aceeași frecvență. „Cine se aseamănă se adună", spune proverbul și nimic nu este mai adevărat, fiindcă aici toți sînt clasați automat după sistemul lor vibratoriu. Corpul astral (incomparabil mai fin decît cel fizic), nu este supus legilor fizice și nu are aceleași necesități. Aici nu se simte frigul, foamea, oboseala, decît dacă, în mod special, trebuie să treacă prin

Scanned with OKEN Scanner

aceste senzaţii ca o pedeapsă impusă. Aspectul exterior este similar cu cel de pe pămînt. Firește, organele sînt confecţionate din materialul acestor lumi. Creierul astral, de exemplu, include lotusul luminos cu o mie de petale, iar corpul, celelalte șase lotusuri trezite. Inima astrală atrage energia cosmică şi lumina din creier pe care, combinîndu-le sub forma pranei, o expulzează inundînd celulele corpului astral. Forţa pranică fiind extrem de maleabilă şi constructivă, poate fi utilizată şi pentru schimbările aspectuale. De obicei, entităţile destrupate îşi păstrează înfăţişarea din timpul tinereţii, dar uneori, aşa cum am procedat eu, preferă bătrîneţea. Prin corpul grosier experimentaţi cinci simţuri, dar în astral apare intuiţia ca simţ coordonator şi care, prin celelalte simţuri se extinde asupra întregului corp astral. În acest fel, corpul astral aude, vede, miroase, gustă şi pipăie cu oricare parte a formei sale; de aceea fiinţele astrale văd în toate direcţiile cu aceeaşi intensitate şi se poate spune că vederea este generală şi instantanee.

Corpul fizic poate fi afectat în diferite feluri şi chiar ucis, dar cel astral, chiar dezagregat în elementele sale componente se reface imediat prin bunăvoinţă.

Frumuseţea în lumea astrală este cunoscută ca o calitate spirituală şi nu ca o conformaţie exterioară. Nu înfăţişarea, ci aspectul vibratoriu sau radiaţia oscilantă personală determină ceea ce voi numiţi aspect.

Unul din evenimentele importante în Hiranyaloka (în astral) are loc atunci cînd una din entităţi îşi termină ciclul, sistemul său vibrator devenind superior celui astral. În alţi termeni, evoluţia astrală fiind terminată, se impune trecerea în planul următor, cel cauzal. Asemenea evenimente creează o bucurie generală pentru toţi locuitorii planului astral şi ai celorlalte ceruri. Pentru marcarea eliberării unei fiinţe într-un plan superior, are loc o festivitate specială în care cel avansat aste binecuvîntat de mari forţe cereşti. Însăşi Tatăl şi sfinţii uniţi cu El se materializează în formele pe care le doresc. Dacă ecuaţia personală a acestei entităţi este predominată de devoţiune, Cel Unic apare sub forma Divinei Mame. La Iisus aspectul Tată al Unicului infinit te atrage cu o forţă indescriptibilă. Delicateţea vibraţiilor poate fi exprimată ca dragoste infinită şi duioşie nemărginită.

Prietenii din alte vieţi se recunosc cu uşurinţă. Prin acest sentiment ei realizează iubirea indestructibilă, adesea întreruptă de tristeţea plecării în înşelătoarea lume pămînteană.

Intuiţia fiinţelor astrale pătrunde vălul înconjurător şi observă activitatea celor din planul fizic, dar omul nu poate străbate zidul despărţitor, de nepătruns decît dacă este situat pe o treaptă de evoluţie spirituală avansată.

Fiinţele astrale sînt ajutoare constante în rezolvarea complicatelor probleme ale conducerii astrale. Eforturile lor sînt îndreptate spre armonizarea acţiunilor şi gîndurilor cu perfecţiunea Legilor Universale.

Comunicările între locuitorii planurilor astrale se efectuează printr-o telepatie asemănătoare televiziunii (prin imagini) şi datorită acestui fapt nu apar confuzii sau greşeli cum se întîmplă în comunicările dintre locuitorii Pămîntului.

Datorită stării superconştiente în care ne aflăm şi prin exaltarea simţurilor, percepem adevărurile ca pe ceva permanent şi real.

Planul astral abundă de „vegetale“ asemănătoare razelor luminii. Fiinţele astrale le consumă, beau nectarul care curge în fîntînile şi pîrîiaşele luminii astrale. Este interesant de reţinut că aceste vegetale plutesc, invizibile, în planul astral şi pot fi făcute vizibile şi pot fi consumate prin voinţa locuitorilor acestei lumi. Prin aceeaşi metodă poate fi materializat parfumul florilor şi apoi redat eterului invizibil.

Sentimentele superioare de iubire, ataşare şi dăruire, creează legături care nu pot fi desfăcute. Ele persistă şi se amplifică în planurile superioare. De obicei, reîncarnările au loc în sînul acestor grupuri spirituale fiind toţi mame, taţi, fraţi, sau rude foarte apropiate. Firul vieţii încheiat, entităţile destrupate îi recunosc pe cei iubiţi, nu după îmbrăcăminte sau înfăţişare, ci prin utilizarea intuiţiei care nu greşeşte.

Perioada de şedere în astral este mai mare sau mai mică, în funcţie de energia acumulată în cursul vieţii pămînteşti. Cei a căror activitate s-a desfăşurat în conformitate cu Legile Universale, se vor bucura de o lungă perioadă de fericire cerească în aceste regiuni astrale. Pentru aceste entităţi viaţa în astral poate dura 50 — 1000 ani terestrii.

Fiinţele inferioare care simt o atracţie irezistibilă către plăcerile acestei lumi, îşi vor epuiza destul de repede bruma de energie spirituală acumulată în planul fizic. După o scurtă perioadă trăită în vîrtejurile planurilor astrale joase, de la nivelul pămîntului, în compania unor fiinţe asemănătoare, fiinţa este gata pentru o nouă reîncarnare. Karma, roata cauzelor şi efectelor, stabileşte astfel lanţurile robiei sau cheia eliberării noastre, ca o rezultantă a modului în care am gîndit şi trăit.

Moartea fizică înseamnă renaştere astrală, iar fiinţa care se întrupează „moare“ pentru planul astral. Acest ciclu este destinat fiinţelor insuficient evoluate. Definiţia scripturală a cerurilor şi infernului este expresia acestor morţi şi naşteri repetate care încetează numai atunci cînd necesitatea lor dispare.

Pentru entităţile evoluate există un drum ascendent.

Prin actul morţii entitatea părăseşte corpul grosier şi contrapartea sa eterică (corpul energetic) dar astralul şi mentalul continuă să existe sub forma unor vibraţii mai subtile, corespunzătoare energiilor planurilor superioare. Dacă dorinţele în viaţa sa terestră i-au fost puternice, iar pasiunile nereţinute, va rămîne o lungă perioadă în zona

Scanned with OKEN Scanner

astrală inferioară. Dar cum orice lucru are un sfîrşit, aceste energii epuizîndu-se, fiinţa trece în zona următoare, a mentalului intelectiv. Dacă şi-a dezvoltat mult intelectul, studiind ştiinţele şi artele şi şi-a însuşit principiile umaniste, se va bucura de o şedere îndelungată în aceste ceruri, de o nespusă fericire. Dar şi de această dată, energiile acumulate epuizîndu-se, fiinţa trece în zona şi mai profundă şi mai delicată a planului cauzal, în care viteza atomilor atinge instantaneitatea, unde există senzaţia nebănuită a contopirii cu tot ceea ce există, a contactului finitului cu infinitul a individului cu universalitatea.

Dar şi aici şederea depinde de energia acumulată în timpul vieţii pămînteşti. Fiecare plan din care s-a resorbit a însemnat o moarte pentru fiinţa destrupată; atîtea planuri, atîtea corpuri părăsite. A lăsat în urmă patru „cadavre": fizic, eteric, astral şi mental-intelectiv. Aceste corpuri sînt reconstituite la fiecare reîntrupare. Motivul pentru care nu ne amintim de viefile trecute, se datoreşte lipsei legăturii dintre creierul fizic şi planul cauzal. Cel care se întrupează este conştiinţa sau mentalul superior (cauzal). Acela care va şti să pună în vibraţie atomii acestei zone, îşi va regăsi viefile trecute înşirate asemenea mărgelelor pe o aţă; ele vor constitui atunci tot atîţia ani ai unei vieţi unice.

Atîta timp cît nu vom elimina egoismul, trufia, dorinţele egoiste şi pasiunile, reîncarnarea în această lume rămîne o necesitate crudă. Dorinţele fizice sînt înrădăcinate în egoism şi satisfacerea simţurilor. Cele astrale gravitează în limitele date de frecvenţa atomilor acestor planuri. Fiinţele care le locuiesc le percep şi rămîn vrăjite de simfonia sferelor, de frumuseţea şi perfecţiunea Creaţiei ca expresii zămislite din lumina veşnic schimbătoare. Entităţile din aceste sfere subtile percep întregul univers ca realizarea Voinţei lui Dumnezeu şi pot materializa orice şi oricînd, prin gîndirea pură. Vibraţiile plăcerilor fizice, cu frecvenţele lor joase, provoacă o discordanţă sufocantă vibraţiilor subtile ale corpului mental, sensibil. Fiinţele cauzale îşi realizează dorinţele (dar atenţie: acestea sînt dorinţe pure) prin materializarea lor instantanee.

Toţi locuitorii planului cauzal ştiu că universul fizic este constituit din electroni, iar cosmosul astral din prana, ambele fiind în realitate create din particule minuscule ale gîndurilor lui Dumnezeu, manifestate prin legea relativităţii.

Spiritele se recunosc în lumea cauzală ca părţi idividualizate ale aceluiaşi Spirit Universal şi sînt înconjurate de gîndurile-acţiuni pe care le emit. Fiinţele cauzale, prin gîndurile lor, sînt capabile să vadă, să audă, să guste, să miroase şi să pipăie. La fel ca în planul astral, creează şi distrug orice formă, prin puterea gîndului. Hrana este constituită de noile cunoştinţe eterice.

Prin extaze profunde, spiritul, eliberat, evadează din minusculul corp cauzal şi se cufundă în imensitatea cosmosului. Vîltorile separate ale ideilor, valuri particularizate ale puterii, iubirii, voinţei, bucurici, păcii, calmului, autocontrolului şi concentraţiei, se topesc în noianul de fericire. Spiritul experimentează această stare ca pe o uniune cu oceanul cosmic unic, cu toate celelalte unde.

Evadată din cele trei planuri inferioare, fiinţa devenită perfectă, scapă pentru todeauna din legea relativităţii şi devine inexprimabila existenţă veşnică (a intrat în planul spiritual). Simte în acelaşi timp că este ea însăşi şi tot ce există.

Omul incomplet evoluat, trebuie să îndure nesfîrşitele reîntrupări fizice, astrale şi cauzale pentru a se elibera de cele trei iluzii ale creaţiei, dar el poate scurta şi îmblînzi existenţa sa urmînd calea deschisă de Iisus (Eu sînt Calea, Adevărul şi Viaţa, spune Iisus). Numai o asemenea fiinţă poate pătrunde în planul cauzal pentru a-i ajuta pe cei ajunşi la limitele evoluţiei să-şi scurteze suferinţele impuse de ultimele impurităţi ataşate corpurilor lor spirituale. Odată scăpată de aceste lanţuri care păreau eterne, fiinţa, ajunsă la capătul ultimului său pelerinaj, poate aprecia că a atins Libertatea Absolută („Pe cel ce va birui îl voi face un stîlp în templul Dumnezeului Meu şi nu va mai ieşi afară din el" – şi aceasta reprezintă încetarea reîntrupării în planurile creaţiunii – Apocalipsa 3-12).

Urmînd planul evoluţiei sale, pînă la treapta cea mai de sus, omul devine, dintr-o entitate mică şi neştiutoare, lovită din toate părţile şi condusă de inflexibilul destin, pe care el însuşi şi l-a făurit, o mare forţă a Creaţiunii, un conducător de lumi, un fiu al lui Dumnezeu".

Încheiem aici acest sublim tablou al unor lumi ce ne sînt deschise şi a căror cucerire depinde numai de dorinţa noastră de a ne purifica gîndirea şi acţiunile. Merită să meditäm pentru aceasta.

În ce îl priveşte pe Swami Paramahansa Yogananda vom mai spune doar că el şi-a îndeplinit misiunea ce îi fusese prezisă de Lahiri Mahasaya, înfiinţînd în America, Institute de Autorealizare şi ţinînd conferinţe despre Yoga în întregul Occident, pînă la trecerea sa din această viaţă, la 7 martie 1952.

VIAŢA NEŞTIUTĂ A PLANTELOR

Plantele trăiesc emoţiile noastre.

Incursiunea cu mijloace moderne în această ţară a minunilor a început în anul 1966, protagonistul principal fiind Cleve Backster, cel mai bun specialist american în detectarea minciunilor. Detectorul de minciuni este alcătuit dintr-un galvanometru şi un poligraf care înscrie activitatea mentală şi emoţională prin intermediul unui ac, cu cerneală, pe un tambur cu mişcare lentă. Cea mai mică emoţie, tradusă în impuls electric, face să oscileze acul pe hîrtie, creînd posibilitatea ca, pe parcursul interogatoriului, imaginea grafică să stabilească dacă răspunsurile date sînt adevăruri sau minciuni (în planul mental cea mai mică minciună este însoţită de o emoţie şi de un impuls electric).

Scanned with OKEN Scanner

Într-o zi Backster legă un electrod al poligrafului pe una din foile unei plante de Dracena, apoi scufundă o frunză a plantei în ceaşca cu cafea fierbinte. Reacţia pe grafic a fost minimă. Apoi se gîndi la o probă mai dură: să ardă frunza la care era conectat electrodul. În clipa în care avu, mental, imaginea flăcării, înainte chiar de a întinde mîna spre chibrituri, pe grafic apăru o curbă spectaculoasă prelungită. Apoi el arse frunza şi de data aceasta reacţia fu minimă. După aceea simulă dorinţa de a arde frunze; dar planta nu reacţionă pentru că dorinţa nu era reală. Experienţa se repetă cu multe alte tipuri de plante, cu alte aparate, în diverse locuri, rezultatele fiind identice. Concluzia ce se impunea era că plantele reacţionau la emoţiile oamenilor şi erau capabile să distingă intenţiile reale de cele simulate.

Seria de experienţe ce urmă într-un laborator ştiinţific, puse în evidenţă aspecte tulburătoare: plantele puteau distinge (şi reacţionau violent) atunci cînd se apropia de ele cineva cu intenţii agresive, rămîneau mute (se disimulau) în prezenţa cuiva care prin activitatea sa ultragia plante, puteau depista un criminal dintr-un şir de indivizi ce treceau prin faţa lor. Unele experienţe sînt de-a dreptul înduioşătoare. Prezentăm mai jos cîteva exemple:

Cînd o specialistă în fiziologia plantelor din Canada veni în laborator să asiste la experienţe, niciuna din cele şase plante testate nu reacţionă. Aparatura era în bună stare. Atunci Backster, curios să afle motivul acestei tăceri, o întrebă pe vizitatoare: „munca dumneavoastră vă obligă să vătămaţi plante?": „Da" fu răspunsul „ard plantele cu care lucrez pentru a determina substanţa uscată conţinută". Experienţa fu întreruptă. La trei sferturi de oră după plecarea către aeroport a specialistei toate plantele reacţionară ca de obicei.

Într-o zi, făcînd o demonstraţie unui ziarist ce urma să scrie un articol în ziarul Baltimore Sun, Backster îl interogă asupra anului naşterii sale, pronunţînd anii între 1925 şi 1931, după ce stabilise cu ziaristul ca acesta să răspundă constant „nu". Cercetînd apoi graficul rezultat prin intermediul plantei, Backster determină corect anul naşterii ziaristului.

Experienţele demonstrează de asemenea, că plantele reacţionează violent atunci cînd sînt martore la distrugerea unui ţesut viu.

Aceste reacţii persistă chiar cînd frunza este detaşată de plantă sau redusă la dimensiunile electrodului.

Odată, curba tipică pentru distrugerea formelor de viaţă apăru atunci cînd Backster începu să mănînce un iaurt. Aceasta îl intrigă pînă în momentul în care realiză că aroma pe care o pusese în iaurt, conţinea o substanţă chimică mortală pentru fermenţii vii din laptele acidulat. Aceasta pare să demonstreze un fel de revoltă a viului vis-a-vis de actul uciderii.

Legătura care se realizează între plante şi cel care le îngrijeşte, se păstrează chiar dacă acesta se află la mari distanţe. Această constatare a rezultat în urma unor experienţe efectuate cu cronometre sincronizate fixate pe aparatele de înregistrare şi la persoana cu care se făceau experienţele, care îşi nota momentele emoţionale pe care le trăia, care erau apoi confruntate cu reacţiile grafice ale plantelor.

Pornind de la experienţele cu plante, Backster le extinse la organismele unicelulare şi constată că obţine acelaşi fel de reacţii. De pildă, spermatozoizii reacţionează în prezenţa donatorului lor în timp ce rămîn impasibili faţă de orice altă prezenţă masculină.

Comunicarea la plante a fost studiată nu numai în relaţia om-plantă ci şi între diferite plante.

Experienţele efectuate cu mai multe plante, perfect izolate între ele sub clopote de sticlă, au demonstrat că există un mijloc de comunicare care poate determina chiar modificarea stării lor fiziologice. Astfel, dacă dintr-un şir de plante izolate, uneia i se administrează un virus, în scurt timp, toate plantele se îmbolnăvesc. Unele experienţe au relevat alt aspect: dacă dintr-un şir de plante izolate se administrează apă numai uneia, se realizează un transfer de umiditate (sau de informaţie) şi celelalte plante continuă să se dezvolte normal deşi nu au fost udate.

Asemenea observaţii au condus la ipoteza că ar exista un fel de memorie globală, în care caz, creierul nu ar mai fi decît un fel de gară de triaj şi nu sediul memoriei. O altă posibilitate de explicare a fenomenului ar putea-o constitui teoria vibratorie.

Plecînd de la aceste prime experienţe, un mare număr de oameni de ştiinţă, cercetători, continuă astăzi să aprofundeze studiul vieţii necunoscute a plantelor, pentru a obţine informaţii utile în economie dar şi în filosofie.

Frumoase şi interesante experienţe care confirmă interacţiunile semnalate în acest capitol au fost făcute de Dr. Marioara Godeanu la Centrul de cercetări pentru tehnologii ecologice din Bucureşti. Unele dintre aceste experienţe au fost prezentate în filmul „Sensibilitatea plantelor".

Cercetările din perioada 1989–1991 ale Dr. M. Godeanu evidenţiază faptul că plantele reacţionează la emoţia socială.

SISTEMUL PLANETAR ŞI VIAŢA

„Începem să înţelegem Cosmosul care se află în noi, aşa cum noi ne aflăm în el".
Carl Sagan

Între elementele componente ale unui sistem, ca şi între fiecare element şi restul sistemului, iau naştere interrelaţii ale căror efecte au fost detectate, constatate experimental, chiar măsurate.

Iată cîteva din interacţiunile ale căror efecte au fost probate ştiinţific:

Scanned with OKEN Scanner

• Capacitatea plantelor de a recepta senzaţiile viului.

• Comportamentul animalelor faţă de om, faţă de alte animale sau în preajma producerii unor catastrofe (ex. cutremurele de pămînt, decesul unor persoane îndrăgite).

• Experienţele de telepatie şi celelalte „fenomene psi" care presupun existenţa unor radiaţii.

• Ciclurile fiziologice şi comportamentul unor categorii de bolnavi în funcţie de fazele lunii.

• Mareele — fluxurile şi refluxurile determinate tot de evoluţia lunii — care ridică mase de apă creînd diferenţe de nivel de la 15 cm pînă la 15 m.

Din extrem de interesanta carte a dr. Eugen Celan „Materia vie şi radiaţiile" dedicată cercetării ştiinţifice în domeniul radiaţiilor preluăm următoarele aspecte:

• „În anii '30 A. Gurvici a demonstrat că expunerea unei culturi de drojdii, în faţa ochilor unui subiect uman, pentru o durată de un minut, duce la creşterea cu 30% a celulelor dezvoltate în cultură, comparativ cu etalonul martor".

• „Influenţa organismelor biologice asupra mediului electric peri şi paraproximal se face resimţită prin modificarea cuantelor dielectrice ale aerului pe o rază de 4-5 m (pentru organismul uman). Depistarea acestor variaţii a făcut posibilă crearea unei aparaturi capabilă să sesizeze prezenţa omului într-o incintă, în lipsa oricărui contact direct cu aparatul".

• „O constatare deosebit de importantă rezultată din lucrările lui G.A.Sergheev şi avansată de autor, dar care n-a primit o explicaţie a mecanismelor sale de producere este aceea că materia vie disipată poate să-şi refacă structura pe calea utilizării fondului general de radiaţie cosmică. Factorii care influenţează fluctuaţiile schimburilor energetice dintre orgsnismele vii şi fondul general de radiaţii ar fi cîmpurile electromagnetice naturale şi interacţiunea cu particulele corpusculare ale radiaţiei cosmice. După A.Smilov şi E.Minev, procesele biologice ce decurg la nivel chimic, molecular, sînt condiţionate într-o foarte mare măsură de cîmpurile electromagnetice. Influenţa radiaţiilor electromagnetice asupra organismelor vii se dovedeşte a fi manifestată pe multiple planuri ale organizării structurilor biologice, de la nivelul de organizare atomo-molecular, pînă la cel de integrare a organelor în sistemele organismelor superioare. Mai mult chiar, ele îşi pun amprenta, prin influenţele pe care le induc, într-un plan mai larg la integrării biologice: organisme solitare — colectivităţi sociale — ecosisteme (războaie, revoluţii în timpul erupţiilor solare)".

În acest context apreciem că ar fi deosebit de interesant de studiat cosmogramele din perioada sfîrşitului de an 1989 faţă în faţă cu evenimentele social-politice din România şi din Europa din această perioadă, ca şi cosmogramele din lunile care au urmat, alături de starea psihică a oamenilor.

• „Manifestările radiaţiilor electromagnetice au loc în cel puţin cinci domenii spectrale şi anume: radiaţii gamma, radiaţii ultraviolete, radiaţii în spectrul vizibil, radiaţii infraroşii, radiaţii în spectrul de radiofrecvenţă.

Efectele biologice ale radiaţiei gamma se datoresc procesului de ionizare indus.

Radiaţia ultravioletă este unul din factorii în lipsa cărora viaţa nu poate exista. Ea este purtătoare de informaţie la nivel intra şi extracelular.

Radiaţia în spectrul vizibil: vieţuitoarele de pe Terra îşi extrag energia de care au nevoie pentru desfăşurarea activităţilor vitale prin conversia sub diferite forme şi de-a lungul unui lanţ cu un variabil număr de verigi, a energiei radiate de soare". (vezi corpul energetic — n.a.).

„Radiaţia electromagnetică din domeniul infraroşu se percepe sub forma căldurii animale.

Pentru radiaţiile din domeniul radiofrecvenţei s-a calculat puterea de emisie a unei galaxii spirale, similară celei în care se află Terra şi care atinge 10^{31} w. Calculele sînt făcute numai pentru plaja în care se execută observaţiile curente şi care reprezintă abia a 10 000-a parte din plaja frecvenţelor sesizabile. Această singură observaţie ne poate da o idee aproximativă asupra puterii radiante enorme, de origine galactică, ce scaldă pămîntul şi sub influenţa căreia, organismele vii au trebuit să-şi adapteze modul de viaţă.

• Un alt argument în favoarea interrelaţiei despre care discutăm îl constituie modificările „aurei" şi fondului de radiaţie cosmică la şi în preajma subiecţilor ce au efectuat experienţe psihokinetice".

Trecînd din domeniul care probează acţiunea radiaţiei cosmice şi abordîndu-l pe acela al efectelor specifice asupra organismului uman, tot Eugen Celan ne descifrează mecanismul declanşării interrelaţiei dintre organism şi radiaţia cosmică: „... această problematică este legată de interacţiunea organismelor umane cu radiaţia cosmică fundamentală, cu capacitatea organismului de a modifica, conform cercetărilor lui G.A.Sergheev, distribuţia spaţială a acesteia. Una din principalele urmări pe care efectul tunel o poate marca în biostructuri este a polarizării moleculelor, în raport tocmai de o anumită fază a funcţiei de undă, adică de oscilaţii electromagnetice strict definite.

Fenomenul se produce atunci cînd aceste molecule sînt supuse acţiunii unui cîmp electric al cărui vector de intensitate este orientat longitudinal pe planul moleculei. În aceste condiţii se produce o polarizare anormal de mare, electronii π migrînd către un pol al moleculei, fapt ce induce acesteia un puternic dipol moment şi ca urmare, modificarea susceptibilităţii celulare numai pentru o anumită radiaţie".

Cele prezentate mai sus pot reprezenta echivalentul în plan teoretic, al funcţiei îndeplinită, milenii de-a rîndul, de astrologie. Ştiinţă de mare prestigiu în urmă cu mii de ani, artă regală, cum a fost apreciată, adunînd laolaltă ştiinţele matematice

Scanned with OKEN Scanner

și cele umaniste, astrologia a fost dezavuată de cîteva sute de ani încoace, numai pentru motivul că nu am știut să interpretăm și să explicăm fenomenele de radiații de care ea s-a ocupat. S-a mers pînă acolo, încît să se nege existența oricărei radiații, uitîndu-se că viața însăși este rezultatul rădiațiilor și că ar fi mult mai bine să știm cum ne influențează aceste radiații, pentru a ști cum să ne dirijăm comportamentul decît să procedăm ca struțul spunînd că nu există.

Observațiile asupra astrelor, făcute de om de la începuturile existenței sale, zi de zi, timp de sute, apoi de mii de ani, au constituit izvor de înțelepciune. Cele mai vechi documente ne arată că, 3000 de ani înainte de Hristos astronomii caldeeni cunoșteau zodiacul și relațiile dintre conjuncțiile planetare, temperamentul și comportamentul oamenilor și al grupurilor sociale și, ca o consecință, posibilele direcții de evoluție în viitor.

Cei vechi au împărțit zodiacul, o fîșie lată de 16 grade în jurul cerului, în 360 grade și în 12 sectoare a cîte 30 grade. Cele 12 semne zodiacale sînt: Berbecul (21.III.-20.IV), Taurul (21.IV-20.V.), Gemenii (21.V.-21.VI), Racul (22.VI- 22.VII), Leul (23.VII-22.VIII), Fecioara (23.VIII-22.IX), Balanța (23.IX-22.X), Scorpionul (23.X-21.XI), Săgetătorul (22.XI-21.XII), Capricornul (22.XII-19.I), Vărsătorul (20.I-18.II) și Peștii (19.II-20.III).

Aceste grupuri zodiacale sînt o asociație de universuri stelare, fiecare dintre ele cu o anumită caracteristică și emanînd o anumită radiație electromagnetică, proprie fiecăreia.

Astfel privit, Zodiacul este o succesiune de 12 posturi de emisie care își propagă și își imprimă radiațiile asupra ființelor umane.

Patru puncte sînt de mare importanță în judecarea cerului nașterii:

- Punctul care se ridică la răsărit, la nașterea unui copil, se numește Ascendent. El are însemnătatea cea mai mare pentru că este de o conductibilitate extremă pentru influxul astral.
- Punctul de deasupra locului nașterii se cheamă Meridian și este a doua antenă de captare a influxului astral.
- Punctul de dedesubt, din cealaltă emisferă, se numește Fundul Cerului.
- Punctul de la apus se numește Descendent.

În timpul unui an, începînd cu echinocțiul de primăvară, soarele se proiectează în fiecare lună în cîte un sector zodiacal, întărind, prin radiațiile sale, radiațiile diferitelor planete, în funcție de poziția sa în raport cu ele.

Dacă am început să înțelegem că în organizarea Universului, Creatorul nu lasă nimic la întîmplare, iar nouă ne pune la dispoziție numeroase mijloace pe care să le utilizăm în scopul evoluției, nu ni se va mai părea ciudat să aflăm că despre trăsăturile temperamentale și caracterologice ale unui individ putem obține informații nu numai citind zodiacul corespunzător zilei nașterii sale sau studiindu-i astrograma, ci chiar analizîndu-l pe el însuși.

Astfel, fizionomonia ne poate furniza informații asupra individului, dacă îi studiem statura, diversele părți componente ale corpului, desenul lor ca și rapoartele și proporțiile dintre acestea și corpul întreg. Fizionomia poate de asemenea furniza informații, prin studiul formei și trăsăturilor feței și părților ei componente. Chirologia (chiromancia) ne furnizează un mare număr de informații prin studiul mîinii și liniilor palmei, iar grafologia face același lucru prin studiul scrisului, pornind de la impresia generală dată de pagina scrisă, inteligibilitatea și construcția scrisului, direcția și gradul de înclinare, pînă la acele semnificații pe care le oferă traseele liniuțelor și poziția punctelor, ale căror caracteristici poartă în ele informații asupra unei anumite trăsături de caracter sau temperamentale a individului. Unul dintre argumentele care susțin veridicitatea acestor afirmații este concordanța uluitoare a observațiilor făcute asupra aceluiași subiect prin aceste diverse studii. Cu alte cuvinte, trăsăturile fundamentale, spre exemplu: altruismul sau egoismul, generozitatea sau zgîrcenia, activitatea sau pasivitatea, curajul sau timiditatea, materialismul sau idealismul, sinceritatea sau ipocrizia, superficialitatea sau spiritul analitic, cerebralitatea sau dominarea instinctuală etc., care pot defini un om, sînt aceleași dacă îi studiem astrograma, fizionomia, palma sau scrisul.

Ne oprim aici cu aceste generalități, menționînd doar următoarele aspecte principale:

- Pentru cine dorește să aprofundeze problema există literatură de specialitate și studii extrem de interesante în fiecare domeniu.
- Cunoașterea tendințelor pozitive și negative rezultate din studiul zodiilor ne poate fi de mare ajutor în autocunoaștere, în autoeducare, în cunoașterea și educarea copiilor pentru orientarea lor spre activități pentru care au înclinații naturale și unde pot obține maximum de realizări, ca și pentru corectarea unor tendințe înainte ca acestea să devină obiceiuri rele.
- Am arătat în alte capitole că radiațiile planetare influențează corpul fizic dar nu și spiritul deoarece acesta, fiind de altă natură structurală, nu poate recepta aceste radiații. În schimb, așa cum rezultă și din capitolul de față, valoarea cîmpului bioelectromagnetic (care depinde în mare măsură de puritatea gîndirii) poate influența procesele chimice la nivel molecular și prin aceasta comportamentul, de unde și concluzia ce rezultă: în cerul nașterii este înscrisă personalitatea noastră cu trecutul ei și tendințele de viitor ce rezultă ca efect karmic, dar depinde de noi dacă cedăm tendințelor rele și rămînem o jucărie a destinului sau le învingem, rezistînd tentațiilor și ne cîștigăm astfel dreptul de a ne controla propriul destin. Radiațiile planetelor nu sînt decît canalele prin care acționează asupra noastră Karma pe care noi înșine ne-am făurit-o prin gînduri și acțiuni din această viață sau din viețile anterioare. Dar, oricît de amenințătoare ar părea conjuncțiile planetare, nimic rău nu ni se

Scanned with OKEN Scanner

poate întîmpla dacă nici o Karmă rea nu ne ameninţă sau dacă, în activitatea noastră prezentă, alegem Binele, Adevărul şi Frumosul şi ne orientăm spiritul cu sinceritate şi convingere spre înălţimile Creaţiei. Nu vom obosi niciodată să spunem că soluţia ieşirii de sub influenţa karmei ne-a oferit-o Mîntuitorul Iisus Hristos prin Legea morală pe care ne-a dat-o.

* *
*

Informaţii pentru definirea unei personalităţi putem obţine şi prin interpretarea directă a numerelor înscrise în data naşterii.

Studii de numerologie pun în evidenţă faptul că data naşterii determină principalele caracteristici ale drumului de destin pe care omul trebuie să-l parcurgă în existenţa sa, descriind nouă drumuri de destin principale, înscrise sintetic în diagrama de mai jos.

3 • armonie • simţ estetic x #	6 intuiţie	9 cunoaştere intelect xx
2 spirit analitic x	5 umanitate x	8 • imprevizibil • posibilităţi multiple
1 personalitate: • ego • egoism xx	4 materialitate: • spirit practic • organizator • simţul banului	7 • înţelepciune • libertate • mister • voinţă • perseverenţă

fig. 8
Diagrama drumurilor de destin

În cele nouă căsuţe ale diagramei, numerotate de la 1 la 9 se înscriu cifrele din data naşterii şi numărul destinului, aşa cum se arată în exemplul ce urmează.

PROCEDEUL DE CALCUL:
Data naşterii: 9.12.1935

30

3

a) Se adună toate cifrele pentru reducerea la unitate:

$9+1+2+1+9+3+5=30$
$3+0=3$

Cifra obţinută (un număr de la 1 la 9) reprezintă numărul destinului şi se înscrie sub forma: # în căsuţa cu numărul corespunzător. Toate celelalte trăsături se analizează în raport şi de numărul corespunzător destinului.

b) Se înscrie fiecare cifră din data naşterii cu semnul „x" în căsuţa cu numărul corespunzător, obţinîndu-se cîte o caracteristică fundamentală. Acolo unde sînt mai multe cifre într-o căsuţă, caracteristica este accentuată sau chiar denaturată spre aspectul peiorativ.

* *
*

Pentru a ne face o imagine asupra calităţilor abstracte înscrise în diagrama de mai sus ne vom opri asupra cîtorva particularităţi esenţiale ale celor 9 numere înscrise în diagramă.

Numărul destinului (calculat cum am arătat, prin însumarea cifrelor din data completă a naşterii), indică trăsăturile principale ale destinului nostru, a căror cunoaştere ne poate ajuta să ne orientăm mai uşor în labirintul vieţii. Jean Pol de Kersaint ne prezintă, cu ajutorul numerologiei, 9 direcţii principale ce pot fi urmate în funcţie de Numărul destinului. Iată-le:

Numărul de destin „1" – 1 este unitatea de bază sau de referinţă a matematicii şi a valorilor spirituale şi materiale. Dar este înainte de toate simbolul lui Dumnezeu, Creatorul. Este ego-ul, personalitatea.

Numărul 1 este cel mai greu dar este şi cel care urcă cel mai sus şi cel mai repede. Nu este permis să faci multe greşeli pe acest drum deoarece acestea se plătesc foarte scump.

Cel ce are numărul 1 ca destin este chemat să-şi realizeze aspiraţiile, să dirijeze să comande, să construiască, să iniţieze, să se ridice. Este conducător, director, şef. Dar el va trebui să fie mai intransigent faţă de sine însuşi decît faţă de ceilalţi.

Numărul de destin „2" – 2 este simbolul cuplului, al perechii, conţinînd în sine însuşi pozitivul şi negativul, este drumul analizei.

Drumul numărul 2 este un drum lent şi uşor, cel puţin în aparenţă. Este un drum secundar (nu în sensul peiorativ).

El poate conduce foarte departe dacă eşti destul de perseverent şi curajos. Este drumul echilibrului, al bunătăţii, al umanităţii şi al armoniei. Pe acest drum se întîlneşte prietenia şi fericirea familială.

Acest drum este adesea al oamenilor de încredere, al marilor conducători, al acelora care ştiu să secondeze, pe care se poate întotdeauna conta, care ştiu să se facă folositori şi care ştiu să întindă o mînă cînd este nevoie de ei.

Drumul numărul 2 este uneori monoton, dar întotdeauna nobil; pe el se practică cultul prieteniei şi al devotamentului.

Numărul de destin „3" – 3 este simbolul Trinităţii Divine al Principiului Unic, conţinînd pozitivul şi negativul a căror complementaritate creează echilibrul, armonia.

Drumul numărul 3 este un drum uşor, vesel,

Scanned with OKEN Scanner

strălucitor şi vivant dar, uneori, destul de obositor, superficial şi chiar periculos.

Cei ce urmează acest drum trebuie să caute a fi ingenioşi şi curioşi. Ei vor trebui să creeze, să lanseze idei, să dezlege probleme. Sînt oameni care trăiesc în salturi, cheltuiesc fără socoteală, dar îşi recuperează foarte repede forţele.

Drumul numărul 3 este al marii şanse rapide dar şi al pierderii dintr-o lovitură sau un impuls. Pe acest drum trebuie să-ţi învingi impulsivitatea ca şi iniţiativa necontrolată care te pot conduce la imprudenţă.

Cel ce urmează drumul numărul 3 fuge de monotonie şi de viaţa foarte calmă.

Numărul de destin „4" — 4 este simbolul a ceea ce este material, concret, solid (uniunea celor 4 elemente: pămîntul, apa, aerul şi focul). Pătratul simbolizează pămîntul. Este numărul spiritului practic.

Drumul numărul 4 este un drum serios, ordonat, solid şi sever, este tipul marelui şi frumosului drum de anvergură, cu răspîntiile sale bine marcate şi jandarmii săi de supraveghere.

Este drumul antreprizelor comerciale şi industriale sau al înaltei administraţii.

Cel ce urmează drumul numărul 4 poate ajunge la o situaţie înaltă, dar el trebuie să ştie că orice rătăcire sau indisciplină vor fi sever sancţionate.

Drumul numărul 4 este aproape întotdeauna al simţului de organizare, al capacităţii de gestiune financiară şi al comerţului.

Cei ce urmează drumul numărul 4 într-o altă carieră decît comerţul sau industria, ştiu să-şi organizeze bine cariera, astfel încît să-i propulseze cît mai sus posibil şi cu cele mai puţine riscuri.

Numărul de destin „5" — 5 este simbolul vieţii (uniunea celor cinci elemente: pămîntul, apa, aerul, focul şi eterul).

În mod deosebit 5 simbolizează umanitatea: omul se înscrie într-o pentagramă sau într-o stea cu 5 colţuri cum a demonstrat Leonardo da Vinci. 5 este de asemenea simbolizat prin cruce (4 capete şi o intersecţie).

Drumul numărul 5 este adesea periculos, pe acest drum putînd să reuşeşti în mod strălucit numai cu o sănătate de fier şi gustul aventurii.

Drumul numărul 5 nu acceptă aproximaţia, meschinăria sau mediocritatea. Cel ce urmează acest drum riscă să sufere mult dacă nu are rezistenţa, forţa, necesare sau dimpotrivă, să obţină trăiri exaltante, pasionante.

Drumul numărul 5, este legat senzaţiilor fizice: senzualitate, sportivitate, dorinţa de a da de la sine; dar el implică de asemenea, riscul accidentelor şi al maladiilor.

Pentru a reuşi pe acest drum trebuie să fii bine pregătit, şi să practici igiena unei vieţi serioase şi echilibrate.

Numărul de destin „6" — 6 este numărul armoniei, al dragostei, al perfecţiunii pe acest pămînt (ceea ce determină intuiţia). El reprezintă hexagonul format din cele două triunghiuri echilaterale suprapuse: triunghiul material şi triunghiul spiritual.

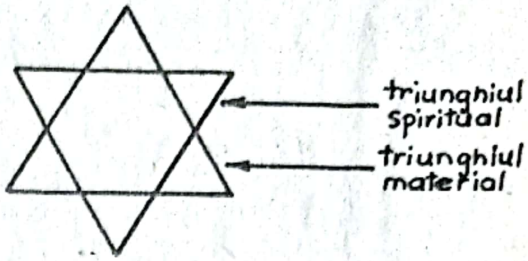

fig. 9
Simbolul celor două cicluri de evoluţie încheiate (material şi spiritual)

Drumul numărul 6 este drumul care cere multă atenţie şi discernămînt. Pentru a te mişca cu uşurinţă pe acest drum trebuie să ştii să reflectezi şi să alegi alternativa cea bună. De aceea pentru a reuşi este necesar să te cunoşti bine, să-i cunoşti pe ceilalţi şi de asemenea, să desprinzi învăţămintele din experienţele trecute (iată deci: reflecţie, meditaţie prin care se dezvoltă intuiţia).

Acest drum conduce adesea către frumoase realizări umanitare. Cei ce îl urmează sînt loiali, generoşi şi dezinteresaţi, ei pot merge chiar pînă la martirism deoarece sînt foarte sensibili şi emotivi.

Acest drum este în general marcat de schimbări bruşte, de întoarceri neprevăzute dar şi de noroc nesperat.

Drumul numărul 6 nu acceptă niciodată jumătăţile de măsură: este cel unde îndrăzneala costă cel mai mult.

Numărul de destin „7" — 7, numărul misterului şi al înţelepciunii este considerat în general ca un număr superbenefic, simbolul şansei şi al libertăţii excepţionale (libertatea interioară) implicînd necesitatea de a fi vigilent şi a-ţi impune disciplina. Toate acestea se obţin prin perseverenţă, şi prin voinţă.

Drumul numărul 7 este un drum foarte elevat, de înaltă spiritualitate şi de strălucitoare reuşită dezinteresată.

Cei ce urmează acest drum sînt chemaţi să cunoască un mare destin cu condiţia de a avea puterea să considere materialitatea pe un plan secundar (deci să nu alunece spre parvenitism).

Meditaţia şi introspecţia caracterizează pe cei destinaţi să urmeze drumul numărul 7 şi care vor fi atraşi de cercetarea spirituală, religia elevată sau ştiinţele oculte.

Drumul numărul 7 este în general pasionant, iluminat de prietenii deosebite şi de întîlniri minunate, dar el este însoţit şi de o anume teamă, o neliniştе asupra Vieţii şi Morţii.

Numărul de destin „8" — 8 reprezintă logic, dreptul de a avea acces la Cunoaştere, dar aceasta

Scanned with OKEN Scanner

se referă la cel ce a atins perfecțiunea evoluției materiale și spirituale. În practică, 8 este simbolul dublei revoluții (pe cele două planuri: material și spiritual).

Drumul numărul 8 este un drum rapid și critic dar care poate conduce la o reușită strălucită, sau chiar la mai multe reușite, deoarece se pare că cel ce va urma acest drum va fi chemat să revină asupra pașilor săi sau să cunoască mai multe ramuri (genuri de activități), ceea ce îl va face să încerce mai multe discipline, cu același succes. De fapt acest drum poate fi asemănat cu o mare piață de unde pleacă mai multe tronsoane de drum scurte, rapide și elevate.

Cel ce va urma drumul numărul 8 va avea poate impresia că urmează mai multe drumuri succesive, avînd toate aceeași intensitate și putînd toate să conducă la succes.

Este drumul entuziasmului, al impulsivității ambițioase, al dorinței de reușită, dar de asemenea al greșelilor recunoscute cu timpul.

Drumul numărul 8 implică ideea unei reușite tîrzii sau a mai multor reușite simultane sau succesive, fie în branșe diferite, fie în discipline diferite ale aceleeași branșe.

Numărul de destin „9" – 9 este simbolul idealismului, al nobleței sentimentelor, al sublimării instinctelor. Simbolizează accesul la primul grad al cunoașterii Divine.

Drumul numărul 9 este un drum al evadării. Este marele și minunatul drum al celor ce știu să-și pună la lucru imaginația.

Cei care vor urma acest drum vor face mari și frumoase călătorii, vor descoperi lumi diferite, la propriu și la figurat, cel puțin cei care știu să-și facă bagajul la timp.

Acest drum îi cuprinde rareori pe ceilalți: el este „în afara timpului"; este drumul profesiilor liberale, neobișnuite și al individualismului. Dar este de asemenea drumul celor ce doresc să-i protejeze pe ceilalți, rămînînd ei înșiși, izolați.

Drumul numărul 9 este uneori al renumelui pentru cei la care te aștepți cel mai puțin. Cei ce urmează acest drum sînt adesea poeți sau scriitori (amatori sau profesioniști) și aproape întotdeauna, visători.

În ciclul evoluției normale a vieții, numărul 3 reprezintă o îndeplinire a unui ciclu astfel:

„3" – triunghiul perfect (echilateral) material: elanul către complementarul său spiritual;

„6" reuniunea triunghiului spiritual cu triunghiul material, primul stadiu de perfecțiune: elan către perfecțiunea materială superioară;

„9" atingerea perfecțiunii materiale superioare (cunoașterea, intelectul) elan către perfecțiunea spirituală superioară;

„12" atingerea perfecțiunii totale, încheierea ciclului.

Totul este complet (12 luni, 12 semne ale zodiacului, 12 apostoli, sistemul antic duodecimal).

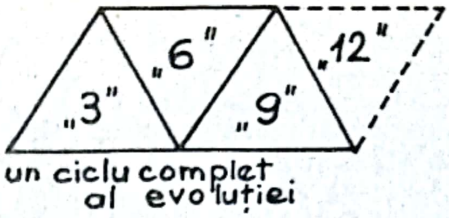

fig. 10

Simbolul celor trei cicluri de evoluție încheiate (material, spiritual, intelectual)

Se poate spune, în concluzie, că toate cele 9 drumuri pot conduce la succes și reușită. Toate ușile sînt deschise la pornire tuturor oamenilor.

Important este să știm să avansăm pe drumul ce ne este desemnat și nu să ne pierdem timpul invidiind drumul vecinului.

Este evident avantajul de a cunoaște dinainte forma drumului pe care avem de mers ca și genul de obstacole, pentru a ști să ne determinăm conduita. În scopul unei cunoașteri complete este interesant de studiat „Numerologia" lui Jean-Pol de Kersaint care se referă nu numai la „Numărul Destinului ci și la cel al „Eredității", al „Evoluției personale" și al „Personalității", obținute din studiul numelui.

CÎTE CEVA DESPRE CULORI

Recunoscînd rolul fundamental al radiației solare în existența viului, am recunoscut implicit că, toate cele șapte culori componente ale spectrului solar, îndeplinesc acest rol. Ceea ce aflăm însă, în ultimul timp, prin intermediul cercetării, care vine să confirme cunoașterea tradițională, este faptul că fiecare din cele șapte culori se adresează unei anumite fracțiuni a viului. Am văzut cum studiul corpului energetic și circulația energiei în cosmos pun în evidență șapte tipuri de energie, diferențiate prin culoare.

Experimentul ne arată că, la cele două extreme ale spectrului solar, roșul favorizează iar violetul calmează metabolismul. Fiecare din celelalte culori își ocupă locul corespunzător pe banda dintre aceste două extreme. În plus, cele cinci organe interne cu rol activ în conversia energetică sînt influențate fiecare de cîte o culoare, iar corespondența dintre aceste organe și culorile spectrului ar fi, după unii experimentatori, următoarea: albastru pentru rinichi, roșu pentru inimă, verde pentru ficat, alb pentru plămîni, galben pentru splină.

Ar rezulta de aici că fiecare culoare poartă o informație care se adresează, pe o cale ce scapă percepției conștiente, sistemului energetic subtil, acesta valorificînd informațiile în complicatul proces de dirijare și coordonare a funcționării diferitelor organe și ansamblului organismului. De aici s-a născut o știință a cromoterapiei și de aici trebuie să tragem concluzia că este necesar să ținem seama de culoare în întreaga noastră activitate și să nu întrebuințăm culorile la întîmplare.

Scanned with OKEN Scanner

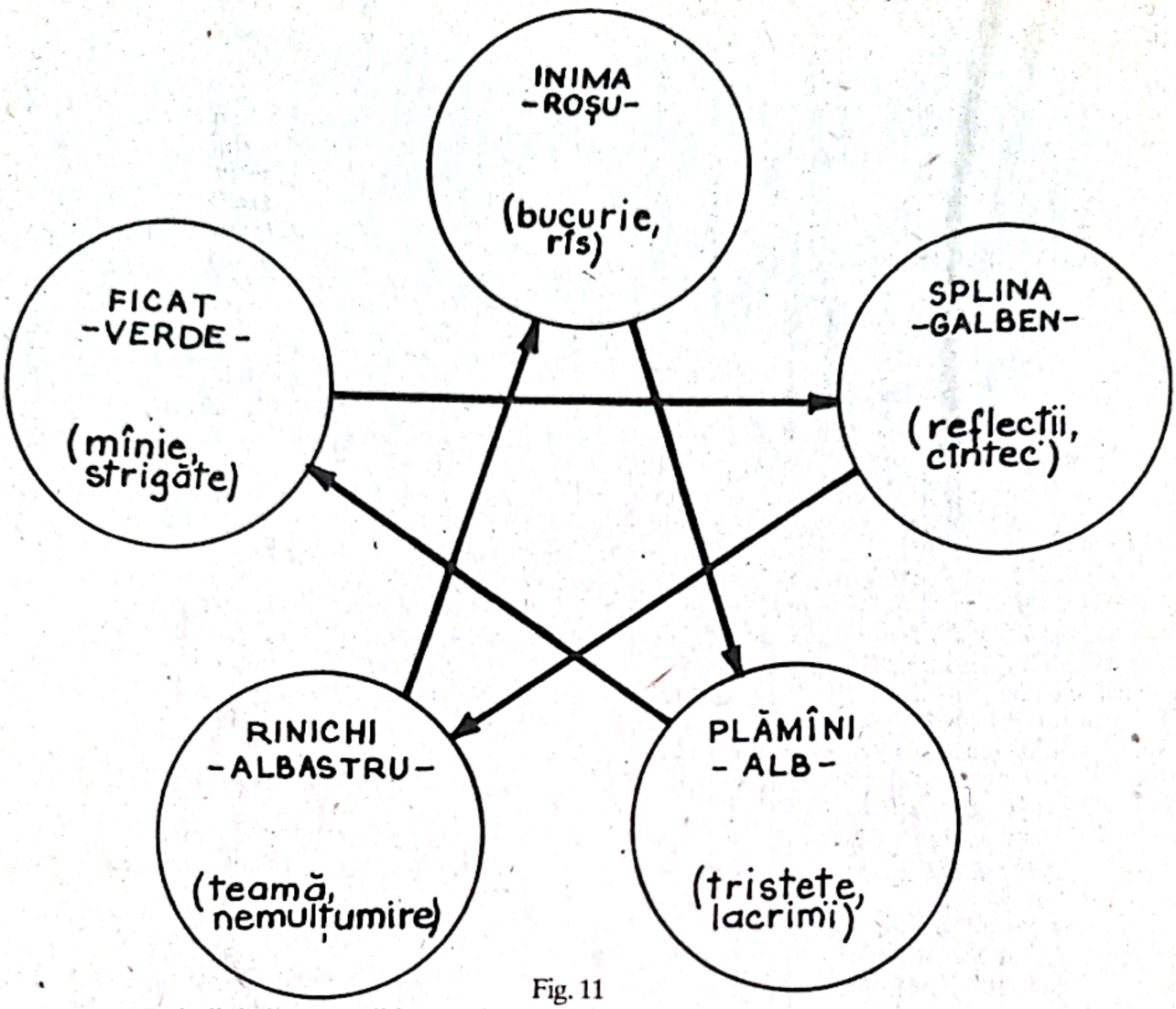

Fig. 11
Relaţii de intercondiţionare (organele corpului fizic, culori, stări psihice)

Cercurile reprezintă cele cinci organe cu rol important în schimbul energetic dintre mediu şi organism. Se prezintă culorile care le influenţează şi corespondenţa cu sentimentele (a se observa că unele dintre culori sînt complementare culorilor corespondente ale chakrelor). Săgeata reprezintă acţiunea inhibitoare a stării psihice de la care porneşte săgeata faţă de sentimentele către care este orientat vîrful săgeţii. Ni se prezintă astfel grafic, extrem de sugestiv şi într-o deplină coerenţă, înlănţuirea sentimentelor noastre. Astfel:

- mînia inhibă reflecţiile (capacitatea de a reflecta, de a judeca)
- reflecţiile inhibă teama (prin înţelegerea fenomenelor ne eliberăm de teamă).
- teama inhibă bucuria
- bucuria inhibă tristeţea
- tristeţea inhibă mînia (cei ce suferă cu adevărat nu se pot mînia, nu pot striga).

Putem analiza efectele inhibitoare şi prin prisma culorilor corespondente.

Înţelegerea profundă a domeniului culorilor, pentru care există o bogată literatură de specialitate, ne poate ajuta să adoptăm o atitudine practică competentă în alegerea culorilor folosind culorile care favorizează activitatea în spaţiile destinate pentru acest scop, iar pe cele inhibitoare ale activităţii în spaţiile de odihnă.

Tot astfel ne putem orienta spre folosirea în chip compensator a culorilor, adică utilizarea de culori calde în anotimpurile reci şi utilizarea de culori reci în anotimpurile calde, ştiind că tonurile de roşu, portocaliu, galben sînt culori calde, verdele este neutru, albastru, indigo şi violet sînt culori reci.

Alegerea culorilor pentru ambient: tapiţerii, mochete şi draperii, a culorilor de pardoseli şi zugrăveli nu trebuie să fie aleatoare ci corelată şi cu temperamentul, urmărind să asigurăm oamenilor toate condiţiile despre care ştim că pot favoriza menţinerea sau construirea stării de sănătate şi echilibru, a tonusului psihic şi fizic pentru punerea în valoare a întregului potenţial de care oamenii dispun. Independent de faptul că noi credem sau nu (după cum sîntem sau nu sîntem sceptici), culorile au o influenţă fundamentală asupra energiei noastre. Dr.Mac Naughton spune: „noi nu

Scanned with OKEN Scanner

vedem culorile reale, dar resimţim efectele vibraţiilor lor asupra mecanismului nostru biologic".

Semnalăm studiul deosebit de interesant al lui Pavel Mureşan intitulat „Culoarea în viaţa noastră" în care ni se prezintă teste cromatice prin care, preferinţele pentru diferite grupaje de culori permit interpretări cu privire la starea psihică şi comportament (Testul cromatic Lüscher).

Iată cele trei culori fundamentale şi principalele combinaţii posibile:

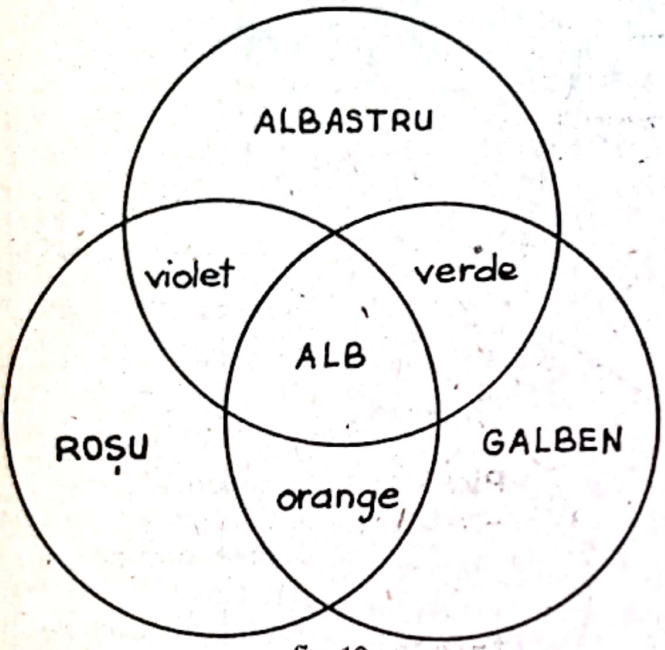

fig. 12
Modelul natural de compunere a culorilor

Să ne apropiem de cîteva experimente interesante.

John Ott, directorul Institutului pentru studiul mediului înconjurător şi luminii din Sarasota (Florida) a fost printre primii cercetători care au stabilit o relaţie între „problemele" şcolare ale copiilor şi radiaţiile prelungite suportate în faţa ecranelor televizoarelor. În altă ordine de idei, el a constatat ameliorarea artritei atunci cînd au fost îndepărtaţi ochelarii de vedere şi ochelarii de soare, emiţînd ipoteza că factorii naturali care influenţează evoluţia biochimică a omului sînt întrerupţi atunci cînd ochiul nu poate primi radiaţiile luminoase în plenitudinea lor.

Cercetările efectuate de J.Ott au urmărit stabilirea unui raport între efectul biologic al culorilor şi spectrul solar.

Lungimea de undă diferită a culorilor stabileşte locul lor în spectrul luminos şi constituie cauza descompunerii luminii solare. J.Ott şi-a început experienţele prin expunerea unor celule la acţiunea diferitelor culori ale spectrului obţinînd modificarea schemei comportamentale. El a reuşit, sub acţiunea diferitelor culori să determine mişcarea celulelor în diferite direcţii sau dimpotrivă să determine imobilizarea lor, să le crească metabolismul sau să le ucidă.

O experienţă uluitoare care a fost realizată împreună cu un biolog, a evidenţiat faptul că, ouă de peşte expuse la lumină roz, într-un acvariu, au dat numai femele. Ott stabilise că modificarea lungimilor de undă ale spectrului afectează fenomenul de fotosinteză la plante. El emite ipoteza că efectele asupra animalelor ar consta în reacţia glandelor endocrine şi secreţia lor hormonală.

Consecinţele acestei ipoteze verificată de Ott sînt extraordinare, deoarece ele ne ajută să înţelegem că întregul mediu ambiental (culorile, lumina naturală şi lumina artificială) afectînd viul, afectează comportamentul şi sănătatea fizică şi mentală a oamenilor.

Desigur, cercetările care au condus la aceste concluzii cuprind domenii largi de studiu şi aplicabilitate pentru care există o vastă documentaţie.

Să presupunem că cercetări viitoare ne vor putea răspunde la o serie de întrebări de natura următoare:

– Cum să utilizăm culorile în raport cu specificul personalităţii noastre şi cu starea noastră de sănătate?

– Purtarea permanentă a ochelarilor şi în special a ochelarilor de soare afectează sănătatea omului?

– Care sînt efectele luminii fluorescente?

– Ferestrele clădirilor în care se munceşte lasă să treacă suficientă lumină solară?

– Care sînt efectele radiaţiilor televizorului?

Auzim tot mai des voci ale cercetătorilor care fac apel la studiul mai atent al legendelor, afirmaţii că legendele nu sînt doar poveşti ci conţin în ele informaţii care ne pot conecta la cauzele profunde ale fenomenelor. Propria noastră istorie ne învaţă că nici un adevăr nu poate fi revelat, iar prezentul nu poate fi înţeles dacă nu este studiat în devenirea lui istorică.

Papirusurile egiptene ne spun că zeul Thot era maestru al culorilor şi că le utiliza în scopul vindecării şi trezirii facultăţilor spirituale. Culoarea galbenă a lui Isis stimula mentalul, în timp ce culoarea roşie a lui Osiris creştea forţa vitală (ca în fig.11). Medicina egipteană includea între procedeele sale utilizarea culorilor, a pietrelor preţioase, a aromelor şi a sunetelor.

Poate că deschiderea spre cunoaştere a pictorilor (cei ce au vocaţia picturii au şi cunoaşterea de Dumnezeu) să nu fie străină de rolul culorilor în trezirea facultăţilor spirituale.

Ca o privire de ansamblu, prezentăm, schematic, în fig.13 proprietăţile curative ale culorilor.

În lucrarea sa „Les couleurs pour votre santé" (Culorile pentru sănătatea dvs.), Gérard Edde prezintă diferite modalităţi de utilizare a culorilor în scop terapeutic.

Vom prezenta spre exemplificare un singur exerciţiu, destul de simplu, eficient şi foarte comprimat ca timp.

Metoda completă de vizualizare a culorilor

– Izolaţi-vă într-o încăpere liniştită şi aerisită, cu temperatura potrivită. Cele mai bune ore pentru

Scanned with OKEN Scanner

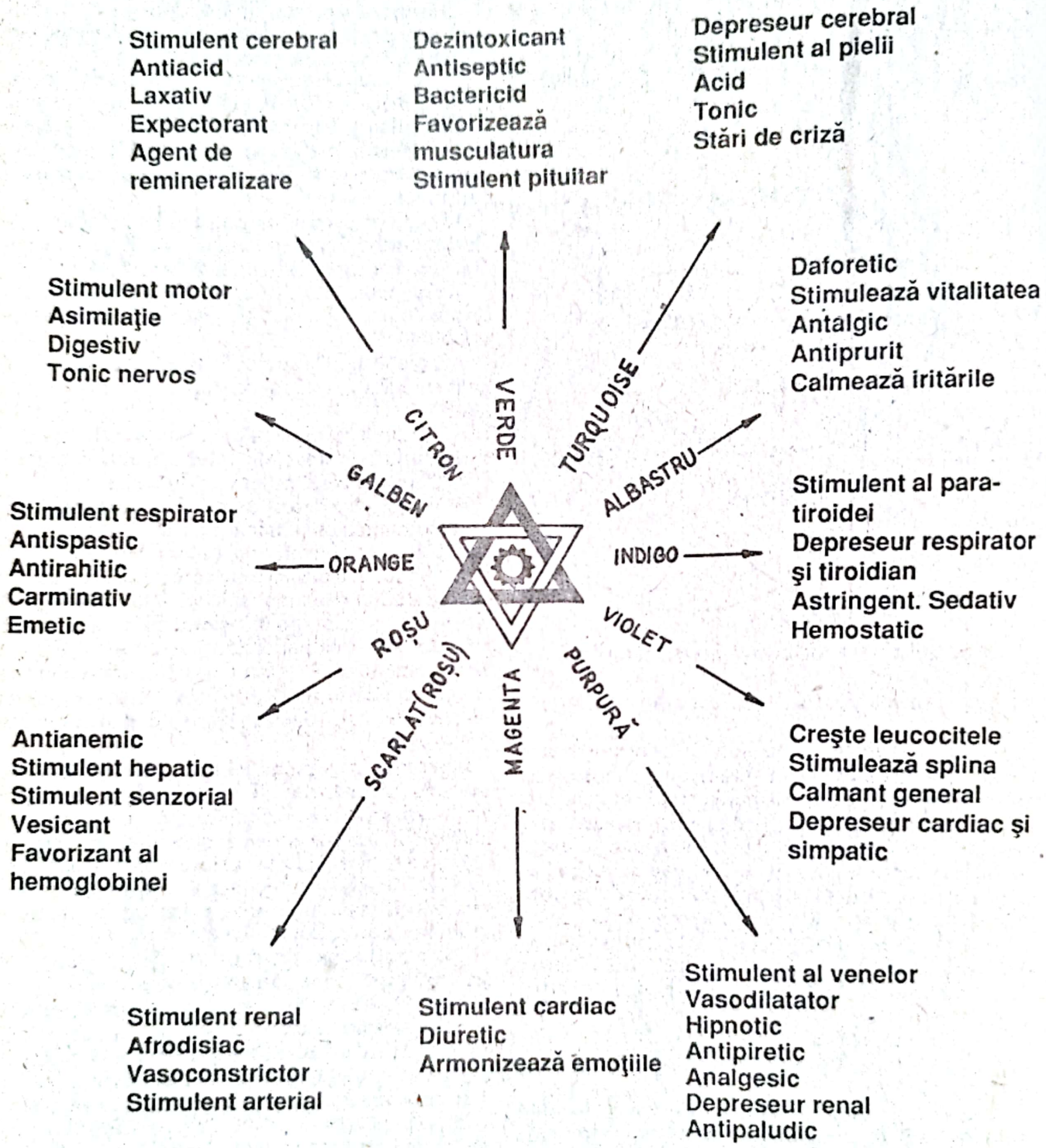

fig. 13
Proprietăţile curative ale culorilor (după Dinsha – 1939)

Scanned with OKEN Scanner

exerciţiu sînt la răsăritul sau apusul soarelui. Să nu aveţi stomacul încărcat.

– Lungiţi-vă pe spate, pe pardoseală, cu picioarele uşor depărtate, braţele pe lîngă corp, cu palmele în sus, (Yoga- poziţia shawasana). Să nu vă incomodeze îmbrăcămintea sau cordonul. Închideţi ochii şi lăsaţi corpul să se destindă. (de exemplu: prin metoda Schultz descrisă de dr. Arcadie Percek în „Relaxarea"). Dacă nu cunoaşteţi nici o metodă de relaxare vă propunem următoarea tehnică: contractaţi uşor apoi destindeţi fiecare grupă de muşchi ai corpului începînd cu picioarele şi terminînd cu capul. Această relaxare vitalizantă nu durează decît 1-2 minute.

– Acum, luaţi cunoştinţă de zgomotele care există în jur. Lăsaţi atenţia să treacă de la un zgomot la altul fără a vă fixa la vreunul (circa 1 minut).

– Închideţi ochii şi îndreptaţi-vă atenţia uşor asupra respiraţiei, dar fără a o modifica. Spuneţi mental, în ritmul respiraţiei: „acum inspir.... acum expir..." Evitaţi orice intervenţie voluntară în respiraţie şi lăsaţi-o să se liniştească de la sine (cca 1 minut).

– Acum, imaginaţi-vă că suprafaţa pielii voastre reprezintă o succesiune de văi şi coline... că arterele voastre sînt rîuri şi torenţi.... că organele voastre interne sînt temple... că părul vostru este o pădure... că ochiul vostru drept este soarele şi cel stîng luna... Imaginaţi-vă acum corpul vostru ca şi cum ar fi în întregime constituit din energie pură şi luminoasă. La fiecare inhalare imaginaţi-vă forţa vie (prana) penetrînd fiecare celulă a corpului vostru şi împărţiţi energia sa colorată în ordinea următoare:

Energie albastru-smarald – pentru a întări prana şi a vitaliza respiraţia şi circulaţia sanguină (30 secunde).

Energie roşie – pentru vitalizarea sistemului nervos (30 secunde).

Energie alb-albăstrui pentru fortificarea muşchilor şi scheletului (30 secunde).

Energie roşu orange pentru fortificarea organelor de excreţie (vezică, intestine) – (30 secunde).

Încetaţi vizualizarea şi reluaţi-vă activităţile obişnuite.

Întregul exerciţiu durează numai 7-8 minute şi conform principiului: „este mai uşor să previi decît să repari" merită să fie practicat preventiv.

FOARTE PUŢIN DESPRE SUNET

În ultimul timp, mai multe ipoteze care încearcă să explice cauzele profunde ale fenomenelor vorbesc despre natura vibratorie a cosmosului.

În 1970 elveţianul Hans Jenny a demonstrat matematic, că „forma este funcţie a frevenţei". Culorile se diferenţiază între ele prin lungimea de undă. Vibraţiile se manifestă prin sunete. Suprasensibilii afirmă că acea parte a universului care nu este accesibilă simţurilor noastre (care se situează dincolo de frevenţele perceptibile de către noi), este un UNIVERS feeric de culoare şi sunet. Muzica sferelor.

Cele cîteva gînduri adunate în acest capitol vor doar să sugereze că nu este indiferent organismului nostru ce fel de muzică ascultăm şi pe ce „ton" vorbim.

Experienţele efectuate cu plante au avut ca temă şi stabilirea unor eventuale relaţii dintre creşterea plantelor şi sunet. S-au aşezat plante în condiţii identice de lumină, umiditate, presiune etc., în apropierea unor difuzoare, în spaţii izolate fonic. La unele difuzoare s-a transmis muzică clasică, la altele s-a transmis muzică puternic ritmată. Rezultatele obţinute în starea de vegetaţie a plantelor (vigurozitate, dimensiuni, colorit, etc.) au demonstrat că muzica clasică acţionează ca un stimulator al stării de sănătate şi al creşterii, în timp ce muzica puternic ritmată acţionează ca un factor de stress, inhibitor; însăşi direcţia de dezvoltare a plantelor este un argument pentru această concluzie: plantele amplasate în apropierea difuzoarelor prin care s-a transmis muzică ritmată şi zgomotoasă au crescut în direcţia opusă difuzorului, iar cele cărora li s-a transmis muzică clasică s-au îndreptat către difuzoare, uneori înfăşurînd difuzoarele cu lujerele lor. Cele mai frumoase rezultate s-au obţinut atunci cînd li s-a „administrat" plantelor muzică de Bach. A rezultat din experienţele efectuate cu plante, că transmiterea informaţiilor de natura celor arătate mai sus, se face la nivelul corpului energetic pe care îl posedă toate vieţuitoarele. De aici se impune concluzia că la nivelul corpului energetic uman sînt receptate de asemenea informaţiile, armonice sau disarmonice, conţinute de sunete, iar aceste informaţii sînt transmise de corpul energetic corpului fizic şi sufletului, manifestîndu-se prin efectele asupra stării noastre de sănătate, vizibile mai ales în starea sistemului nervos. Numeroase instituţii medicale folosesc astăzi muzica în tratarea diferitelor boli ale sistemului nervos, cu rezultate deosebit de bune. De reţinut că aceste tratamente nu folosesc muzică zgomotoasă sau stridentă.

Va trebui să ne gîndim deci, că aşa cum trebuie să ne alegem cu grijă culorile pe care le utilizăm în diferitele noastre activităţi, tot astfel trebuie să alegem cu grijă, pentru noi şi pentru mediul ambiant, muzica pe care o ascultăm, deoarece ea nu influenţează numai urechile noastre şi corpul fizic, ea acţionează mult mai profund asupra sferelor noastre superioare.

Muzica şi culorile ne pătrund iar noi putem, devenind conştienţi de aceasta, ca, prin utilizarea corectă a liberului arbitru să le determinăm să acţioneze în favoarea noastră.

Scanned with OKEN Scanner

NUMĂRUL „ŞAPTE“ SAU NIMIC NU ESTE ÎNTÎMPLĂTOR

„Precum Atlas în vechime sprijinea cerul pe umăr
Aşa el sprijină lumea şi vecia într-un număr“
(Mihai Eminescu)

Capitolul de faţă nu îşi poate propune să elucideze semnificaţia repetării numărului „şapte“ în natură, pentru că, pur şi simplu misterul acesta nu este elucidat. Întîlnirea lui însă, atît de des în viaţa şi activitatea noastră — deşi prezenţa lui nu apare în mod evident — poate constitui un semnal cu privire la rolul numerelor în conceperea „modelelor“ şi „programelor“ cu care lucrează natura. 7 trece drept numărul misterului, al înţelepciunii şi al libertăţii, dar şi al voinţei.

Desigur, exemplele ce urmează nu epuizează nici pe departe seria, ele avînd mai ales scopul de a ne trezi atenţia şi curiozitatea.

Iată deci: spectrul solar are 7 culori, notele muzicale sînt în număr de 7, pămîntul are 7 zone climatice, luna are 7 faze, capul se cuprinde de 7 ori în corpul uman, planta tipică se compune din 7 părţi (rădăcină, tulpină, ramuri, frunze, flori, fructe şi seminţe), două cercuri pot avea între ele 7 poziţii (externe, tangente externe, interne, tangente interne, secante, concentrice şi identice), săptămîna are 7 zile, globulele de vitalitate au 7 atomi reprezentînd 7 varietăţi de energie în 7 culori, fiinţa umană este constituită din 7 principii, corpul energetic are 7 chakre etc. Ştiinţele profunde cunosc faptul că la fiecare 7 ani, omul termină de construit cîte unul din corpurile (vehiculele) sale: corpul fizic pînă la 7 ani, corpul energetic pînă la 14, sufletul pînă la 21 ani (de fapt construirea acestor corpuri continuă pe tot parcursul existenţei, dar datele respective indică posibilitatea punerii lor în funcţiune în scopul desfăşurării vieţii terestre). În mod intuitiv, legile sociale au inclus aceste vîrste în ordinea lor: la 7 ani mergem la şcoală, la 14 ani se acordă buletin de identitate şi se dă examenul de capacitate, la 21 ani se consideră maturitatea.

Aplicînd această cunoaştere, programul de învăţămînt din şcolile Waldorfiene pune de acord predarea cunoştinţelor cu capacitatea maximă de receptare a lor, în funcţie de gradul de dezvoltare psiho-somatică descifrat de ştiinţele spirituale.

În legendă, în istorie, în arhitectură, în arte, numărul 7 este de asemenea frecvent.

Pytagora, părintele matematicii şi al teoriei numerelor, care afirma că „prin numere se cîrmuieşte lumea“, inventase un instrument muzical cu 7 corzi, pentru a fi în acord cu armoniile din natură, datorate acţiunii numărului 7.

„Seria septimală“ este prezentă în toate edificiile şi lucrările edilitare ale Egiptului antic. Între altele Nilul se vărsa în mare prin 7 guri şi avea 7 nivele (cădea în 6 cataracte), iar în Marea Piramidă (a lui Keops), numărul 7 este o prezenţă permanentă.

De asemenea, el este prezent cardinal, ordinal sau distributiv, de un mare număr de ori (număr care şi el reprezintă o ordine precisă), în alcătuirea Bibliei .

Este cunoscut îndeobşte următorul test: dacă solicitaţi unor persoane să spună repede un număr (o cifră), cei mai mulţi din cei interpelaţi vor spune 7. Să vină aceasta din cunoaşterea interioară a importanţei numărului 7 în natură?

* *
*

Numărul şapte nu este singurul care demonstrează că organizarea în natură nu este întîmplătoare ci se face după legi imuabile.

Unul dintre numerele cel mai des întîlnite în organizarea lumii vii este valoarea numerică a raportului geometric cunoscut sub numele de „secţiunea de aur“ (s). Pe un segment de dreaptă AB (fig.14) se află un singur punct C care împarte acest segment în două părţi inegale realizînd proporţia:

$$\frac{AB}{AC} = \frac{AC}{CB}$$

notată în general cu „s“ şi avînd valoarea de 1,61803398... (număr transcendent).

Cunoscută de către iniţiaţii egipteni şi greci, această proporţie a apărut pentru prima oară în matematica lui Euclid (sec.III î.H). după ce fusese enunţată de Platon şi Pytagora fiind numită pe rînd „împărţirea în medie şi extremă raţie“, „proporţie de natură divină“, „secţiunea de aur“ şi fiind socotită cea mai frumoasă proporţie.

Dar rostul ei real nu este geometria pură.

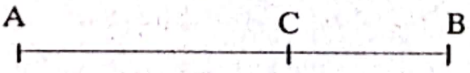

Fig.14
Împărţirea unui segment de dreaptă în medie şi extremă raţie.

În regnul vegetal şi animal, „secţiunea de aur“ se întîlneşte frecvent, ea reprezentînd valoarea raportului dintre diferitele părţi componente ale unor plante şi animale.

La om, ombilicul împarte înălţimea totală a corpului conform secţiunii de aur, iar cele două părţi rezultate se împart, la rîndul lor, tot după secţiunea de aur (în cazul optim).

Experienţe mai noi demonstrează că această proporţie între elemente nu este numai o problemă de natură geometrică şi o proporţie organică în lumea fizică, ci că ea acţionează în mod transcendent, în planul energiilor transfizice: spaţii organizate prin respectarea secţiunii de aur demonstrează proprietăţi diferite de cele ale spaţiilor dimensionate la întîmplare, în influenţarea viului.

Scanned with OKEN Scanner

* *
*

Relaţia matematică cunoscută sub numele de „şirul lui Fibonacci", în care, orice număr din şir este egal cu suma celor două numere care îl preced, de exemplu:

0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89..... este frecvent întîlnită în natură.

Şirul lui Fibonacci guvernează ramificarea şi înfrunzirea plantelor. El a fost numit „legea creşterilor armonice".

Cele două serii de curbe pe discul florii soarelui, una cu curburile în sensul acelor ceasornicului, cealaltă avînd curburile în sens invers, reprezintă serii de termeni consecutivi ai şirului lui Fibonacci.

Acest şir reprezintă aritmetic, legea însumării şi a reproducerii. Biologia ne învaţă că „orice formă vie conţine şi repetă stadiile precedente ale speciei respective pe scara evolutivă". Acest adevăr este întruchipat aşadar, de un şir de numere, care reprezintă, prin însumare, procesul evolutiv şi care începe cu 0 şi 1, două numere cheie, primul dintre ele simbolizînd neantul, nefiinţa, iar celălalt Unitatea cosmosului, a existenţei. Este, poate, confirmarea punctului de vedere al lui Pytagora că „totul este rînduit în număr".

Între aceste două categorii aparent diferite: „şirul lui Fibonacci", legitate aritmetică, exprimată printr-un şir infinit de numere raţionale şi „secţiunea de aur", legitate geometrică, exprimată printr-un singur număr transcendent, matematicienii au descoperit o suită de relaţii matematice concrete, demonstrînd din nou, Unitatea în diversitate.

Conoaşterea intuitivă atribuie numerelor funcţii ordonatoare ale mişcării în Creaţie astfel:

1 – reprezintă Unitatea şi Forţa unică: Dumnezeu. El este în acelaşi timp numărul personalităţii.

2 – reprezintă complementaritatea contrariilor, echilibrul, balanţa şi analiza.

3 – este numărul armoniei, el exprimă Trinitatea divină (Tatăl, Fiul şi Sfîntul Duh). Numărul de aur despre care se spune că are o mare importanţă în Creaţie şi care este cheia reprezentării grafice din lucrarea de faţă, este raportul a trei mărimi.

4 – reprezintă cele patru elemente din natură: focul, apa, aerul şi pămîntul este simbolul activităţii practice, al organizării.

5 – este numărul umanităţii şi este în acelaşi timp al iubirii divine faţă de oameni şi al iubirii omului faţă de Creaţie.

6 – reprezintă intiţia şi puterea reală pe care ea o conferă.

7 – este numărul misterului, al înţelepciunii şi libertăţii excepţionale (interioare) este numărul voinţei (prin care înţelepciunea şi libertatea se pot obţine)

8 – reprezintă spiritul dar şi dreptul de a avea acces la cunoaştere ca urmare atingerii perfecţiunii materiale şi spirituale.

9 – este intelectul, cunoaşterea obţinută prin utilizarea intelectului ca instrument al spiritului şi în consecinţă credinţa, devenită convingere.

* *
*

Iată mai departe o succesiune de simboluri care încearcă să schiţeze drumul omului în Univers. El poate fi urmărit grafic pe coperta volumului.

Antichitatea clasică – greacă şi romană – a acordat o mare parte din preocupările ei, studiului corpului uman, cu convingerea că proporţiile sale reflectă adevăruri ce trebuie exprimate neabătut în artă. Ca urmare, o lungă perioadă de timp, nu numai sculptura şi pictura, ci şi operele de arhitectură, au fost proiectate şi realizate prin transpunerea în piatră a proporţiilor corpului omenesc.

Vitruviu, arhitect roman din sec.I î.H. a adus în cunoaşterea despre om, două elemente fundamentale: inscriptibilitatea în patrat (dacă omul stă drept, în picioare, cu picioarele lipite şi braţele întinse lateral) şi inscriptibilitatea în cerc (dacă stă culcat pe spate, cu braţele şi picioarele întinse în linie dreaptă sau la 45°). În această poziţie centrul cercului se află în ombilic.

Patratul este simbolul pămîntului, iar cercul simbolizează Cosmosul (cerul). Şi iată că prin Om, înscris în patrat şi în cerc, se leagă pămîntul cu cerul. S-ar părea că aceasta exprimă ideea după care omul închide ciclul evoluţiei, culegînd, aici pe pămînt, experienţe şi înălţînd spre cer cunoaşterea sa dobîndită prin evoluţie. În acest fel omul ar apărea ca un fel de cheie de boltă a evoluţiei.

Ombilicul, realizînd secţiunea de aur în plan fizic, reprezintă legătura omului cu pămîntul (prin el fătul îşi obţine hrana) şi este legătura lui cu Cosmosul, el fiind centrul cercului ce simbolizează cerul şi conţinînd în plan energetic, în vecinătate manipura şi swadisthana chakra, centrii de forţă esenţiali în schimbul de energie între om şi Cosmos; el este punctul fix în jurul cărui se produce mişcarea.

Iar acum, pe scara evoluţiei, în timpurile trezirii sale spirituale şi conştientizării Unităţii din care face parte, omul face suprema descoperire, că forma este funcţie a frecvenţei şi că formele sintetizează energii. Fenomenul a fost pus pentru prima dată în evidenţă prin aşa numitul „efect de piramidă". S-ar putea ca mesajul pe care savanţii îl caută de atîta vreme în piramidă să fie chiar acela de a ne determina să înţelegem rolul formei în existenţa noastră.

S-ar părea că studiul simbolurilor ne conduce tot spre ideea colaborării dintre formă şi energie, în aceeaşi Unitate funcţională.

Scanned with OKEN Scanner

7. CÎMPURI DE SINTEZĂ

„Nu vreau să vezi forme ci lumina care iese din aceste forme"
(Constantin Brîncuşi).

Reintegrarea noastră în conceptul de Unitate ne obligă să privim cu alţi ochi mediul înconjurător. Privind continuumul spaţio-temporal ca pe o unitate, integrată la rîndul ei în Unitatea cosmică, înţelegem că în acest ansamblu există interrelaţii între elementele lui componente ca şi între fiecare element şi restul ansamblului.

Cercetări efectuate în acest domeniu încep să contureze ipoteza că formele sintetizează energii, existente într-un cîmp fundamental şi organizate după un program propriu acestui cîmp, ordonîndu-le într-un sistem specific formei geometrice respective, creînd aşa numitele cîmpuri de sinteză.

Prin forme înţelegem atît volumele fizice naturale cît şi volumele realizate antropic, prin activitatea de sistematizare şi construcţii, prin activitatea economică, artistică etc.

Nu putem pătrunde în detaliile acestui subiect, deoarece el fiind la începutul cercetărilor, trebuie să dăm cercetătorilor prioritatea de a-şi expune concluziile lor. Nu facem decît să-i semnalăm existenţa.

Capitolul de faţă intenţionează să readucă în atenţie ideea că sufletul unui popor şi sufletul oamenilor săi sînt strîns legate de pămîntul pe care trăiesc, de formele lui de relief şi să extindă această ideie în planul conceptului arhitectural semnalînd că formele, volumele şi proporţiile ca şi orientarea faţă de punctele cardinale ale construcţiilor în care locuiesc şi muncesc oamenii pot avea sau nu un efect benefic asupra stării lor psihice şi sănătăţii fizice.

Amintim în acest context că acest nou domeniu şi beneficiile pe care oamenii le vor obţine în viitor prin utilizarea cîmpurilor de sinteză, sînt datorate cercetărilor Dr. Marioara Godeanu, iniţiatoarea acestor studii în ţara noastră, prin readucerea în mijlocul ştiinţei moderne a bătrînei piramide a lui Keops, prima formă spaţială în care ştiinţa a detectat cîmpurile de sinteză, ca şi cercetărilor efectuate de un colectiv de electronişti din Bucureşti care a demonstrat efectul benefic asupra organismelor animale, a volumelor dimensionate prin respectarea unor proporţii determinate între dimensiuni şi prin folosirea numărului de aur.

* *
*

În anul 1596 astronomul german Johannes Kepler (1571-1630) a publicat lucrarea sa intitulată „Misterul cosmografic despre uluitoarea proporţie a orbitelor cereşti" în care a făcut cunoscută o descoperire senzaţională şi anume că, între sferele corespunzătoare orbitelor celor 6 planete cunoscute în vremea sa (Saturn, Jupiter, Marte, Terra, Venus, Mercur) se înscriu cele 5 poliedre regulate posibile: cub, tetraedru, dodecaedru, icosaedru, octaedru (orbitele planetelor sînt elipse, nu cercuri, dar diferenţa dintre diametrele minime şi maxime este extrem de mică, ceea ce permite, cu o aproximaţie infimă, să fie considerate în construcţiile spaţiale ca sfere).

Iată ce scrie Kepler: „Orbita pămîntului este măsura pentru toate celelalte orbite; circumscrie-i un dodecaedru: sfera circumscrisă acestuia este Marte. Orbitei lui Marte circumscrie-i un tetraedru: sfera circumscrisă acestuia este Jupiter; Orbitei lui Jupiter circumscrie-i un cub: sfera circumscrisă acestuia este Saturn. Acum înscrie în orbita Pămîntului un icosaedru: sfera înscrisă acestuia este Venus. În orbita Venerei înscrie un octaedru: sfera înscrisă în acesta este Mercur". Şi îşi încheie expunerea adăugînd: „Cred cu tărie că în Univers este o Voinţă divină".

Cînd mai apoi au fost descoperite planetele transaturniene: Uranus (1781), Neptun (1846) şi Pluton (1930) s-a constatat că lanţul de sfere şi poliedre regulate convexe înscrise succesiv, intercalat, unele în altele continuă prin repetare, la altă scară, respectînd regula geometrică descoperită de Kepler.

După Kepler, diferiţi astronomi şi matematicieni au încercat să găsească o explicaţie acestei reguli, punînd-o în legătură cu diferite mărimi fizice, dar nu s-a putut stabili nici o relaţie matematică între distanţele dintre planete şi soare pe de o parte şi cauzele lor materiale (masele planetelor, densităţile lor, magnetismul, căldura etc.) pe de alta. Încercările de a lega sistemul direct de lumea fizică, materială, au rămas fără rezultat.

Aşadar, misterul semnalat de Kepler nu a fost încă dezlegat. Şi totuşi, care este raţiunea acestui sistem de proporţii?

Ar putea oare această fantastică geometrie cosmică să ascundă relaţii necunoscute încă, în domeniul energiilor subtile, de pildă în domeniul cîmpurilor de sinteză?

8. LEGI UNIVERSALE

„Umbra celor nefăcute nu-ncepuse-a se desface,
Şi în sine împăcată stăpînea eterna pace!...
Dar deodat-un punct se mişcă...cel întîi şi singur
Iată-L
Cum din chaos face mumă, iară el devine Tatăl!...
Punctu-acela de mişcare, mult mai slab ca boaba spumii,
E stăpînul fără margini peste marginile lumii..."
(Mihai Eminescu)

Noi, oamenii, vedem în întîmplările neobişnuite pe care nu ni le putem explica, miracole. În realitate, pe plan cosmic, nu

Scanned with OKEN Scanner

există miracole iar noi va trebui să ne obişnuim de a nu mai considera ceea ce este invizibil ca fiind de neînţeles şi împotriva naturii. Totul este natural şi supus acţiunii Legilor universale. Totul se petrece prin funcţionarea acestor Legi. Ele se află în acţiune în întreaga Creaţie, fiind un fel de sistem nervos al acesteia. Ele sînt auto-active*, eterne şi ineluctabile iar acţiunile lor se întrepătrund. Nimic nu se poate întîmpla în afara Legilor universale, deci nimic nu este supus arbitrariului.

Tot ce acţionează în armonie cu aceste Legi se află sub protecţia lor şi beneficiază de acţiunea lor. Aşa după cum ceea ce lucrează împotriva Legilor universale este distrus şi eliminat de acestea, în scopul menţinerii stării de sănătate a Creaţiei.

Iată de ce este important să cunoaştem Legile universale, să înţelegem că şansa noastră în eternitate este aceea de a acţiona în conformitate cu aceste Legi.

Spiritul este Voinţa lui Dumnezeu iar Voinţa Lui conţine în Ea însăşi legile de organizare a Creaţiei. Fiinţa umană care este reflectarea Voinţei lui Dumnezeu conţine în ea întreaga informaţie privind acţiunea Legilor universale. Este necesar numai ca, prin dezvoltarea intuiţiei, să recunoască această informaţie şi să acţioneze în sensul ei.

Prima Lege a Creaţiei este **Legea unităţii în diversitate**, conform căreia, toate elementele ansamblului lucrează împreună, intercondiţionîndu-se, formînd o Unitate iar pentru aceasta, informaţiile existente în ansamblul Creaţiei se află şi în fiecare particulă a sa.

Orice unitate este constituită din două noţiuni opuse, dar care nu sînt contradictorii ci complementare. Astfel, Unitatea cosmică este constituită din două tipuri de energii, una pozitivă, alta negativă (în concepţia filozofiei chineze cele două energii sînt: yang, care înseamnă activitate, reprezentînd principiul masculin, şi yin care înseamnă receptivitate, reprezentînd principiul feminin; aceste două principii intră în componenţa corpurilor întregi şi a celor mai mici particule). Fundamental pozitivul este cel care acţionează iar negativul cel care primeşte.

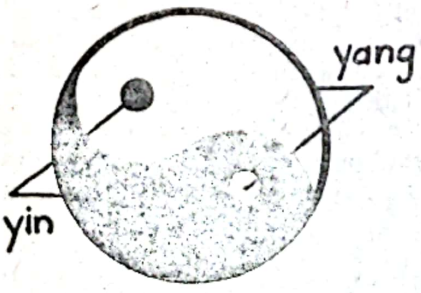

fig. 15
Simbolul unităţii cosmice

Fig.15 reprezintă semnul consacrat de filosofia orientală pentru a exprima Unitatea în diversitate. Semnul alb cu punct negru este yang, iar cel negru cu punct alb este yin. Simbolul reprezintă atît principiul complementarităţii contrariilor cît şi pe acela al conţinerii fiecărui gen, de către genul opus, mergîndu-se în acest sistem de la întregul Univers pînă la cea mai mică particulă.

Dacă ne ascultăm intuiţia putem cunoaşte şi înţelege Legile Creaţiei iar cine cunoaşte aceste Legi nu cunoaşte imperfecţiunea ci Unitatea care aduce fericire şi pace, fiecare acţiune a sa fiind în armonie cu întregul ansamblu. Singură unitatea este creatoare; dezbinarea este distructivă.

Prin disocierea întregii Creaţii în cele două principii complementare – pozitiv şi negativ, respectiv masculin şi feminin – se naşte sursa mişcării, complementaritatea avînd efect vivifiant în Creaţie.

Principiul pozitiv – deci masculin – conţine impulsul pentru mişcare în planul material (intelect – acţiune), în timp ce principiul negativ – deci feminin – conţine impulsul mişcării în planul spiritual (intuiţie – intelect).

ACESTEA sînt cele două contrarii complementare fundamentale: intuiţia, prin care se obţine informaţia şi acţiunea care determină mişcarea, nu binele şi răul (ca forţe opuse) aşa cum, în mod eronat, se afirmă.

Răul nu este deloc necesar în Creaţie. Creaţia se caracterizează prin ordine şi armonie. Pentru a se înscrie în armonia Legilor universale acţiunea ar trebui îndreptată în direcţia dată de informaţia obţinută prin intuiţie. Dacă intelectul nu ţine seama de intuiţie, atunci se întrerupe accesul informaţiei de la sursa originară, iar acţiunile noastre sînt dirijate numai de informaţiile obţinute din planul material, deci deciziile pentru diferitele acţiuni se iau pe baza unor informaţii incomplete. În electronică şi cibernetică un astfel de comportament înseamnă eroare. Tot astfel este şi în societatea umană.

Dumnezeu nu a creat răul deci el nu este necesar în Creaţie.

Răul a intrat pentru prima dată în destinul germenului de spirit prin incapacitatea acestuia de a discerne binele şi de a cîntări pînă la capăt consecinţele faptului de a ceda tentaţiilor. În zilele noastre răul se manifestă din ce în ce mai puternic prin mentalul nostru, datorită separării intelectului de spirit şi negării existenţei spiritului, întorcîndu-se împotriva noastră prin efecte karmice despre care vom vorbi în capitolul următor.

Binele şi răul nu sînt complementare ci antagoniste. Putem observa pretutindeni în jurul nostru acest lucru: cele două principii, pozitiv şi negativ, oriunde se manifestă acţionează convergent în timp ce Binele şi răul acţionează divergent, Binele avînd rol creator iar răul, efect distructiv. Termenul „negativ" vis-a-vis de pozitiv nu are înţeles peiorativ. El defineşte un principiu de complementaritate.

* prin autoactivitatea Legilor cosmice înţelegem faptul că ele sînt conţinute ca informaţie în întreaga Creaţie ca şi în fiecare particulă componentă a acesteia şi acţionează în mod automat.

Scanned with OKEN Scanner

Destinul răului manifestat în umanitate ca accident rezultat din funcţionarea greşită a liberului arbitru este ca el, prin tot ce este strîns legat de materie, să se dezagrege o dată cu ea, ca urmare acţiunii legii entropiei. În această categorie supusă dezagregării, intră şi cunoaşterea care neagă existenţa spiritului, deoarece această cunoaştere se mărgineşte a exista numai în materie şi nu este de nici un folos ansamblului Creaţiei.

Să încercăm să definim o imagine despre viaţă în ipoteza că omul nu ar fi cedat de la început tentaţiei şi ar fi optat numai spre Bine, orientîndu-se în sensul Legilor universale. Atunci el şi-ar fi dezvoltat intuiţia, avînd acces la cunoaşterea pură, ar fi înaintat pe drumul ascendent conştientizînd, rînd pe rînd, planurile Creaţiei construindu-şi, astfel, principiile spirituale superioare care să-i permită accesul la planuri din ce în ce mai înalte şi mai pure. În planul material, folosind informaţia completă obţinută prin integrarea în Unitatea cosmică, omul nu ar fi luptat împotriva naturii, şi nu ar fi creat dezechilibre prin activitatea sa, ci s-ar fi înscris organic în armonia cosmică ştiind că el este „cetăţean", nu doar al Pămîntului, ci al întregului Univers, că Legile acestuia îl guvernează şi pe el şi ar fi acţionat ca organizator şi dinamizator al mişcării în planurile care sînt inferioare planului său de origine. Tehnologiile imaginate de el nu ar fi condus la pericolul dezintegrării Planetei ci la dezvoltarea prin echilibru ecologic dinamic. În planul social, omul, avînd cunoaşterea profundă a Realităţii cosmice nu ar fi acţionat din tendinţe egoiste, ci spre binele semenilor, ştiind că evoluţia se realizează mai mult prin ceea ce dăruieşti decît prin ceea ce primeşti.

Aşa trăiau hiperboreenii, strămoşii noştri dinaintea dacilor, aşa trăiau şi dacii, „cei mai drepţi" dintre traci şi tot acesta va fi profilul social-moral al mileniului al III-lea.

Generaţia tînără, care are misiunea de a începe construcţia acestei societăţi a mileniului al III-lea este pregătită pentru misiunea ei. Să privim cu dragoste şi încredere tinerii din jurul nostru. Cei mai mulţi dintre ei au deschiderea spre cunoaşterea pură, ei îşi pun întrebări şi caută răspunsuri, ei sînt însetaţi de cunoaşterea care să-i conducă, într-o înlănţuire coerentă a expresiei şi motivaţiei, pînă la Izvor.

Aceasta a fost doar o imagine în cîteva rînduri a ceea ce ar fi umanitatea ca efect al opţiunii pentru Bine, dar fiecare dintre noi poate aprofunda în sine această imagine, şi o poate transpune în planul său familial. Este o experienţă pe care o putem face imediat: să începem reintegrarea noastră în Unitatea cosmică prin crearea unităţii în familie, optînd permanent pentru Bine. Poate că uneori acest lucru va cere efort, dar rezultatele merită efortul. Şi pentru aceasta să nu uităm nici o clipă: cîştigăm mai mult prin ceea ce dăm de la noi decît prin ceea ce primim de la alţii, fie că este vorba de bunăvoinţă, încredere, iertare sau bunuri materiale. Şi să mai reţinem că, în această experienţă, femeia, dotată cu o mare putere intuitivă, are un rol decisiv şi responsabil.

Exprimarea Principiului unic în fiinţa noastră este, în primul rînd, credinţa în Dumnezeu.

●

Radiaţia propulsată din sfera Divină, incandescentă, pe măsură ce se îndepărtează de origini, se răceşte, dînd naştere unor precipitate succesive ce formează genurile care au fost deja prezentate în capitolul „Structura fiinţei umane". În planul Creaţiei, primul dintre aceste precipitate (deci primul stadiu de răcire) este spiritualul, urmînd esenţialitatea şi planul material, cu multiplele lor subdiviziuni.

Cu cît sînt mai îndepărtate de Origine, aceste genuri sînt mai reci, mai dense şi deci mai grele, pînă la stadiul materiei dense, aşa cum se manifestă ea pe Terra şi în celelalte corpuri cosmice. Lucrurile se prezintă la fel pentru spirite care, în funcţie de libera lor opţiune pot acţiona în sensul Legilor Creaţiei şi atunci, fiind orientate spre Adevăr, spre înălţimi, sînt mai pure, deci mai puţin dense, deci mai uşoare sau, dimpotrivă, pot acţiona în sensul îngust dictat de materie, din impulsuri exclusiv egoiste şi atunci sînt impure, dense, deci grele. Cu cît spiritele sînt mai pure şi mai uşoare ele se înalţă spre lumină, spre origini şi cu cît sînt mai dense, mai grele se orientează în jos, rămînînd înlănţuite în materie.

Acestă structurare după densitate se face conform acţiunii **Legii ordonării după greutatea specifică.**

●

Viaţa apare sub două forme: conştientul şi neconştientul. Sub acţiunea **Legii evoluţiei** care înseamnă fundamental mişcare, neconştientul tinde către conştient. Dar evoluţia neconştientului spre conştient se poate realiza numai prin experienţă, care permite spiritelor, create inocente, să se conştientizeze prin intermediul intelectului. În acest scop, diversitatea în Creaţie este un stimulent al evoluţiei, iar neconştientul, coexistînd cu conştientul este stimulat continuu pentru a deveni conştient.

Dintre toate fiinţele existente pe pămînt, singur omul este conştient de existenţa sa şi după cum ne-o demonstrează istoria, conştienţa sa este în plină ascensiune. Despre această conştienţă trebuie să precizăm unele aspecte esenţiale. Aceia care sînt conştienţi numai de corpul lor fizic şi admit, prin propria lor opţiune, existenţa numai a materiei, negînd orice manifestare dincolo de graniţele materiei, aceia se înlănţuie în materie, prin propria lor voinţă şi îşi întrerup evoluţia spirituală; aici trebuie să remarcăm că evoluţia spiritului nu este acelaşi lucru cu evoluţia intelectului; intelectul este produsul creierului, deci al materiei şi el trebuie să se dezvolte neîncetat dar el trebuie să-şi îndeplinească rolul pentru care a fost creat, acela de instrument al spiritului. Intelectul există atîta

Scanned with OKEN Scanner

timp cît există corpul fizic, iar rolul lui este acela de a permite spiritului ca prin experienţă să se conştientizeze.

În acelaşi timp trebuie spus că intelectul, ca produs al materiei, nu are posibilitatea de a trece dincolo de limitele acesteia, deci dincolo de spaţiu şi timp. Este rolul intuiţiei care vine din spirit, să ghideze intelectul pe drumul ce depăşeşte graniţele materiei, realizînd cunoaşterea adevărată.

Spiritul este etern, nu moare niciodată, iar cunoştinţele acumulate prin intelect în timpul vieţilor terestre se reflectă în spirit prin memorie care rămîne dincolo de spaţiu şi timp.

În mod corect, spiritul care este nemuritor trebuie să ocupe în conştiinţa noastră primul loc iar intelectul trebuie să fie un instrument al spiritului.

Aceia care, prin opţiunea lor, ca urmare dezvoltării intuiţiei, înţeleg existenţa lumilor superioare şi a omului întreg, înţeleg drumul şi misiunea omului în Cosmos şi îşi orientează întreaga fiinţă spre înălţimi şi lumină, aceia acţionează în sensul Legii evoluţiei şi au calea deschisă în faţa lor; cei ce, prin propria lor opţiune se orientează exclusiv spre materie, intră sub incidenţa Legii entropiei care acţionează în materie şi ca atare intră în descompunere odată cu materia, dispărînd ca individualităţi.

●

În paralel cu aceste Legi acţionează **Legea atracţiei afinităţilor**, conform căreia se pot recunoaşte între ele numai genurile identice. Ca urmare, corpul fizic este cel ce recunoaşte şi poate acţiona în materia densă, corpul energetic în materia subtilă, iar după moartea corpului, spiritul este atras de planul care corespunde densităţii, greutăţii şi vibraţiilor lui. Astfel, spiritele pure sînt atrase în sferele superioare iar spiritele impure sînt atrase şi rămîn înlănţuite în sferele inferioare ale materiei, gîndurilor şi senzaţiilor impure.

Ca efect al acestei Legi se produc repercursiunile Karmice, exprimate prin destin, acţionînd prin intermediul radiaţiilor planetare şi tot în conformitate cu această Lege, atunci cînd o fiinţă umană îşi modifică opţiunea şi intuiţia, orientîndu-se spre Bine, corpul energetic şi sufletul se modifică, devenind mai pure iar efectele karmice nu o mai pot atinge datorită necorespondenţei afinităţilor dintre vibraţiile prezente şi cele care au determinat în trecut efectele karmice.

Sub acţiunea Legii atracţiei afinităţilor, atunci cînd un spirit îşi construieşte un corp fizic din două celule (ovulul şi spermatozoidul) el atrage din miliardele de informaţii genetice deţinute de acestea, pe cele cu care are afinitate, în scopul de a crea un corp fizic prin care să-şi manifeste temperamentul, gradul de evoluţie şi toate caracterele specifice individualităţii dar care, în acelaşi timp, să-l ajute la urcarea sa pe scara evoluţiei. De altfel, fiecare spirit este atras în mediul în care evoluează, pe Pămînt sau în Cosmos, tot ca urmare acţiunii Legii atracţiei afinităţilor.

●

O altă Lege a Creaţiei este **Legea cauzei şi efectului**, care acţionează pe tot parcursul evoluţiei fiinţei umane astfel încît gîndurile şi acţiunile noastre propulsate în spaţiu, rămîn legate de noi pînă cînd acţiunea lor se repercutează asupra noastră, în bine sau în rău, după natura lor iniţială.

Circulînd în spaţiu, aceste forţe emise de noi prin gînduri şi acţiuni întăresc alte fiinţe care sînt în afinitate cu ele şi sînt, la rîndul lor întărite de acestea. Astfel este posibil ca un gînd al nostru negativ să adauge forţă unei alte persoane care să împlinească o acţiune negativă şi noi să participăm la acea acţiune prin gîndul nostru, fără ca măcar să ştim. Dar în sfera meteriei subtile, aceste lucruri se leagă datorită Legii atracţiei afinităţilor şi totul, pînă la cele mai mici detalii se petrece conform Legilor: În felul acesta, din gîndurile şi acţiunile noastre trecute ne-am construit prezentul iar prin gîndurile şi acţiunile prezente ne pregătim viitorul, responsabilitatea pentru destinul nostru prezent şi viitor, aparţinîndu-ne în întregime.

„Omul va recolta ceea ce seamănă!".

Atunci cînd spiritul îşi începe evoluţia străbătînd genurile Creaţiei nu există nici un destin, nici o karma, există numai liberul arbitru şi atracţia pe care o exercită vibraţiile diferitelor gînduri şi acţiuni din mediile pe care spiritul le străbate. **Vis-a-vis** de aceste vibraţii spiritul încearcă atracţii diferite şi depinde de opţiunea sa către anumite vibraţii şi experienţe în care el se angajează şi care determină la rîndul lor gînduri şi acţiuni proprii ale spiritului din care începe să se ţească destinul lui, care devine din ce în ce mai complex, pe măsură ce vieţile se derulează.

Prin liberul său arbitru omul este conectat permanent la Legile cosmice şi astfel, toate opţiunile sale sînt sancţionate sau aprobate prin auto-activitatea Legilor. Prin conjugarea dintre liberul arbitru şi Legea cauzei şi efectului ia naştere destinul iar prin conjugarea dintre liberul arbitru şi Legea atracţiei afinităţilor, acest destin se împlineşte.

Prin conjugarea dintre liberul arbitru şi Legea evoluţiei spiritul obţine deschiderea intuitivă care îi permite regăsirea conceptului de Unitate şi reintegrarea sa în această Unitate, ca element component al Creaţiei, începîndu- şi astfel ascensiunea spre Lumină. Din acest moment, al opţiunii pentru Bine, Legea atracţiei afinităţilor îl protejează faţă de eventualele ameninţări ale unei karme rele, creată de el prin gîndurile şi acţiunile sale mai vechi şi această karmă nu-l mai poate atinge.

●

Legea reciprocităţii, o altă Lege de bază a Creaţiei, conţine în ea principiul echilibrului şi al compensaţiei, în raport cu care este menţinut întregul Univers în mişcare şi care pe plan spiritual are o importanţă deosebită, ea indicînd că nu putem primi nimic dacă mai întîi nu am oferit şi că tot ceea ce obţinem trebuie să constituie o compensaţie a propriilor noastre eforturi. Proverbul spune:

Scanned with OKEN Scanner

„după faptă şi răsplată" iar rugăciunea „şi ne iartă nouă greşelile noastre precum şi noi iertăm greşiţilor noştri", exprimînd sintetic funcţiunea Legii reciprocităţii. Nimic în această lume nu se obţine gratuit. Chiar şi timpul care s-ar părea că este un cadou, ne este acordat anticipat, în schimbul perfecţionării noastre spirituale şi nu avem dreptul să-l risipim. Dacă înţelegem funcţiunea Legii reciprocităţii, a compensaţiei, încă din copilărie (cu ajutorul părinţilor), atunci, întreaga viaţă vom acţiona în raport cu cerinţele acestei Legi şi vor dispare din comportamentul individual şi din cel social, atît erorile în ceea ce priveşte compensaţia cît şi conflictele determinate de aceste erori. Atunci cînd legile sociale vor cunoaşte şi vor ţine seama de existenţa şi funcţiunea Legilor universale vor dispare tensiunile de orice fel, fiind înlocuite de colaborarea pe principiul Unităţii ansamblului.

Legea ciclurilor alternative se manifestă în lumea fizică printr-o serie de fenomene ciclice, al căror model face ca diversele activităţi să fie reluate la intervale de timp egale, guvernînd prin alternanţa zi-noapte, anotimpuri sau alte intervale pe plan cosmic, creşterea, stările fizice şi fiziologice, funcţiunea organelor interne, circulaţia energiilor etc.

Legea ciclurilor alternative se manifestă prin ritmurile circadiene (zilnice), lunare, anuale, universale.

Modelul funcţional al unui ciclu cuprinde o serie de stadii succesive: naşterea, creşterea, maturizarea, fructificarea şi dezagregarea în vederea unui nou ciclu. Acest model se regăseşte la corpurile cosmice, la corpul uman şi la cel animal, ca şi la toate plantele.

Este de mare importanţă să înţelegem bine repetabilitatea ciclică pentru a putea înţelege semnificaţia perioadei cosmice pe care o traversăm. Ca orice corp fizic, Pămîntul evoluează şi el după acest model, survenind un moment în evoluţia sa, în care începe dezagregarea, ce va dura, desigur, o lungă perioadă de timp şi care se produce în vederea unui nou ciclu pe scara evoluţiei.

Începutul acestei dezagregări are, pentru spiritele umane ce evoluează pe Pămînt, o importanţă covîrşitoare şi acest început se află aici o dată cu noi. El reprezintă momentul în care spiritele care optează pentru Bine, Adevăr şi Frumos, conştientizîndu-şi realitatea eternităţii spirituale, cu alte cuvinte, spiritele care au cunoaşterea existenţei lor dincolo de limitele lumii fizice şi se supun Voinţei lui Dumnezeu, vor primi impulsul pentru viitoarea lor ascensiune spre Lumină, ele fiind deja orientate în această direcţie.

Dimpotrivă, acele fiinţe umane care, prin propria lor voinţă, deci prin acţiunea liberului arbitru, nu acceptă lumea decît în limitele simţurilor fizice, negînd cu încăpăţînare tot ce este în afara materiei, se găsesc înlănţuite în materie, în momentul în care aceasta intră în dezagregare (ceea ce se întîmplă atît cu materia densă cît şi cu materia subtilă – corpul energetic al Pămîntului). Aceste spirite, avînd în vedere marea lor densitate, deci afinitatea cu materia subtilă a Pămîntului, vor intra în descompunere odată cu acesta, suferind toate durerile acestei descompuneri fizice. Ele vor dispare ca individualităţi astfel încît, acţiunile lor negative să nu se mai poată opune evoluţiei, prin răul pe care l-ar produce fiinţelor spiritualizate. Prin eliminarea spiritelor negative se explică şi faptul că în perioada care urmează caracteristica umanităţii va fi spiritualitatea, iar pe Pămînt va domni pacea, bunăvoinţa şi fericirea.

În ce priveşte spiritele legate strîns de materie, prin acţiunea de descompunere pe care o vor suferi, ele vor fi curăţate de toate cunoştinţele pe care le-au dobîndit în cursul existenţelor şi care, orientate în mod eronat, împotriva Legilor universale, le-au întrerupt evoluţia şi vor fi aduse din nou la starea de germene de spirit, inocent, pur şi avînd liberul arbitru, gata pentru a începe o nouă evoluţie. Dar cu ce preţ de suferinţe se va petrece aceasta!

Aceasta este Judecata de apoi anunţată de Mîntuitorul Iisus Hristos, acesta este momentul pe care foarte curînd îl vom parcurge şi datorită importanţei fundamentale pentru umanitate a acestui moment, în scopul salvării umanităţii, Mîntuitorul ne-a arătat calea pe care trebuie să o urmăm pentru a putea să fim primiţi în Împărăţia Lui Dumnezeu şi pentru a nu suferi consecinţele, dezastruoase pentru noi, ale erorilor liberului nostru arbitru.

Deschiderea noastră către Adevărul existenţei noastre se poate face în orice moment al vieţii, chiar şi în ultimul ceas, dar nu după acesta, căci atunci va fi prea tîrziu. Opţiunea noastră se poate face numai aici, pe Pămînt, nu după ce trecem dincolo.

Am arătat deja că, din momentul în care dorim sincer şi cu convingere fermă evoluţia noastră spirituală şi acţionăm în acest sens, Legile cosmice acţionează pentru protecţia noastră.

Scopul lucrării de faţă este tocmai acela de a arăta nu numai că această deschidere a noastră este absolut necesară ea fiind condiţia nemuririi noastre spirituale, dar şi de a prezenta fapte, întîmplări şi fenomene care se petrec în jurul nostru şi care demonstrează că această deschidere se întemeiază pe Realitate, o Realitate pe care concepţiile noastre înguste, limitate la cele cinci simţuri, ne-au ascuns-o pînă acum.

Nu credinţa în Dumnezeu înseamnă îngustime de spirit, ci dimpotrivă, a crede că totul se rezumă la lumea fizică şi că viaţa şi omul, această minune a Creaţiei, este o întîmplare, a nu fi capabil să percepi măreţia Creaţiei, şi Legile ei, sensul curgerii lor, aceasta înseamnă a fi limitat în cunoaştere.

Una dintre manifestările ciclicităţii în evoluţia umanităţii este, după cunoaşterea tradiţională, succesiunea ciclurilor formate din patru vîrste: vîrsta de aur, vîrsta de argint, vîrsta de aramă şi vîrsta de

Scanned with OKEN Scanner

fier. În perioada pe care o trăim umanitatea se află la sfîrşitul unei vîrste de fier, în curs de trecere spre un nou ciclu, începînd cu o nouă vîrstă de aur.

Cele patru vîrste marchează trecerea graduală de la societatea spiritualizată reprezentată prin vîrsta de aur la societatea materialistă reprezentată de vîrsta de fier, specificitatea şi caracteristicile fiecărei vîrste fiind determinate de gradul de spiritualizare al umanităţii.

Faptul că vîrsta de aur, deci înalta spiritualitate poate renaşte din tragedia în care materialismul a împins umanitatea, pare a fi şi el o expresie a mesajului conţinut în legenda păsării Phöenix, renăscută din propria cenuşă.

Este transpunerea la scara socială a renaşterii spirituale pe plan individual, informaţia pentru această renaştere fiind conţinută în sinea fiecăruia. Legenda păsării Phöenix simbolizează puterea renaşterii din sine pentru un nou ciclu de evoluţie.

Poate că înşiruirea – ciclică – de octaedre regulate din „coloana infinită", imagine-simbol în gîndirea lui Brîncuşi conţine, între alte semnificaţii legate de evoluţia spirituală şi mesajul privind acţiunea, în Creaţie, a Legii ciclurilor alternative.

A cunoaşte şi a ne supune Legilor universale este singura atitudine care ne poate ajuta să ne îndeplinim misiunea pentru care am fost creaţi ca germeni de spirit, aceea de a ne construi un spirit conştient. A ne supune Legilor, înseamnă de fapt a le înţelege şi a înţelege că, prin autoactivitate, acţiunea lor asupra noastră se săvîrşeşte fie că ştim sau nu, vrem sau nu, credem sau nu.

Iată deci grupul de Legi universale care guvernează mişcarea spiritului, pe care trebuie să le înţelegem, cu care trebuie să ne aflăm în armonie şi prin care trebuie să judecăm tot ce se petrece în interiorul şi în afara noastră:

– Legea unităţii în diversitate
– Legea ordonării după greutatea specifică
– Legea evoluţiei
– Legea atracţiei afinităţilor
– Legea cauzei şi efectului
– Legea reciprocităţii
– Legea ciclurilor alternative

Tot ce se află în mişcare şi transformare se supune lor. În afara acestor Legi există, totuşi, do miracole, ce izvorăsc spre împlinirea Creaţiei. Întîiul miracol este Creaţia însăşi, ieşită din Dumnezeu, centrul incandescent, care este Perfecţiunea şi deci neschimbare, nemişcare. Cel de-al doilea miracol, rezultat din primul, ca împlinire a mişcării Creaţiei, se petrece în sfera cea mai îndepărtată şi rece a Creaţiei, sfera materială şi este reprezentat de crearea conştienţei în spirit, pe care omul singur o poate realiza în această lume a materiei dense, prin liberul său arbitru, optînd pentru Bine, Adevăr şi Frumos şi făcînd astfel să înflorească în planul material, trecător, ceea ce are Creaţia sublim şi etern: spiritul.

De liberul nostru arbitru depinde dacă prin comportamentul nostru atragem asupra noastră acţiunea distructivă a Legilor universale sau ne înscriem în armonia lor astfel încît ele să acţioneze în favoarea noastră, fiindu-ne sprijin în actul de creaţie a conştienţei în spirit.

9. LEGEA CAUZEI ŞI EFECTULUI – KARMA

Zeus: „Cum oamenii mereu pe zei defaimă!
Şi-nchipuie că de la noi vin toate
Necazurile lor, ci dînşii singuri
Cu-a lor păcate şi-nrăiesc ursita".
(Homer)

Karma înseamnă acţiune; orice acţiune are o cauză şi un efect; karma este în acelaşi timp cauza care a determinat acţiunea şi efectul acţiunii; dar noi ştim că orice efect devine la rîndul lui cauză pentru un alt efect. Deci karma este înlănţuirea de cauze şi efecte care înseamnă existenţa.

„Vedele" – care sînt Scripturile indiene, a căror origine se pierde în negura timpurilor, au transmis credincioşilor orientali cunoştinţele care să-i ducă la înţelegerea omului şi a existenţei.

„Noul Testament" al Mîntuitorului Iisus Hristos a dat oamenilor legile morale care constituie calea evoluţiei lor întru desăvîrşire.

Iată cîteva dintre principiile filosofiei orientale cu privire la destinul omului, rezumate în cele ce urmează, care definesc Legea cauzei şi efectului, a karmei:

● **Scopul existenţei este conştientizarea** obţinută prin învăţare; ea cuprinde atît cunoaşterea spirituală cît şi cunoaşterea materială. De altfel acest semnal ni-l transmite şi Vechiul Testament prin povestirea Biblică despre Adam, Eva, Şarpele şi pomul cunoaşterii Binelui şi răului; numai că Adam a vrut cunoaşterea fără Dumnezeu şi de aici i s-au tras toate ponoasele, deoarece ştiinţa fără Dumenzeu îi dă omului cunoaşterea incompletă, separîndu-l tocmai de acea parte a existenţei sale care este cea mai importantă şi care este determinantă în existenţă: fiinţa lui nemuritoare. Este timpul acum, ca după atîta amar de existenţă fără Dumnezeu, „Adam" să-şi recunoască greşala şi să se reintegreze în Unitatea cosmică de care s-a crezut separat. Realitatea este că, dacă omul, vrea sau nu vrea, ştie sau nu ştie, el ESTE parte componentă a Unităţii, a Creaţiei; dacă a înţeles acest lucru, atunci el acţionează conform cu Legile Universale şi acţiunile lui se înscriu organic în armonia universală, urmînd neabătut drumul evoluţiei; dacă el nu înţelege originea sa divină şi nu acceptă conceptul de Unitate cosmică acţiunile lui au în vedere numai aspectul manifestat al Cosmosului (aşa cum, de exemplu, medicina alopată are în vedere numai corpul fizic şi chiar organe

Scanned with OKEN Scanner

separate ale acestuia, în loc să privească omul ca pe o unitate funcţională constînd din informaţie, energie şi substanţă); consecinţa acestui mod de a privi lucrurile constă în faptul că deciziile lui nu se fundamentează pe o informaţie completă şi de aici eroarea: ştiinţa a făcut descoperiri din ce în ce mai valoroase, dar în aplicarea lor, tehnologiile au avut şi au în continuare, consecinţe tragice pentru umanitate, dacă ar fi să ne referim numai la epuizarea resurselor şi poluarea solului, apei, aerului şi vieţuitoarelor. Dar consecinţa cea mai gravă a acestui mod de a vedea lucrurile, numai sub aspectul lor fizic, este poluarea morală care se reflectă şi în starea de evoluţie individuală şi în relaţiile sociale şi în concepţiile tehnologice.

• Un alt principiu al filosofiei orientale este acela că **toată cunoaşterea se află în noi înşine**, aşa cum legile pe care le descoperim sînt înscrise în Creaţie, şi acţionează şi înainte de a fi descoperite de noi; noi putem avea acces la această cunoaştere pe măsura propriei noastre evoluţii şi a dezvoltării intuiţiei. Depinde numai de noi, ca, prin grija de a ne dezvolta corect personalitatea, adică urmărind permanent Binele, Adevărul şi Frumosul să reuşim să ridicăm, la început mai încet, apoi definitiv, vălul care acopere această cunoaştere despre lume şi viaţă, despre scopul existenţei şi mijloacele de realizare a acestui scop.

• **Omul este, în fiecare clipă, rezultatul acţiunilor lui anterioare.**

Aceasta, în expresia Legii cauzalităţii înseamnă că acţiunile şi trăirile noastre prezente sînt o consecinţă a acţiunilor şi trăirilor noastre anterioare şi tot astfel, după cum gîndim şi acţionăm în prezent, ne pregătim viitorul. Fiecare gînd, cuvînt şi acţiune rămîn legate de noi urmînd a se repercuta asupra noastră, în bine sau în rău după natura lor în această viaţă sau într-o viaţă viitoare.

Acţiunea se petrece similar cu sistemul compunerii forţelor în fizică. Fiecare gînd al nostru, exprimat sau nu printr-o acţiune este o forţă şi toate forţele reprezentînd gîndurile noastre dau o rezultantă, iar aceasta la rîndul ei determină direcţia de acţiune.

Lunga cale a evoluţiei unui om ni-l arată la început pur. Pornit pe calea cunoaşterii, prin experienţă, ni-l imaginăm la începuturile existenţei sale în lumea materială, luptînd din greu cu tot ce părea că-i stă împotrivă: fiare sălbatice, condiţiile atmosferice, asigurarea hranei etc. În această luptă el îşi dezvoltă inteligenţa şi învaţă, învaţă mereu, dar devine din ce în ce mai egoist pentru că aşa poate învinge şi lucrurile merg astfel, mii de ani, el revenind din cînd în cînd pe acest pămînt, în alt înveliş trupesc pentru a-şi realiza drumul evoluţiei sale, cu paşi mărunţi, se leagă din ce în ce mai mult de materie, pînă la iluzia că el este stăpînul materiei. El se consideră stăpînul materiei deşi se comportă ca un sclav al acestei materii. Iar egoismul devine din ce în ce mai puternic, născînd din el toate viciile posibile şi de aici suferinţele viitoare, pentru că există o lege a cauzei şi efectului, Karma, conform căreia totul se plăteşte şi numai prin aceasta se produce evoluţia. Şi aceste suferinţe care s-au multiplicat pe măsură ce omul a înaintat în civilizaţie îl aduc într-o zi, într-un moment în care, inteligenţa lui şi gradul lui de evoluţie morală îi trezesc conştiinţa profundă a apartenenţei lui la Unitatea cosmică, a originii sale divine. Din această clipă a trezirii la realitate omul porneşte pe scara ascensiunii lui rapide în evoluţie, el acţionînd în mod conştient pentru propria lui desăvîrşire. Legea morală dată de Iisus oamenilor reprezintă mijlocul prin care oamenii se pot elibera de karma lor şi pot ieşi din lanţul suferinţelor într-o singură viaţă. Să ne amintim tot timpul, Mîntuitorul Iisus Hristos a spus: „Eu sînt Calea, Adevărul şi Viaţa", „Nimeni nu poate intra în împărăţia Tatălui meu decît prin mine".

Pentru Univers, toţi oamenii sînt la fel de importanţi, iar noi avem fiecare, o datorie faţă de Univers: să trăim în armonie cu el.

Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a venit pe pămînt şi s-a jertfit pe Sine pentru cei păcătoşi; El însuşi a spus-o, nu cei buni aveau nevoie de jertfa Lui. De aici putem înţelege cît de importanţi sînt toţi oamenii pentru Univers – dacă Dumnezeu a acceptat sacrificiul suprem pentru mîntuirea lor. Totodată trebuie spus că această crimă s-a produs datorită faptului că prin egoismul său, umanitatea şi-a deturnat evoluţia şi, în loc de a se orienta către Lumină, s-a înlănţuit în materie. Dar dacă Dumnezeu ne-a preţuit atît, putem noi înşine să nu ne preţuim?

• **Nimeni nu poate obţine nimic dacă nu merită.** Este însăşi Legea cauzei şi efectului şi Legea echilibrului şi derivă din cele spuse mai sus. Pentru a obţine ceva, trebuie mai întîi să dăruieşti: pentru a obţine Binele, trebuie ca mai întîi acţiunile tale să aibă în vedere binele celorlalţi. Înţelepciunea populară spune: „cum îţi aşterni, aşa vei dormi". Gîndurile noastre-forţă păstrează în ele mobilul lor; astfel dacă ele au determinat acţiuni în scopul obţinerii unor beneficii materiale, ele ne ţin în continuare înlănţuiţi în materie cu toate consecinţele karmice care decurg din aceasta; dacă dimpotrivă gîndurile noastre au generat acţiuni cu intenţia de a face bine celorlalţi, ele au forţa uluitoare de a ne desprinde de materie şi a ne propulsa în sferele superioare, spirituale. Este ca un fel de separare automată: sufletele purtătoare de gînduri altruiste sînt uşoare şi sînt atrase ca de un magnet spre sferele superioare, iar cele cu gînduri egoiste, încărcate de tendinţe materiale, grele, cad spre pămînt.

De aici trebuie să înţelegem că nu gestul de formă contează în evoluţia noastră ci gîndul şi sentimentul real (de exemplu: nu rugăciunea de formă, ci rugăciunea pură şi profundă, simţită, contează; nu faptul de a ajuta pe cei nevoiaşi în speranţa că vom obţine un loc bun în ceruri, ci înţelegerea profundă a suferinţei lor şi dorinţa sinceră de a le alina aceste suferinţe).

Scanned with OKEN Scanner

• **Un alt principiu al karmei derivă din însăşi definiţia ei: activitatea.**

Trebuie să fim activi, să lucrăm pentru plăcerea lucrului şi din convingerea profundă că numai astfel evoluăm. Viaţa înseamnă activitate. Activitatea şi nu inactivitatea i-a adus omului inteligenţa şi civilizaţia. Iată de ce activitatea este o necesitate obiectivă, este primul lucru de care avem nevoie noi înşine, pentru propria noastră experienţă, pentru evoluţie. Prin actul propriu-zis al activităţii noi avem un beneficiu. Dar vom obţine maximum de beneficiu din activitate, atunci cînd vom înţelege să acţionăm în folosul semenilor noştri şi să nu cerem nimic pentru noi. Atunci abia, activitatea îşi va revărsa asupra noastră toate efectele pozitive. Înţelegerea acestui lucru însă, se află în noi înşine şi vom putea ajunge la ea atunci cînd ne vom cunoaşte bine şi ne vom preţui îndeajuns. Pînă atunci, e bine să medităm asupra importanţei activităţii cît mai des şi să ne concentrăm asupra lucrului pentru a-l face cît mai bine.

Inactivitatea trebuie evitată prin toate mijloacele, deoarece ea ne duce la stagnare şi orice stagnare în evoluţie, atrage după sine repetarea probelor prin care trebuie să trecem pentru a evolua.

Activitatea noastră însă nu trebuie să fie o muncă de rob, fără pauze şi cu greutăţi infinite pentru că atunci rezultatul ar fi invers decît cel urmărit, prin determinarea unei stări psihice nearmonioase. Şi aici trebuie menţinut un echilibru, o măsură a tuturor lucrurilor.

Orice activitate trebuie să o îndeplinim cu plăcere pentru că orice activitate este în folosul nostru şi al semenilor noştri, urmînd principiul: „nu este important să faci ceea ce îţi place, ci să-ţi placă ceea ce faci", adică să-ţi placă să lucrezi.

Să lucrăm bine nu din teamă ci din înţelegerea sensului profund al acţiunii în devenirea noastră spirituală; să muncim bine din dragoste pentru muncă şi pentru lucrul bine făcut; ceea ce iese din mîinile noastre şi de sub privirile noastre se încarcă cu gîndurile noastre de iubire, de ură sau de indiferenţă şi acestea se întorc asupra noastră.

• Cunoscînd cele arătate mai sus, apare problema idealului, acesta fiind **propria noastră desăvîrşire** care poate fi atinsă pe calea muncii, pe calea iubirii, pe calea studierii de sine şi pe calea studierii lumii. Urmînd aceste căi, vom deveni oameni liberi cu adevărat, stăpîni pe noi, înţelepţi. Asupra a ceea ce facem pentru noi înşine, vom reveni într-un capitol viitor.

Deocamdată să reflectăm asupra unei foarte frumoase istorisiri indiene: „Un tînăr a intrat ucenic la un înţelept, dorind să devină el însuşi un înţelept. Într-o zi, el l-a întrebat pe maestrul său: „Ce trebuie să fac pentru a deveni înţelept? Maestrul nu i-a răspuns şi tînărul a repetat întrebarea timp de mai multe zile. Într-o zi înţeleptul l-a dus pe tînăr la rîu. Acolo, ajungînd în mijlocul apei, l-a scufundat cu capul în apă şi l-a ţinut aşa cîteva minute timp în care tînărul se zbătea, apoi i-a dat drumul şi l-a întrebat: „Ce-ţi doreai cel mai mult cînd erai cu capul în apă?" „Aer" a răspuns tînărul. Atunci maestrul i-a spus: „Dacă vrei să devii înţelept trebuie să doreşti aceasta, aşa cum doreai aerul !".

UN POSIBIL MODEL GRAFIC AL RELAŢIEI OM-COSMOS

Legea cauzalităţii apare ca această înlănţuire a cauzelor şi efectelor, o zbatere continuă în care nemurirea este o speranţă abia întrezărită.

Şi iată că în acest şir de suferinţe pe care trebuie să le îndurăm şi pe care singuri ni le-am făurit, apare Lumina: Iisus Hristos le oferă oamenilor Codul moral prin care, urmîndu-l, aceştia se pot elibera din lanţul karmic. El spune: „Cel ce trăieşte şi crede în Mine nu va muri în veac". Şi spunînd aceasta El le deschide accesul la puterea iertării care pînă atunci nu fusese cunoascută; principiul relaţiilor interumane înainte de venirea Mîntuitorului era „dinte pentru dinte" şi „ochi pentru ochi". El le arată oamenilor că greşelile lor pot fi iertate, atunci cînd şi ei, la rîndul lor, iartă celor ce greşesc faţă de ei şi le spune că **aceasta** este calea mîntuirii: „iertaţi şi vi se va ierta!".

Dar iertarea este o putere a spiritului. Pentru a se manifesta în lumea fizică ea trebuie să treacă prin corpul energetic, care face legătura între spirit şi corpul fizic iar poarta prin care ea poate trece este Ajna chakra (vezi cap. „Corpul energetic" fig.3 şi schema privind corespondenţa calităţilor).

În planul energetic Iisus Hristos a deschis Ajna chakra – chakra iertării – dînd astfel oamenilor un instrument activ în corpul lor energetic pentru a putea utiliza cea mai puternică forţă în evoluţie, IERTAREA.

Acum, după ce cunoaştem structura fiinţei umane ca fiind asemănătoare structurii Cosmosului, şi Legile care guvernează Creaţia, să descifrăm drumul germenului de spirit în evoluţia sa spre conştientizare.

Pentru aceasta, să concretizăm desfăşurarea succesivă a evenimentelor prin mijlocul pe care îl avem la îndemînă: reprezentarea grafică.

Deci să începem cu structura Creaţiei.

Yoga prezintă structura întregii Creaţii în următoarea succesiune, cunoscută, tradiţional în Orient de mii de ani (văzută de sus în jos):

ABSOLUTUL

CREAŢIA
- planul spiritual
- planul cauzal
- planul mental - intelectiv
- planul astral
- planul eteric
- planul fizic

Scanned with OKEN Scanner

Această structură s-ar putea reprezenta astfel:

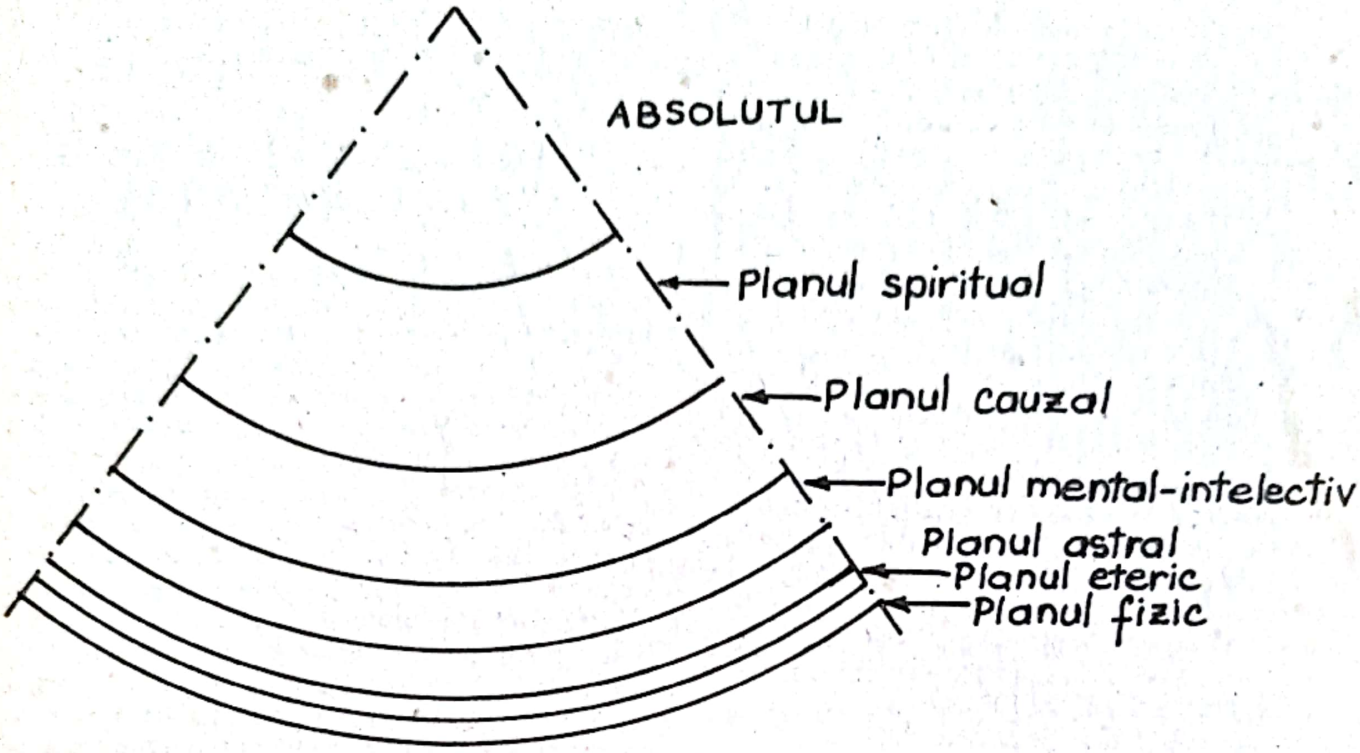

Fig.16
Structura Creaţiei după cunoaşterea tradiţională orientală.

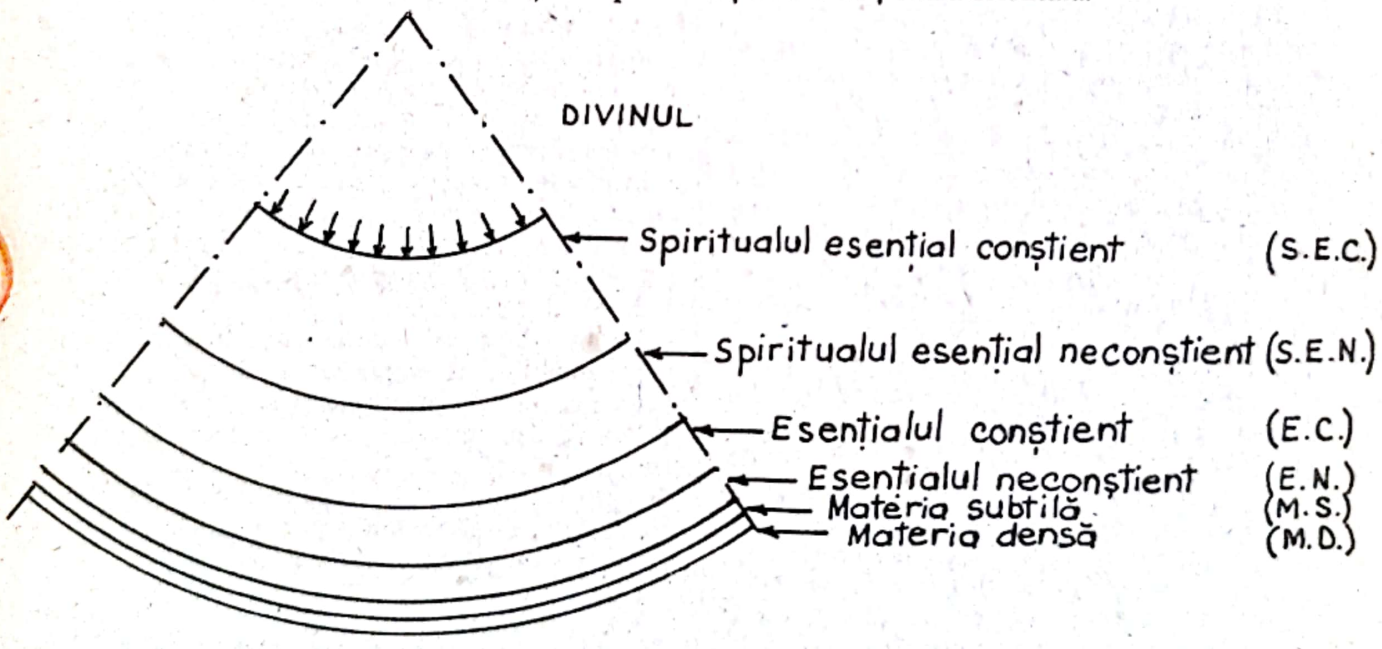

Fig.17
Structura Creaţiei descrisă de Abd-Ru-Shin în cartea sa „Dans la lumière de la Vérité".

La începutul secolului XX, în Occident, Abd-Ru-Shin prezintă o vedere de ansamblu descriind principalele planuri ale Creaţiei, de sus în jos, astfel:

CREAŢIA	.DIVINUL	Dumnezeu în afara esenţei (în Sine)
		Divinul esenţial (din Sine)
	.Spiritualul esenţial	Spiritualul esenţial conştient
		Spiritualul esenţial neconştient
	.Esenţialul	Esenţialul conştient
		Esenţialul neconştient
	.Materia	Materia subtilă
		Materia densă

Scanned with OKEN Scanner

Să observăm similitudinea cu modelul Yoga, diferența constînd doar din terminologie. Abd-Ru-Shin arată că din sfera divină incandescentă este propulsată o Forță care penetrează întreaga Creație. Pe măsura îndepărtării de Origine, prin răcire treptată și reducerea presiunii, iau naștere precipitate succesive care constituie planurile (sferele) cosmice în care germenul de spirit, născut el însuși din unul din aceste planuri (spiritualul esențial neconștient) trebuie să evolueze.

Privită astfel, întrega Creație ne apare ca un portativ uriaș pe care, germenul de spirit, asemeni unei note muzicale trebuie să-și țeasă melodia sa de trubadur îndrăgostit, melodie destinată sferelor superioare situate atît de departe și totuși, atît de aproape, în locul spre care trubadurul privește vrăjit de cîntec și plin de speranță.

Pentru a evolua pe liniile acestui portativ trubadurul trebuie să îmbrace haina care se potrivește fiecăreia.

Să ne amintim din descrierea lui Sri Yukteswar privind evoluția în planul spiritual, a Spiritului, după despărțirea de corpul fizic: „Fiecare plan din care s-a resorbit a însemnat o moarte pentru ființa destrupată; atîtea planuri, „atîtea corpuri părăsite. A lăsat în urmă patru cadavre: fizic, eteric, astral, mental-intelectiv. Aceste corpuri sînt reconstituite la fiecare întrupare".

Am văzut cum a reprezentat Brîncuși această cunoaștere atunci cînd și-a făcut „autoportretul" care era, de fapt, un simbol semnalînd structura ființei umane, formată din șapte principii.

În planul reprezentărilor noastre, cele descrise mai sus s-ar putea (cu aproximație) exprima astfel:

Am arătat că germenul de spirit se naște din spiritualul esențial neconștient și tinde către conștientizare. Dorința sa de conștientizare este cea care îi determină traiectoria prin Univers. Și aceasta datorită următorului fapt: dată fiind originea sa, dintr-un precipitat cu temperatură mai scăzută (spiritualul esențial neconștient), germenul de spirit nu ar putea rezista la presiunea și temperatura precipitatului superior (spiritualul esențial conștient) și datorită acestui fapt, sensul traiectoriei sale este spre planurile inferioare planului său de origine. Dar, conform planului Creației, prin acțiunea Legilor universale, dacă evoluția sa în planurile inferioare planului său de origine îl poate aduce, ca urmare opțiunii liberului său arbitru, la starea de creator al propriei conștiențe în spirit, aceasta îi dă dreptul să aspire la o existență eternă, ca individualitate conștientă, în planul spiritual, iar conștiența obținută prin liberul său arbitru și prin munca sa, îi conferă calitățile rezonante cu planul către care aspiră și atunci abia el se poate simți acolo „acasă".

Astfel spiritul ne apare ca embrionul oricărei semințe care, atunci cînd sînt îndeplinite condițiile, începe să se dezvolte dînd naștere, în cazul omului, celor trei principii constitutive care îi pot permite rămînerea în sferele superioare: sinea spirituală, spiritul vieții și omul spirit.

Să încercăm acum să ne reprezentăm, îndepărtînd infinit de multele detalii ale țesăturii existențelor sale, drumul normal al evoluției germenului de spirit pe portativul planurilor Creației.

Să începem cu propoziția care îi determină sensul: **„germenul de spirit se naște din spiritualul esențial neconștient și tinde către conștientizare,**

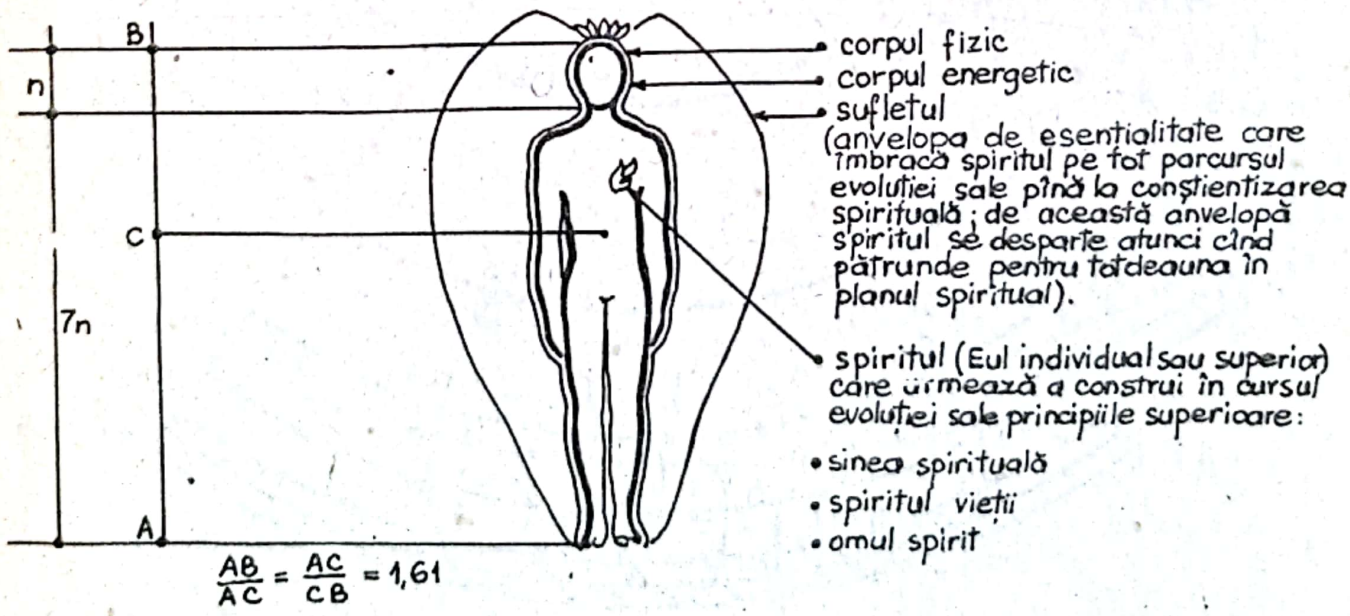

Fig.18
Structura ființei umane cu cele șapte principii ale sale
(după Rudolf Steiner, Arthur Powell și yoga).

Scanned with OKEN Scanner

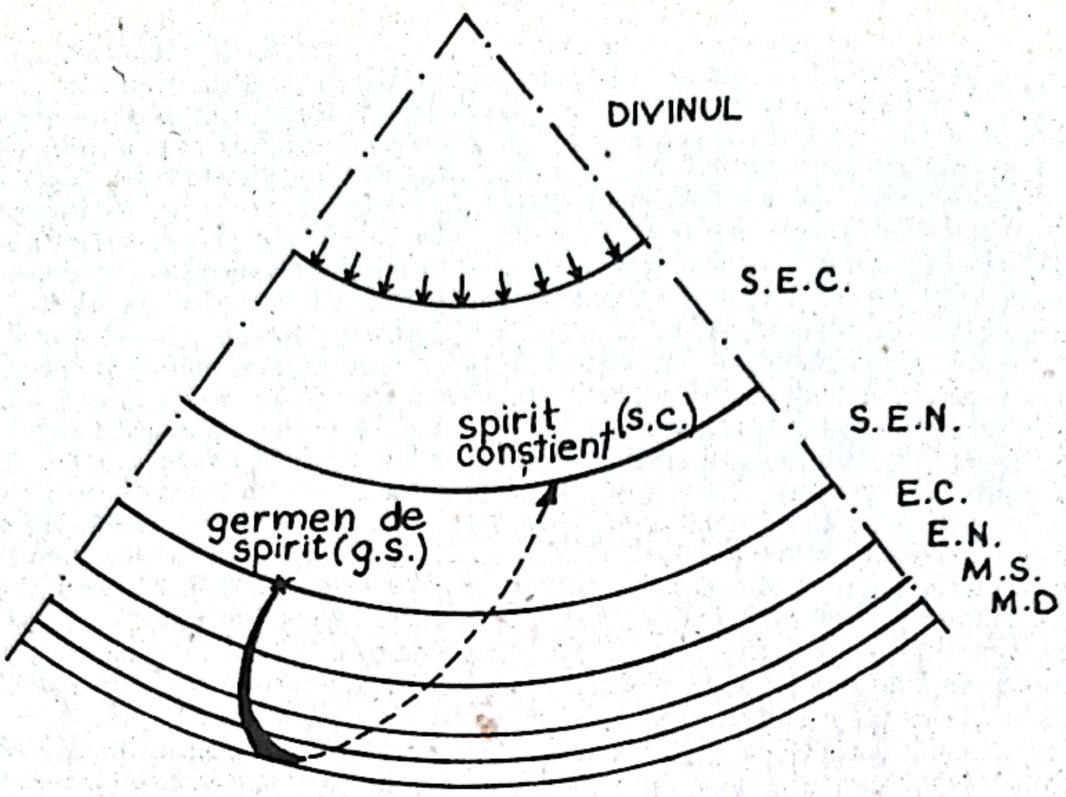

Fig.19
Parcursul urmat de germenul de spirit în evoluție

traversînd toate planurile care sînt situate sub planul său de origine". Aceasta se poate reprezenta ca în fig.19.

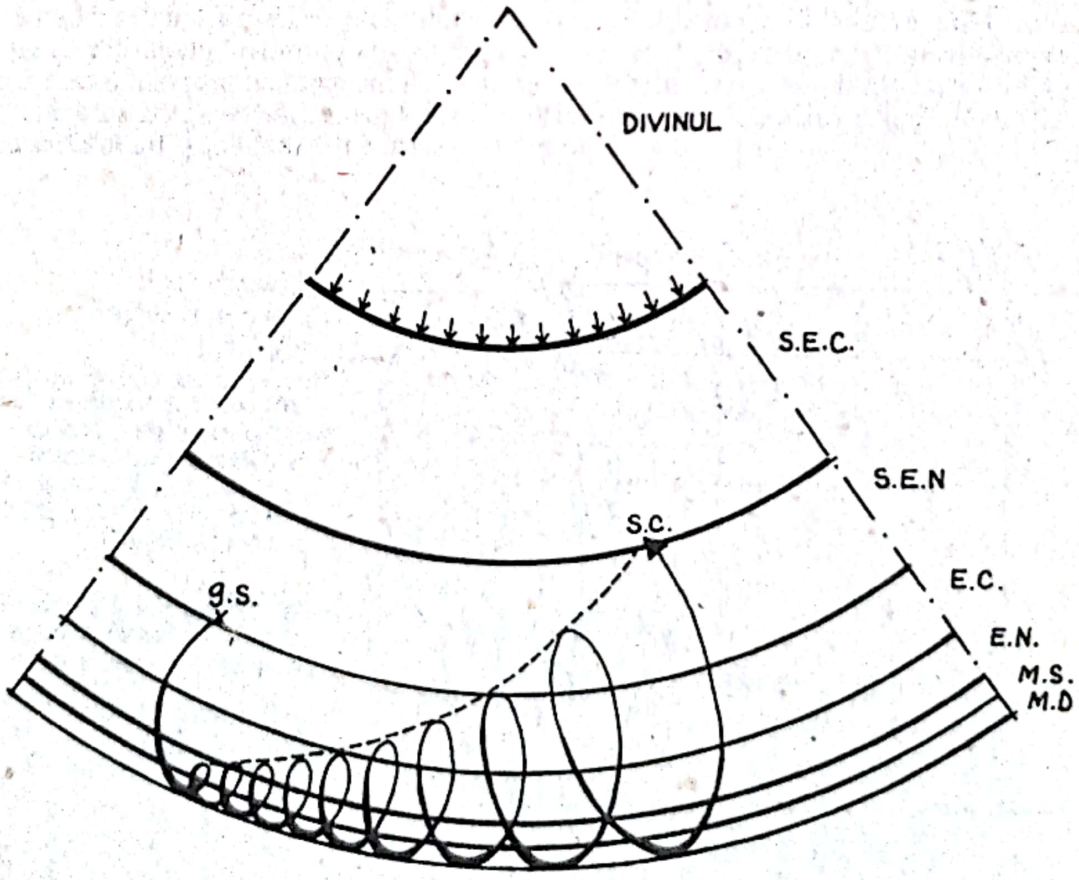

Fig.20
Spirala cosmică a evoluției germenului de spirit — pentru spiritele orientate spre Lumină.

Scanned with OKEN Scanner

Acum să continuăm cu propoziţia care defineşte condiţia drumului său ascendent: **fiecare treaptă a evoluţiei germenului de spirit spre conştientizare poate fi urcată ca urmare experienţelor trăite în cursul unei vieţi terestre deci, printr-o reîncarnare.**

Imaginea ne sugerează astfel esenţa drumului germenului de spirit pe portativul Creaţiei, el luînd forma unei spirale cosmice (fig.20).

De precizat că numărul spirelor (reîncarnărilor), densitatea şi forma acestora nu sînt fixe ci sînt determinate de liberul arbitru al fiecărei fiinţe umane, de Karma şi de legăturile pe care aceasta le crează prin gîndurile şi acţiunile sale.

Aşa încît, imaginea din fig.20 apare ca un drum virtual, cel real urmînd a fi desemnat prin interacţiunea dintre determinism (destinul) şi probabilitate (liberul arbitru).

Să vedem mai departe, ce importanţă are pentru acest drum **Legea morală a Mîntuitorului Iisus Hristos.**

Practic, la venirea Mîntuitorului, acum 2000 de ani, toate spiritele care evoluează pe pămînt, fie cele care erau încarnate, fie cele dematerializate, se aflau într-un stadiu de evoluţie care le putea permite să recepteze mesajul şi învăţătura Lui, aceste spirite avînd deja în urma lor un număr „n" de reîncarnări care, pe ansamblu, condusese umanitatea în evoluţie, de la stadiul primitiv la stadiul de civilizaţie al epocii respective.

Putem considera trei cauze fundamentale ale necesităţii obiective a Legii morale dată de Mîntuitorul Iisus Hristos:

- drumul evoluţiei aşa cum l-am prezentat mai sus, cu reîncarnări succesive, este un drum al suferinţei, prin efectele karmice pe care le deter-

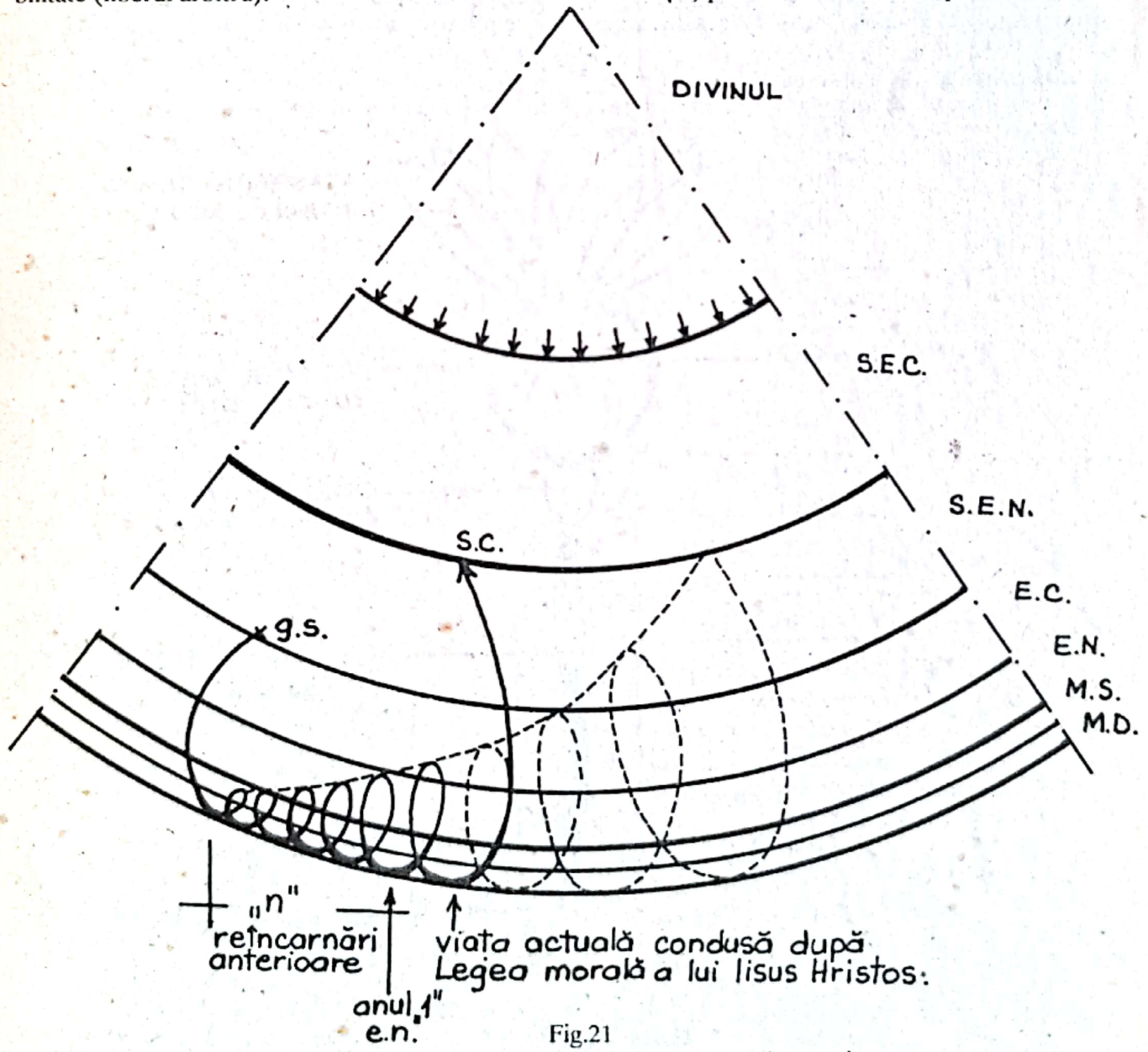

Fig.21
Scurtarea drumului evoluţiei prin Legea Morală cosmică.

mină opţiunile greşite ale oamenilor, iar ca urmare separării intelectului de spirit tindea să devină un drum foarte lent, care nu se mai putea înscrie în diagrama ansamblului cosmic;

- dezvoltarea şi acţiunea intelectului în afara cunoaşterii Principiului Unic deci separată de spirit, era falsă, dezordonată, divergentă şi distructivă atît pentru spirit cît şi pentru Cosmos;
- conform Legii ciclicităţii, Pămîntul urmează să intre în perioada sa de dezagregare antrenînd cu el spiritele care, prin intelect, ignorînd însăşi existenţa lor eternă, neconcepînd viaţa în afara planului material, s-au înlănţuit din propria lor voinţă în materie, neputînd să se elibereze din sfera materiei subtile.

În aceste condiţii Mîntuitorul a adus oamenilor Legea morală, arătîndu-le Calea prin care se pot elibera, într-o singură viaţă, de lanţul karmic cu care sînt legaţi de Pămînt. O viaţă ! Aceasta în care luăm cunoştinţă de învăţăturile lui Iisus care, dacă le urmăm prin propria noastră viaţă, ne pot elibera de lanţul ce ne ţine legaţi de Pămînt şi ne pot propulsa **prin forţa iertării şi a iubirii aproapelui**, ca spirite conştiente, în sfera cunoaşterii către care tindem, de la naşterea noastră ca germeni de spirit.

În cazul acesta, prin liberul nostru arbitru care alege credinţa şi prin forţa noastră creatoare, putem modifica matricea drumului evoluţiei dîndu-i o altă alură, din care eliminăm o serie de spire (reîncarnări) ce ne-ar fi adus noi şi nesfîrşite suferinţe.

Iată o alură posibilă a drumului evoluţiei, faţă de matricea iniţială, obţinută prin acţiunea Legii morale a Mîntuitorului Iisus Hristos, care înseamnă înscrierea în armonia cosmică (fig.21).

Vom încheia acest capitol prezentînd, în ordine firească, ansamblul mijloacelor cu care este dotată fiinţa umană pentru a-şi crea conştienţa în spirit şi a se reintegra în Unitatea cosmică (fig.22).

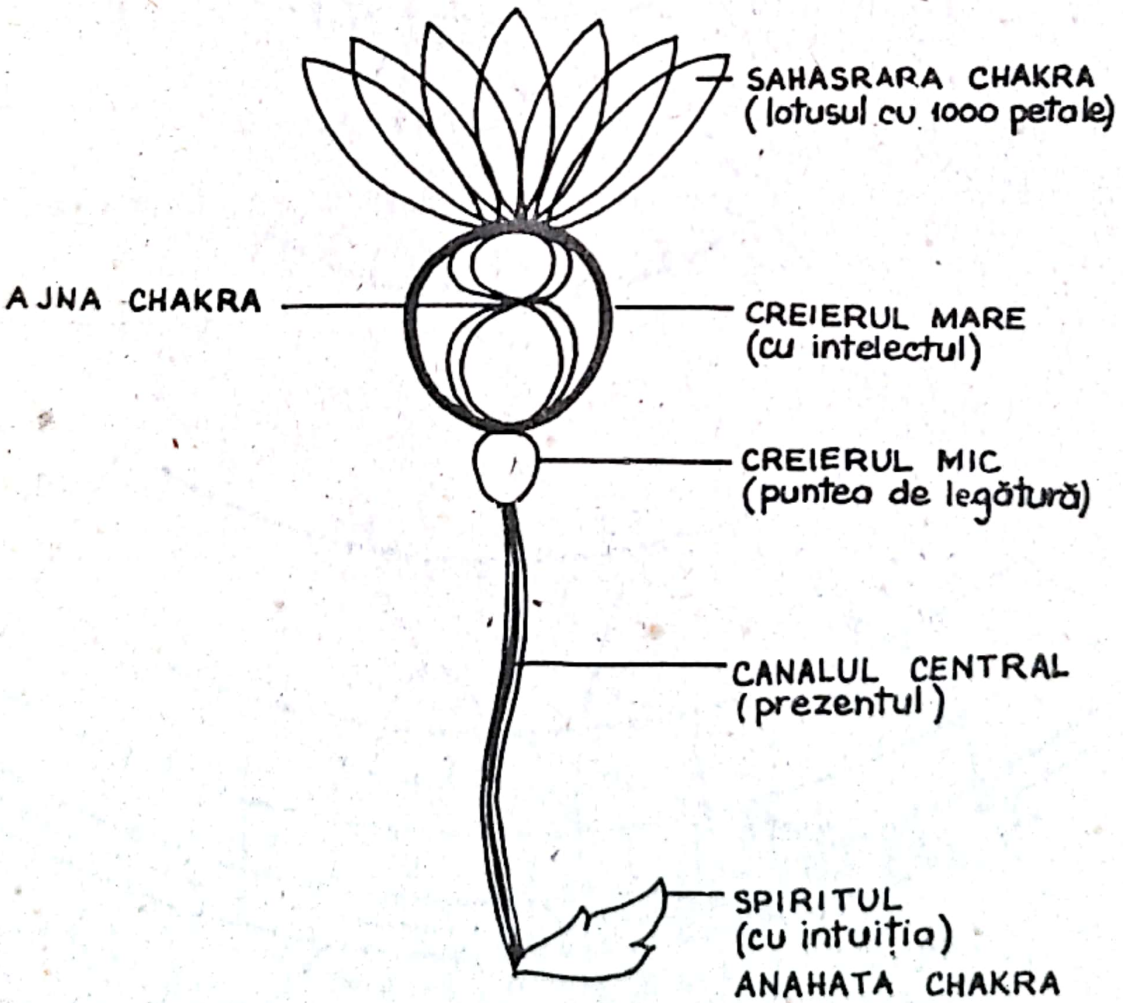

Fig.22
Ansamblul mijloacelor de cunoaştere (în planul fizic, energetic şi spiritual).

Scanned with OKEN Scanner

Prin intuiţie avem acces la cunoaşterea pură, prin creierul mic o decodificăm şi o transferăm în creierul mare unde, prin intelect, o conştientizăm iar prin Sahasrara chakra realizăm uniunea cu Cosmosul.

Pentru a funcţiona astfel, acest ansamblu trebuie deschis prin construcţia de sine; el este rezultatul încolţirii şi dezvoltării germenului de spirit.

Dacă nu facem acest lucru, adică dacă nu ne construim în mod conştient calităţile spirituale el rămîne un drum închis, existenţa noastră desfăşurîndu-se numai prin acţiunea intelectului care, ca produs al materiei (creierul) este limitat de spaţiu şi timp; astfel, prin liberul nostru arbitru ne lipsim de cea mai importantă parte a sistemului nostru de cunoaştere, ne automutilăm.

Dacă reuşim însă, prin liberul arbitru să punem în funcţiune întregul mecanism al cunoaşterii el va acţiona în favoarea noastră şi a Creaţiei întregi deoarece numai acest sistem este cel ce permite spiritului să se manifeste în lumea fizică în sensul conştientizării. El este un sistem deschis, echilibrat în ambele sensuri, conectat la planul cosmic şi prevăzut cu un mecanism de conversie în planul fizic.

Să observăm modul lui de funcţionare în fig.23 şi să-l explicăm:

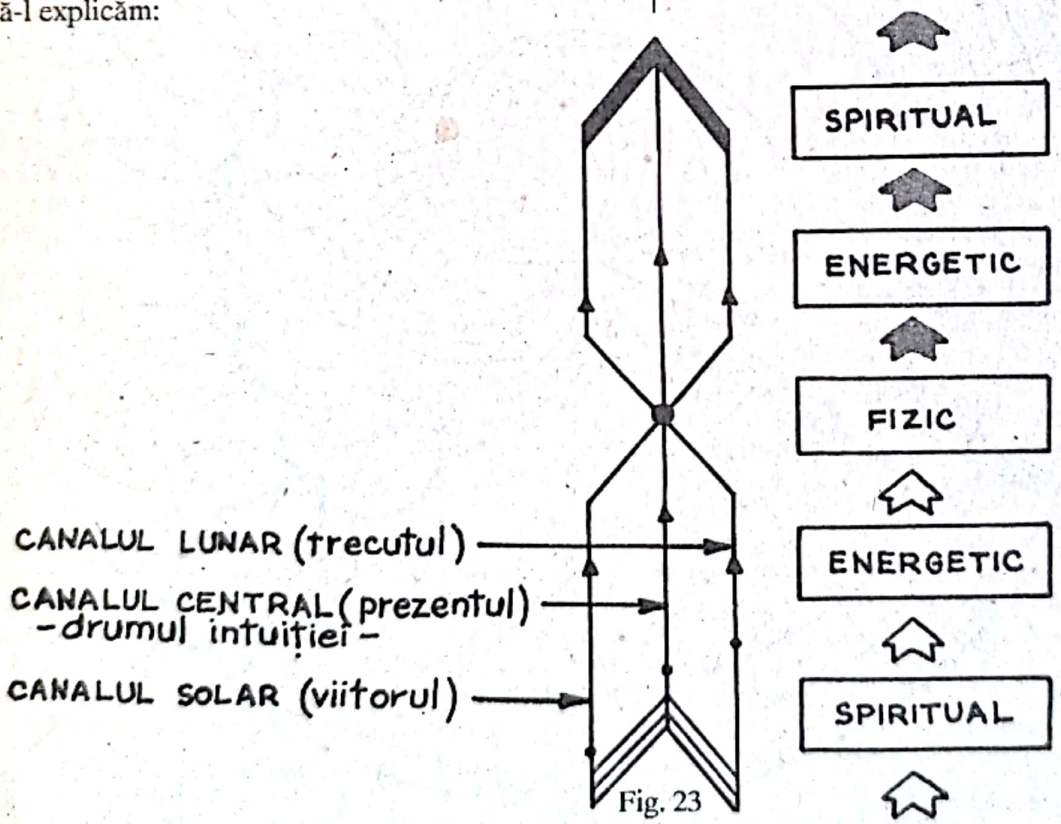

Fig. 23

Prin spirit obţinem cunoaşterea intuitivă (sub formă de imagini) care este transferată în planul energetic, prin canalul central (SUSHUMNA NADI) spre creierul mic ce poate recepta informaţia intuitivă şi constituie puntea de legătură cu creierul mare. Acest ansamblu, creierul mic – creierul mare, constituie planul materiei dense superior organizată în care informaţiile şi forţa vitală absorbite din Cosmos sînt prelucrate imprimîndu-li-se tenta personală a fiecărui individ. De aici fluxul continuă trecînd din nou în planul energetic, în SAHASRARA chakra prin care se realizează uniunea cu planul de origine. Am putea fi tentaţi să spunem că este un circuit inelar dar nu este aşa deoarece, energia cosmică absorbită prin spiritul fiinţei umane este redată spiritului cosmic dar ea nu mai este aceeaşi ci este îmbogăţită de gîndirea şi trăirile fiinţei umane prin care circulă această energie şi atunci, alura acestui circuit nu este cerc ci, mai degrabă, spirală.

„Cheia" care poate deschide acest sistem se află în el însuşi.

Este IERTAREA, principiu situat în AJNA chakra din corpul energetic, care se proiectează în planul fizic exact la intersecţia celor trei canale: stîng, drept şi central (fig.3 şi 22) şi care a fost deschisă de Mîntuitorul Iisus Hristos.

Trebuie să arătăm însă că iertarea se referă la acea categorie de întîmplări pe care le considerăm greşeli faţă de noi dar nu la greşelile faţă de armonia cosmică; faţă de aceste greşeli trebuie să arătăm intransigenţă şi aceasta trebuie să înceapă cu propria noastră persoană, cu propria gîndire şi propriul comportament.

* * *

Să încercăm, tot cu ajutorul desenului, să obţinem o vedere de ansamblu a Creaţiei unitare din care facem parte, aplicînd sistemul de proporţii organice din şirul lui Fibonacci.

Forţa propulsivă ce penetrează întreaga Creaţie, cu tendinţă de răcire treptată şi cu viteză în curs de

Scanned with OKEN Scanner

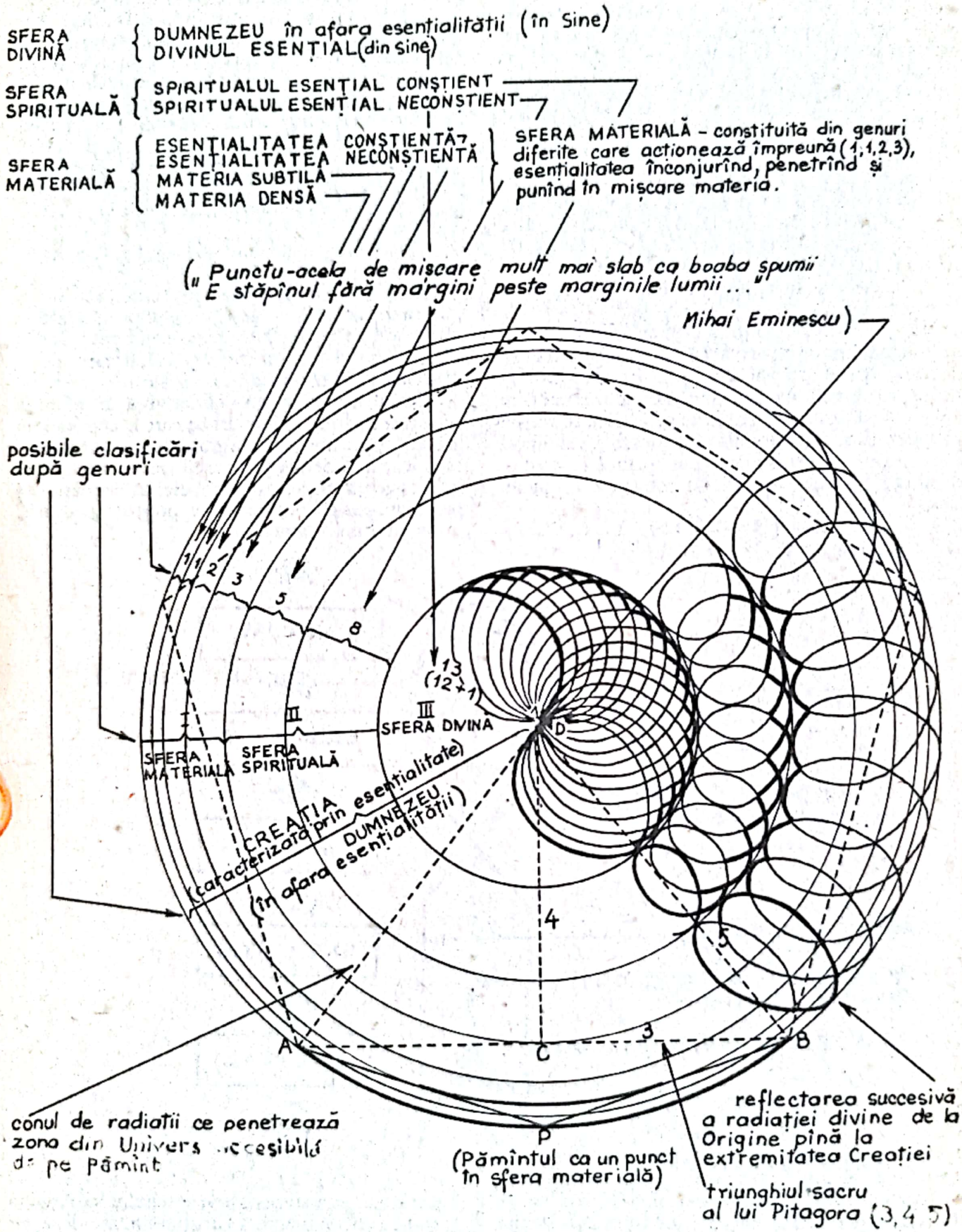

Fig.24
Vedere de ansamblu asupra CREAȚIEI.

Scanned with OKEN Scanner

reducere pe măsură ce avansează către exterior, creînd precipitate succesive, ajungînd în sfera materială este echilibrată de Forţa de atracţie, dînd naştere mişcării giratorii care caracterizează galaxiile. Astfel există Dumnezeu, Creatorul, Cauza tuturor lucrurilor, în afara Creaţiei şi există Creaţia, constitutită din trei categorii esenţiale:

– sfera spiritualului esenţial
– sfera esenţialului
– sfera materială

avînd fiecare cîte două mari subdiviziuni semnificînd conştientul şi neconştientul (fig.24) acestea conţinînd la rîndul lor multe alte subdiviziuni.

Sfera materială reprezintă spaţiul în care spiritul şi materia colaborează pentru realizarea unei mutaţii dinspre neconştient spre conştient, sub acţiunea Legilor universale şi a liberului arbitru şi cu ajutorul forţelor din sferele superioare.

Dacă ne reprezentăm faptul că spaţiul imens al galaxiilor pe care le observăm prin intermediul aparatelor moderne şi pe care îl considerăm ca spaţiu infinit se situează în sfera materială (fig.24) şi că datorită curburii spaţiului regiunea accesibilă a Universului reprezintă o infimă plajă din această sferă, vom putea să ne facem o slabă imagine asupra imensităţii Creaţiei.

Despre dimensiunile aproximative ale regiunii accesibile a Universului să reţinem că Galaxia noastră, cu formă de nebuloasă în spirală, are un diametru ecuatorial de 100.000 ani lumină şi numără circa 200 miliarde stele şi că radiotelescoapele ne dau informaţii asupra unor galaxii situate la circa 10 miliarde ani-lumină iar în prezent sînt accesibile circa 100 miliarde galaxii.

Un model cosmic asemănător întîlnim şi la Plotin, filosof grec (sec. III e.n.) Avicenne (980-1037) reprezentant al gîndirii filosofice şi medicale a Evului Mediu adept al cosmologiei bazate pe „teoria emanaţiilor care susţine o ierarhizare de principii din ce în ce mai puţin spirituale de la Divinitate pînă la suportul material al funcţiilor psihologice".

Cosmologia creştin-ortodoxă prezintă de asemenea similitudini, chiar unele identităţi cu modelul descris în acest capitol. Această cosmologie cuprinde două lumi: lumea materială, a celor văzute şi lumea transcendentală, a nevăzutelor. La rîndul ei, lumea nevăzutelor cuprinde: divinitatea (în cele trei ipostaze: Tatăl, Fiul şi Sfîntul Duh) apoi lumea celor nouă clase ierarhizate de îngeri (serafimii, heruvimii, tronurile, stăpînirile, puterile, virtuţile, începătorii, arhanghelii şi îngerii simpli) şi apoi lumea sufletelor umane.

Iată cum consemnează Evanghelia după Toma*, frumoasele cuvinte prin care Iisus cel Viu a exprimat cele descrise în acest capitol:

„L.110. Iisus a zis:
Cerurile se înfăşoară ca şi pămîntul,
în faţa voastră
şi cel Viu ieşit din cel Viu
nu va cunoaşte nici moartea nici frica
pentru că Iisus spune:
cel care se găseşte pe sin
nu-i pentru lumea asta".

Revenind acum la planul major al cunoaşterii noastre cu cele trei componente, informaţia, energia, materia, putem imagina trei mari categorii: Absolutul (Cunoaşterea, Forţei, Armonia) din care izvorăşte Sfera divină unde se nasc cele două forţe complementare determinînd mişcarea, primele particule de substanţă şi planul Creaţiei, Sfera spirituală care este esenţial, energie purtătoare de informaţii şi care conţine şi materia, sub forma ei subtilă, superior organizată şi sfera materială, constituită din materia densă şi materia subtilă asupra căreia acţionează atributele sferei spirituale dînd naştere fehomenului „viaţă".

Sub aspectul celor două categorii de energii, yang şi yin, am putea spune că sfera spirituală este fundamental yang dar conţine şi yin, iar sfera materială este fundamental yin, dar nucleul ei este yang (fig.15).

Fig.25 imaginează conul de radiaţii divine ce penetrează Creaţia pînă la planul material, pe o suprafaţă determinată a acestuia, care se poate întinde de la dimensiunile unui punct, la sistemul solar sau la zona accesibilă a Universului.

Dacă imaginăm acest con considerînd ca plan material Pămîntul şi dacă transpunem imaginea în limbajul simbolurilor, iată ce descoperim: simbolul Pămîntului ca şi al materiei este patratul (reprezentînd cele patru elemente componente: pămîntul, apa, focul şi aerul). Unind colţurile patratului cu vîrful obţinem o piramidă. Dar experienţele au demonstrat deja că piramida are funcţie energo-informaţională. Deci piramida ar putea simboliza structura spaţială a unităţii cosmice avînd la bază Pămîntul (sau zona accesibilă a Universului) şi la vîrf Absolutul (de reţinut că, tot în chip simbolic, piramida lui Keops a fost construită fără vîrf, simbolizînd ideea că Absolutul se află în afara Creaţiei). S-ar putea deci, ca mesajul pe care îl poartă în ea, de mii de ani, Marea piramidă, să fie relaţia cauzală „informaţie – – energie – – formă". Şi apoi, întoarcerea prin mişcarea giratorie, relaţia cauzală devenind prin reflectare simetrică: „formă – – energie – – informaţie".

În acest context simbolul devine formă cu funcţie energo-informaţională.

Este rolul experienţei să desăvîrşească demonstraţia că simbolul funcţionează nu numai ca formă materială concretă ci şi ca formă virtuală schiţată sau imaginată în spaţiu.

Valoarea simbolului ar renaşte astfel pentru noi, din ea însăşi, ca pasărea Phöenix din propria cenuşă (din nou simbol) demonstrînd capacitatea energo-informaţională perpetuu activă a formei.

* Evanghelia după Toma a fost descoperită în Egipt în anul 1945 (vezi şi Epilog II).

Scanned with OKEN Scanner

S.E.C. - spiritualul esențial conștient
S.E.N.- spiritualul esențial neconștient
E.C. - esențialul conștient
E.N. - esențialul neconștient
M.S. - materia subtilă
M.D. - materia densă

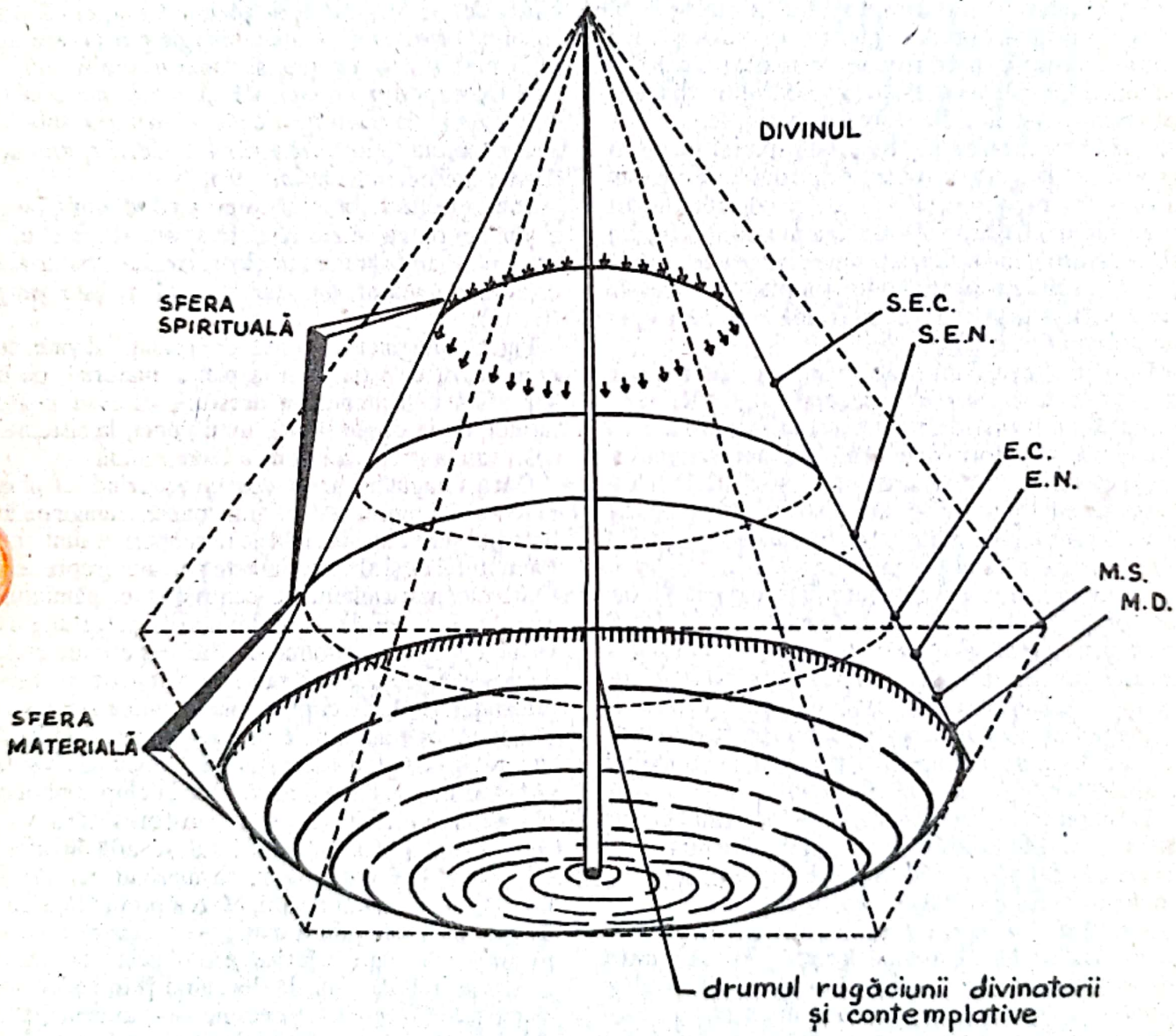

Fig.25
Conul de radiații divine ce penetrează Creația de la origine pînă la sfera materială pe o suprafață circulară a calotei acesteia.

Scanned with OKEN Scanner

Delimitarea sferelor concentrice care formează precipitatele Creaţiei respectă suita de rapoarte ce rezultă din şirul lui Fibonacci (rapoarte organice, vii), reprezentînd seria:

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13 (12 + 1) în care raportul a două numere consecutive tinde spre numărul de aur 1,618.

Desenul este doar o schiţă extrem de sumară şi totul trebuie privit într-o mişcare continuă care se desfăşoară în conformitate cu Legile universale şi în interiorul unor forme spaţiale subtile ce scapă percepţiei noastre fizice.

Ideea suitei de unde reflectate va putea fi acceptată în măsura în care îşi va demonstra viabilitatea.

Primele observaţii ce se pot face studiind desenul astfel construit ne oferă elemente pentru unele ipoteze interesante:

● Postcreaţia care este planul nostru de origine şi de evoluţie cuprinde, conform şirului lui Fibonacci 12 unităţi (1+1+2+3+5). Numărul 12 este numărul evoluţiei complete.

● Una dintre măsurătorile ce se pot efectua pe desenul geometric pune în evidenţă raportul $\frac{AB}{CD} = 1{,}6$, în care AB este diametrul bazei calotei ce reprezintă zona accesibilă a Universului de pe Pămînt, pe care l-am situat în centrul calotei, în locul de unde se face observaţia. CD reprezintă înălţimea piramidei circumscrise conului de radiaţii ce spală această zonă. Dar raportul dintre latura patratului de bază şi înălţimea piramidei lui Keops are aceeaşi valoare, adică 1,618 despre care ştim că a fost numit „proporţia de aur" sau „proporţia de natură divină".

Jumătatea Δ DAB este Δ DCB ale cărui laturi respectă proporţiile „triunghiului sacru" (3,4,5) al lui Pytagora.

● Urmînd traseul radiaţiilor pe direcţia diametrului în sfera cea mai de sus, observăm că o jumătate de curbă reprezintă simbolul „unităţii cosmice" folosit în filosofica orientală:

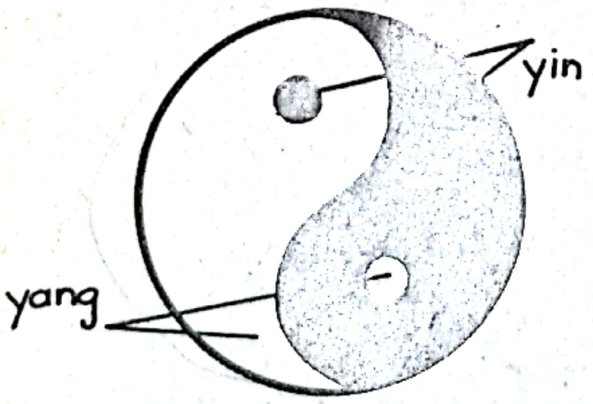

iar curba completă reprezintă semnul utilizat pentru noţiunea de „infinit":

Am putea oare să admitem că oamenii au imaginat aceste semne intuind corespondenţa lor cu realitatea cosmică?

● Dacă urmărim traseul radiaţiei reflectată în Spiritualul esenţial conştient şi apoi al radiaţiei reflectată în Postcreaţie şi îl comparăm cu imaginea amintind o spirală, ce impresionează un clişeu fotografic în piramidă, observăm că desenul lor urmează curbe asemănătoare.

Ar putea fi acesta un drum care să ne conducă spre sensurile cosmice ale simbolului pe care îl reprezintă Marea Piramidă?

Oricum, răspunsuri la aceste întrebări nu putem oferi numai prin intelect deoarece acesta nu poate depăşi sfera spaţiului şi timpului, cărei îi aparţine. Pentru ca intelectul să poată formula astfel de răpsunsuri va trebui să apeleze mai întîi la intuiţie care trece dincolo de spaţiu şi de timp.

● Conceptul Creaţiei are în vedere o economie judicioasă a energiei astfel încît nimic să nu se piardă.

Traseul radiaţiilor în fiecare dintre sferele parcurse pare să urmeze o curbă pînă la un punct situat în extremitatea de unde se poate întoarce la origine, astfel încît, nimic să nu poată depăşi punctul dincolo de care nu ar mai avea forţa pentru întoarcere.

Dincoace de acest punct se află reflectarea ca în oglindă, a sferelor superioare.

În toată perfecţiunea Creaţiei s-ar părea că singurii care risipesc sînt oamenii, tocmai ei, care au misiunea de a recupera energia din sfera materială şi a o aduce în planul spiritual.

Această stare poate fi corectată prin utilizarea liberului nostru arbitru în conformitate cu Legile cosmice şi aceasta depinde de noi. Liberul arbitru ne-a fost încredinţat pentru a-l folosi în sensul Legilor Creaţiei şi nu împotrivă.

Sensul liberului arbitru este de a dezvolta o umanitate creatoare de forme şi relaţii armonioase care să contribuie, prin colaborare, la menţinerea şi dezvoltarea Marii Creaţii, aceste noi forme şi relaţii purtînd amprenta individuală a personalităţilor creatoare, cu mari bogăţii spirituale dezvoltate în decursul evoluţiei.

● Ar fi posibil ca teoria geocentrică să fi avut în vedere nu poziţia fizică a pămîntului ci situarea lui

Scanned with OKEN Scanner

în centrul de interes spiritual al zonei din Univers care îl influenţează cu radiaţiile sale?

Dat fiind faptul că intuiţia care în timpurile de demult era un mijloc activ de informare a fost inhibată în ultimele secole iar umanitatea şi-a îngustat din ce în ce mai mult cîmpul de percepţie limitîndu-l pînă la urmă strict la sfera materială, teoria geocentrică privită prin prisma geometriei fizice putea să apară ca o eroare.

Pe de altă parte, prea se dovedesc exacte informaţiile transmise prin cunoaşterea tradiţională pentru ca anticii să se fi înşelat tocmai asupra situării Pămîntului (dar privit ca centru de interes spiritual).

Astfel poate că nu ar fi de neglijat teoria geocentrismului spiritual considerînd ca zonă de influenţă partea accesibilă din Univers şi conul de radiaţii ce îi corespunde.

• Traseul curenţilor ce traversează Creaţia sugerează marea diferenţă existentă între mişcarea lentă din planurile exterioare ale Creaţiei şi vitezele infinit superioare din planurile situate deasupra planului material, viteze ce elimină noţiunea de timp.

• Să observăm că rapoartele dintre sferele în care ia naştere spiritualul reprezintă proporţii organice, „secţiunea de aur" constituind „cheia" întregii reprezentări:

$$\frac{13}{8} = \frac{8}{5} = \frac{5}{3} = 1{,}6$$

tinzînd spre 1,618 în sferele superioare.

• Numărul din şirul lui Fibonacci care corespunde planului de origine şi de evoluţie al omului – spiritualul esenţial neconştient – este 5. Dar ştim din Numerologie că 5 este chiar simbolul umanităţii, că omul se înscrie într-o pentagramă, că nr.5 reprezintă uniunea celor cinci elemente constitutive ale omului (pămîntul, apa, focul, aerul şi eterul).

• Numărul din şirul lui Fibonacci care corespunde Spiritualului esenţial conştient este 8. Tot din Numerologie ştim că 8 reprezintă spiritul şi dreptul de a avea acces la cunoaştere prin atingerea perfecţiunii materiale şi spirituale iar Spiritualul esenţial conştient obţine conştienţa, deci cunoaşterea, prin marea putere a radiaţiei din această sferă în momentul creaţiei sale, fără a fi necesar un drum de evoluţie prin sferele inferioare.

• Suma numerelor corespunzătoare planurilor situate dincolo de spiritual: 1 + 1 + 2 + 3 = 7, iar despre 7 ştim că este numărul misterului, al înţelepciunii, al libertăţii şi al voinţei. Şi tocmai în această sferă liberul arbitru utilizat corect de către specia umană, prin voinţă, îi conferă acesteia libertatea interioară şi prin aceasta înţelepciunea, contribuind la dezlegarea misterului care este omul însuşi.

Dacă omul este o taină pentru el însuşi, cea mai mare realizare a sa ar fi aceea de a se cunoaşte pe sine. Cei mai mari înţelepţi ai lumii au recunoscut-o.

• Suma şirului radiaţiei totale reflectate este 33:
1 + 1 + 2 + 3 + 5 + 8 + 13 = 33
3 + 3 = 6

Numărul 3 este simbolul armoniei iar 6 simbolizează intuiţia şi comunicarea.

Şi nu este un secret pentru nimeni că întreaga Creaţie se caracterizează prin armonie, că ea există datorită armoniei, exprimată prin iubire.

Cît priveşte intuiţia, cunoaşterea tradiţională ştie şi probabil că ştiinţa va demonstra, ea este mijlocul fundamental de comunicare în Creaţie şi reprezintă pentru om calea de acces la cunoaşterea pură, la redescoperirea planurilor de dincolo de planul material, la construirea sentimentului Unităţii cosmice.

Cum principala caracteristică a spiritualului în Creaţie este dorinţa de cunoaştere putem admite că scopul însuşi al Creaţiei este cunoaşterea care conferă forţa reîntoarcerii în planul de origine. Iar în concluzia celor descrise mai sus cele două numere 3 şi 6 ar purta mesajul că această cunoaştere se poate obţine prin intuiţie şi prin armonie.

ARMONIA şi COMUNICAREA apar astfel ca atribute fundamentale ale Creaţiei.

10. LIBERUL ARBITRU ŞI DESTINUL

Dincolo de incertitudinea existenţei noastre în eternitate, incertitudine care a întunecat zilele multor miliarde de locuitori ai pămîntului, un alt mare semn de întrebare stă la orizontul cunoaşterii noastre: este ideea de destin, de fatalitate, („Ce ţi-e scris în frunte ţi-e pus!"), de convingerea, exprimată sau nu, că nu putem scăpa de soarta noastră, idee care devine mai prezentă în marile momente ale vieţii, în deosebi în clipe de grele suferinţe şi tristeţi.

Oare vom accepta noi să ne continuăm existenţa striviţi de aceste incertitudini, cînd atîtea fenomene în jurul nostru se clarifică şi lumina cunoaşterii risipeşte întunericul neştiinţei aşa cum lumina zilei risipeşte negura nopţii?

Nu este în firea omului această atitudine. Omul este curios, iscoditor şi mai ales ştie, din lunga sa istorie, că tot ce a descoperit scoţînd la lumină din negura necunoscutului, a fost spre folosul său (cu excepţia acelor fenomene pe care limitele cunoaşterii fără Dumnezeu le-a situat împoriva sa).

Foarte mulţi oameni marcaţi de credinţa oarbă în fatalitate, trăiesc cu impresia că omul nu este liber, că viaţa lui este în totalitate predestinată. Alţii, dimpotrivă, se consideră stăpîni absoluţi, sfidînd chiar evidenţele, iar o bună parte nu ştiu să-şi exprime o opinie în acest domeniu.

Sentimentul care se înfiripă luînd contact şi înţelegînd fenomenele ce au loc în zona numită de noi paranormală şi care pledează în mod evident pentru continuitate, pentru nemurirea sufletului, pe măsura aprofundării studiului în acest domeniu, a înţelegerii profunde a fenomenelor şi a semnifica-

Scanned with OKEN Scanner

ţiei lor, devine certitudine, credinţă şi ştiinţă a faptului că lumea şi viaţa continuă dincolo de marginile fizicului şi că lumea întreagă este o Unitate în diversitate; că toată diversitatea de manifestări de care luăm cunoştinţă şi altele pe care nu le cunoaştem încă se supune legilor imuabile care formează Unitatea cosmică şi că lumea este o înlănţuire logică de cauze şi efecte în evoluţie.

Începem să înţelegem de pildă, că actul „judecăţii" ce are loc la separarea părţii eterne din noi de corpul fizic, la moartea acestuia, judecată ce ne marchează întreaga existenţă viitoare şi care ne pune în situaţia de a ne simţi culpabili pentru sentimentele şi acţiunile noastre egoiste, nu ar putea avea loc dacă noi nu am avea libertate de decizie în acţiunile şi atitudinile noastre. Nu putem fi culpabili atunci cînd nu purtăm răspunderea faptelor noastre, iar dacă atitudinea noastră ar fi determinată din afara noastră noi nu am purta răspunderea acestei atitudini.

Dacă actul judecăţii există, şi el a fost confirmat de milioane de martori şi ne-a fost transmis prin cunoaşterea tradiţională, există şi libertatea noastră de decizie.

În acelaşi timp, prin acţiunea Legii cauzei şi efectului există şi destinul, determinat de gîndurile şi acţiunile noastre anterioare şi de nivelul de evoluţie la care noi înşine am ajuns. El se exprimă în viaţa noastră prin probele la care ne supunem pentru a remedia aspectele negative ale personalităţii noastre şi pentru a ne continua evoluţia.

Deci destinul este reprezentat de probele ce ţin de acţiunile noastre anterioare, iar liberul arbitru este libertatea noastră de decizie în faţa acestor probe, care va condiţiona evoluţia noastră şi destinul la care ne vom supune în viitor.

Probele ce intervin în mod fatal în viaţa noastră sînt determinate de acţiunile noastre anterioare, iar noi sîntem rezultatul acestor acţiuni trecute ale noastre. Deci destinul sîntem noi înşine. Să acţionăm astfel încît, faptele noastre prezente să nu mai determine în viitor suferinţe grele.

Informaţiile ce urmează sînt de natură să creeze o frumoasă deschidere spre înţelegerea posibilităţilor nelimitate ce le avem în construirea devenirii noastre şi spre realizarea acelei stări de echilibru ce se obţine prin risipirea îndoielii.

Chestiunea liberului arbitru se poate rezuma astfel: omul nu este condus în mod fatal spre rău; actele pe care le săvîrşeşte nu sînt deloc scrise dinainte; crimele pe care le comite nu sînt înscrise în destinul său. El poate, de exemplu, ca probă şi ispăşire, să aleagă o existenţă, unde va avea posibilitatea crimei, fie prin mediul în care se găseşte plasat, fie prin circumstanţele care survin, dar el este liber de a acţiona sau nu. Astfel, liberul arbitru se manifestă la spiritul dematerializat, în alegera existenţei şi probelor viitoare, iar în existenţa terestră, în facultatea de a ceda sau de a rezista tentaţiilor la care, în mod voluntar s-a supus.

Revine o mare responsabilitate educaţiei, de a combate tendinţele rele; ea o va face mai eficient, atunci cînd se va baza pe studiul profund al naturii morale a omului. Prin cunoaşterea legilor care guvernează această natură, se va ajunge la modificarea ei, aşa cum se modifică inteligenţa prin instruire şi sănătatea prin igienă.

Un lucru important de reţinut este că,aportul liberului arbitru creşte, direct proporţional cu gradul de evoluţie morală, cu orientarea omului spre bine.

Spiritul, în stare liberă, degajat de materie, face alegerea existenţelor corporale viitoare, în scopul evoluţiei lui, în funcţie de gradul de perfecţionare la care a ajuns şi în aceasta constă, în primul rînd, liberul său arbitru. Această libertate nu este anulată prin încarnare; el se află în faţa probelor pe care singur şi le-a impus; dacă el cedează influenţelor materiei deci tendinţelor egoiste, înseamnă că el sucombă sub probele pe care şi le-a ales. Pentru a-l ajuta să reziste şi să treacă aceste probe, el poate cere ajutorul lui Dumnezeu şi al spiritelor bune. Deci, să cerem ajutorul nu pentru a fi feriţi de probe, ci pentru a trece aceste probe, pentru a rezista tentaţiilor şi a ne ridica pe scara evoluţiei.

Destinul nu este, deci, un cuvînt gol; el există în poziţia pe care omul o ocupă pe pămînt şi în funcţiile pe care le îndeplineşte, ca urmare genului de existenţă pe care şi l-a ales, ca probă, ispăşire sau misiune; omul suportă, în mod fatal, toate vicisitudinile acestei existenţe şi toate tendinţele, bune sau rele, care îi sînt inerente; aici acţiunea destinului se opreşte, pentru că depinde de voinţa omului de a ceda sau nu tentaţiilor. Detaliul evenimentelor este subordonat circumstanţelor pe care le provoacă el însuşi prin actele sale.

Destinul se află deci în evenimentele care apar, pentru că acestea sînt consecinţa alegerii existenţei făcută de siprit; el poate să nu fie în rezultatul acestor evenimente pentru că poate depinde de om de a le modifica cursul prin prudenţa sa; fatalitatea nu este niciodată în actele vieţii morale, cu alte cuvinte omului îi revine libertatea deciziei.

Acest aspect îl putem observa permanent în jurul nostru (îl putem observa mai ales în filme, unde evenimentele sînt condensate): cînd într-o situaţie ce se creează, optăm pentru o anume atitudine, cedînd unor tentaţii, va trebui ulterior să trăim tot lanţul de consecinţe ce decurg din alegerea făcută.

Dacă am fi rezistat tentaţiei, aspectul vieţii noastre ar fi fost diferit. Trebuie să devenim „foarte" conştienţi de acest lucru.

Un spirit încarnat conservă în el, sub anvelopa corporală, calităţile şi defectele pe care le avea ca Spirit. Greşelile pe care le comitem, au deci ca sursă imperfecţiunea propriului nostru Spirit, care n-a atins încă superioritatea morală pe care o va avea într-o zi, dar care nu are mai puţin liberul său arbitru; viaţa corporală îi este dată pentru a învăţa şi a se purifica de imperfecţiuni prin probele pe care le suportă şi aceste imperfecţiuni sînt cele care îl fac mai slab.

Scanned with OKEN Scanner

Dacă el iese învingător din probele prin care trece, el se ridică; dacă eşuează, rămîne ceea ce este, iar proba trebuie repetată pînă la absolvirea ei şi aceasta poate dura mult timp. Cu cît se purifică mai mult, cu atît slăbiciunile sale diminuează, el dă mai puţină priză celor care îl solicită la rău şi forţa sa morală crede în raţiunea evoluţiei sale.

De cîte ori nu am întîlnit în viaţă oameni pe care parcă, îi paşte acelaşi ghinion: la anumite intervale în viaţa lor li se întîmplă lucruri asemănătoare. Unele sînt legate de pierderi materiale, altele de decese, altele de accidente, de suferinţe fizice sau psihice etc., etc. Înseamnă că ei trebuie să înveţe ceva din aceste probe şi probele continuă pînă cînd ei învaţă.

Toate Spiritele, mai mult sau mai puţin bune, atunci cînd sînt încarnate, constituie specia umană şi cum Pămîntul nostru este una din lumile cel mai puţin avansate spiritual, aici se găsesc mai multe spirite rele decît bune, şi iată de ce vedem atîta perversitate în jurul nostru.

Să facem deci toate eforturile pentru a merita să mergem într- o lume mai bună, într-una din acele lumi privilegiate unde binele guvernează.

Liberul arbitru este singurul capabil să exercite o influenţă decisivă asupra existenţei noastre, fie în direcţia progresului nostru spiritual, fie în înlănţuirea noastră de aspectul material.

În zilele noastre însă, umanitatea a devenit atît de dependentă de materie încît, nici nu-şi mai dă seama de existenţa liberului arbitru.

* *
*

Dacă scopul vieţii este evoluţia, dacă Universul ne aparţine şi este atît de fantastic de frumos şi dacă fiinţa cea mai evoluată de pe pămînt este omul, atunci nu se cuvine ca noi înşine să ne acordăm mai mult respect şi să ne străduim să devenim mai demni de respect?

În plus, dobîndirea certitudinii continuităţii şi înţelegerea fenomenului cosmic în Unitatea lui ne conferă libertatea deplină şi starea de puritate, seninătatea şi liniştea interioară la care nu putem în nici un caz aspira atîta timp cît ne fixăm limite în graniţele lumii materiale.

Să ne facem deci din credinţă aripi care să ne poarte în acele sfere unde stăpîneşte libertatea spirituală.

Întrucît liberul arbitru este şi cel care ne conduce în alegerea căilor de evoluţie iar astăzi ni se oferă numeroase posibilităţi despre care se spune că ar asigura evoluţia spirituală se impune să facem o precizare.

Lucrarea de faţă prezintă o serie de probe şi de experienţe privind continuitatea existenţei fiinţei umane dincolo de limitele fizice. Totodată este foarte important să arătăm cu toată fermitatea că NICIUNA dintre practicile oculte* nu constituie mijloace de evoluţie ci dimporivă, aceste practici determină stagnarea sau chiar regresiunea fiinţei umane, prezentînd pericole de nebănuit, inhibînd liberul arbitru şi antrenînd Karme foarte grele. Această afirmaţie este susţinută de o serie întreagă de argumente, dar scopul lucrării de faţă nu este acela de a detalia căile false ci de a motiva deschiderea către Calea adevărată care este Legea morală a Mîntuitorului Isus Hristos, credinţa în care ne-am născut.

* practici oculte = spiritism, hipnotism, dedublare, magie, prezicerea viitorului etc.

11. CARITATE ŞI EGOISM

Caritatea este bunăvoinţă acordată tuturor, înţelegerea imperfecţiunilor celorlalţi, iertarea ofenselor.

Printr-o serie de întrebări şi răspunsuri, vom încerca să luminăm puţin această problemă.

Omul îşi poate învinge singur înclinaţiile rele?

Da, şi uneori cu eforturi minime; numai voinţa îi lipseşte; dar cît de puţini fac eforturi în acest sens!

Egoismul este viciul radical, el generează toate celelalte vicii sau rele.

Care este mijlocul de a distruge egoismul? El ţine de influenţa materiei. El va slăbi pe măsură ce viaţa morală va domina viaţa materială şi mai presus de toate, pe măsură ce intelectul va înţelege scopul real al vieţii şi se va integra în conceptul de Unitate. Egoismul se poate vindeca prin educaţie care, dacă este bine înţeleasă, este cheia progresului moral; cînd se va cunoaşte arta de a modela caracterele, aşa cum se cunoaşte arta de a modela inteligenţele, acestea se vor putea redresa aşa cum se redresează plantele ofilite; dar această artă cere mult tact, multă experienţă şi o observare profundă; este o artă care trebuie învăţată, educatorii înşişi trebuind să fie educaţi. Trebuie să se facă pentru viaţa morală tot atît de mult cît se face pentru inteligenţă şi viaţa materială.

Cînd omul va înţelege că egoismul determină orgoliul, ambiţia, cupiditatea, invidia, ura, gelozia, determină tulburarea relaţiilor sociale, provoacă disensiuni, distruge încrederea, îl obligă să fie permanent în apărare faţă de vecinul său, îl face din prieten, duşman, atunci va înţelege că acest viciu este incompatibil cu propria sa fericire şi că trebuie combătut, începînd cu sine însuşi în propriul său interes.

A distruge egoismul, a dezvolta caritatea, acesta trebuie să fie scopul tuturor eforturilor omului, dacă vrea să-şi asigure fericirea aici jos pe pămînt, ca şi în viitorul cosmic.

● **Care este mijlocul practic cel mai eficient pentru a se ameliora în această viaţă şi a rezista tentaţiilor rele?** Un înţelept al antichităţii a spus: „cunoaşte-te pe tine însuţi".

● **Cunoaşterea de sine este un lucru foarte greu, cum se poate realiza?** Există pentru aceasta o practică cu care se pot obţine cele mai bune rezultate: la sfîrşitul fiecărei zile îţi întrebi conştiinţa,

Scanned with OKEN Scanner

trecînd în revistă filmul zilei, dacă ai vreo datorie neîmplinită sau dacă cineva are a se plînge de tine. Astfel ajungi să te cunoşti şi să afli ce trebuie remodelat în tine. Întreabă-te ce ai făcut şi în ce scop ai acţionat în diferite circumstanţe. Cunoaşterea de sine este cheia ameliorării individuale. Dacă eşti nedecis asupra valorii uneia din acţiunile tale, întreabă-te cum ai califica aceeaşi acţiune făcută de altul faţă de tine. Dacă o blamezi la altul, este la fel şi la tine.

Poţi să foloseşti cîteva minute zilnic, pentru a te analiza, în schimbul cîştigării fericirii eterne.

Mai este un aspect fundamental, care rezultă din acţiunea Legilor cosmice şi anume acela că, bunăvoinţa nu trebuie să rămînă doar o atitudine de suprafaţă ci trebuie să ne străduim să sădim acest sentiment ca pe o stare naturală în profunzimile noastre spirituale. Să culegem din toate experienţele existenţei terestre efemere, pietrele preţioase (adică învăţămintele) cu care să ne construim spiritul nemuritor.

Rama, personaj legendar indian, spunea: „Nu faceţi numai binele, fiţi buni!".

Să depăşim starea de conflict (interioară sau manifestată) în care cel mai adesea ne situăm şi să o înlocuim cu starea de bunăvoinţă. Aceasta este mutaţia esenţială caracteristică etapei actuale şi se evidenţiază la toate nivelurile: individual, social şi mondial. Pentru că oamenii nu sesizează aspectele profunde şi necesitatea acestei mutaţii, ca se produce prin probe deosebit de dificile şi aceasta se vede pretutindeni în jur. Prin cunoaşterea şi înţelegerea profundă a Legilor cosmice şi a drumului nostru corect în Univers, acţionînd în mod conştient, pe plan individual în sensul eliminării stării conflictuale şi înlocuirii ei cu bunăvoinţa, această forţă a noastră va face ca probele dificile să devină inutile pentru noi.

Stă în puterea noastră să îndepărtăm de noi probele catastrofale. Trebuie numai să pornim decis pe drumul autodesăvîrşirii şi să învăţăm să trăim pe Pămînt în armonie cu Legile cosmice.

12. DESCHIDEREA SPIRITUALĂ

„Viaţa noastră, însă, oricît de neagră fie,
Ea împlineşte oare în lume vreo solie?"

„O, eu nu cer norocul, dar cer să mă înveţi
Ca viaţa-mi preţ să aibă şi moartea-mi s-aibă preţ"
(Mihai Eminescu)

Am fost educaţi în sistemul de gîndire cartesian, practicînd îndoiala metodică exprimată în celebra observaţie a lui Descartes: „dubito, ergo cogito, cogito, ergo sum" (mă îndoiesc, deci cuget, cuget, deci exist). Prima certitudine a cugetării lui Descartes a fost „existenţa" iar principala eroare a metodei sale, care a condus la separarea individului de întreg, a fost aceea că a omis mişcarea, referitoare la sensul existenţei.

Mai important încă decît de a şti că „există" este de a şti „cum" există. A şti că există este conştientizarea în planul fizic, dar a şti „cum" există înseamnă conştientizarea în planul superior, spiritual. Este firesc, pe drumul evoluţiei să ne conştientizăm întîi corpul fizic, dar este necesar să ne conştientizăm şi spiritual.

Prima consecinţă a metodei cartesiene a fost negarea cunoaşterii tradiţionale. De atunci, fiecare nouă descoperire a ştiinţei s-a bazat pe negarea cunoaşterii anterioare; dar dacă urmărim istoria ştiinţei vom vedea că fiecare pas nou făcut de ea a apropiat-o de cunoaşterea tradiţională.

Desigur, atunci cînd cunoaşterea ştiinţifică se va suprapune în proiecţie (ca bucla unei spirale) peste cunoaşterea tradiţională, aceasta va însemna în planul evoluţiei spirituale o treaptă superioară şi către aceasta trebuie, în mod natural şi conştient, să tindem.

Istoria umanităţii ne învaţă că orice nouă construire trebuie să ţină seama de întreaga cunoaştere dobîndită din experienţa trecută, fie că este vorba de confirmări, fie de infirmări ale unor ipoteze şi încercări, fie la nivel individual, fie la scara socială; modelele care s-au întemeiat pe negarea tradiţiei şi istoriei, deci a cunoaşterii anterioare au eşuat şi au fost eliminate de viaţă, mai devreme sau mai tîrziu.

Fiind formaţi în sistemul de gîndire cartesian, care acţionează asupra ereditătii noastre (fizice) de peste trei secole, orice demers al nostru în cunoaştere se desfăşoară în acest sistem. Descartes spune: „m-am gîndit să resping ca absolut fals orice lucru, despre care aş fi putut imagina cea mai mică îndoială".

Prin urmare, în acest sistem de gîndire, este firesc să punem sub semnul îndoielii afirmaţiile acelei părţi a ştiinţei care pretinde că oferă certitudini, dar neagă fenomene evidente şi nu răspunde întrebărilor fundamentale ce ne însoţesc existenţa: ce şi de ce este viaţă? care este raţiunea existenţei umane, alta decît aceea de a ne naşte pentru a muri?

Pentru a ne orienta în căutarea răspunsurilor la aceste întrebări, studiul fenomenelor ce transcend limitele fizice este de mare utilitate. Pe de altă parte, studierea unui caz sau a unei categorii de fenomene ar putea fi suspectată de subiectivism, dar numărul impresionant de tipuri de fenomene (de notat că lucrarea de faţă nu epuizează seria), abundenţa de cazuri petrecute ca şi numărul mare de cercetători ai acestor fenomene, ajungînd toţi la aceeaşi concluzie, conferă fenomenelor caracterul obiectiv.

Tocmai acesta a fost scopul grupării unei mari diversităţi de fenomene în lucrarea de faţă: de a le releva obiectivitatea şi concordanţa.

Scanned with OKEN Scanner

Adevărul poate fi reprezentat, în lumea noastră, de acel model existențial al Unității care, prin transparența pe care i-o conferă cunoașterea, ne permite să deslușim legăturile dintre toate lucrurile, într-un lanț continuu de cauze și efecte și oferă, prin aceasta, răspuns și motivație tuturor întrebărilor ce frămîntă existența noastră.

La acest adevăr putem ajunge prin intuiție, apoi, folosindu-ne intelectul, îl putem transfera în conștiență.

Umanitatea știe astăzi că stadiul în care se află poate pune în pericol existența însăși a vieții pe pămînt.

Deschiderea către adevărul conceptului de Unitate este singura care poate salva umanitatea și aceasta, prin cel puțin două consecințe fundamentale.

Prima consecință este aceea că ne-am putea construi un spirit conștient de sine ca element component al Creației și conștient de Dumnezeu, Creatorul (ceea ce constituie de fapt scopul existenței).

A doua consecință, care derivă din prima, este formarea gîndirii în stil ecologic și drept urmare faptul că omul nu ar mai face rău prin știință și tehnologie, adică, nu ar mai produce arme și tehnologii devastatoare ci, ar efectua cercetări convergente prin interdisciplinaritate, în vederea descoperirii unor tehnologii subtile, neconsumatoare de resurse și nepoluante. Și cît de mult este de făcut în acest domeniu.

Trebuie să fie clar însă, că domeniul acestor tehnologii rămîne închis celor ce nu au simțămîntul Unității cosmice și se va deschide numai acelora care, alături de pregătirea științifică, muncesc cu seriozitate pentru deschiderea spirituală, în scopul de a pătrunde în profunzimea fenomenelor și a descoperi cauzele reale și legăturile profunde dintre acestea, animați de dorința ca munca lor să folosească celorlalți.

Știința a făcut descoperiri extraordinare. Dar știința nu a creat nimic. Ea doar a descoperit Creația, Universul care există și în care noi existăm. Cînd omul a descoperit de pildă sistemul complex anatomo-fiziologic al creierului (cu miliarde de neuroni și conexiuni interneuronale) în fața acestei perfecțiuni de organizare a materiei și sub imboldul orgoliului că această perfecțiune este a propriului său corp, a fetișizat materia, înzestrînd-o cu proprietăți pe care în nici un caz nu le poate avea. El a negat existența spiritului, transferînd materiei proprietățile acestuia.

Dar materia, caracterizată în principal prin inerție și entropie, în absența spiritului, nu justifică și nu motivează viața: datorită inerției materia nu se poate pune în mișcare fără un impuls din exterior iar datorită entropiei, în lipsa mișcării totul intră în descompunere. Și atunci ajungem de unde am plecat: pentru ce era necesară această perfecțiune macro și microcosmică dacă singurul ei scop este să dispară? Aici apare nonsensul, lipsa de logică și înțelegem că numai existența unui Principiu etern în evoluție poate explica și motiva existența, prin relația cauză – efect – cauză ș.a.m.d.

Dacă nu ar fi atîtea fenomene în jurul nostru și în istoria umanității care să demonstreze continuitatea existenței și dacă ar fi numai necesitatea imperioasă de a găsi un model ontologic coerent care să explice atît unitatea și perfecțiunea în diversitatea manifestărilor cît și locul nostru în acest sistem și rațiunea existenței și ar fi suficient, ca să nu ne mărginim cu bună știință cunoașterea ci să folosim întreaga informație a umanității pentru a putea imagina acest model și apoi să continuăm cercetările în vederea confirmării și perfecționării lui.

În loc să negăm, din orgoliu, existența lui Dumnezeu și a spiritului (transformîndu-ne astfel din oameni liberi în sclavi ai materiei) ar fi mult mai util pentru noi să descoperim modul în care Forța creatoare acționează în Creație și să ne conjugăm acțiunile în sensul determinat de ea. Acesta este scopul pentru care a fost realizat creierul uman, suprema formă de organizare a materiei, ca, prin intelect (rezultat al materiei) și cu aportul intuiției (funcție a spiritului) să poată conștientiza direcția de evoluție și locul spiritului în Univers. Este falsă și malefică direcția pe care unii oameni au imprimat-o intelectului, aceea de a nega existența spiritului, fără nici un temei și fără vreo legătură logică cu funcția materiei, deoarece cu cît descoperim perfecționarea organizării și funcționării materiei cu atît mai mult se relevă existența unui organizator și a unui plan de organizare.

Noi sîntem uluiți de perfecțiunea organizării materiei și am interpretat această organizare superioară ca fiind capabilă să funcționeze prin ea însăși. În modelul exclusivist materialist noi luăm în considerare numai efectul, eliminînd cauza. Noi avem nevoie însă de un model complet, așa cum am arătat, care să conțină relația cauză-efect, în care perfecțiunea organizării materiei **trebuie** să existe, dar noi să știm că ea există pentru ca spiritul să se poată manifesta în planul material și că ea a fost realizată prin acțiunea Spiritului ca manifestare a Forței divine.

CE FACEM PENTRU NOI

„A trăi înseamnă a te naște neîncetat"
Antoine de Saint Exupéry

Conform filosofiei orientale care are întotdeauna în vedere omul întreg, așa cum am văzut că este el de fapt constituit, omul este expresia „forței vitale", el este energia, acționînd prin autointegrare, manifestare a energiei Universale, participînd la dinamismul forței vitale. Omul deci, nu este situat vis-a-vis de Univers, ci este o parte a acestuia, acea parte care, ajunsă pe treapta cea mai de sus a evoluției, conține în ea toate principiile constitutive ale Universului: informație, energie, substanță, or-

Scanned with OKEN Scanner

donate în Eul superior, ca formă superioară de expresie.

Procesul evoluției este un proces al Universului întreg, în decursul căruia acesta se manifestă în diverse stadii, prin diverse mijloace, tinzînd permanent spre conștientizare.

Conceptul acesta ne poate ajuta să ne înțelegem pe noi înșine: el pornește de la afirmația că totul există (sub forma informației) în cîmpul fundamental în care trăim și că toate aspectele pot fi puse în evidență în funcție de gradul de evoluție care conferă mijloace de exprimare acordate cu ceea ce trebuie exprimat (lumea fizică prezintă similitudine cu un aparat de radio care poate recepționa un anumit program prin acordarea lui cu o anumită lungime de undă), astfel:

- Stadiul de mineral are mijloace pentru a exprima starea fizică, de substanță cu toate proprietățile ei.
- Stadiul de plantă are mijloace pentru a exprima starea fizică și energia vitală.
- Stadiul de animal are mijloace pentru a exprima starea fizică, energia vitală și senzațiile.
- Stadiul de Om are mijloace pentru a exprima starea fizică, energia vitală, senzațiile și, la acest grad de evoluție poate primi Eul, Spiritul, despre care noi am văzut că își conștientizează Sinea spirituală, Spiritul vieții și Omul spirit.

Fiecare din aceste „vehicule" se adaugă și se dezvoltă pe diferite trepte ale evoluției și aceasta nu se poate desăvîrși într-o singură viață. Această minune a Universului care este omul, are nevoie de mai multe existențe pentru a ajunge la perfecțiune, dar, privind sub aspectul Legii ciclurilor alternative, aceste vieți, împreună cu pauzele dintre ele pot fi privite ca o singură viață a acelui Om.

Analizînd sub aspectul posibilităților de manifestare a informației din mediu care se dezvoltă pe parcursul evoluției în stadiul de om, vom înțelege că:

- Unii oameni au atins în evoluția lor stadiul de a manifesta în mod armonios aspectul fizic, aspectul moral și aspectul intelectual al Universului.
- Alți oameni, aflîndu-se pe diferite trepte ale evoluției, au dobîndit mijloace de exprimare parțială a informației existente în cîmpul fundamental; astfel, unii exprimă în mod preponderent inteligența dar nu au mijloace de percepere a informațiilor evoluate de natură morală, adică rămînînd sclavii intelectului și ai materiei ei convertesc informațiile în mod egoist și de aici celelalte vicii; alții dimporivă, dispun de mijloace de exprimare a stărilor de altruism (bunătate, generozitate, sacrificiu de sine), dar mai au de lucru în domeniul intelectului. La acest punct al discuției trebuie să arătăm că pentru Univers stadiul suprem al evoluției este altruismul (atitudinea binevoitoare și dezinteresată manifestată în favoarea semenilor), pe care trebuie să-l atingă orice ființă umană și aceasta este și rațiunea existențelor succesive ale oamenilor. Fiecare dintre noi purtăm în profunzimi informația despre acest lucru și alegerea diferitelor forme de manifestare în viață: stare socială, mediul social în care evoluăm, durata vieții, suferințele etc.; alegere la care, în funcție de gradul nostru de evoluție, participăm și noi, are drept scop evoluția noastră spre altruism și nimic altceva. Nu obținerea de bogății, nu parvenirea în posturi de conducere, nu distracții degradante, ci dezvoltarea intuiției, a inteligenței și însușirea Legii morale prin învățătură și experiență sînt sensurile adevărate ale existenței. Starea materială bună este o țintă necesară deoarece atrage acțiunea care este principalul mijloc de evoluție. Dar obținerea bogăției prin înșelare sau prin oprimarea altor oameni, este o cale falsă și determină o karmă rea ce va trebui expiată într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat.

Aici trebuie spuse două lucruri importante:

- Tentația bogăției și a frumuseții constituie probe foarte greu de trecut pentru cei slabi deoarece induc tot felul de tendințe negative și tentații asupra cărora nu insistăm deoarece fiecare și le poate imagina. În același timp sărăcia, defectele fizice, suferințele sînt mijloace care grăbesc evoluția, determinîndu-i pe oameni să mediteze asupra rosturilor existenței.
- Binele și răul se prezintă de cele mai multe ori sub aceiași formă iar noi trebuie să ne deprindem a le deosebi. Iată cîteva exemple:

Alimentația conține în ea și Binele și răul. Noi trebuie să știm că acele alimente și în acea cantitate necesare creșterii și menținerii în stare de sănătate a corpului fizic constituie aspectul „Bine", iar ceea ce ingerăm în plus cedînd poftelor, tendințelor gurmande și care dăunează sănătății, producînd numeroasele boli cunoscute ca fiind efecte ale unei alimentații defectuoase este „răul".

Un alt exemplu: bogăția, de asemenea, conține în ea Binele și Răul. Binele este „acțiunea" îndreptată către obținerea unei stări materiale bune, exprimată prin asigurarea cerințelor unei vieți în condiții de igenă, cultură și moralitate care să se înscrie perfect în armonia universală și pe care le putem obține prin eforturi proprii; răul este prelungirea tendinței de îmbogățire care ne atribuie surplusul prin înșelarea bunei credințe a oamenilor sau prin oprimarea altora cu tot ce decurge rău pentru noi și pentru ceilalți, din acest fel de a acționa.

Muzica însăși conține în ea Binele și răul, Binele fiind constituit de sunetele armonioase care induc starea de liniște, de pace, sănătate, în timp ce răul este conținut în acea muzică ce determină creșterea

Scanned with OKEN Scanner

sau începutul stărilor de agitație, ducînd uneori pînă la stări paroxistice.

La tot pasul în jurul nostru Binele se găsește amestecat cu răul în aceleași noțiuni. Poate fi un exercițiu al inteligenței și al intuiției și acesta, de a căuta în toate aspectele vieții să separăm Binele de rău. Criteriul de separare a Binelui de rău atunci cînd ele se prezintă sub aceeași formă este acela că Binele acționează în sensul creator iar răul acționează în sensul distructiv. Se înțelege că mîncarea în exces, alcoolul, fumatul, neodihna, sedentarismul, frămîntările mentale (gîndurile negre la adresa unor întîmplări sau a unor persoane), ca și aprecierea incorectă a unor situații (atunci cînd pentru cele mai mici necazuri dăm vina pe alții, în loc să ne analizăm pe noi înșine), toate acestea au acțiune distructivă.

În legătură cu aceasta Iisus a spus (arătînd importanța puterii de discernămînt):

„Ferice de omul care știe
prin ce loc intră jefuitorii
astfel că el se va ridica
își va aduna forțele
își va lua ajutoarele
înainte ca ei să se strecoare"

(Evanghelia după Toma L.102)

Omului nu-i este oprită cunoașterea. Dimpotrivă. Germenul de spirit este creat tocmai în scopul conștientizării prin cunoaștere și poartă în el această informație. Dar pentru a putea porni fără riscuri pe drumul lung al cunoașterii, germenul de spirit trebuie să atingă un anume grad de maturizare constînd din dezvoltarea deplină a discernămîntului care să-i confere capacitatea de a discerne Binele de rău, cu toate consecințele ce decurg în ambele sensuri.

Respectînd această regulă germenul de spirit evoluează în armonie cu Legile universale, devenind folositor Creației.

Dacă însă, el cedează tentației spre cunoaștere înainte de maturizarea sa care i-ar permite alegerea fără greș a drumului corect în evoluție, această primă cedare în fața tentației creează un comportament și apoi un destin în care tentația ocupă un loc de prim plan.

Ieșirea din acest determinism, pe care singuri ni l-am creat se poate face printr-un efort de conștientizare, prin dezvoltarea – prin exercițiu – a capacității de a discerne Binele de rău și prin Rugăciune (... și nu ne duce pe noi în ispită, înseamnă în fond – ajută-ne să nu cedăm „tentațiilor").

Dar există și o „Regulă de aur": să respectăm tot ce aparține Creației, de la firul de nisip la semenii noștri care evoluează alături de noi și împreună cu noi și să nu ne îndeplinim nici o dorință provocînd un rău, oricît de mic, semenilor noștri.

Am văzut pînă acum că tot ce este manifestare în Cosmos se înscrie în automatismul declanșat prin acțiunea legilor universale: minerale, plante, animale, toate se manifestă ca o consecință a acestor acțiuni. Omul singur, care poartă în el Scînteia Voinței Divine, poate evada din acest automatism al planului fizic, cu o singură condiție: să descopere în el Legea morală, să-și descopere misiunea sa creatoare în Univers și să acționeze pentru împlinirea ei, dezvoltînd în sine principiile constitutive superioare.

Știința demonstrează existența emisiilor radiative ale ființelor, faptul că receptăm și emitem radiații, faptul că gîndul este o forță care acționează asupra viului. Trăind într-un cîmp interferat permanent de aceste forțe sîntem, într-o anumită măsură, influențați de ele, iar calitatea noastră depinde și de calitatea gîndurilor pe care le receptăm așa cum calitatea celorlalți depinde și de calitatea gîndurilor noastre. Aici se situează răspunderea pentru gîndurile pe care le emitem și care pot influența pe ceilalți – în bine sau în rău pentru ca apoi să se reflecte asupra noastră sub forma reacțiilor celorlalți și a probelor viitoare.

De gradul de puritate al gîndirii tuturor oamenilor și deci, al fiecăruia în parte, depinde gradul de puritate al mediului radiativ în care trăim. Prin acțiunea Legii cauzalității sîntem și devenim rezultatul acțiunilor și gîndurilor noastre, iar nivelul atins în evoluția noastră ne situează în Univers, în starea de Spirit, în sfera care corespunde gîndirii noastre transpusă în vibrații. Cu cît gîndirea noastră este mai pură, cu atît ne situăm într-o sferă mai înaltă unde energia este mai puternică și accesul la cunoașterea universală mai larg. Starea de fericire, accesul la cunoaștere și accesul la activitatea cosmică se află în raport direct proporțional cu gradul nostru de evoluție.

Această stare pusă vis-a-vis de cealaltă stare a Spiritului în Cosmos, în care evoluția a rămas pe trepte inferioare: starea de incertitudine, de confuzie, suferința că nu ai acces la sferele superioare, ambianța spiritelor inferioare ca și necesitatea de a repeta iar și iar pe Pămînt, aceleași experiențe sub acțiunea Legii cauzalității, pînă în momentul în care reușești să te învingi și să te desprinzi din acest lanț cauzal, constituie cel mai puternic argument privind opțiunea pentru evoluție.

Și dacă tot trebuie să realizăm evoluția pentru că ea este o Lege și acționează în mod obiectiv și dacă știm că este spre binele nostru să evoluăm, nu este logic să acționăm în acest scop, cunoscînd Legile cosmice și integrîndu-ne sensului lor de acțiune?

Cunoașterea omului ca ființă întreagă, cu toate părțile lui componente, ne permite să cunoaștem și ce trebuie să facem pentru noi, pentru propria noastră desăvîrșire.

Evoluția presupune depășirea mai multor bariere:

- disciplinarea gîndirii
- învingerea instinctelor
- dezvoltarea intuiției
- educarea voinței

Scanned with OKEN Scanner

• cîştigarea înţelepciunii.

Scăpînd de determinismele existente (gîndirea materialistă şi instinctele) omul le poate înlocui cu altele din ce în ce mai evoluate (intuiţia, voinţa, înţelepciunea), care îi permit progresarea prin autocontrol spre obţinerea libertăţii.

Principalele instrumente ale evoluţiei sînt: autocunoaşterea, autocontrolul şi autoeducarea. Despre fiecare din acestea s-au scris tomuri întregi. Noi vom reţine doar aspectele practice, enunţîndule ca temelii, pe care fiecare îşi poate construi propria sa desăvîrşire.

Despre autocunoaştere am mai arătat că mijlocul cel mai sigur este autoanaliza zilnică, seara, care să aibă drept scop trei elemente principale: dacă neam îndeplinit programul zilei, dacă cineva a suferit din vina noastră, dacă acţiunile noastre au avut motive altruiste sau egoiste şi de aici concluziile pentru ce avem de remediat în comportamentul nostru.

Nu poate exista evoluţie fără autocunoaştere; fără cunoaşterea şi mărturisirea cu sinceritate faţă de noi înşine a propriilor defecte, nu vom putea acţiona pentru eliminarea lor şi înlocuirea lor cu calităţi.

O atitudine care ne poate fi de mare ajutor în evaluarea şi remedierea propriilor defecte ca şi în construirea unei stări de linişte interioară este aceea de a ne dezvăţa să găsim, cu voce tare sau mental, vinovaţi pe alţii pentru ceea ce ni se întîmplă nouă. Cînd ne vom evalua corect propria vină pentru ceea ce ni se întîmplă, vom fi mai înţelegători, vom fi mai buni cu ceilalţi şi vom şti ce avem de remediat în noi. Şi apoi, dacă am înţeles realitatea despre viaţă, ştim că tot ce ni se întîmplă este rezultatul acţiunilor noastre anterioare şi a celor prezente, deci să nu mai căutăm vina la alţii ci să ne uităm bine la noi înşine. Realizarea acestei atitudini nu este decît o chestiune de exerciţiu. Oricum, faţă de greşelile proprii sîntem mai îngăduitori şi astfel lăsăm în comportamentul nostru, mai mult loc bunăvoinţei.

Principalele defecte pe care trebuie să le recunoaştem în noi înşine şi să le eliminăm deoarece ele, fiind de fapt slăbiciuni, împiedică evoluţia noastră, sînt:

• egoismul (generatorul tuturor relelor);
• mînia (cauza pricipală a neînţelegerilor, a crimelor etc.)
• iritabilitatea
• orgoliul (care ne împiedică să vedem şi calităţile celorlalţi, ne împiedică să stabilim relaţii de colaborare pe principiul egalităţii şi este în acelaşi timp şi o dovadă a unui intelect, nu excesiv de evoluat; oamenii cu adevărat inteligenţi nu sînt niciodată orgolioşi, dimpotrivă, sînt modeşti).
• disprețul
• invidia
• grosolănia şi brutalitatea
• inactivitatea
• ignoranţa

Pythagora ne-a lăsat, odată cu teoria numerelor şi celebra cugetare, cu valoare de testament: „Cunoaşte-te pe tine însuţi şi vei cunoaşte Universul şi Zeii", aceasta însemnînd că avem în noi informaţia dar putem ajunge la ea numai prin autocunoaştere.

Despre autocontrol şi autoeducaţie vom arăta că ele se adresează în mod egal celor trei bioritmuri componente ale fiinţei umane: fizic, intelectual şi psihic.

Metodele practice de realizare a reformei personale trebuie adaptate modului nostru de viaţă, într-o societate activă, cu program intens, trebuie împletite cu celelalte componente ale programului zilnic şi, cu multă perseverenţă, impuse pînă la obiectivarea lor ca necesităţi, aşa cum ne-am format deprinderile din copilărie.

a. PE PLAN FIZIC

Vom avea în vedere întregul ansamblu de măsuri pe care ni-l recomandă medicina preventivă dintre care exemplificăm cîteva:

• Igiena corporală
• Controlul alimentaţiei, însemnînd în principal: a nu ne alimenta în exces, a nu ne face preferinţe alimentare obsesive, a consuma mai puţină carne şi mai multe legume şi fructe în special în stare proaspătă, a plasa mesele în raport cu ritmurile funcţionale ale organelor digestive, a mesteca foarte bine, a posti, a urmări funcţionarea corectă a sistemului de evacuare.
• Controlul respiraţiei, însemnînd a efectua zilnic plimbări, pe cît este posibil în spaţii nepoluate.
• Relaxarea (metoda de relaxare cel mai uşor de practicat este metoda „Schultz"; ea este descrisă şi explicată de Dr. Arcadie Percek în cartea sa „Relaxarea").
• Exerciţii fizice dimineaţa (în special pentru mobilitatea coloanei vertebrale, axul vieţii) şi mers pe jos timp de 60-120 minute zilnic, în ritmul recomandat de medic, în funcţie de starea sănătăţii.
• Autoenergizarea după metoda Reiki.

Corpul fizic este strîns legat de locul naşterii sale. Aici, radiaţiile planetare şi terestre, hrana – verdeţuri, fructe etc. ingerate după anotimp, atunci cînd pămîntul le produce, această hrană fiind corelată natural cu ritmurile fiziologice şi exprimîndu-se în corp prin compozitia sîngelui şi prin radiaţiile acestuia – determină o stare a corpului fizic ce poate oferi spiritului posibilităţile optime de manifestare şi evoluţie.

b. PE PLAN INTELECTUAL

• Alcătuirea unui program zilnic şi îndeplinirea lui fără abateri. În acest program se includ şi practicile care privesc planul fizic şi psihic şi un plan de studiu, care are drept scop informarea noastră permanentă în domeniile care ne interesează.
• Controlul vorbirii care are drept scop

Scanned with OKEN Scanner

îmbunătățirea timbrului vocii, instaurarea calmului în voce, alegerea vocabularului, avînd în vedere importanța capitală pe care toate acestea o au în relațiile dintre oameni. Să nu uităm că putem să spunem oamenilor cuvinte aparent inofensive dar pe un ton care poate ucide. NU în zadar se spune: „Tonul face muzica". În controlul vorbirii ca și în controlul gîndirii își găsește aplicabilitatea cel mai bine principiul lui Confucius, al „invariabilității în mediu". Aceasta înseamnă că în comportamentul nostru nu trebuie să lăsăm rolul decisiv stimulilor exteriori (înțelegînd prin aceasta atitudinea față de noi a celor din jur și în general tot ceea ce ni se întîmplă), ci să fim noi înșine cei care să ne decidem comportamentul, care trebuie să tindă să devină egal, în cele mai diverse situații. Aceasta înseamnă ca, prin calm controlat și prin stăpînire de sine, să ne păstrăm deasupra situațiilor, să fim „stăpîni" și nu „sclavi"

Ne va fi de ajutor să ne amintim permanent o recomandare din înțelepciunea talmudică: „Cînd doi oameni se ceartă, cel care primul tace este cel demn de laudă".

Înțeleptii spun: „pentru a reuși trebuie să fii stăpîn pe situație, pentru a fi stăpîn pe situație trebuie să fii stăpîn pe oameni, iar pentru a stăpîni oamenii, trebuie să te stăpînești pe tine".

c. PE PLAN PSIHIC

Fundamental este controlul gîndirii, al sentimentelor și al dorințelor.

Controlul gîndirii are drept scop purificarea ei care se realizează în principal prin eliminarea gîndurilor neplăcute și înlocuirea lor cu gînduri care ne fac plăcere, ceea ce se poate obține, în timp, prin antrenament.

Starea de fapt este că zilnic, ni se întîmplă cîte ceva neplăcut, dar dacă analizăm bine, vom vedea că a doua sau a treia zi, faptul neplăcut nu mai prezintă nici o însemnătate deoarece între timp, s-au întîmplat alte lucruri care ne-au captat atenția. Dar pînă cînd unele din întîmplări sînt înlocuite cu altele, noi obișnuim să „rontăim" în minte situațiile și cuvintele și replicile, și cele spuse și cele nespuse, avînd tot timpul impresia că nu ne-am frămîntat destul. Iar dacă ne-am gîndi bine am constata că cele întîmplate ni se datoresc și nouă, pentru că nu ne-am stăpînit limba, nu am dovedit respect pentru ceilalți, cu alte cuvinte am cedat în fața stimulilor exteriori. Va trebui să renunțăm la „rontăirea" în minte, iar și iar, a unor evenimente sau idei neplăcute, deoarece această activitate cerebrală are consecințe nefaste asupra fizicului și asupra psihicului.

Pornind de la constatarea că faptele pentru care ne frămîntăm astăzi, nu vor mai avea nici o însemnătate mîine, este perfect posibil, printr-un efort de voință, și prin antrenament ca, după ce le-am analizat o dată, am meditat asupra lor și am extras învățămintele ce se impun pentru comportamentul nostru de viitor, să le eliminăm din mental și să aducem în gînd idei care ne fac plăcere. Făcînd astfel de analize vom constata foarte repede că o parte din necazurile pe care le avem se datoresc propriei noastre atitudini și că aplicînd metoda autocontrolului în relațiile cu semenii noștri, numărul necazurilor noastre se va reduce simțitor. Zîmbind tuturor îi vom obliga pe toți să ne zîmbească. Și apoi, din clipa în care ne-am însușit evoluția ca pe o Lege obiectivă și deci ca pe un scop al existenței, tot restul își pierde „însemnătatea" exagerată dinainte. Iar dacă în jurul nostru s-ar produce haos, dezordine și nesiguranță, în interiorul nostru ar exista un Univers de liniște și armonie. Cînd cei mai mulți oameni vor gîndi astfel, atunci va dispare și haosul și dezordinea și nesiguranța.

În momentele în care ni se pare că totul se năruie în jur, că nimic nu este de făcut într-o anumită situație, ne rămîne neatinsă ideea de evoluție, care de fapt este totul și care înlocuiește întunericul și neliniștea interioară cu lumină și calm, iar în lumină și calm se găsesc soluții pentru toate problemele. Starea naturală a omului este fericirea (seninătatea interioară) și ea este dată de cunoașterea Adevărului despre Om și Univers.

Controlul sentimentelor trebuie să aibă în vedere că scopul final al existenței noastre este acela de a învăța să iubim. Să învățăm să iubim viața, în orice formă s-ar afla ea: oameni, animale, gîze sau flori, toate participă într-un fel sau altul la evoluție și toate sînt forme de manifestare a lui Dumnezeu. Să învățăm să iubim materia care este de atîta folos în dezvoltarea inteligenței noastre. Începînd cu firul de nisip, totul trebuie iubit și îngrijit, iar nu disprețuit și neglijat.

Controlul dorințelor se impune deoarece dorințele constituie mobilul acțiunilor noastre și de multe ori, dorințe nestăvilite de a obține anumite lucruri ne conduc spre atitudini care nu sînt în armonie cu Unitatea din care facem parte. Cînd dorim ceva, să avem în vedere două aspecte: primul, este că dorința noastră conferă lucrurilor o aureolă pe care de fapt nu o au în realitate, iar al doilea, care îl confirmă pe primul, este că, după ce am obținut lucrurile dorite, ele își pierd din importanță. Sub aceste aspecte să analizăm dacă dorințele noastre merită sacrificiile sau dacă nu antrenează chiar unele atitudini negative pentru alții și să concludem că dorințele noastre sînt bine venite atunci cînd ele acționează în scop creator atît pentru noi cît și pentru ceilalți.

Am vorbit despre destin și liberul arbitru.

Revenim pentru a arăta că depinde numai de noi să schimbăm raportul dintre destin și liberul arbitru în favoarea acestuia din urmă, deci în favoarea libertății. Unul dintre scopurile lucrării de față este și acela de a arăta cît de puțin avem de făcut în schimbul libertății noastre.

Principiile reformei personale s-ar putea rezuma astfel:

- Încrederea

Scanned with OKEN Scanner

- Bunăvoința
- Să gîndim permanent la evoluție
- Să privim tot ce ni se întîmplă ca pe lecții din care trebuie să învățăm pentru propria noastră evoluție.
- Să urmărim permanent Binele, Adevărul și Frumosul.

Pentru realizarea reformei personale avem la îndemînă cele două puteri ce ne-au fost dăruite de Mîntuitorul Iisus Hristos:

iertarea și iubirea.

Analizați și veți vedea că **oamenii care sînt în stare să ierte și să iubească sînt oamenii cu adevărat puternici.**

Să nu uităm nici o clipă îndemnurile:

„Păstrați pur lăcașul gîndurilor voastre!"
„Iubiți-vă semenii ca pe voi înșivă!"

și să nu ne satisfacem nici o dorință provocînd un rău, cît de mic, altuia.

* * *

În volumul de față au fost culese cîteva aspecte ale cunoașterii din diverse zone de manifestare, cu scopul de a obține certitudinea continuității existenței și faptul că eternitatea ne apartine, cu condiția ca noi să dorim aceasta. Se impune, ca tot ceea ce ne însușim prin cultură să nu fie o voluminoasă acumulare de cunoștințe înmagazinate în memoria noastră, ci să fie transformat, prin reconstrucția de sine, în sentimente, în acele sentimente ce se înscriu organic în armonia universală, cu conștiința deplină că noi înșine facem astfel parte din această armonie. Cu alte cuvinte, tot ceea ce dobîndim prin cultură, să transformăm în Sine spirituală pentru a construi Omul spirit. Fără această muncă de transformare, cultura poate conduce la manifestarea egoismului intelectual și a orgoliului.

În datinile nescrise ale locului în care trăim, spațiul Carpatic, pe care cu dragoste îl numim adesea „spațiu mioritic", există o practică străveche, potrivită locului și oamenilor, atît de veche încît unii cercetători o atribuie lui Zalmoxis; practica aceasta a fost adoptată și de ortodoxism, cu care, nu din întîmplare, este potrivită; ea poate fi întîlnită astăzi în mediul monahal (Frăsinei, Prislop), dar pe vremea dacilor și înaintea lor, trebuie să fi fost o practică de inițiere, deci de cunoaștere a adevărului, larg accesibilă deoarece, numai printr-o inițiere deschisă tuturor ne putem explica credința atît de vie a dacilor în nemurire. Practica aceasta este „isihasmul" („meditația" și este sinonimă cu grecescul „hesychia" care înseamnă liniște, calm, pace), o stare în care se poate obține purificarea gîndirii, o stare ce poate fi realizată prin „oratio mentis" (rugăciunea minții și a inimii).

Să o facem să trăiască, din nou, în fiecare dintre noi!

AUTOSUGESTIA

Emile Coué este cel care, în 1927, a vorbit pentru prima dată despre autosugestie, indicînd și mijloacele de realizare a ei pentru a obține efectele dorite. Între timp metoda s-a răspîndit în întreaga lume, a fost experimentată și rezultatele aplicării ei confirmă teoria lui E.Coué.

Desigur, astăzi trebuie să înlocuim termenul de „inconștient" prin care Coué desemnează zona cea mai înaltă de conștiență a omului. Propunem, pentru considerațiile de față, pe cel de „corp energetic".

Păstrăm termenul de „conștient" pentru acea parte componentă a omului care realizează cunoașterea prin percepția senzorială și procesul gîndirii. Corpul energetic primește informațiile date de conștient și le traduce prin comenzi în planul sufletesc și în cel fizic.

Mecanismul acestei relații se poate exprima foarte simplificat astfel:

„Dacă te convingi singur că poți face un lucru, îl faci, oricît de greu ar fi. Dacă dimpotrivă, îți imaginezi că n-ai să-l poți face, fie chiar cel mai ușor lucru din lume, îți va fi imposibil să-l faci și mușuroaele devin pentru tine munți de netrecut".

Cuvintele: greu, cu neputință, nu pot, este peste puterile mele, trebuie să dispară din vocabular.

Orice dorim să construim în ființa noastră putem realiza pe calea autosugestiei.

Practica constă în realizarea unei stări de relaxare, prin detașarea de preocupările obișnuite, și în repetarea, în fiecare dimineață și în fiecare seară, de cîte 20-30 ori; cu voce tare sau în șoaptă, a țelului pe care îl urmărim. Autosugestia se face întotdeauna la timpul prezent (nu la viitor) și afirmativ (propozițiile sau expresiile nu trebuie să conțină negații).

Exemplu: „sînt calm", „sînt sănătos", „am putere de muncă", „vreau să fac bine oamenilor", „mă gîndesc permanent la evoluție".

Repetarea formulei se face pînă la reușita deplină.

Dacă aplicați acest procedeu, reușiți chiar dacă nu credeți în el.

OMUL – REFLECTARE A VOINȚEI DIVINE

„Esența luminării nu este ceara care lasă urme ci lumina".
Antoine de Saint Exupéry

Cunoașterea și trăirea în profunzimi a fenomenului cosmic care este viața ne aduce în conștient adevărul cu privire la Dumnezeu și la existența noastră în El. Această revelație ne conștientizează

Scanned with OKEN Scanner

existența Principiului Unic, creator, inteligent, armonios, organizator și integrator.

Prima greșeală pe care omul a făcut-o, fundamentală de altfel, a fost atunci cînd, mental, l-a situat pe Dumnezeu în afara lui. Înțelegînd ce este Dumnezeu în realitate și ce este Creația, cu tot complexul de legi și interelații, înțelegem că nici nu am putea exista în afara Lui și că sîntem reflectarea Voinței Sale.

Definind prin Dumnezeu numai acea parte a fenomenelor neexplicate încă — ce constituia pentru el un mister — pe măsură ce știința a progresat, omul a emis ipoteza falsă și neîntemeiată că, dacă el își poate explica totul, înseamnă că nu există Dumnezeu. Falsul constă și în aceea că omul nu poate atinge cunoașterea totală dacă el elimină din căutările lui, o parte din întreg, tocmai acea parte din existența sa care este nemuritoare și determinantă. Dumnezeu înseamnă cunoaștere și cunoașterea trebuie realizată în Dumnezeu.

În ce privește Legile universale și acțiunea lor, aici lucrurile sînt și mai încurcate, acestea nefiind o emanație a materiei, așa cum s-a afirmat, evoluția științifică și tehnică demonstrînd permanent că materia și fenomenele se supun necondiționat acestor Legi. Dacă Legile ar fi rezultatul materiei ele s-ar supune acesteia dar este tocmai invers. Tot ce se petrece în jurul nostru, de la mersul planetelor la mișcarea electronilor, de la rotirea anotimpurilor la numărul de petale al florilor din aceiași specie, se realizează într-o ordine și după programe de la care abaterile constituie forme neintegrate și sînt eliminate.

În ultimul timp, știința, subliniind din ce în ce mai insistent identitatea modelelor la nivele macro și micro-cosmice, pledează pentru conceptul de Unitate. Singură, regăsirea Unității și reintegrarea în Unitate dă omului de astăzi dreptul la viață în continuare, pentru că numai conceperea Universului ca un „TOT" ne va permite reconstruirea ecosistemelor și ieșirea din cercul din ce în ce mai strîns al poluării, al incertitudinilor de toate felurile, al sfîrșitului iminent, ca efect al modului nostru de gîndire. Ceea ce știința demonstrează ca necesitate pentru orice acțiune în sfera materială, trebuie să transpunem ca necesitate și în sfera spirituală. Cunoscîndu-ne acum destinul, vom înțelege nu numai că Dumnezeu nu este în afara noastră ci că El este Totul. Tot ce este văzut și nevăzut și noi înșine reprezintă Voința Sa.

Știindu-ne făclii aprinse din Voința Divină, întreținute de fluidul vital ce curge liber în întregul Univers, vom simți în noi, adevărul spus de Iisus oamenilor:

„Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face de sine stătători".

Să ne apropiem de „Eul" nostru, care este reflectarea Voinței lui Dumnezeu în noi, prin intermediul cugetărilor ce urmează, care oferă multe repere, atît în aprecierea stadiului nostru de evoluție cît și pe calea realizării evoluției.

Aceste cugetări au fost prezentate ca un ecou al Vocii Voinței Divine, în „Viața impersonală":

„Dacă ai învățat să stai liniștit, dacă ai studiat și meditat asupra acestui «Eu», dacă ești în stare să-l deosebești de «Eul» personal (fizic) și dacă îți vezi personalitatea așa cum este, cu greșelile și slăbiciunile ei, cu scăderile ei egoiste, cu poftele și pasiunile ei animalice, cu dorințele ei copilărești, cu mîndria și vanitatea ei; dacă poți să vezi clar toate acestea, să știi că în aceste momente ești una cu mine în conștiință.

Calea cea mai bună și mai sigură pentru a Mă cunoaște este să-ți umpli inima cu iubire dezinteresată. Cînd simți că trebuie să ajuți pe cineva, să lecuiești, să ușurezi suferințele,să aduci fericirea, să arăți Calea Adevărată, asta înseamnă a Mă simți pe Mine înlăuntrul tău, întrebuințînd mintea și trupul tău în scopul în care au fost create: căi pentru exprimarea Naturii Mele reale, care este Iubirea perfectă, unica putere din Univers atotdătătoare, atotprevenitoare, vindecînd, întărind, dînd viață, înviorînd și vitalizînd.

Îți promit, nu numai că Mă vei găsi foarte curînd, dar că voi fi pentru tine un izvor nesecat de înțelepciune, forță și ajutor. Te-am învățat să „stai liniștit" și poate ai simțit prezența Mea înlăuntrul tău. Dacă este așa, pune-Mi o întrebare. Pe urmă, printr-o rugăciune tăcută și serioasă, adresată Mie ca să-ți răspund, dar fără îngrijorare sau interes personal și cu mintea complet golită, așteaptă cu încredere răspunsul care va veni.

Acum ești foarte aproape de Mine și dacă vei continua să rămîi cu Mine, lăsînd cuvîntul Meu să te conducă sprijinindu-te și încrezîndu-te total în promisiunea Mea, foarte curînd îți voi aduce o împlinire, o bucurie, o pace interioară pe care cuvintele și mintea omenească nu și le pot închipui.

Să știi că toată înțelepciunea Mea, toată Iubirea, toată Puterea se află în această viață care curge liber prin întreaga ta ființă.

Cunoaște-ți Ego-ul și Puterile!

Cunoaște că tot ce am este al tău, că Viața Mea Omnipotentă se scurge prin tine, că poți lua din ea și clădi cu ea tot ce dorești: sănătate, putere, prosperitate, unire, fericire, pace.

Pînă acum ți-am adus experiențe care să te învețe aceste lucruri. Dar acum, dacă ești gata și demn, vei lucra cu Mine conștient, cu bucurie și calm, așteptînd fiecare experiență nouă, știind că în fiecare sînt expresii ale însemnătății Mele, pe care ți le voi arăta clar și care te vor aduce din ce în ce, într-o unire tot mai strînsă cu Mine. Astfel, de acum încolo, vei privi toate experiențele tale ca binecuvîntări, în loc de încercări sau efecte karmice ale faptelor tale anterioare.

Te voi face să fii o influență înălțătoare în comunitatea în care te voi trimite.

În special voi fi în casa ta și prin cei mai apropiați ție, te voi învăța lucruri minunate, pe care acum le poți înțelege și contra cărora te-ai revoltat mai înainte, necunoscînd adevărul lor.

Scanned with OKEN Scanner

Prin soţ, soţie, copil, soră, părinţi şi mai ales prin tirani, certăreţi, egoişti, voi putea acum să dezvolt în tine calităţi mari: răbdarea, amabilitatea indulgenţa, stăpînirea limbii, bunăvoinţa, altruismul şi o inimă îngăduitoare.

Cînd ţi se va vorbi necuviincios, egoist sau furios, în loc să acuzi, te vei întoarece înăuntru, către Mine, şi eu voi vorbi prin tine cu bunăvoinţă şi amabilitate, ceea ce va îndulci inimile şi vă va apropia din ce în ce mai mult.

Trebuie să iei cu tine, peste tot, prezenţa Mea Vie, să deschizi uşile inimilor întristate şi bolnave şi să laşi Lumina şi Iubirea Mea vindecătoare să se reverse în ele.

Să nu rămînă nimic în personalitatea ta, care să atragă de la alţii cel mai mic gînd sau sentiment nearmonios, prin cuvîntul sau acţiunea ta!".

MIRACOLUL RUGĂCIUNII

„Esenţialul este invizibil pentru ochi"
Antoine de Saint Exupéry

Nu există miracole şi nimic nu este întîmplător. Totul se supune acţiunii Legilor cosmice şi este rezultatul acestei acţiuni.

Şi totuşi, apare ca un miracol al rugăciunii puterea cu care ea poate străbate spaţiul infinit, atingînd sublimul şi negînd labirintul, adică zbaterea oamenilor printre durerile vieţii şi este miracol acel minunat resort pe care îl declanşează rugăciunea şi care face ca noi să putem fi iertaţi de păcate, prin însăşi puterea noastră de a ierta.

Dar noi trebuie să ştim că pentru a funcţiona ca un miracol, rugăciunea nu trebuie să fie făcută oricum, adică ea nu este simpla rostire a cuvintelor, ci antrenarea gîndirii în totalitate şi absorbirea sufletului în unire cu Dumnezeu şi pentru aceasta trebuie să învăţăm să ne rugăm.

Dumnezeu ne este accesibil numai prin noi înşine şi numai în profunzimea sufletului nostru Dumnezeu poate renaşte din El însuşi. Mîntuitorul Iisus Hristos ne-a spus în legătură cu aceasta;

„Cel ce caută va găsi"
„Cel care cere i se va da"
„Cel ce bate i se va deschide"

Şi iată ce putem descifra din această învăţătură:

„Caută şi vei găsi" — presupune că pentru a găsi ceea ce cauţi, adică Adevărul, trebuie să cauţi în locul unde el se află şi acest loc este interiorul tău cel mai profund, unde poţi găsi orice răspuns. Pentru aceasta însă este nevoie de o mare linişte, de acel calm interior dat de uniunea perfectă dintre inteligenţă şi suflet, fără urmă de dorinţă sau nelinişte. În acest gen de căutare, cel ce caută este el însuşi obiectul căutării sale. Iată deci cît este de simplu; noi sîntem aici, trebuie doar să ne căutăm pentru a ne găsi, în noi înşine. Şi aceasta se face în linişte, eliberîndu-ne de grijile zilnice, eliberîndune de gînduri şi apoi concentrîndu-ne asupra înţelesului profund al cuvintelor rugăciunii şi găsind astfel „Eul" nostru spiritual. Rugăciunea începe prin liniştea interioară deplină, care este necesară descoperirii Eului nostru. Totodată, descoperirea Eului interior ne dă starea de linişte interioară care este adevărata libertate.

Cine experimentează această stare ştie că a te concentra în rugăciune înseamnă „A găsi" şi semnifică îndeplinirea celei dintîi dintre condiţiile adevăratei rugăciuni.

„Cere şi ţi se va da!" — îndeplinind prima condiţie a adevăratei rugăciuni, liniştea, se pune problema de a şti dacă avem dreptul să cerem. A cere nu înseamnă a aştepta să vină ceva din afară, ci a declanşa forţa spirituală care pune în funcţiune ceea ce am obţinut îndeplinind prima condiţie, adică „Eul" nostru spiritual descoperit. Şi aici, trebuie să înţelegem că noi putem obţine totul, pentru că totul există, prin Voinţa lui Dumnezeu, în noi şi în jurul nostru, dar putem obţine din acestea, pe măsura a ceea ce am dăruit din noi înşine, adică pe măsura autocunoaşterii şi a manifestării credinţei noastre, a respectării principiilor de viaţă transmise prin Sfînta Evanghelie. Putem obţine binele în măsura în care noi înşine am făcut bine, putem fi iertaţi în măsura în care noi înşine iertăm pe semenii noştri. A ne ruga sincer pentru alţii (cei vii şi cei din viaţa de dincolo), pentru duşmanii, prietenii şi rudele noastre, această rugăciune, se întoarece cu efecte pozitive în primul rînd asupra noastră, pentru că acest fel de rugăciune este prima formă de manifestare a eliberării de egoism.

Cunoscînd realmente că suferinţele prin care trecem în această viaţă sînt probe necesare progresului nostru spiritual, ele fiind rezultatul comportamentului nostru anterior, vom înţelege că ceea ce trebuie să cerem nu este îndepărtarea de noi a probelor şi suferinţelor, ci tăria, cu ajutorul lui Dumnezeu, de a le suporta, de a le învinge (adică de a nu cădea în ispită în faţa tentaţiilor) şi de a le înţelege însemnătatea şi mesajul.

„Bate şi ţi se va deschide!" — Dacă a căuta înseamnă a pătrunde în tine însuţi, pentru a găsi fiinţa ta adevărată, dacă a cere este un act de voinţă cu încrederea fermă că vei primi, a bate cu intenţia de a avea acces, este o conduită exterioară activă. Realizarea cererii este acordată aceluia care, adresînd o cerere, îndreptăţită, acţionează pentru îndeplinirea ei, aşa cum trebuie. Nu este suficient să cerem iar noi să nu mişcăm un deget pentru a obţine ceea ce dorim. Pentru a obţine ceva trebuie mai întîi să dăruim, să acţionăm. Această a treia condiţie a rugăciunii se poate foarte sugestiv exprima prin imaginea unui om, aflat în faţa unei uşi, aşteptînd ca uşa să se deschidă singură, în loc să acţioneze pentru a i se deschide. Iar a acţiona înseamnă mai ales a acţiona spre binele celorlalţi semeni ai noştri.

Scanned with OKEN Scanner

Îndeplinind aceste trei condiţii, realizăm planul în care se face uniunea cu noi înşine şi cu Dumnezeu, acea stare în care gîndul nostru pios poate străbate sferele, în profunzime, pentru a se face auzit, aceasta fiind rugăciunea cea adevărată, care trebuie adresată nu pentru obţinerea de avantaje materiale aici pe pămînt, ci pentru purificarea spirituală a tuturor oamenilor şi a noastră.

Să facem o paralelă între aceste condiţii care se cer îndeplinite pentru adevărata rugăciune şi cele expuse în capitolul „Karma – Legea cauzalităţii" şi vom vedea cît de apropiate sînt şi cum la cele două extreme continentale, Orient şi Occident, problema fundamentală pusă oamenilor a fost cea a evoluţiei.

„Caută", aşa cum a fost descifrat în acest capitol înseamnă autocunoaştere, înseamnă confirmarea învăţăturii lăsate de antici că adevărul se află în noi. „Cere", este descifrarea, prin autocunoaştere, a acelor părţi din noi înşine care se cer remediate, direcţiile în care trebuie să acţionăm în scopul evoluţiei noastre.

„Bate" este însăşi Karma, sau acţiunea, fără de care nici o evoluţie nu este posibilă, acţiunea în folosul oamenilor.

Înainte de a ne ruga, să ne eliberăm de grijile zilnice:

- să iertăm greşelile semenilor noştri pentru a fi noi înşine iertaţi;
- să ne rugăm întîi pentru duşmanii noştri pentru ca şi ei să-L cunoască pe Dumnezeu şi pentru ca astfel, dușmănia să dispară;
- să cerem de la Dumnezeu puterea de a rezista ispitelor ce ne vin prin probele noastre şi de a ne izbăvi de răul din mentalul nostru;
- să ne încheiem rugăciunea cu acea autoanaliză zilnică ce poate pune în evidenţă aspectele negative pe care trebuie să le eliminăm din noi.

Nu putem încheia acest capitol fără a readuce în memorie expunerea, extrem de clară şi caldă, din eseul dedicat Rugăciunii, în care Alexis Carrel, medic chirurg şi fiziolog, laureat al premiului Nobel, îşi expune punctul de vedere, cristalizat în urma studiilor efectuate asupra a numeroşi pacienţi, pe tema efectului tămăduitor al Rugăciunii.

El arată că „atrofierea simţului sacru, al Rugăciunii, este tot atît de nocivă pentru om ca atrofierea inteligenţei. Structura noastră psiho-fizică include simţul sacrului şi nouă nu ne este îngăduit să ignorăm nevoile cele mai reale şi mai subtile ale naturii noastre".

„Nouă celor moderni ni se pare că raţiunea este superioară intuiţiei şi sentimentului. Cultivăm raţiunea, în timp ce o seamă de activităţi ale spiritului cum este simţul moral, simţul frumosului şi mai ales simţul sacrului sînt neglijate aproape total. În acest fel omul modern devine, din punct de vedere spiritual, o fiinţă oarbă, mutilată, infirmă. Iar această infirmitate ne împiedică să devenim elemente cu adevărat constructive pe plan social şi individual. În consecinţă este necesar să trezim în noi, din nou, activităţile sufleteşti, care influenţează mult mai mult decît raţiunea asupra personalităţii individuale".

„Rugăciunea este o tensiune a spiritului uman spre Principiul (Creatorul) imaterial al lumii, un strigăt de ajutor sau o contemplaţie senină a principiului imanent şi transcendent al lucrurilor".

„Rugăciunea este un efort al omului de a comunica cu Fiinţa invizibilă, cu acela care este Creatorul a tot ce există, Înţelepciunea supremă, Puterea şi Frumuseţea absolută, Tatăl, şi Mîntuitorul nostru. Ea este o transfuzie de viaţă divină în sufletul credinciosului şi o absorbire a conştiinţei acestuia în Dumnezeu".

„Pentru a te ruga nu este nevoie decît de a face un efort de a tinde spre Dumnezeu. Acest efort trebuie să fie mai mult afectiv decît intelectual".

„Rugăciunea începe printr-o consideraţie intelectuală, totuşi ea nu este desăvîrşită decît dacă devine un elan afectiv".

Te poţi ruga şi prin acţiune, prin fapte. Sf. Aloisiu spune că: „cea mai bună rugăciune este împlinirea datoriilor, adică împlinirea deplină a voinţei lui Dumnezeu".

„Poţi cere ajutorul lui Dumnezeu pentru a obţine ceea ce îţi este necesar. Dar este absurd să ceri să ţi se împlinească un capriciu sau ceva ce îţi poţi procura prin munca ta".

„În forma cea mai înaltă, Rugăciunea devine mulţumire şi laudă, contemplaţie şi adoraţie".

Rugăciunea este o forţă, ea este forţa gîndului ce acţionează telepatic, penetrînd sferele şi deschizînd sufletului drumul spre puritate. Şi este forţa care zideşte în noi dorinţa de a face binele semenilor noştri, singurul mod de acţiune care se află în raport armonic cu Legile universale. Pentru că Rugăciunea poate fi un miracol atunci cînd ea se transformă în acţiune spre binele oamenilor.

* *
*

Am văzut, într-un capitol precedent, că formele ordonează energii. Ştiinţa ne demonstrează aceasta punînd în evidenţă efectele ce se produc în anumite forme, care nu sînt realizate la întîmplare, ci respectînd nişte canoane, nişte Legi ce s-au constituit în simboluri.

Fenomenele se produc de exemplu în spaţii piramidale create prin respectarea proporţiilor şi orientării piramidei lui Keops sau în spaţii realizate prin respectarea proporţiilor „secţiunii de aur".

Cu privire la rolul formei, aşa cum Rugăciunea este un mijloc în devenirea spirituală a fiecărui om şi a întregii umanităţi, Sfînta Cruce este forma ce îndeplineşte rolul de ordonare a energiilor, pentru protejarea celui ce foloseşte acest semn; simbol al suferinţei şi al sacrificiului ea este în acelaşi timp, simbolul încrederii, al eliberării spirituale şi al mîntuirii. Crucea este simbolul omului şi al Pămîntului şi al Universului spiritual.

Scanned with OKEN Scanner

Dacă ne analizăm, introspectiv, vom vedea că fiecare purtăm în sufletul nostru o suferinţă mai mare sau mai mică, fiecare facem un sacrificiu, iar cînd vom înţelege importanţa reală a acestor fenomene pentru evoluţia noastră, vom dobîndi libertatea spirituală care este singura putere reală pe pămînt şi în Cosmos.

Libertatea spirituală, a tuturor oamenilor, este singura garanţie a tuturor celorlalte libertăţi.

Volumul de faţă semnalează realităţi deja demonstrate, arătînd rolul pe care ele îl pot avea în reconstrucţia de sine şi în dobîndirea libertăţii spirituale, în scopul adoptării unei atitudini conştiente şi active în evoluţie, şi al reintegrării noastre în Unitatea Cosmică din care facem parte. Despre simbolul şi puterea Sfintei Cruci există scrieri religioase şi filosofice de mare frumuseţe şi profunzime ce pot fi studiate.

EPILOG I

„Cînd te întîlneşti cu ţara ta? Vreau să spun, cînd eşti conştient că trăieşti într-un univers propriu, cu axele lui de coordonate, cu valorile lui, pe care le-ai admis fiindcă sînt ale tale, pe care nu le poţi ignora, fiindcă nu te poţi ignora pe tine însuţi?"
(Anton Dumitriu — „Terra Mirabilis sau întîlnirea cu pămîntul natal").

„Voi nu pricepeţi şi rîdeţi de ceea ce fac eu acum, dar vor înţelege alţii mai tîrziu".
(Brîncuşi, cel zgîrcit la vorbă şi atît de profund în spirit.)

Brîncuşi a creat „coloana fără sfîrşit" ca pe un simbol, care să ne vorbească nouă, atunci cînd vom fi în stare să-l înţelegem. Acest simbol nu ne-ar putea vorbi decît despre ceva ce Brîncuşi a căutat şi a găsit. Şi noi ştim astăzi că acel ceva este Esenţa, pentru că Brîncuşi asta a vrut în toate lucrările lui: să descopere Esenţa. El şi-a spus: „Esenţa păsării este zborul" şi a făcut atîtea păsări şi le-a purificat atît, pînă cînd, din pasăre a rămas numai zborul.

Iar pentru noi, ce poate fi în primul rînd, esenţial, decît de a găsi, dincolo de labirintul vieţii, drumul direct spre eliberarea spiritului? Am înţeles, în sfîrşit, că drumul acesta este Rugăciunea pentru că ea singură poate străbate sferele, zidind între noi şi Cer, o coloană fără sfîrşit, un stîlp al Cerului. Acesta trebuie să fi fost, în sufletul lui Brîncuşi numele adevărat al coloanei fără sfîrşit „Rugăciunea". Brîncuşi s-a temut poate că oamenii nu vor înţelege şi atunci a ales un nume simbol: „coloana infinită", însoţindu-l de acel mesaj, „coloana fără sfîrşit este negarea Labirintului", un fel de rebus modern, pe care noi, ajunsi la înţelegerea Esenţei, să-l descifrăm şi să-i scriem numele cu litere mari în sufletele noastre: RUGĂCIUNE, căci ea ne descoperă esenţa omului, CONŞTIENŢA.

Iar zborul, devenit obsesie în căutările lui, simbolizează starea de elan către divinitate, prin care omul poate percepe Esenţa.

Ansamblul de la Tîrgu Jiu este, el însuşi, un zbor „din moarte către viaţă", dinspre materie spre Esenţă, pietrele lui Brîncuşi, încremenite pentru eternitate, dinspre trecut spre viitor, simbolizînd chiar starea noastră de răscruce de acum. După ce am descifrat, la îndemnul lui Brîncuşi, mesajul coloanei fără sfîrşit şi am primit botezul soarelui strălucitor din vîrful ei,prin rugăciune, ni se deschide poarta către destinul nostru, „poarta sărutului" simbolizînd iubirea a tot ce a creat Dumnezeu, iubirea pe care rugăciunea o zideşte, iar noi trecînd prin această poartă a iubirii, ne putem vedea destinul: „Masa tăcerii" este însuşi poporul român şi destinul său, iar prezenţa lui în acest ansamblu, simbolizează misiunea sa de redresare spirituală, destinul pe care îl va putea desăvîrşi numai prin iubire şi rugăciune.

„Neamul nostru, din firea lui, vorbeşte puţin" spune Brîncuşi; de aceea această masă a tăcerii, în reculegere, ne reprezintă pe noi, dar tăcerea aceasta închide în ea comorile adunate, fărîmă cu fărîmă, prin suferinţă eroică, timp de mai multe milenii: generozitatea şi modestia şi răbdarea şi vitejia şi geniul şi smerenia şi hărnicia şi iertarea şi înţelepciunea şi cîte or mai fi de adunat de acest popor român, născut în credinţa ortodoxă a Mîntuitorului Iisus Hristos!

Şi acum este timpul să facem drumul înapoi şi uniţi în tăcere (la masa tăcerii) şi prin iubire (poarta sărutului) să devenim stîlp al cerului(în coloana infinită) şi astfel, intrînd în eternitate SĂ FIM pentru totdeauna. Ansamblul de la Tîrgul Jiu este un monument al eroilor, poate şi al celor căzuţi în războaie, dar cu siguranţă, al mulţimii eroilor tăcuţi, ai suferinţei întru desăvîrşirea spirituală.

Acest misterios triptic ar putea simboliza în acelaşi timp un alt triptic, cel sfînt: „Calea, Adevărul şi Viaţa", Brîncuşi, ţăranul român esenţializat, rădăcină şi esenţă în acelaşi timp, eliberînd sculptura sa de detaliile ce ar fi împiedicat perceperea esenţei, s-ar fi putut gîndi la Calea unirii cu Dumnezeu prin Rugăciune, simbolizînd-o în „Coloana fără sfîrşit", la Adevăr ca fiind iubirea pură din „Poarta Sărutului", Viaţa fiind mai presus de toate, contemplaţia în tăcere din jurul „Mesei", ce duce la descoperirea de sine, pentru ca, prin conştientizare, să închidem o spiră a evoluţiei şi să ne naştem pe un plan superior. Iisus a spus: „nu va vedea împărăţia cerurilor acela care nu se va naşte a doua oară" şi a mai spus, pentru aceasta: „Eu sînt Calea, Adevărul şi Viaţa".

Iar poporul român s-a născut odată cu credinţa în Iisus.

Scanned with OKEN Scanner

EPILOG II

Ai libertatea să fii tu însuţi, cu adevărat, aici şi acum. Nimic nu-ţi poate sta în cale. Este Legea Marelui Pescăruş. Adevărata Lege".
(Ricard Bach „Pescărușul Ionathan")

În anul 1945, lîngă localitatea Nag Hammadi, în Egiptul de Sus, săpînd într-o galerie de morminte, niște țărani au descoperit un vas cu 12 manuscrise, în limba coptă (egipteană), legate în piele. Între aceste documente, unul are o valoare inestimabilă: Evanghelia după Toma, originalul, scris pe la jumătatea secolului al II-lea.

Această Evanghelie conține învățăturile lui Iisus iar sensul acestor învățături poate fi pătruns prin cunoașterea principiilor celor două filosofii: occidentală și orientală.

Unele din aceste învățături ne dezvăluie importanța pe care Iisus o acordă evoluției umanității, așa cum rezultă din versetele ce urmează:

„L.(logia sau versetul) 29. Iisus a zis:
«Dacă carnea s-a produs din cauza spiritului
este o minune
dar dacă spiritul s-a produs din cauza corpului
e o minune din minune»"

(înțelegînd prin aceasta, periplul în care germenul de spirit își contruiește corpurile sale și apoi se transformă în spirit conștient prin experiențele terestre, ca efect al liberului său arbitru; afirmația conține în ea adevărul că omul este rezultatul propriilor sale opțiuni și recunoașterea de către Iisus a puterii creatoare a omului și a liberului său arbitru).

„L.45. Iisus a zis:
«De la Adam pînă la Ioan Botezătorul
dintre toți cîți sînt născuți din femeie niciunul nu
depășește pe Ioan Botezătorul
căci ochii lor sînt învăluiți;
dar Eu vă spun:
cel dintre voi care va deveni prunc
va cunoaște Împărăția
și-l va întrece pe Ioan»"

(înțelegînd prin „va deveni prunc" „va deveni pur în gîndire și acțiune").

„L.107. Iisus a zis:
«Cel ce bea de la gura mea
va deveni ca mine
și Eu voi deveni el.»"

(înțelegînd prin „cel ce bea de la gura mea" „cel ce soarbe cuvintele mele"; folosirea verbului „a bea" are și semnificația profundă că, așa cum viața pe pămînt nu poate exista fără apă, viața veșnică nu poate exista fără învățătura lui Iisus).

* *
*

Dezvăluind dimensiunea cosmică a omului, lucrarea de față subliniază, în același timp, importanța dimensiunii sale terestre, singura care, prin corecta utilizare a liberului arbitru, îl poate ajuta să-și stingă dimensiunea sa cosmică, infinit superioară celei terestre.

Deschizîndu-ne ochii spiritului spre cunoașterea Adevărului, deschidem singura cale prin care putem obține libertatea interioară, acea uluitoare libertate care se manifestă prin calm și seninătate interioară, prin dezvoltarea intuiției și discernămîntului, prin înțelegerea cauzei reale a tuturor lucrurilor, de la cel mai neînsemnat pînă la cel mai grandios, prin capacitatea de a efectua conexiuni între întîmplări, aparent izolate, dar, de fapt, intercondiționate, prin iubire și dorința de a ajuta oamenii, prin capacitatea de a învăța din tot ce ni se întîmplă, de a adăuga la experiența noastră această învățătură și de a o utiliza spre desăvîrșirea noastră.

Cu o condiție: să gîndim permanent la aceasta!

„L.2. Iisus a zis:
«Cel ce caută nu trebuie să înceteze căutarea
pînă ce el găsește
și cînd va găsi
el va fi uluit,
el se va minuna
și el va domni peste TOTUL»".

CONCLUZII FINALE

- Probele privind temeinicia credinței în continuitatea existenței și datoria noastră de a ne deschide spre ADEVĂRUL și sensurile reale ale vieții sînt infinit mai multe decît cele ce au putut fi cuprinse în paginile cărții de față; ele se află în jurul nostru la fiecare pas.
- Dacă ați receptat SEMNALUL acestei cărți, este un „Semn bun".
- Aceasta înseamnă că trebuie să continuați. Iar momentul deschiderii noastre spre Unitatea cosmică și al reintegrării în această Unitate nu este mîine, săptămîna viitoare sau anul următor ci ACUM, pentru că impulsul spre spiritualitatea ce va domina mileniul al treilea poate fi receptat numai de cei care doresc cu sinceritate acest lucru și ACȚIONEAZĂ pentru construirea spiritualității în propriul lor spirit.

Scanned with OKEN Scanner

ACUM ESTE MOMENTUL CRUCIAL ÎN CARE PROBLEMA CARE SE PUNE ESTE ACEEA DE „A FI SAU A NU FI“ ÎN ETERNITATE.

Avem LIBERTATEA de a alege!

Alternativa omului în Creaţie este de a fi fericit sau a nu fi deloc. Noi nu avem dreptul la fericire. Avem DATORIA DE A FI FERICIŢI.

„CUGETĂRI“ DESPRE EXISTENŢĂ

„Am reuşit să formulăm o teorie generală a materiei, dar nu am formulat o teorie generală a vieţii“.

(Aurelio Peccei)

„Dacă vom ajunge vreodată să cunoaştem limbajul vieţii, poate că vom învăţa şi cum să respectăm viaţa!“

(Dumitru Constantin)

„Cercul cercetării se închide. Cercetările efectuate la finele secolului trecut trebuie reluate cu noul activ de cunoştinţe obţinute şi cu tehnica evoluată. Omul nu se mai mulţumeşte cu semne ale nemuririi: el caută certitudinea esenţei sale“.

(Eileen Garrett)

„Atomul este energie mai degrabă decît materie, iar energia atomică este esenţial, materia spiritului“

(Albert Einstein)

„Aşa zisele ştiinţe umane care sînt, mai mult decît astrologia, false ştiinţe, utilizează un vocabular care nu are nici o legătură cu realitatea. Astfel, ele denumesc cu termenul de „inconştient“ acea parte a personalităţii noastre care nu doarme niciodată, care percepe fără a utiliza simţurile şi care nu moare“.

(Jacques Bergier)

„Nu pot să înţeleg cum se poate că de secole, secole, secole, oamenii acceptă să trăiască sau să moară în condiţii intolerabile: a accepta să existi cu teama de moarte, în război, în durere, fără a reacţiona cu adevărat“.

(Eugen Ionescu)

„Trebuie să fii nebun pentru a gîndi că în spaţiul infinit, în aceste lumi nenumărate, şi gigantice din care cea mai mare parte sînt, în mod cert, mai bune decît a noastră, nu există decît lumina pe care noi o percepem. Este în adevăr absurd de a crede că nu există alte fiinţe, alte facultăţi de a gîndi, alte sensuri, decît cele pe care le cunoaştem“.

(Giordano Bruno)

„Miracolele nu contrazic natura ci ceea ce ştim despre natură“.

(Saint Augustin)

„Moartea nu este decît un deplasament al existenţei“

(Jean Jorès)

„Toate fenomenele de extaz, posesiune, percepţie la distanţă, presentimente, pe care o ştiinţă superficială şi surdă le-a negat, o ştiinţă mai largă şi mai adevărată le constată şi le observă“.

(Jean Jorès)

„Cînd li se va consacra tot atîta interes şi studiu cît se consacră fenomenelor materiale, fenomenele mentale şi spirituale vor deveni tot atît de măsurabile, cuantificabile şi cu o aplicaţie tot atît de banală ca toate manifestările experienţei umane“.

(Edgar Cayce)

„Universul, nu numai că este mai straniu decît ni-l imaginăm, el este mult mai straniu decît îl putem imagina“

(Haldane)

„Ceea ce este sus, în cer, nu poate să ajungă la spiritul nostru decît prin simboluri“.

(Descartes)

„Eu cred, pentru mine şi ceilalţi, în nemurire şi în posibilitatea de a face din acest Univers o operă de artă. Ca artist aş vrea ca opera mea supremă să fie de a-mi face un suflet“

(Alexandre Jodorowski)

„Este o datorie a fiecăruia de a realiza, progresiv, stăpînirea de sine“.

(Goethe)

„Cele mai modeste cărări au, desigur, frumuseţi care merită să fie admirate. Dar acela care vrea să

Scanned with OKEN Scanner

meargă departe se teme să nu se înămolească. De aceea, înţelepţii nu le urmează niciodată".

(Confucius)

„Omul înţelept aşteaptă totul de la sine însuşi. Omul de rînd aşteaptă totul de la alţii".

(Confucius)

„Trebuie să te faci sclavul filozofiei pentru a deveni cu adevărat liber".

(Seneca)

„Omul este un Univers, mai complex decît Universul ştiinţific şi cel puţin tot atît de important ca şi acesta".

„Marile personalităţi se nasc prin ele însele, prin autoeducaţie şi prin autoefort".

(Anton Dumitriu)

„Adevărul se găseşte în om".

(Saint Augustin)

„Cunoaşte-te pe tine însuţi şi vei cunoaşte Universul şi pe Zei".

(Pytagora)

„A nu mai căuta altă ştiinţă decît aceea care s-ar putea găsi în mine însumi sau în marea carte a naturii".

(Descartes)

„Homo creator, iată idealul măreţ pe care poate să şi-l dea Occidentul şi acest ideal nu poate fi întrevăzut decît pe marile culmi acolo unde Omul se întîlneşte cu Cerul".

(Anton Dumitriu)

„Răul din tine, din celălalt, din lume trebuie înţeles şi iertat".

(Constantin Noica)

„Pentru etrusc totul era viu; întregul univers trăia; iar problema omului era viaţa în mijlocul acestei lumi. El trebuia să-şi tragă seva vieţii din toate forţele vitalizatoare care rătăceau prin univers. Străvechea idee a vitalităţii universului s-a dezvoltat cu mult înainte de începuturile istoriei, fiind elaborată sub forma unei religii atotcuprinzătoare, înainte ca noi să-i putem întrezări sensul adevărat. Încă de la începuturile istoriei omenirii în China sau India, Egipt, Babilon şi chiar în Pacific sau America primitivă, ne apare evidentă o unică idee religioasă fundamentală: concepţia vitalităţii cosmosului".

(D.H. Lawrence)

„Dacă eu n-aş fi purtat încă dintru început lumea în mine, oricît de ageri ar fi fost ochii mei, aş fi rămas totuşi orb (...). Lumina există şi culorile ne împrejmuiesc; dar dacă nu am avea lumină şi nici culori în ochiul nostru propriu, atunci nu le-am putea percepe".

(Goethe)

„Omul occidental se luptă cu natura; omul oriental se adaptează naturii, iar natura, lui însuşi".

(E. A. Gutkind)

„Timp de secole, arta europeană a întors spatele conceptului fundamental al naturii în artă şi omul occidental s-a imaginat pe sine în antiteză cu natura. În realitate, mult trîmbiţata sa individualitate este o iluzie şi adevărul pe care Orientul i-l dezvăluie acum este că identitatea sa nu este separată de natură şi de celelalte vieţuitoare, ci laolaltă cu ea şi împreună cu ele".

(Cristopher Tunnard)

„Viaţa bună nu este formată din mărunţişuri distractive sau din comodităţi de ordin fizic, ci, mai ales, din ceea ce înalţă spiritul".

(John Ely Burchard)

„Funcţia cea mai înaltă a omului este aceea ca, în mijlocul haosului social, să-şi construiască propriul univers de ordine şi armonie".

(Antoine de Saint Exupéry)

„Există în noi, o porţiune din substanţa divină, care nu este supusă la legea morţii şi a disoluţiunii dar care, cînd corpul nu-i mai oferă o locuinţă convenabilă, se va duce în altă parte întocmai ca o santinelă eliberată din post".

(Walter Scott)

„Aceste fenomene naturale nu fac oare să se vadă că există o Fiinţă incorporală, vie, inteligentă, prezentă pretutindeni, care în spaţiul infinit ca şi în sensoriumul său, vede, discerne şi înţelege tot în chipul cel mai intim şi cel mai perfect?".

(Newton -Tratatul de optică)

„Să mi se răpească ideile fecunde despre un prim

Scanned with OKEN Scanner

motor şi despre un suflet nemuritor şi atunci îmi sfărîm condeiul".

(Voltaire)

„Tot ce există în Univers este pătruns de acelaşi principiu: Sufletul animînd materia".

„Fericit cel ce poate cunoaşte cau... ...crurilor".

(Virgiliu)

„Ştiinţa foarte tînără a parapsihologiei, mult timp suspectată datorită legăturilor ei cu ocultismul, are încă de luptat pentru recunoaşterea ei. Utilizarea instrumentelor electronice permite, nu numai tulburătoare experienţe inedite cu rezultate spectaculare, dar ar putea cu timpul, să rivalizeze mijloacele de comunicare actuale în uzanţă".

(Lawrence — Electronique et parapsychologie)

„Asigurîndu-mă de realitatea fenomenelor spiritualiste, ar fi o laşitate morală de a le refuza mărturia mea".

„Eu nu zic că aceasta este posibil; zic că aceasta este".

(William Crookes)

În discursul ţinut cu ocazia alegerii sale ca Preşedinte al Societăţii engleze pentru cercetări psihice (29 ianuarie 1897):

„Voi începe cu cea mai importantă chestiune şi mă voi adresa acelora care, ca şi mine, cred că individualitatea umană supravieţuieşte morţii".

(William Crookes)

„Concluzia mea este că supravieţuirea este probată ştiinţific, prin mijllocul investigaţiei ştiinţifice".

(Sir Oliver Lodge)

„Am fost un materialist atît de complet şi de convins încît nu exista loc în Spiritul meu pentru o existenţă spirituală. Dar faptele sînt lucruri îndărătnice şi ele m-au convins. Fenomenele spiritualiste sînt tot atît de probate ca şi faptele oricărei alte ştiinţe".

(Russel Wallace)

„În ce mă priveşte sînt absolut convins că ştiinţa psihică a probat experimental existenţa unei entităţi transcendente şi imateriale, a unui suflet în om".

(William Barrett)

„Sufletul supravieţuieşte organismului fizic şi poate să se manifeste după moarte".

(Camille Flammarion)

„Acela care neagă clarviziunea nu este un sceptic, este un ignorant".

(Schoppenhauer)

„O ştiinţă superioară ştiinţei noastre trebuie, în mod necesar, să ne apară ca o magie".

(Arthur C. Clarke)

„La scara Cosmosului numai fantasticul are şansa de a fi adevărat".

(Teilhard de Chardin)

„Valoarea simbolică a lucrurillor le dă semnificaţia lor profundă, deoarece, prin aceasta, se stabileşte corespondenţa lor cu realităţile de ordin superior".

(René Guénon)

„Există universuri mai departe de noi decît cea mai îndepărtată nebuloasă şi în acelaşi timp, mai aproape de noi decît mîinile şi picioarele noastre".

„Se poate spune că majoritatea fiinţelor umane trăiesc şi mor fără a-şi da seama de bogăţia pe care o poartă în ele însele"

(Wells)

„Am găsit că numai legea iubirii mi-a răspuns în propria mea viaţă, dar cea a distrugerii nu mi-a dat niciodată nimic"

„Oricine trebuie învăţat să iarte o injurie. Iertarea este puterea puterilor. Ea reprezintă sacrificiul, liniştea minţii şi fericirea".

„Iertarea şi gingăşia sînt calităţile celui desăvîrşit şi reprezintă eterna virtute".

(Mahatma Gandhi)

„Surîsul şi reculegerea sînt patrii spirituale la care nu avem dreptul să renunţăm".

(Octavian Paller)

„Moartea este o a doua naştere, suprema iniţiere"

„Trebuie să mori pentru a putea renaşte în eternitate".

(Mircea Eliade)

Scanned with OKEN Scanner

„A vorbi omului modern despre rugăciune ar părea la prima vedere un lucru inutil, dar cu toate acestea noi trebuie să studiem şi să cunoaştem toate activităţile de care omul este capabil; altfel am lăsa neutilizate activităţi a căror lipsă ar fi în dauna noastră şi a urmaşilor noştri".

(Alexis Carrel)

„Scopul nostru în viaţă este să atingem desăvîrşirea şi să o dezvăluim şi celorlalţi".

„Doreşti atît de mult să zbori, încît să fii în stare să-ţi ierţi stolul, să te desăvîrşeşti şi într-o zi, să te întorci la ei ca să-i ajuţi şi pe ei să se desăvîrşească?".

(Richard Bach)

„Dacă iubire nu e, nimic nu e".

(Marin Preda)

„Îşi merită viaţa, libertatea — acela numai
Ce zilnic şi le cucereşte ne-ncetat".

(Goethe — Faust)

„Adevărul etern aparţine numai şi numai acelora care, în diversitatea de faţete continuu schimbătoare a Universului nostru, văd Unitatea"

(Jagadis Chandra Bose)

„Eu, de pe cînd eram abia un băietan şi hoinăream pe mal de apă ori prin pădure, am avut o credinţă: că orice lucru, fiinţă sau nefiinţă, are un suflet ... aşa cred şi acum. Şi atunci, la răspîntia meseriei mele, am zis: ei, acest suflet al subiectului trebuie să-l redau. Căci sufletul va fi mereu viu .... Sau dacă vrei, ideea subiectului".

„Şi am tot căutat, ani mulţi, să ajung să scot din lemn, din bronz, din marmură, acel diamant ascuns — esenţialul — ..."

„... toată esenţa pasării, ideea, sufletul ei: cîteva linii, în anumit unghi şi curbe, care redau vertiginoasa avîntare în văzduh. Ideea de pasăre: zborul!".

„... eu am căutat şi caut şi voi căuta mereu forma — cheie care să fie adevărul esenţialului...".

„Caut, iubesc naturalul, frumosul primar, direct, nemijlocit. Etern... Vreau să înalţ totul dincolo de Pămînt... Vreau ca pasărea mea să umple tot văzduhul, să exprime marea eliberare ...". „Da, asta am căutat: drum spre universal ..."

„Şi am credinţa că (...) am aflat şi calea spre cugetul şi sensibilitatea aceluia care contemplă sculpturile mele. Şi el va adăuga din propriul său spirit, frămîntat, trezit spre frumos, o mulţime de impresii, de sugerări creatoare ... Şi va colabora, se va înfrăţi cu mine în acele clipe. Îmi va îmbogăţi creaţia ..."

(Fragmente din confesiunea unică a lui Constantin Brîncuşi către Nicolae Titulescu, în anul 1928, la Paris)

„El este-al omenimei izvor de mîntuire:
Sus inimile voastre! Cîntare aduceţi-i,
El este moartea morţii şi învierea vieţii!"

(Mihai Eminescu: „Rugăciunea unui dac")

BIBLIOGRAFIE

ABD-RU-SHIN *Dans la Lumière de la Verité-Message du Graal*

ALEXIS CARREL *Rugăciunea*

ALEXIS CARREL *Omul fiinţă necunoscută*

APOSTOL DAN *Deocamdată enigme*

ASTRAEDER CHEILA şi SCHROEDER LYNN *Cercetări de parapsihologie efectuate în URSS*

BACH RICARD *O fabulă a zborului: Pescăruşul Jonathan Livingstone*

BĂLĂCEANU STOLNICI C. *Anatomiştii în căutarea sufletului*

BRUNTON PAUL *Egiptul secret*

BRUNTON PAUL *India secretă*

BRUNTON PAUL *Realitatea interioară*

BO YIN RA *Le livre du bonheur*

BO YIN RA *La prière*

BERGIER JACQUES *Visa pour une autre terre*

CELAN EUGEN *Materia vie şi radiaţiile*

CONSTANTIN DUMITRU *Inteligenţa materiei*

CONSTANTIN DUMITRU *Un posibil model funcţional al omului după medicina tradiţională*

CONSTANTINESCU ARMAND *Cer şi destin*

COUÉ EMILE *Stăpînirea de sine*

CROOKES WILLIAM *Nemurirea sufletului*

Scanned with OKEN Scanner

DABA DUMITRU *În căutarea lui Brîncuşi*

DIERKENS JEAN ET CHRISTINE *Manuel experimental de parapsychologie*

DRĂGĂNESCU MIHAI *Inelul lumii materiale*

DRĂGĂNESCU MIHAI *Ortofizica*

DUMITRIU ANTON *Culturi eleate şi culturi heracleitice*

DUMITRIU ANTON *Terra Mirabilis sau Întîlnirea cu pămîntul natal*

EDDE GERARD *Les couleurş pour votre santé*

FLAMMARION CAMILLE *Dumnezeu în natură*

FAUCHET *Initiation dans l'accupuncture traditionelle*

HAŞDEU B.P. *Sic cogito*

HOPPE.ALFRED *Lourdes, în strălucirea minunilor sale*

IVERSON JEFFREY *Vivons-nous plus d'une vie?*

KARDEC ALLAN *Le livre des Esprits*

KERSAINT JEAN POL *Toute la numerologie*

LAKHOVSKY GEORGES *La science et le bonheur*

MACOVSKI EUGEN *Concepţia biostructurală şi teoriile moleculare ale materiei vii.*

MARTAS THEODOR *Confucius, Budha, Mahomed*

MOISESCU V.V. *Taina tainelor din piramida lui Keops*

MOODY RAYMOND *La vie après la vie*

MOODY RAYMOND *Lumières nouvelles sur la vie après la vie*

MUREŞAN PAVEL *Culoarea în viaţa noastră*

NEUVILLE PIERRE *Ces autres vies que vous avez pourtant vécues*

PAPACOSTEA PETRE *Era omului*

PAPACOSTEA PETRE *Homo sapiens şi relaţia sa cu mediul ambiant*

PAPACOSTEA PETRE *Agricultura biologică*

SWAMY PARAMANANDA *La guérison spirituelle*

PĂTRUŢ ADRIAN *Modelul energetic — vibraţional al structurilor materiale-comunicare ştiinţifică*

PISANI ISOLA *Mourir n'est pas mourir*

PERCEK ARCADIE *Relaxarea*

PAUCHET VICTOR *Calea fericirii*

POPOVICI PETRU *Biblia este totuşi adevărată*

POPOVICI N. *Omule, cunoaşte-te*

RADIAN H.R. *Cartea proporţiilor*

RAMPA LOBSANG *Secretele aurei*

RAY BARBARA *The official Handbook of The Radiance Technique*

SCHURÉ EDUARD *Marii iniţiaţi*

SENECA L.A. *Scrisori către Luciliu*

SIMONDS JOHN ORMSBEE *Arhitectura peisajului*

STĂNULESCU CORIOLAN *Spirit şi materie — morţii trăiesc*

STEINER RUDOLF *Ştiinţa spirituală*

TEODORESCU VLAD *Relaţii energetice şi informaţionale între organism şi mediu — comunicare ştiinţifică*

TOMA DIDYMOS IUDA *Evanghelia după Isus cel viu*

TOMPKINS PETER ET CRISTOPHER BIRD *La vie secrete des plantes*

SWAMY VIVEKANANDA *Djnana yoga*

SWAMY VIVEKANANDA *Karma yoga*

SWAMY VIVEKANANDA *Bachty yoga*

POWELL E. ARTHUR *Dublul eteric*

SWAMY YOGANANDA *Yogananda, autobiografia unui yoghin*

YRAM *Doctorul sufletului*

*** *Noul Testament al Domnului nostru Iisus Hristos*

*** *Viaţa impersonală*

*** *Cartea tibetană a morţilor*

*** *Minunile din Vladimireştii Tecuciului.*

Scanned with OKEN Scanner

S U M A R

1. MOTIVAȚIE 3
2. CONCEPTE ȘTIINȚIFICE FUNDAMENTALE CONTEMPORANE 4
3. SCURTĂ ISTORIE 6
4. STRUCTURA FIINȚEI UMANE 7
5. CORPUL VITAL (ENERGETIC) 10
6. FENOMENE CE SE PETREC LA GRANIȚELE CUNOAȘTERII 14
   Telepatia 14
   Telekinezia 15
   Radiestezia 15
   Psihometria 18
   Psihokinezia 18
   Magnetoterapia 19
   Clarviziunea 24
   Bilocația (dedublarea) 25
   Efectul „Kirlian“ 25
   Fenomenul „Inedia“ 26
   Stigmate 27
   Autocontrolul funcțiilor fiziologice 27
   Regresiunea în timp 28
   Premoniția (precognoscibilitatea) 31
   Moartea clinică 33
   Personalități dotate cu capacități paranormale 38
   Viața neștiută a plantelor 45
   Sistemul planetar și viața 46
   Cîte ceva despre culori 51
   Foarte puțin despre sunet 55
   Numărul „șapte“ sau nimic nu este întîmplător 56
7. CÎMPURI DE SINTEZĂ 58
8. LEGI UNIVERSALE 58
9. LEGEA CAUZEI ȘI EFECTULUI – KARMA 63
   Un posibil model grafic al relației om – Cosmos 65
10. LIBERUL ARBITRU ȘI DESTINUL 76
11. CARITATE ȘI EGOISM 78
12. DESCHIDEREA SPIRITUALĂ 79
   Ce facem pentru noi 80
   Autosugestia 85
   Omul – reflectare a Voinței divine 85
   Miracolul rugăciunii 87
13. EPILOG I 89
14. EPILOG II 90
15. CUGETĂRI DESPRE EXISTENȚĂ 91
16. BIBLIOGRAFIE 94

Scanned with OKEN Scanner

S.E.C - spiritualul esențial conștient
S.E.N.- spiritualul esențial neconștient
E.C. - esențialul conștient
E.N. - esențialul neconștient
M.S. - materia subtilă
M.D. - materia densă

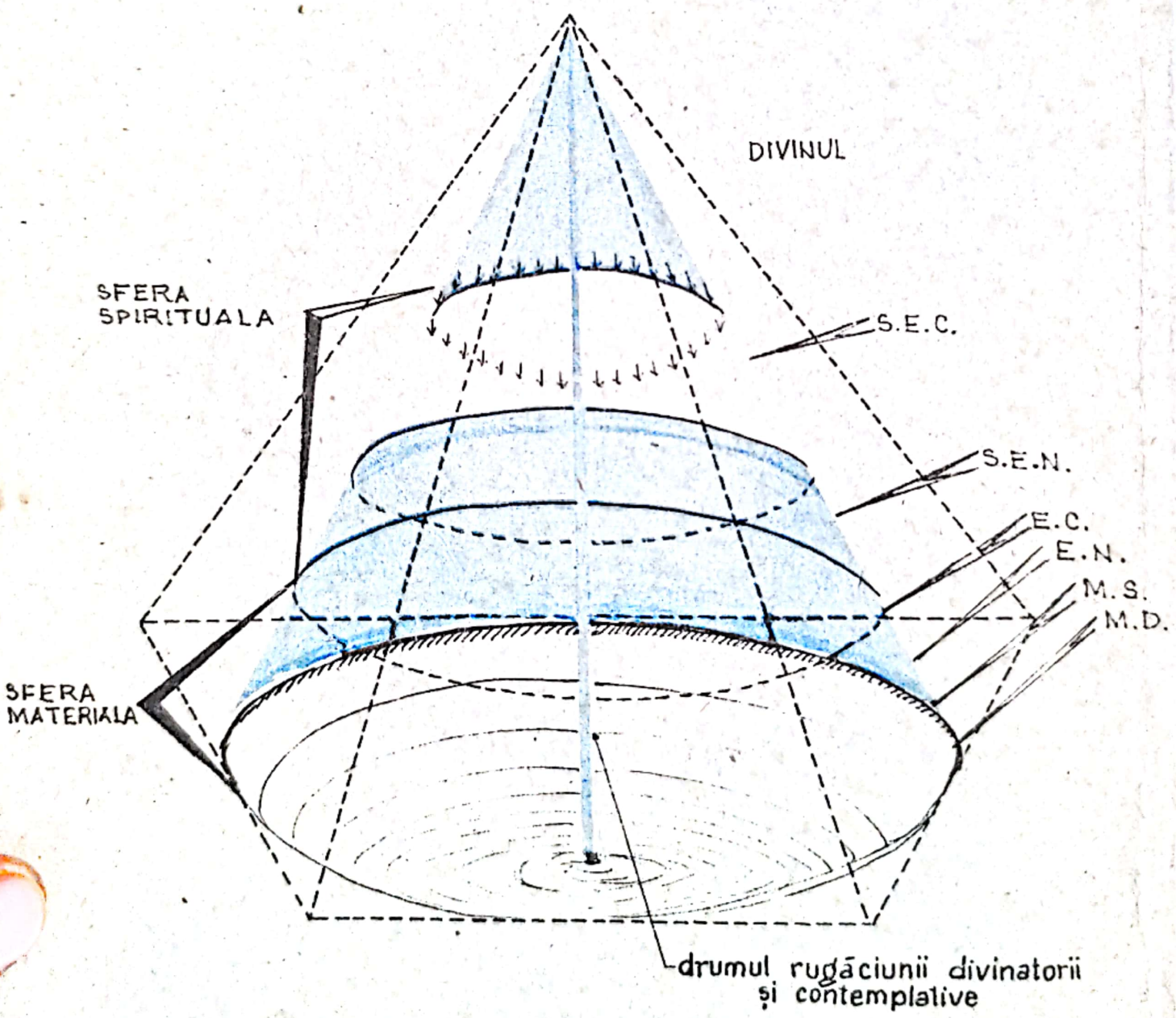

Scanned with OKEN Scanner